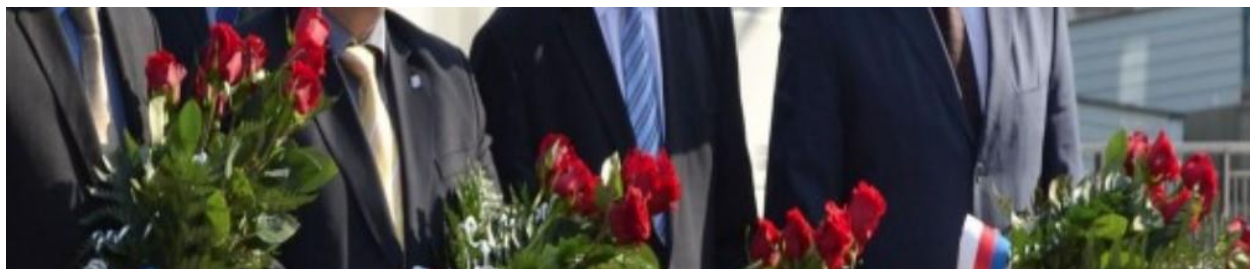

Kronika platformy „Vraťme vážnost Českému svazu bojovníků za svobodu“

Platforma Vraťme vážnost ČSBS

Publikujeme kroniku platformy „Vraťme vážnost Českému svazu bojovníků za svobodu“, uvádíme podstatné texty, která byly publikovány na původních webových stránkách „Platformy Vraťme vážnost ČSBP“. Činíme tak kvůli zachování historické paměti, připomenutí událostí, které vedly k založení nového Svazu protifašistických bojovníků; též proto, že se členové organizace Českého svazu bojovníků za svobodu na činnosti uvedené platformy podíleli. Jednotlivé texty zaznamenávají hospodářskou, politickou a společenskou likvidaci Českého svazu bojovníků za svobodu jeho vedením v čele s Jaroslavem Vodičkou.

Texty publikuji v původním znění a grafické úpravě. Některé internetové odkazy patrně časem přestanou fungovat; v době vytvoření této kroniky byly funkční.

V době ukončení činnosti Platformy měl její web návštěvnost téměř 130 000 unikátních návštěv. To prokázalo její nezbytnost a funkčnost.

Web obsahoval tyto rubriky: [Sdělení a stanoviska](#), [Komentujeme](#), [Ze života ČSBS](#), [Ohlasy našich čtenářů](#), [Historie](#), [Připomínka významných výročí](#), [Videa](#), [GDPR a Kodex přispěvatele platformy](#).

Materiály z rubrik [Historie](#), [Připomínka významných výročí](#) a [Videa](#) byly přesunuty do nového webu Českého svazu protifašistických bojovníků – <https://protifasismu.cz/>.

editor: Vladimír Pelc

Obsah:

Texty z rubriky „Sdělení a stanoviska“

Především publikuji úvodní text Platformy z 29. 4. 2019.

Jsou z něho zřejmé důvody založení Platformy:

Proč tento web

Tento web je informačním médiem platformy členů Českého svazu bojovníků za svobodu, kteří chtějí, aby se Českému svazu bojovníků za svobodu vrátila společenská vážnost.

Platforma je otevřená a hlásí se k ní další organizace i jednotlivci. Zájemci o připojení k platformě pište na vratmevaznostcsbs@seznam.cz

1. Současné předsednictvo Ústředního výboru Českého svazu bojovníků za svobodu (ÚV ČSBS) uplatňuje vůči vnitřním i vnějším podnětům ke změně činnosti svazu a zejména ke kritickým názorům členů svazu informační blokádu: Své názory jako členové svazu nemůžeme prezentovat na webu ČSBS ani v časopise Národní osvobození. Členové ČSBS tak nejsou informováni o problémech, které je podle našeho názoru nezbytné ve svazu řešit.
2. Platforma, která zahrnuje oblastní organizace tvořící 20 % členů svazu, byla vytvořena jako reakce na aktuální hospodářské a politické problémy ČSBS. Kritické hodnocení je obsaženo v Otevřeném dopise členům ÚV ČSBS z 29. 4. 2019 (níže viz jeho text).
3. Současné předsednictvo ÚV ČSBS nedostatečně informuje veřejnost o vnitřním dění ve svazu.
4. Současné předsednictvo ÚV ČSBS nedostatečně a zejména nekvalifikovaně reaguje na aktuální politické dění, které se témat obsažených ve stanovách svazu týká.
5. Web by tak měl plnit funkci informačního média členů ČSBS, protože současné předsednictvo ÚV ČSBS ho na „úředním“ webu a v časopisu Národní osvobození neplní.
6. Web je otevřen pro příspěvky členů ČSBS a sympatizantů.
7. Redakční radu webu tvoří signatáři Otevřeného dopisu členům ÚV ČSBS z 29. 4. 2019.
8. Zástupce Platformy pro kontakt s veřejností **PhDr. Vladimír Pelc**.
Technický správce webu Platformy **RNDr. Milan Vichta**.
9. Kontakt na platformu: vratmevaznostcsbs@seznam.cz

Otevřený dopis členům ÚV ČSBS

Vážené sestry, vážení bratři,

jménem organizací, které zastupujeme, si vás dovoluujeme požádat, abyste na klíčovém červnovém jednání našeho svazu podpořili snahu o záchranu ČSBS, jeho poslání a jeho myšlenek, a tím také zastavili jeho marginalizaci a ostouzení v očích veřejnosti, ale i další úbytek členů ČSBS. Základní podmínkou pro nezbytné změny uvnitř ČSBS i pro obnovení jeho prestiže navenek je personální výměna předsednictva ÚV ČSBS. Jednání na programové konferenci spojené se zasedáním ÚV ČSBS je svoláno současným předsednictvem na úterý 4. června 2019.

A. Odůvodnění nutnosti výměny předsednictva ÚV ČSBS:

1. Jsme si vědomi existence dlouhodobé, vytrvalé a agresivní kampaně vedené některými médii i některými politickými silami nejen proti ČSBS jako organizaci, ale také proti jejímu poslání, kterým je hájit nezkráslenou historickou pravdu a poválečné státoprávní uspořádání. Touto kampaní ale nelze omluvit vše.
2. Vyjadřujeme proto zásadní znepokojení nad nedostatečnou reprezentací ČSBS navenek, nad vnitřním organizačním chaosem, nad nejasnostmi kolem prodeje majetku ČSBS i jeho hospodaření a zejména nad některými kroky současného vedení ČSBS, které vedou k poklesu prestiže ČSBS v očích veřejnosti i orgánů státní správy a samosprávy, a v neposlední řadě též k odlivu členů. Vedení ČSBS tak nahrává kampani vedené těmi silami, jejichž cílem je ČSBS

marginalizovat nebo zlikvidovat. Za nezanedbatelnou také považujeme velkou fluktuaci zaměstnanců ČSBS v současném volebním období tandemu br. Vodičky a br. Kulfánka. Vynikající lidé, jako hospodářka Bílá nebo bývalá tisková mluvčí Vrzalová, již nebyli ochotni dále snášet spolupráci s vedením. Dále opustili ČSBS šéfredaktor Daniček, tajemník předsedy Hradský, tiskový mluvčí Kučík, sekretář organizačního oddělení Čermák. Situace je velmi alarmující.

3. Považujeme za nepřijatelné a v rozporu s posláním a stanovami ČSBS, aby ČSBS vyznamenával medailemi ČSBS příslušníky represivních složek nedemokratického režimu, kteří se prokazatelně aktivně podíleli na represích nebo kteří jednají v rozporu se stanovami a posláním ČSBS.

4. Fakt, že čelní představitelé ČSBS, a někdy dokonce i ČSBS celý, pozbyli svého dlouholetého postavení váženého spolupředsedy i řečníka na klíčových pietních shromážděních v Terezíně, Lidicích a Ležákách, je smutným a ostudným vysvědčením činnosti současného předsednictva ÚV ČSBS. Ze stejného důvodu se někteří přední ústavní činitelé České republiky, včetně např. předsedy Senátu PČR, odmítají účastnit pietních akcí v přítomnosti předsedy ČSBS. Neutěšenou situaci dokresluje fakt, že kvůli některým krokům předsednictva ÚV ČSBS odmítají náš svaz finančně i jinak podporovat také některá města.

5. V ČSBS, který byl založen jako nestranický a nezávislý spolek, převážily osobní politické preference některých vedoucích funkcionářů, takže ČSBS je jimi zneužíván k prosazování zájmů zcela jiných, než jsou zájmy svazu.

B. Programová konference a jednání ÚV ČSBS: média, personální návrhy, tajná volba:

1. Jsme přesvědčeni, že není úkolem programové konference jakýmkoli způsobem měnit zaměření a poslání ČSBS, tedy že je v podstatě zbytečná. Pro činnost ČSBS plně postačuje, aby předsednictvo ÚV ČSBS současné poslání a hodnoty ČSBS důsledně a důstojně naplňovalo. Co je nutné změnit, je způsob prosazování myšlenek a hodnot, na kterých byl ČSBS postaven, budován a kvůli kterým byl až donedávna českou společností pozitivně vnímán.

2. Musíme dát najevo, že svaz rozhodně nejsou pouze mediálně viditelní členové předsednictva ÚV ČSBS, ale že svaz jsme my, řadoví členové a oblastní organizace. My pečujeme o odkaz těch, kdo trpěli a umírali za svobodu a suverenitu naší země. My se snažíme předávat nezkrácenou historickou pravdu. Proto si vás dovoluujeme, vážení členové ÚV ČSBS, požádat, abyste podpořili maximální otevřenost našeho svazu vůči veřejnosti, tedy abyste svým hlasováním umožnili přítomnost sdělovacích prostředků v sále.

3. Za nutnou podmínku vyjádření svobodné vůle každého z nás pak považujeme tajné hlasování o personálních otázkách. Zatím veškeré pokusy o nezbytné personální změny narazily na nechut' vedení ČSBS uspořádat tajné hlasování.

4. Na jednání ÚV ČSBS budeme navrhopvat, aby námi navržený kandidáti nahradili současné vedení, neboť to již prokázalo, že není schopno ČSBS důstojným způsobem reprezentovat, prosazovat jeho principy a hodnoty, ani odborně a manažersky vést a rozvíjet. Není schopno obhájit existenci samotného ČSBS, ani obhájit pozici předsedy v očích veřejnosti. Dovolujeme si vás proto požádat, abyste zvážili podporu navrhovaným kandidátům v tajném demokratickém hlasování.

5. Chceme vás dále požádat, abyste zvážili přijetí návrhu usnesení ÚV ČSBS potvrzujícího stávající hodnoty a principy ČSBS a rozšiřujícího je o zákaz vyznamenávání bývalých příslušníků represivních složek nedemokratického režimu, pokud se prokazatelně aktivně podíleli na represích, a osob, které jednají v rozporu se stanovami a posláním ČSBS.

Vážené sestry, vážení bratři,

obsah tohoto otevřeného dopisu nevznikl ze dne na den. Je podložen dlouhodobým znepokojením řady členů i celých organizací z toho, co se děje uvnitř ČSBS a jak ČSBS vystupuje navenek i jakým způsobem se chová současné předsednictvo svazu vůči organizacím

svazu. Je také doložen písemnými úředními materiály a články z tisku. Kvůli nedemokratickým praktikám současného předsednictva, které nepřijímá žádnou kritiku, ani rozdílný názor, ze svazu vystoupilo mnoho společensky významných členů; kvůli nedemokratickému vedení také svaz není přitažlivý pro mladé spoluobčany. Převážná většina finančních prostředků ze státní dotace končí v Praze, v Legerově 22 – sídle předsedy a kanceláře ÚV ČSBS. Něco přes deset procent jde do všech zbývajících oblastí v celé republice. Stávající vedení není schopno provést taková ekonomická opatření, aby ve značné části každého roku v posledních obdobích se nežilo z úvěrů.

Český svaz bojovníků za svobodu je pro nás symbolem principů a hodnot, za které naši předkové umírali a které se od roku 1946 snažili oni – stejně jako my dnes – předávat novým generacím. Tento dopis je snahou o zastavení nedůstojného úpadku ČSBS.

Vážené sestry, vážení bratři,

dovolujeme si vás požádat, abyste s obsahem našeho otevřeného dopisu seznámili členy svých organizací. Děkujeme.

V České republice dne 29. 4. 2019

Signatáři otevřeného dopisu:

za OV ČSBS Benešov PhDr. Vladimír Pelc

za OV ČSBS Brno-venkov Ing. Milan Fryčka

za OV ČSBS Břeclav Mgr. Václav Vaněk

za OV ČSBS Hradec Králové Luboš Groh

za OV ČSBS Lidice Pavel Horešovský

za OV ČSBS Plzeň Ing. Jaroslav Bukovský

za OV ČSBS Praha 6 RNDr. Milan Vichita

za OV ČSBS Svitavy PaedDr. Jitka Gruntová

za OV ČSBS Trutnov Danuta Šulcová

za OV ČSBS Boskovice Mojmír Pečinka

Připojili se:

za OV ČSBS Jihlava Dagmar Jedličková, předsedkyně, dne 19. 11. 2019

za ZO ČSBS Brno-jih PhDr. Vít Příkaský, předseda, dne 21. 6. 2020

Po skončení činnosti Platformy bylo k úvodnímu textu doplněno následující vysvětlení:

Upozornění pro čtenáře webu „Vraťme vážnost ČSBS“

Činnost Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ splnila za dva roky své existence účel: Upozornili jsme veřejnost na nedemokratické vedení Českého svazu bojovníků za svobodu (ČSBS) – viz [klik], na to, že spolek je tunelován hospodářsky a politicky.

Činnost tohoto vedení jsme na webových stránkách Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ zdokumentovali. Jeho politické působení se omezuje na účast na pietních akcích proto, aby se zde mohli jeho členové ukazovat v parádních uniformách – pokud ovšem jsou organizátory na tyto akce připuštěni. Obsahová činnost ČSBS je zanedbatelná. Je to proto, že taková činnost je intelektuálně náročná a vedení ČSBS ji nezvládne, a dále proto, že většina finančních prostředků ze státní finanční dotace je vedením utracena na jeho provoz, nikoliv na činnost v oblastech. Není výjimkou, že některé oblastní výbory neobdržely příspěvek ze státní dotace po několik let.

Spolek ČSBS neplní zadání, které má ve stanovách, nevěnuje se propagování historických událostí zejm. let 1938 až 1945, neusiluje o jejich historicky věrný výklad, nezápásí proti jejich překrucování.

Naposledy se nedemokratické jednání vedení ČSBS projevilo při přípravě a konání XI. sjezdu ČSBS v červenci 2021 – vedení zabránilo tomu, aby se sjezdu zúčastnili zástupci

těch oblastních organizací, které se k jeho činnosti stavěli kriticky. V době přípravy sjezdu existovalo 72 oblastních organizací s právem účasti na sjezdu, pozváno však bylo pouze 56 zástupců, přítomno bylo 55, přitom podle stanov má každá oblastní organizace právo mít svého zástupce na jednání sjezdu a mezi sjezdy v ústředním výboru; navíc vedení v rozporu se stanovami určilo, že rozhodující hlas má pouze 49 z nich. Z těchto 49 pak pouze 30 hlasovalo pro Jaroslava Vodičku jako předsedu. Že šlo o zásadní porušení demokracie a že takové vedení není legitimní, je zřejmé. Vedení ČSBS chce své kritiky z tohoto svazu vypudit. Po vypuzení či vyloučení oponentů bude moci manifestovat údajnou jednotu svazu a podporu nelegitimnímu vedení.

Solidní organizace a členové však odcházejí sami; nenechají se šikanovat. Jako demokratickou platformu pro existenci sdružených samostatných pobočných spolků ctících demokratické zásady činnosti jsme založili nový spolek: Český svaz protifašistických bojovníků, z. s. (ČSPB, z. s.); viz Veřejný rejstřík a Sběrka listin - Ministerstvo spravedlnosti České republiky (justice.cz) [klik].

Jeho činností je zachování a propagace tradování paměti národa tak, aby národně osvobozenecý boj v letech 1914–1918 a boj proti fašismu a nacismu v letech 1939–1945 byly pravdivě popisovány, vysvětlovány a hodnoceny.

Vytvořili jsme spolek, který nemá špatnou pověst nedemokratické organizace ČSBS, v níž permanentně dochází k porušování jejích vlastních stanov z hlediska politického a hospodářského.

Nový spolek má novou webovou adresu: <https://protifasismu.cz/> [klik].

Texty z rubriky „Sdělení a stanoviska“:

Sdělení a stanoviska

V této rubrice zveřejňujeme zásadní sdělení a oficiální stanoviska naší platformy jako celku, ale i jednotlivých členů.

Nový spolek v Plzni

21. 12. 2021

O jeho založení nás informoval předseda jeho předsednictva Ing. Jaroslav Bukovský.

Nový spolek v Plzni

21. 12. 2021

Vzhledem k tomu, že sjezd ČSBS v červenci 2021 potvrdil předchozí stav na ÚV ČSBS svazu, a to se bohužel s ohledem na vývoj situace dalo předpokládat, tak jsme s ohledem na nespokojenost řady našich členů připravovali založení nezávislé a paralelní organizace k OO ČSBS Plzeň, a to **Svaz protifašistických bojovníků Plzeňsko**. Je registrován v oddílu L, vložce číslo 9908, identifikační číslo 11684399. V současnosti nabíráme desítky členů. Tento spolek byl registrován u Krajského soudu v Plzni 7. srpna 2021. Tento svaz (SPBP) bude důsledně dbát na zachování nezkrasované historie vzniku, průběhu a konce druhé světové války, českého odboje a bude obhajovat vytvořené poválečné uspořádání Evropy.

Ke konkrétní spolupráci OO ČSBS Plzeň a SPB Plzeňsko bylo vydáno *Společné prohlášení*, které je přílohou tohoto oznámení.

SPOLEČNÉ PROHLÁŠENÍ OO ČSBS Plzeň a SPB Plzeňsko o vzájemné spolupráci a podpoře

Naprosto nedemokratické jednání

Jedná se o údobí minimálně posledních několika let, kdy jsme společně stále více kritizovali vedení ÚV ČSBS ve snaze dosáhnout zlepšení. V každé ZO se našlo vždy několik jednotlivců, kteří jednoznačně vyslovovali nespokojenost s vedením svazu. Ani příprava a průběh sjezdu žádnou nápravu nepředvedl a bylo prakticky zvoleno nové vedení ve starém obsazení. Byl to jednoznačný důkaz manipulace a nedemokratického jednání vedení ÚV v čele s předsedou ÚV a členy předsednictva. Tato volba proběhla účelově a nedemokraticky stejně, jako celá příprava sjezdu: Celkem je registrováno 72 oblastních organizací. Řada z nich jsou tzv. spící oblasti. Na sjezd bylo pozváno pouze 55 delegátů z nějakých čtyřiceti organizací – a to proto, že další návrhy na delegáty došly „opozděně.“ Ty přišly po 18. 3. 2021 – mezním stanoveném termínu. Tyto pozdější návrhy již nebyly zaregistrovány. Ke zpoždění ze strany těchto nežádoucích organizací došlo v době tvrdých karanténních opatření, kdy nebylo možné se sejít na volební konferenci. Ta třetina organizací semknutých kolem předsedy své volební konference stihly ještě na koncem roku 2020 (to bylo takto potichu mezi nimi domluveno) a ti pak mohli na sjezd s plným volebním právem. Ti ostatní mohli na sjezdu pouze přihlížet bez možnosti účasti ve volbách. Toto byl krok, který výrazně rozdělil svaz: na pro původní vedení a ty, kteří předpokládali změnu k lepšímu. Navíc, s ohledem na karanténu, byl termín sjezdu prodloužen o 20 dnů, ale termín pro přijetí návrhů na delegáty účelově pouze o několik dnů. Takže předsedu zvolilo pouze 30 delegátů ze 49, kterým bylo dáno právo volit. Podle stanov má mít na sjezdu právo mít svého zástupce každá oblast a také každá oblast má mít zastoupení v plénu ÚV. Toto v současnosti již neplatí. Jinými slovy volila nové předsednictvo pouze třetina oblastí – ta, která byla provodičkovská. Proto bylo zvoleno výše popsanými manipulacemi i staronové vedení. A pro řadu členů je tento postup sehraným divadlem – to nebyl plnohodnotný sjezd, jako bývaly sjezdy dříve. Těch podobných jednání s porušením principů demokracie bylo více.

Již v předchozí době se staré vedení chovalo „velmi slušně“ a nedovolilo si protestovat proti žádné změně v tom „novém“ pohledu na historické události: Koněva odstranil Kolář – bez protestu ČSBS, a „Prahu osvobodili vlasovci“, také bez námitek ČSBS. To všechno proto, že vedení ÚV mělo strach, že by nedostalo státní dotaci na své výplaty, kterými vyčerpají značnou část státní dotace na celý rok. Oni nebojují za uchování nezkrusované pravdy o vzniku, průběhu a konce druhé světové války – oni bojují jen za své peníze.

Důvody, které vedly ke vzniku dvou paralelních organizací

Vodička po svém nastoupení do funkce předsedy v r. 2012 postupně „utlumil“ spolupráci s mezinárodní společností antifasistů FIR. Ta se k odstranění Koněva ostře ohradila a stačilo se jen připojit ÚV ČSBS k tomuto prohlášení. Nestalo se tak. Dále – z podnětu vlasteneckých organizací se vytvořilo Vlastenecké fórum (VF) a to dopomohlo k první volbě prezidenta Zemana a díky činnosti tohoto VF byl Zeman zvolen. Zeman tehdy prohlásil, že si podpory váží a že bude VF považovat za svůj poradní sbor ve věcech vlasteneckých – národních zájmů. Bohužel. Protože něco předseda podepsal a nečetl a nechtěl zřejmě podepsat, vyřadil z této činnosti autory = Tuleškova a Rejfa (České národní listy) a následně utlumil činnost VF. Z podnětu současného tajemníka OO Plzeň začalo VF znovu pracovat, již v omezené sestavě a stejně dlouho nevydrželo. Opět nic.

Z těchto důvodů odešlo z naší oblasti víc než 15 členů, kteří svoji nespokojenost vyjadřovali způsobem ukončení svého členství. Dokud jsme měli správcem Kračmára, tak on vykopal

někde na internetu, že z dotace se hradily výplaty skoro v objemu 4 milionů, a to z těch 6,3 milionu pro celý zbývající svaz na celý rok – proto pro oblasti již nezbyvaly skoro žádné fin. prostředky... My jsme samostatní, ale jednotlivé oblasti musely rušit pronájem kanceláří právě proto, že „zaměstnanci“ kanceláře finance spotřebovali na své platy, a to k jejich důchodům, které u vysokých důstojníků nemohly být nikterak nízké. Na tento nesmyslný způsob hospodaření, a hlavně na pasivitu ÚV k událostem přetvářejícím skutečnosti se zcela negativně stavěla řada členů, kteří z těchto důvodů opouštěli postupně naše řady. Ti v současnosti mají nyní možnost se opět připojit v plném rozsahu, anebo se stát alternativně pouze členy Svazu protifašistických bojovníků – jako paralelní organizace

Na jaře 2021 se prodalo další podlaží, a to s velkým spěchem a pochybným systémem *per rollam*, a ještě k tomu s nedoloženým nějakým dokladem o výsledku hlasování *per rollam*, protože nebylo na nějaké přehledné listině uvedeno, kdo byl pro prodej majetku a kdo proti.

Po prostudování stanov ÚV a stanov pobočného spolku OO ČSBS Plzeň našim advokátem P. Bílým bylo nám doporučeno vytvořit novou paralelní organizaci, která bude nezávislá na současném pražském ÚV ČSBS. Připravili jsme společně stanovy SPB Plzeňsko, byly upraveny advokátem a v polovině července 2021 jsme podávali žádost o registraci. Zaregistrováni jsme byli zač. srpna t. r.

Vrátíme se k vývoji situace: Krátce před konáním sjezdu se objednal tajemník oblasti Plzeň u předsedy a přicházel s důležitým podnětem – a to prodat dvě zbývající podlaží a z těchto peněz koupit nějaké podlaží, nebo jen kanceláře, aby ČSBS – ÚV mělo ve svém vlastnictví nové sídlo. A s požadavkem, aby tento cíl byl důležitým úkolem vyplývajícím ze sjezdu. Odměnou za tuto iniciativu bylo nepřímé osočení iniciátora (výše uvedeného) – že „kdekdo“ si může vymyslet nějaký úkol, ale že takový úkol musí také umět splnit. (Původně, když se již dříve mluvilo o hledání vhodného objektu, tak se měla utvořit **Komise pro nové sídlo ÚV** složená především z členů jednotlivých OO nacházejících se v Praze, kde by každý hledal vhodný objekt ve své oblasti.) Takže: člen z Plzně bude shánět v Praze nejvhodnější objekt a ostatní to budou pouze sledovat? To je výrazná nekonceptnost jednání na té nejvyšší úrovni. Je vidět, že současnému vedení šlo pouze o zvolení do funkcí a nešlo vůbec o budoucnost svazu. Takto neperspektivní postoj se dá klidně očekávat od tohoto současného vedení ČSBS. Podle stanov má svaz usilovat o nezkrácenou pravdu o druhé světové válce, obhajovat zájmy státu a národa a obhajovat roli Dr. Ed. Beneše a prezidentských dekretů. Toto se neděje a nedá se předpokládat, že by v budoucnu nastala snaha obhajoby. Tím se vytvořil značný rozdíl mezi oblastmi provodičkovskými a těmi ostatními – (působí to jako – „ať se nám do toho nepletou“). Toto definitivně rozdělilo svaz a dnes ti, kteří stáli v opozici, jsou považováni za odpadlíky a jim se dává za vinu, že s Platformou – konstruktivní opozicí – rozbili jednotu. Opak je pravdou – staronové vedení spolupracuje teď jen se svými přívrženci a s ostatními oblastmi již zřejmě nepočítá. Prostě, jako bychom už ani nebyli.

Budoucí předpokládaný vývoj

Je docela možné, že budoucí vláda svazu žádné peníze ze státní dotace neposkytne. Je otázkou, zda ti všichni, co brali platy – budou pracovat zdarma? A jak to dopadne se sídlem svazu? Opat, převažující majitel domu se sídlem ÚV – Legerova 22 – může svaz zde ponechat z dobré vůle, ale obě patra se postupně stejně prodají a ČSBS majetkově nebude už mít vůbec nic a s největší pravděpodobností se příštího sjezdu již nedočká a zanikne.

My při případném rozpadu svazu se včas osamostatníme: Nebudeme měnit svůj název a spolu s původním IČO budeme dále působit v našem domě a širokém okolí a prostřednictvím SPBP budeme hájit pravdivý výklad nedávné historie a přebírat tak funkci dříve celostátního ČSBS. Zároveň budeme úzce spolupracovat – jako přidružený spolek s tvořícím se celostátním **Českým svazem protifašistických bojovníků**, který má v současnosti sídlo v Jihlavě.

Z pohledu činnosti obou paralelních organizací

Samostatná OO ČSBS Plzeň (v budoucnosti již ne jako pobočný, ale samostatný spolek) bude zajišťovat materiální základnu pro působení v naší oblasti, podle potřeby podporovat základní organizace, konat naše pietní vzpomínkové akce apod. Pro vznikající nový svaz ČSPB budeme přidruženým spolkem a budeme společně postupovat nezávisle na ČSBS.

V oblasti ideologické bude působit Svaz protifašistických bojovníků Plzeňsko a nenásilným a nikoliv tvrdým přístupem budeme obhajovat skutečné pravdy předkládáním faktů, které zapadají do historického kontextu našeho národa a naší země. Každé úmyslné zkreslení bude shromážděnými argumenty vyvracet tu příslušnou zaranžovanou změnu oproti skutečným a pravdivým událostem. Nebude to zrovna jednoduchá cesta, ale my jsme na rozdíl od Prahy skutečnými bojovníky za uchování pravdy.

Konkrétní a nevyvratitelná obhajoba skutečného osvobození Prahy

Praha povstala 5. května a byla vytvořena Česká národní rada, která korigovala budování obranné formy města, a především ochranu pražského rozhlasu. Stavěly se barikády, a to všichni víme jako nepopíratelnou skutečnost. Podnět k přeskupení tankových útvarů na východní frontě po dobytí Berlína, a to na základě volání Prahy o pomoc, vydal maršál Koněv, vrchní velitel 1. ukrajinského frontu v jihovýchodním prostoru od Berlína, a to již dne 5. května, v den, kdy propuklo Pražské povstání. Přeskupení voj. sborů k budoucímu osvobození Prahy a vyčištění českého území bylo tím skutečně a výrazně urychleno a tanky se daly do pohybu. A tak 8. května od Drážďan ze severozápadu na pomoc Praze postupovala 63. tanková brigáda následovaná celým 10. gardovým tankovým sborem a dosáhla severozápadního okraje Prahy již ve dvě hodiny ráno dne 9. května, a to v Dolní Liboci. Následně od Slaného postupovala 62. gardová tanková brigáda. Tyto jednotky následně postupovaly až ke středu města a postupně likvidovaly zbývající odpor německých jednotek a SS oddílů. V Dejvicích bylo zlikvidováno sídlo německého velitelství obrany Prahy při menších ztrátách vlastních mužů. 69. mechanizovaná brigáda dosáhla okrajů Prahy kolem 3. hodiny ranní a její 53. tankový pluk byl doplněn výsádkem samopalníků. Spojení s Českou národní radou se podařilo navázat již okolo 6. hodiny ranní a střed města byl osvobozen mezi 5. a 6. hodinou. Úplné osvobození a hlavně vyčištění celé Prahy od nacistických záškodníků trvalo po celý zbývající den. Ukončení bojů probíhajících i po bezpodmínečné kapitulaci nacistických vojenských sil i v širším okolí Prahy se protáhlo až do 12. května. Od Brna a Jihlavy postupoval 2. ukrajinský front a k vyčištění celého českého jihovýchodního prostoru byl použit i 4. ukrajinský front.

Vlasovci – jejich jedna divize nacházející se v blízkosti Berouna na výzvu Prahy o pomoc postupovala od 7. května menším tempem směrem k Praze proto, že měli málo motorizovaných vozidel a spíše pouze koňská spřežení i k lafetovým kanonům a dalším vozům. K hranicím Prahy se vlasovci dostali navečer 7. května, a to ani dost přesně nevěděli o současném rychlém postupu Rudé armády směrem na Prahu. Česká národní rada pomoc vlasovců jako oddílů kolaborujících s nacistickým Německem jednoznačně odmítla, a tak na kraji Smíchova svůj postup vlasovci zastavili a ráno 8. května se obrátili a snažili se urychleně dosáhnout demarkační čáry a směr na západ. Ale ta byla americkou armádou v úseku Březnice–Příbram uzavřena 7. května v ranních hodinách. Takže divize vlasovců nakonec skončila u Březnice před demarkační čarou. Tam je také jako zrádce Sovětského svazu dostihly jednotky Rudé armády. Závěrem: Vlasovci na osvobození Prahy neměli dostatečnou vojenskou sílu, a hlavně neměli ani dostatek času, protože se od 8. května na Prahu valily tanky Rudé armády a vlasovci před touto skutečností prchali směrem na západ.

Pražská operace, které se zúčastnila vojska 1. 2. a 4. ukrajinského frontu, úzce souvisela s dokončením osvobození velké části českého území až po demarkační čáru. V rámci pražské operace bylo zajato 859 tisíc nepřátelských zajatců. V Praze padly desítky rudoarmějců, ale jejich přesný počet nikdy nebyl uveden.

Západně od demarkační čáry osvobození části českého území zajišťovala západní fronta složená z vojáků US a Belgičanů, a to se čtyřdenním předstihem oproti Rudé armádě.

Osvobození Československa si vyžádalo následující počet obětí, které jsou uvedeny v Národním památníku v Praze na Vítkově: Vojáků Rudé armády padlo 144 tisíc; Rumunů 55 tisíc; civilistů, povstalců a partyzánů 14 tisíc; čs. vojáků v zahraničních armádách 2 000; vlasovců 600; amerických vojáků 527, britských letců 29 a také příslušníci dalších armád.

Toto jsou údaje, které se nedají vyvrátit novodobými úpravami skutečného průběhu českých dějin.

Stanovisko Platformy k XI. sjezdu ČSBS

2. 7. 2021

Signatáři Platformy se sjezdu na protest proti nedemokratickému jednání současného vedení svazu v čele s J. Vodičkou nezúčastní.

Celý příspěvek / Rubrika: Sdělení a stanoviska

Stanovisko Platformy k XI. sjezdu ČSBS

2. 7. 2021

Na 10. července 2021 byl svolán XI. sjezd Českého svazu bojovníků za svobodu (místo konání TOP Hotel Praha Praha-Chodov, Blažimská 1781/4, od 9.00 do 17.00 hod.; další info organizační oddělení, tel. 224 261 508, 224 262 100, e-mail: organizacni.uv@volny.cz, csbs.sekretariat@volny.cz).

Zhruba tři desítky účastníků jednání Ústředního výboru ČSBS dne 15. června 2021, z celkového počtu necelých osmi desítek členů ústředního výboru, autoritativně, v rozporu se základními demokratickými principy, v rozporu se stanovami svazu rozhodly, že se téměř polovina předsedů a předsedkyň oblastních výborů, schválených jejich organizacemi jako delegáti XI. sjezdu, nesmí jednání tohoto sjezdu jako delegáti s rozhodujícím hlasem zúčastnit. Prý se mohou zúčastnit pouze jako hosté s hlasem poradním.

Důvodem je snaha současného vedení především eliminovat kritické hlasy členů svazu, které ho pranýřují, protože hospodářsky a politicky ČSBS tuneluje.

XI. sjezdu se tak budou moci s hlasem rozhodujícím zúčastnit pouze vůči vedení loajální delegáti; má jít o demonstraci jednotné podpory současnému vedení ČSBS.

Z uvedených důvodů se signatáři Platformy XI. sjezdu ČSBS, jenž bude kabaretem předstírajícím demokracii a jednotu svazu, nezúčastní.

Platforma „Vrat’me vážnost ČSBS“

Signatáři platformy „Vrat’me vážnost ČSBS“

jsou jmenovitě uvedeni na webových stránkách platformy

viz <https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/>

Stanovisko Platformy k přípravě zasedání ústředního výboru a XI. sjezdu ČSBS

14. 5. 2021

Platforma "Vrat’me vážnost ČSBS" upozorňuje na nedemokratické jednání vedení ČSBS.

Stanovisko Platformy k přípravě zasedání ústředního výboru a XI. sjezdu ČSBS

14. 5. 2021

Dne 12. 5. 2021 jsme obdrželi mail podepsaný „Vodička, předseda ÚV ČSBS“. Dopis obsahuje návrh na zasedání ÚV ČSBS dne 25. 5. 2021, kde by měla být projednána organizační fáze přípravy XI. sjezdu ČSBS, jenž by se měl konat 10. 7. 2021.

Z dopisu br. Vodičky plyne snaha zabránit dvěma desítkám oblastních organizací zúčastnit se svými zástupci jednání XI. sjezdu, a zejména jim **zabránit v účasti na jednání budoucího, tedy posjezdového ústředního výboru**. A to pouze pod byrokratickou záminkou, že své zástupce na sjezd i do ústředního výboru, kupř. ze zdravotních apod. důvodů, zvolily po 18. březnu t. r., tedy v dostatečném předstihu před sjezdovým jednáním.

Seznam delegátů byl, bez konzultace s oblastními výbory a pouze na základě rozhodnutí současného vedení, uzavřen v době přísné protikovidové karantény, kdy se některé oblastní organizace ke schválení svých delegátů nemohly sejít. Na pozdější návrhy oblastních výborů nebude p. Vodička, podle svého vyjádření, brát zřetel.

Důrazně upozorňujeme, že takové jednání je v rozporu s elementárními demokratickými zásadami, se stanovami našeho svazu, a že je lze úspěšně napadnout soudní správní žalobou s cílem zrušení sjezdu a jeho výsledků.

Platforma „Vrat'me vážnost ČSBS“
Signatáři platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“
jsou jmenovitě uvedeni na webové stránce platformy
viz <https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/>

Stanovisko Platformy k adventní řeči mluvčího a spolkového předsedy Sudetoněmeckého landsmanšaftu Bernda Posselta

5. 1. 2021

Konec adventu, čas rozjímání v očekávání připomínky narození Krista Spasitele, bývá obvykle časem smíření a nadějí. Nevím, zda řeč mluvčího a spolkového předsedy Sudetoněmeckého landsmanšaftu Bernda Posselta je toho zrovna typickým příkladem.

Stanovisko Platformy k adventní řeči mluvčího a spolkového předsedy Sudetoněmeckého landsmanšaftu Bernda Posselta

5. 1. 2021

Dojímavá řeč pronesená v čase adventu panem Berndem Posseltem plná na první pohled smířlivých sentencí, vzývající Boha a lásku představuje ve skutečnosti dštění síry na český národ. V tomto ohledu pan Posselt dokazuje, že zatím není schopen překročit svůj vlastní stín a poselství Vánoc hrubým způsobem zneužívá ve prospěch svých politických cílů. Uvádí vyloženě nepravdivé argumenty pro obhajobu své doktríny a stanovisek. Demonstruje nejen nenávistná a dávno známá stanoviska prodchnutá duchem revanše a nenávisti ke všemu českému a československému, zejména proti prezidentovi Dr. Eduardu Benešovi, ve které je až dojemně důsledný. Tklivé označení „krajané“, pláč nad ztrátou domova, o který přišel on, narozen deset let po válce v úplně jiné zemi, připomíná špatnou frašku s banální zápletkou.

Prokazuje navíc i zcela trestuhodné neznalosti nejen historických reálií českých zemí, ale ztrapňuje se dalšími vyloženě lživými tezemi o odsunu a „zloduchu“ Benešovi jako jeho spiritus rectorovi. Bylo by pověstným nošením dříví do lesa onomu ctihodnému pánovi, který se navenek předvádí jako anděl usmíření, připomínat, proč k oněm aktům došlo, co tomu předcházelo, kteří významní představitelé vítězných mocností za tím stáli, a proč tak činili. Není to ostatně cílem tohoto stanoviska.

Vážený pane mluvčí a spolkový předsedo Sudetoněmeckého krajanského sdružení! Vznášíme zásadní a kategorický protest k vašim výrokům, které nejsou ničím jiným než opětovným štváním proti českému lidu, hrubým zkreslováním historických skutečností a rozhodnutí spojeneckých mocností, jejichž zásahem byl po dlouhém boji, v němž ztratilo život mnoho milionů lidí, zničen hitlerovský nacistický režim, který byl hrozbou nejen pro evropskou civilizaci. Německo bylo nuceno nést následky svých činů, ostatně jako v historii každý poražený národ po prohrané válce, zvláště tak strašné a rozpoutané režimem, který se zmocnil vlády právě ve vaší zemi. Vaši krajané, kteří dosud žili na území Československé republiky, posloužili jako pátá kolona a svou zradou se sami zasloužili o svůj poválečný osud. **Nazývat ho předem plánovanou etnickou čistkou je neslýchané a rozhodně to nepřispěje ke smíření, o které aspoň navenek, jak se zdá, vehementně usilujete. Pokud vám o ně opravdu jde, změňte rétoriku a ve svých prohlášeních zmiňte **příčinu** té neblahé a tragické události, kterou bezesporu odsun z domoviny představuje, a nevytrhávejte věci z kontextu s příměsí demagogie a falešné sentimentality. Tím věci smíření víc prospějete a bude zajisté i pozitivněji přijímána.**

Zatím jste tak bohužel neučinil. Dokazujete tím, že všechny vaše rádoby aktivity mají jen formu bez skutečného a smysluplného obsahu, a to ke škodě jinak chvályhodných snah.

**Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“
Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“
jsou jmenovitě uvedeni na webové stránce platformy
viz <https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/>**

Stanovisko Platformy k existenci nacistického kříže v Jizerských horách

16. 11. 2020

Nacistický kříž dne 22. 10. 1944 vztyčili nedaleko rozhledny Štěpánka v Jizerských horách Henleinovi.

Celý příspěvek / Rubrika: Sdělení a stanoviska

Stanovisko Platformy k existenci nacistického kříže v Jizerských horách

16. 11. 2020

Nacistický kříž dne 22. 10. 1944 vztyčili nedaleko rozhledny Štěpánka v Jizerských horách Henleinovi. Slavnosti se zúčastnil i Konrad Henlein. Kříž měl připomínat padlé vojáky Wehrmachtu a SS a povzbudit militaristického ducha sudetských Němců. Nacistické Německo totiž už mělo na kahanu.

Po osvobození byl kříž stržen. Před devíti lety ho opravený znovu postavili sympatizanti sudetského nacismu, NSDAP, Wehrmachtu a SS.

Důrazně proti formě této neonacistické propagandy protestujeme, požadujeme stržení tohoto symbolu nacismu a potrestání pachatelů tohoto trestného činu za propagaci nacismu.

*Platforma „Vrat'me vážnost ČSBS“
Signatáři platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“
jsou jmenovitě uvedeni na webové stránce platformy
viz <https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/>*

Otevřená výzva Platformy členům ČSBS

3. 11. 2020

Otevřená výzva členům ČSBS u příležitosti prvního výročí vzniku Platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“

Otevřená výzva Platformy členům ČSBS

3. 11. 2020

Vážené sestry, vážení bratři.

Více než rok existuje naše Platforma, a přesně rok stránky, ze kterých k vám promlouváme. Vysoká návštěvnost na jedné straně, ale i útoky ze strany těch, kterým je krajně nepříjemné podívat se pravdě do očí (v poslední době se do toho zapojil i centrální tiskový orgán našeho svazu Národní Osvobození), svědčí o správném směru naší cesty a o smysluplnosti našich snah.

Konstatujeme, že nedůstojný úpadek svazu se za tu dobu prohloubil. Současné vedení není schopno řešit problémy a ztratilo sebereflexi. Nepravdy, mnohdy demagogií hájí své pozice a nadále odmítá komunikovat s celou členskou základnou i se sdělovacími prostředky.

Vážené sestry, vážení bratři,

ve světle těchto faktů vás vyzýváme ke spolupráci, předpokládáme vědomi si toho, že vám leží na srdci osud svazu, s nímž jste se ztotožnili.

Nejpalčivějším problémem se jednoznačně ukazuje ekonomika a nakládání s majetkem. Špatné hospodaření s rozpočtovými prostředky včetně neoprávněně vyplacených odměn vedly k nutnosti vrátit jejich část, stejně tak jako blíže neurčenou a nevyúčtovanou další dotaci, a sanaci těchto ztrát hradit z financí získaných prodejem patra našeho sídla v Legerově ulici. Z této transakce nebyla vyvozena žádná konkrétní opatření vůči viníkům. Ústřední výbor spotřebovává většinu prostředků pro svou nákladnou režii a minimum plyne na činnost oblastních organizací. Pomozte nám tuto situaci zvrátit. Trvejme na úsporných opatřeních, škrtech ve výdajích zmenšení počtu pracovníků, redukci místností, ve kterých pracují, aby pronájem těchto uvolněných prostor bylo možno získat dodatečné finanční prostředky formou těchto mimorozpočtových příjmů. Požadujeme zastavení financování aktivit nesouvisejících s činností svazu, konkrétně provozu vojenského muzea v Josefově, které stojí ročně několik set tisíc korun a prezentuje sbírky v soukromém vlastnictví.

Primějme se vši důrazností předsednictvo, aby nám v písemné formě předložilo konkrétní projekt budoucnosti svazu pro dobu, až bude naplněna smlouva o postupném prodeji nemovitosti Legerova 22 a ČSBS tak pozbude svoje sídlo. Stane se tak v roce 2024 a některá dřívější ústní vyjádření předsedy ÚV ČSBS, že nám střechu nad hlavou poskytne ministerstvo obrany či nový majitel budovy, zní spíše jako pohádka. Nezavírejme oči před budoucností a požadujeme reálný návrh východiska z hrozící pohromy!

Současné nakládání s finančními prostředky je prováděno v duchu přístupu „po nás potopa“ a směřuje k zániku Českého svazu bojovníků za svobodu.

Vedení svazu nezaujímá důrazná stanoviska k revizi poválečné historie. Důrazně se ČSBS nepostavil k odstranění pamětní desky na zdi Staroměstské radnice připomínající rozhodující

podíl jednotek Rudé armády v čele s maršálem SSSR Ivanem Stěpanovičem Koněvem na osvobození Prahy, ani k odstranění památníku maršála SSSR v Praze 6. Tiskový mluvčí, redakce Národního osvobození včetně mediální komise i předsednictvo o tom všem zarytě mlčí. Spokojují se jen se stafáží ve výroční dny před památníky. Dobrovolně pohřbívají poslední zbytky autority poslání a význam svazu. Svazu, který stojí před osudovou výzvou dějinného významu, a to si dovoluujeme říci bez zbytečného patosu. Vážené sestry a vážení bratři, uvědomme si i tuto velmi závažnou skutečnost.

Není dále nutné hromadit další fakta, stačí se držet výše uvedeného. Důrazně spolu s námi žádejte, aby i v této rovině nastal obrat. Obracejte se na vedení otevřenými dopisy a žádejte, aby i v této sféře vedení konalo, jak mu stanovy příkazují.

Spojte úsilí s naší Platformou, vystupujte naším prostřednictvím. Rádi vás v tom podpoříme, aby i váš hlas byl slyšet, protože vy jste živou kronikou a svědomím naší krásné vlasti a na vás všech záleží.

Tón výzvy je sice kritický, ale současně inspirativní z hlediska konkrétních návrhů a jejím cílem není rozbíjení svazu – jsme konstruktivní opozice, o čemž není snad nutné kohokoli přesvědčovat.

Signatáři platformy „Vrat’me vážnost ČSBS“

*Platforma „Vrat’me vážnost ČSBS“
píše nám na: vratmevaznostcsbs@seznam.cz
Signatáři platformy „Vrat’me vážnost ČSBS“
jsou jmenovitě uvedeni na webové stránce platformy
viz [viz https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/](https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/)*

Stanovisko členů Platformy k výpadu proti členu ČSBS bratru Vaňkovi – návrh pro jednání ÚV ČSBS 8. září 2020

2. 9. 2020

V rozhovoru pro Haló noviny ze dne 22. srpna 2020 se předseda ÚV ČSBS Ing. Jaroslav Vodička dopustil závažné netaktosti vůči věkově staršímu, zaslužilému členu ČSBS, předsedovi OV ČSBS Břeclav, bratru Mgr. Václavu Vaňkovi, kterého označil jako „*náš člen pan Vaněk z Břeclavi*“.

Celý příspěvek / Rubrika: Sdělení a stanoviska

Stanovisko členů Platformy k výpadu proti členu ČSBS bratru Vaňkovi – návrh pro jednání ÚV ČSBS 8. září 2020

2. 9. 2020

Již toto samo oslovení a bagatelizace postavení ve struktuře ČSBS je hrubě urážlivé a nevkusné. V tomto případě nejvyšší představitel ČSBS porušil jednoznačně platné stanovy svazu Hlava III. článek 12. Pokud se členové ÚV ČSBS domnívají, že takový přístup je na místě a správný, pak navrhuje změnu stanov a článek 12 ze stanov vypustit.

Dále bratr předseda v rozhovoru o bratru Václavu Vaňkovi uvedl: „*který nás neustále kritizoval kvůli hospodaření, psal na ministerstvo financí.*“ Zde bratr předseda zapomněl podotknout, že kritika ze strany bratra Vaňka, tehdejšího člena předsednictva, byla na místě a odrážela názor nezanedbatelné části členské základny svazu. Nejednalo se jen o planou kritiku, ale i o oprávněný dotaz člena předsednictva ÚV ČSBS, který byl zcela v souladu s Ústavou České

republiky, Listinou základních práv a svobod čl. 17 a platnou směrnicí ÚV ČSBS pro hospodaření.

Apelujeme proto na vás na všechny. Dodržujme alespoň my ve vzájemném styku pravidla a zásady slušného chování. Stačí, že každodenní praxe nám nastavuje zrcadlo a ukazuje, jak celá naše společnost zvlgárněla a zhrubla. Nedopust' me okřikování či urážení těch, kteří vystupují s kritikou, či reprezentují jiný názor.

Domníváme se proto, že je na místě omluva předsedy ÚV ČSBS Ing. Jaroslava Vodičky bratru Mgr. Václavu Vaňkovi za slova, která o něm vyslovil v rozhovoru uveřejněném 22. srpna 2020 v Haló novinách, a to omluva ústní na dnešním jednání ÚV ČSBS a písemná v deníku Haló noviny.

(Předkladatel požádá o hlasování o tomto návrhu.)

*Platforma „Vrat' me vážnost ČSBS“
pište nám na: vratmevaznostcsbs@seznam.cz
Signatáři platformy „Vrat' me vážnost ČSBS“
jsou jmenovitě uvedeni na webové stránce platformy
viz <https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/>*

Sdělení Platformy „Vrat' me vážnost ČSBS“ k e-mailu br. Zbyňka Cincibuse

27. 8. 2020

Dne 26. 8. 2020 byl některým signatářům Platformy „Vrat' me vážnost ČSBS“ doručen e-mail podepsaný bratrem Z. Cincibusem. Jeho obsah i způsob distribuce nebyl obvyklý. Signatáři platformy k němu publikují následující sdělení.

Sdělení Platformy „Vrat' me vážnost ČSBS“ k e-mailu br. Zbyňka Cincibuse

27. 8. 2020

Dne 26. 8. 2020 ve 21.52 hodin byl některým signatářům Platformy „Vrat' me vážnost ČSBS“ doručen následující e-mail (publikujeme ho v původním znění; viz též příloha):

Vážené sestry, vážení bratři.

Jedním z výsledků jednání předsednictva ÚV ČSBS dne 26. 8. 2020 byla žádost předsedům komisí ÚV o zorganizování společného jednání se členy platformy Vrat' me vážnost ČSBS, bez účasti členů předsednictva ÚV. Termín tohoto jednání je

*ČTVRTEK 3. ZÁŘÍ 2020 OD 10:00 HODIN V BUDOVĚ ÚV ČSBS LEGEROVA 22
PRAHA 2*

U oslovených členů platformy v případě nemožnosti se zúčastnit je vhodné vyslat zástupce. Jako zapisovatel byla určena sestra MUDr. Müllerová u zástupců platformy se účast vlastního zapisovatele nevylučuje.

Vzhledem k současné situaci a poměrech vládnoucích ve svazu považujeme účast za velice důležitou.

S díky je Zbyňek Cincibus, Ústřední kontrolní komise, Českého svazu bojovníků za svobodu, Legerova 22, Praha 2

Nebylo to tedy osobní pozvání adresované signatářům Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“, nýbrž pouhá informace o jednání kontrolní komise. Žádní signatáři naší platformy s návrhem či se žádostí o účast na jednání individuálně osloveni nebyli. E-mail byl doručen pouhým přeposláním z organizačního oddělení. S žádným ze signatářů nebyl bratrem Cincibusem obsah jednání ani jeho termín konzultován; o obsahu jednání se e-mail nezmiňuje a termín nebyl navržen v dostatečném předstihu, byl evidentně zvolen tak, aby nebylo možné se na jednání kvalifikovaně a odpovědně připravit a přizpůsobit mu své pracovní a osobní záležitosti.

Z uvedeného e-mailu Z. Cincibuse plyne, že uvedené jednání komise má být bez účasti členů předsednictva, jen v přítomnosti předsedů komisí ústředního výboru (podle *Organizačního řádu ČSBS* jsou zřízeny tyto stálé komise: *Ekonomická, Organizační, Legislativně-právní, Sociálně-zdravotní, Historicko-dokumentační a Komise pro mládež*); ti však o kritických výtkách, které má Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“, nemusejí být podrobně informováni, mnohdy takovou tematiku nemají ve své gesci, a navíc – podle *Organizačního řádu ČSBS* stálé komise ÚV ČSBS nemají rozhodovací pravomoc, plní úkoly ukládané usnesením pléna Ústředního výboru a požadavky jeho Výkonného výboru [Hlava III, článek 3, odstavec 3.1, písmeno c)]. Je tedy otázkou, k čemu by uvedené jednání mělo směřovat a zda by případně dohodnuté závěry měly jiný smysl než formu doporučení pro projednání ve výkonném či ústředním výboru. Zde se nabízí otázka, zda k takovému doporučení je vůbec potřeba zasedání předsedů komisí ÚV a členů Platformy.

Citovaný e-mail br. Cincibuse připomíná spíše nařízení kritikům současného vedení svazu, tedy signatářům Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“, aby se dostavili na jednání uvedené komise „na kobereček“.

Tento způsob jednání zásadně odmítáme. Je to způsob arogantní, nedemokratický, jenž je současnému vedení svazu vlastní. Takovému jednání se v žádném případě podřizovat nebudeme!

Naše kritika jednoznačně míří na současné vedení ČSBS, tedy na předsednictvo. Na tomto našem webu čtenář najde desítky věcných dotazů a výtek, které vůči činnosti předsednictva máme. Na žádný dotaz, na žádnou výtku, na žádnou kritiku nám předsednictvo dosud nikdy neodpovědělo.

Přestaňte si nás zvát „na kobereček“!

Náprava poměrů, pokud o ni vedení vůbec stojí, je stále možná; je v moci členů ústředního výboru a předsednictva, je plně závislá na krocích učiněných v blízké budoucnosti.

Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“ uvítá ochotu vedení svazu usednout s námi za jednací stůl.

Signatáři Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ se přímému jednání se všemi členy předsednictva svazu nebrání; naopak vyzýváme k němu.

Tématem takového jednání by mělo být řešení dlouhotrvajících problémů, na něž Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“ předsednictvo a všechny členy svazu dlouhodobě upozorňuje. Termín jednání navrhujeme v posledních dvou týdnech v září či počátkem října 2020 a jako jednací den středu.

**Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“
píše nám na: vratmevaznostcsbs@seznam.cz
Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“
jsou jmenovitě uvedeni na webové stránce platformy
viz <https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/>**

Sdělení Platformy o tom, jak Jiřího Csermelyiho rozčílila pravda, a o jeho výhrůžkách

3. 8. 2020

Hlavně pravda zlobí lidi. Pravda o nich, o jejich práci... Pokud je pro ně nepříjemná. Takovou pravdu jsme publikovali v článku Stanovisko Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ k tzv. redakčnímu sdělení Jiřího Csermelyiho. Reakce p. J. Csermelyiho byla výbušná, výhrůžná, arogantní.

Nejdříve uvádíme e-mail, který 3. 8. 2020 s předmětem „Žádost o upřesnění autorství“ z e-mailové adresy narodni-osvobozeni@seznam.cz p. Csermelyi rozeslal signatářům Platformy. Poté naši odpověď.

Úroveň pana Csermelyiho je zřejmá – náš článek (Stanovisko Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ k tzv. redakčnímu sdělení Jiřího Csermelyiho) označil za udavačství. My se však domníváme, že jde o demokratický způsob informování o našich návrzích na navrácení vážnosti Českému svazu bojovníků za svobodu.

Celý příspěvek / Rubrika: Sdělení a stanoviska

Stanovisko Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ k tzv. redakčnímu sdělení Jiřího Csermelyiho

2. 8. 2020

Jiří Csermelyi je šéfredaktorem časopisu ČSBS Národní Osvobození (NO). V dvojčísle 15/16 letošního roku sepsal tzv. redakční sdělení týkající se naší Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“. V tomto sdělení se pokouší osobními útoky a lživými obecnými frázemi signatáře Platformy skandalizovat. Na některé lži uvedené ve zmiňovaném redakčním sdělení dále upozorňujeme.

Celý příspěvek / Rubrika: Sdělení a stanoviska

Sdělení Platformy o tom, jak Jiřího Csermelyiho rozčílila pravda, a o jeho výhrůžkách

3. 8. 2020

Citujeme e-mail zaměstnance našeho svazu p. Jiřího Csermelyiho, který zaslal signatářům Platformy na jejich soukromé e-mailové adresy:

Vážený pane.

Na webové stránce tzv. „Platformy...“ byl 2. srpna 2020 zveřejněn článek pod titulkem Stanovisko Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ k tzv. redakčnímu sdělení Jiřího Csermelyiho“. Článek jste, jak přiznáváte, „vystavil“ Vy a za autory jste označil všechny signatáře tzv. „Platformy...“, tedy i sám sebe.

Žádám Vás tímto o sdělení, zda jste skutečně autorem výše uvedeného článku. Vaše stanovisko očekávám obratem, nejpozději však do středy 5. srpna 2020.

Protože závěr článku obsahuje Vaši již tradiční udavačskou hrozbu rozeslání sdělovacím prostředkům a blíže nespecifikovanému okruhu Vašich „příznivců“, dovoluji si Vás upozornit na § 184 Zákona 40/2009 Sb. (Trestní zákoník), který v odstavci 1 konstatuje, cituji: „Kdo o jiném sdělí nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy nebo způsobit mu jinou vážnou újmu, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.“ V odstavci 2 téhož paragrafu pak Trestní zákoník upřesňuje: „Odnětím svobody až

na dvě léta nebo zákazem činnosti bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem“.

Současně Vás tímto žádám o neprodlené odstranění zmíněného článku z Vašeho webu.

S pozdravem

Jiří Csermelyi, šéfredaktor svazového periodika Národní Osvobození

Naše odpověď:

Vážený pane Csermelyi,

je zřejmé, že uvedené stanovisko uhodilo, jak se říká, hřebík na hlavičku. Nejvíce totiž lidi rozčílí pravda. Vzápětí za sdělenou pravdou jde strach – strach z toho, co je a ještě může být odhaleno.

Na stanovisku, které bylo signatáři Platformy podle našich zásad přijato, a tedy jde o autorství společné, není důvod nic měnit natož ho z našeho webu odstraňovat!

Bud'te tak laskav a neklad'te nám, voleným funkcionářům, jako zaměstnanec svazu, žádná ultimáta. Jsme svobodní občané tohoto státu, kteří uskutečňují svá ústavní práva na svobodu slova a informací. Vy nás omezovat nebudete!

Rozesílání našich stanovisek a dalších informací o obsahu našeho webu není žádné udavačství, sdělení o tom není žádná udavačská hrozba – jsme rádi, že tímto způsobem můžeme informovat členy ČSBS, naše příznivce, protože časopis, jehož jste šéfredaktorem, o problémech svazu a návrzích a možnostech jejich řešení neinformuje.

Trestní zákoník tedy citujete správně. Doporučujeme Vám, abyste žalobu podal promptně. O jejím výsledku budete nepochybně na stránkách časopisu NO ochotně a seriózně informovat. Určitě bude zajímavé Vaše vysvětlování, proč bezúhonné signatáře Platformy označujete za udavače a pomlouvače. Jistě jste přesvědčen, že se Vám orgány činné v trestním řízení i soud o své pravdě podaří přesvědčit.

Naše stanovisko vzniklo jako přirozená reakce na Váš nehorázně pomlouvačný článek, který byl uveřejněn v posledním dvojčísle NO, ve kterém jste neslýchaným způsobem urazil členy platformy. V našem stanovisku není nic urážlivého proti Vaší osobě, jen jsou tam bod za bodem vyvrácena nepravdivá tvrzení ve Vašem redakčním sdělení. Podrobná citace paragrafů trestního zákona je nám velice dobře známa. Doporučujeme proto i Vám, ctěný pane, jejich prostudování, neboť zmíněné Vámi podepsané redakční sdělení, jímž jste zneužil své postavení zaměstnance svazu, svým obsahem této literě paragrafu bohatě vyhovuje. V žádném případě to neberte jako vyhrožování, ale jako pouhé konstatování, pokud jste schopen tento elementární fakt akceptovat.

Místo šermování paragrafy Vám nabízíme možnost obhájit se na webových stránkách naší platformy vysvětlením k jednotlivým problémům, o kterých jsme v našem stanovisku psali.

Vážený pane Csermelyi, v této chvíli znáte naši odpověď i nabídku, a je pouze na Vás, jak se rozhodnete. Věřte, že komunikace soudní cestou není ta nejlepší nejen pro Vás, ale ani pro svaz samotný.

Toto sdělení je zveřejněno na webu platformy (<https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/>), současně rozesláno jako informace členům ÚV ČSBS, sdělovacím prostředkům a našim příznivcům.

Platforma „Vrat'me vážnost ČSBS“
píše nám na: vratmevaznostcsbs@seznam.cz
Signatáři platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“
jsou jmenovitě uvedeni na webové stránce platformy
viz [viz https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/](https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/)

Stanovisko Platformy „Vrat’me vážnost ČSBS“ k tzv. redakčnímu sdělení Jiřího Csermelyiho

2. 8. 2020

Jiří Csermelyi je šéfredaktorem časopisu ČSBS Národní Osvobození (NO). V dvojčísle 15/16 letošního roku sepsal tzv. redakční sdělení týkající se naší Platformy „Vrat’me vážnost ČSBS“. V tomto sdělení se pokouší osobními útoky a lživými obecnými frázemi signatáře Platformy skandalizovat. Na některé lži uvedené ve zmiňovaném redakčním sdělení dále upozorňujeme.

Celý příspěvek / Rubrika: Sdělení a stanoviska

Stanovisko Platformy „Vrat’me vážnost ČSBS“ k tzv. redakčnímu sdělení Jiřího Csermelyiho

2. 8. 2020

Lež první: Pan J. Csermelyi tvrdí, že signatáři Platformy na svém webu šíří *své osobní názory*. Není to pravda, protože tyto signatáři svými názory reprezentují asi dvacet procent členské základny Českého svazu bojovníků za svobodu. Nejde o názory osobní několika jednotlivců, jde o názory podstatné části členů. Současné vodičkovské vedení však na názory těchto členů nebere zřetel.

Pan J. Csermelyi dokonce tvrdí, že jdeme *cestou pomluv a udávání*. Pane Csermelyi, byl byste tak laskav a sdělil nám i čtenářům NO, jakých pomluv a udání jsme se konkrétně dopustili? Uveďte jednu jedinou pomluvu, tedy naše nepravdivé tvrzení, uveďte jedno jediné udání, kterých jsme se dopustili! Proč tímto sprostým a urážlivým způsobem lžete?

Lež druhá: Pan J. Csermelyi tvrdí, že signatáři Platformy na svém webu napadají *nejvyšší vedení i další členy a orgány svazu*. Není to pravda, k žádnému osobnímu napadání z naší strany nikdy nedošlo – vždy jsme jen od jmenovaných chtěli vysvětlit a objasnit problematické skutečnosti – z hlediska politického např. proč se vodičkovské vedení důrazně a důsledně kriticky nevyjadřuje k překrucování historických faktů z období druhé světové války?, proč nereaguje na převážně kritické propagandistické kampaně ve sdělovacích prostředcích zaměřené proti svazu?, proč jednotliví členové vedení, včetně tiskového mluvčího a časopisu NO, nejsou kvůli předchozím skutečnostem aktivní?; z hlediska hospodářského např. proč časopis Národní Osvobození má neúnosnou remitendu a proč je jeho vydávání neúměrně nákladné (nikdy jsme se, ani přes četné dotazy, nic podstatného o hospodaření tohoto periodika nedověděli)?, proč ČSBS platí muzeum Waldemara Matušky, které nemá s činností našeho svazu nic společného?, proč vodičkovské vedení prodává po částech dům v Legerově 22, Praha 2 za cenu dvougarsonky, tedy za směšné částky?, proč vodičkovské vedení prodalo rodinný dům v Běchovicích, č. p. 157, ul. Na Vaňhově za částku o jeden a půl milionu nižší, než byl tržní odhad této nemovitosti, a to bez schválení Ústředním výborem ČSBS, a kam zmizely peníze za tento prodej?, kam zmizelo šest set tisíc korun použitých vedením ze státních dotací z minulých let (viz kontrola MF ČR)... více viz náš web.

Pan J. Csermelyi tvrdí, že my, Platforma, nejsme schopni *s jasnými a přesvědčivými argumenty* J. Vodičky a E. Kulfánka *držet krok, natož jim čelit*. Pane Csermelyi, budete schopen nějaký jasný a přesvědčivý argument J. Vodičky nebo E. Kulfánka, kterými zodpověděli například některou z předchozích otázek, uvést? Pokud ano, otiskněte takové *jasné a přesvědčivé argumenty* jmenovaných na stránkách NO!

Lež třetí: Pan J. Csermelyi fakticky cituje část našeho otevřeného dopis členům ČSBS – posláním ČSBS je hájit nezkrácenou historickou pravdu a poválečné státoprávní uspořádání – ovšem lže o tom, že prý do *mediálního prostoru vypouštíme informace, které se v rukou manipulátorů a přepisovačů historie stávají zbraní proti svazu a v konečném důsledku mohou vést k jeho zničení*. Pane Csermelyi, můžete uvést jeden jediný konkrétní příklad, kdy jsme do veřejného prostoru takové informace „vypustili“? Ale hlavně pane Csermelyi: Vedení svazu, tiskový mluvčí svazu a časopis svazu NO mají za úkol proti takovým přepisovačům silně propagandisticky působit – to však nikdo ze jmenovaných nedělá; opomněl jste tak dodat, že současné vodičkovské vedení pro naplnění uvedené maximy v podstatě nic nedělá, není nic takového schopné. Jaroslav Vodička, předseda ČSBS, před mikrofonem televizní redaktorky několikrát utíká jako malý kluk přistižený při lumpárně; nikdo z předsednictva není schopen mít produktivní kontakt s médii, vy nejste schopni daný úkol naplňovat na stránkách časopisu NO. Takže proti manipulátorům a přepisovačům dějin v podstatě nic neděláte.

Neděláte nic proti tomu, aby se informace stávaly v rukou manipulátorů a přepisovačů historie zbraní proti svazu, proto je svaz ve veřejném informačním prostoru pod palbou (někdy i nepravdivé) kritiky.

Ke zničení svazu, jak píše p. Csermelyi, dojít může; pravděpodobně se budou ze svazové struktury vyčleňovat jednotlivé oblasti a svaz bude formálně existovat do doby, než bude současným vedením definitivně politicky a hospodářsky vytunelován. Ke zničení svazu tak nedojde zlovolným působením mediálních subjektů, nýbrž destrukcí současným vedením.

Lež čtvrtá: Pan J. Csermelyi tvrdí, že Platforma *nic konstruktivního nenabízí*. Pane Csermelyi, takovému nesmyslu nemůže nikdo, kdo si náš web přečte, věřit ani trochu. Konstruktivních témat ke konstruktivnímu řešení jsme předložili přehršel; jenom ve druhém odstavci tohoto textu jich je dostatek.

Nabízíme i pomoc při kvalifikovaných činnostech: třeba ekonomická komise ČSBS budí z odborného hlediska (velmi mírně řečeno) rozpaky – nebyla schopna kvalifikovaně posoudit ani závěry kontroly MF ČR, v níž byly chyby; *viz*, není schopna ani informovat o hospodářském stavu svazu natož o perspektivách; komise pro mládež už více let nepracuje, je pouze na papíře, i když její kvalifikovaná činnost je úkolem daným minulým sjezdem ČSBS; nabízeli jsme pomoc při posílení ofenzivního publicistického působení tiskového odboru (mluvčího) a časopisu Národní osvobození (časopis NO má nevalnou úroveň; zejména neplní roli propagátora činnosti oblastí svazu, pouze glorifikuje současné vodičkovské vedení) – vše bylo vedením odmítnuto.

Lež pátá: Pan J. Csermelyi tvrdí, že činnost Platformy je výsledkem *vnitrostranických pŕetek a rozbrojů*. Není to pravda. Snahou Platformy je navrátit vážnost Českému svazu bojovníků za svobodu, nikoli vnitrosvazové pŕetky a rozbroje (p. Csermelyi se spletl, asi zkopíroval nějaký svůj dřívější článek, protože ve svazu *vnitrostranické pŕetky* být nemohou).

Lež šestá: Pan J. Csermelyi tvrdí, že se *v poslední době množí útoky na svazový časopis Národní osvobození*; myslí, že takové útoky uskutečňuje Platforma. Není to pravda. I v této lži je zakódován jeho pohled na svět – pokud si totiž někdo dovolí vyslovit jiný názor, nedej bože kritický, byť zdůvodněný, je to podle p. Csermelyiho útok. Takové myšlení je bolševické. Poznámka: J. Csermelyi patrně reaguje na stručný kritický názor Zdeňka Říhy, člena ZO ČSBS České Budějovice; *viz*; je to článek týkající se obsahu NO – ale k obsahu časopisu se člen kriticky vyjádřit nesmí, že, pane Csermelyi, to je přece útok, vidíte.

Lež sedmá: Pan J. Csermelyi tvrdí, že mu jde zejména o *jednotu svazu, ČSBS*. Není to pravda, Platformě „Vraťme vážnost ČSBS“ jde o totéž – jednotu však nemůže existovat na lži,

nemůže se vytvořit na základě politického a ekonomického tunelování svazu současným vedením. O takovou jednotu, na rozdíl od pana Csermelyiho, nestojíme.

Závěr:

Pan J. Csermelyi je věrný fámulus současného vodičkovského vedení ČSBS, a proto zpívá píseň/píše texty toho, jehož chleba jí. Nestydí se přitom snížit se i k průhledným lžím.

Vážený pane Csermelyi, chápeme, že se člověk musí něčím živit – ale proč kvůli tomu lžete? Vždyť to přece není důstojné... Opravdu vám to stojí za to?

Toto stanovisko je zveřejněno na webu platformy (<https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/>), současně rozesláno jako informace členům ÚV ČSBS, sdělovacím prostředkům a našim příznivcům.

**Platforma „Vrat’me vážnost ČSBS“
píše nám na: vratmevaznostcsbs@seznam.cz
Signatáři platformy „Vrat’me vážnost ČSBS“
jsou jmenovitě uvedeni na webových stránkách platformy
viz <https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/>**

**Informaci vystavil PhDr. Vladimír Pelc,
zástupce Platformy pro kontakt s veřejností**

Stanovisko Platformy „Vrat’me vážnost ČSBS“ ke 13. řádnému zasedání Ústředního výboru ČSBS dne 23. 6. 2020

19. 6. 2020

Předsednictvo ÚV ČSBS připravuje 13. zasedání ÚV ČSBS tak, aby opět manipulovalo fakty, aby nesdělilo potřebné informace o své činnosti členům svazu natož veřejnosti, aby zakrylo své neprůhledné hospodaření se státními a svazovými prostředky, hospodaření se svazovým majetkem hraničící s trestnou činností.

Celý příspěvek / Rubrika: [Sdělení a stanoviska](#)

Stanovisko Platformy „Vrat’me vážnost ČSBS“ ke 13. řádnému zasedání Ústředního výboru ČSBS dne 23. 6. 2020

19. 6. 2020

Za prvé: K protizákonnému hlasování per rollam.

Požadujeme zastavení prodeje majetku na základě protizákonného hlasování per rollam, viz [Sdělení platformy „Vrat’me vážnost ČSBS“](#). Signatáři Platformy se distancují od protizákonného jednání předsednictva svazu a vyzývají členy ústředního výboru, aby učinili totéž.

Za druhé: K neoprávněnému prodeji majetku svazu – část budovy Legerova 22

Podle zápisu z jednání výkonného výboru dne 27. 5. 2020 předsednictvo svazu prodalo další část budovy v Legerova ulici 22 (2. patro) za částku 3,6 miliónů korun, tedy za částku, za kterou se v této oblasti platí za garsoniéru, viz.

Požadujeme, aby předsednictvu svazu podalo na uvedeném zasedání ústředního výboru veškeré informace o tomto prodeji, zdůvodnilo, proč byl majetek prodán za tak nízkou cenu, a jak s penězi naložilo.

Za třetí: K neoprávněnému prodeji majetku svazu – prodej domu v Praze-Běchovicích

Podle dostupných informací předsednictvo svazu, bez schválení ústředním výborem, prodalo nemovitost (rodinný dům č. p. 157 vč. zahrady, LV 340, p. č. 397) asi za polovinu její tržní ceny.

Požadujeme, aby předsednictvu svazu podalo na uvedeném zasedání ústředního výboru veškeré informace o tomto prodeji, zdůvodnilo, proč tak učinilo bez předchozího souhlasu ústředního výboru, tedy proti zásadám stanov svazu, jaký byl odhad tržní ceny nemovitosti, jaká byla cena prodejní a proč se prodejní cena o tržního odhadu lišila, a jak s penězi naložilo – konkrétně jak to, že se nevyskytují v příjmech svazu. Také trváme na zodpovězení otázky, proč předsednictvo uvedený prodej před členy ústředního výboru tají.

Za čtvrté: K neoprávněně čerpaným dotacím podle kontroly Ministerstva financí ČR

Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“ zásadně trvá na tom, aby předsednictvo ústředního výboru předložilo veškeré údaje o neoprávněně čerpaných dotacích pražským centrem, předsednictvem svazu, v každém jednotlivém případě a zdůvodněním, proč předsednictvo čerpalo státní dotace bez souhlasu ústředního výboru a v rozporu s dotačními tituly, a zároveň aby předložilo osobní odpovědnost za tyto závažné nedostatky.

Zásadně Platforma nesouhlasí s tzv. tlustou čarou za minulostí; ta by byla možná pouze v případě zásadních personálních změn v předsednictvu svazu. Tlustá čára znamená souhlasit s rozkradením státní dotace.

Signatáři Platformy důrazně požadují, aby předsednictvo svazu konkrétně zdůvodnilo neoprávněně čerpání více než 600 tisíc korun předsednictvem, s konkrétním vyvozením personálních důsledků; konkrétně J. Vodička zodpovídá za mnohá pochybení, která jsou uvedena ve zprávě z kontroly MF – např. odměna za přesčasovou práci dvěma pracovníkům na dohodu o provedení práce (porušení zákoníku práce; na dohodu se může odpracovat 300 hodin za rok; nelze tedy zaplatit přesčasy – to už je řádný pracovní poměr se všemi odvody...). Je tedy nezbytné určit osobní odpovědnost s povinností škodu nahradit.

Budeme na splnění tohoto požadavku důsledně trvat, neboť není únosné, aby bylo měřeno jiným metrem vrcholným orgánům svazu a jiným oblastním organizacím. Jsme připraveni podat pomocnou ruku a působit konstruktivním způsobem.

V této souvislosti předkládáme plénu ústředního výboru následující návrhy.

1. Vytvořit mimo rámec orgánů, jež působí v souladu se stanovami smíšenou skupinu, složenou ze členů ekonomické a kontrolní a revizní komise doplněnou o zvolené členy ÚV a signatáře Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“, která po prostudování zprávy stanoví pro jednotlivé oblastní organizace výši jejich finančního závazku, na základě zjištění kontrolních orgánů MF ČR a po dohodě s nimi závazný splátkový kalendář na likvidaci jejich finančních závazků a doby k tomu určené. Členové skupiny budou nuceni vzít v úvahu i faktické připomínky dotčených oblastních organizací. Závěry z jednání členů skupiny s funkcionáři oblastních výborů budou zpravovány formou zápisů signovaných nejen členem skupiny a funkcionářem oblastní organizace, ale i dalšími členy oblastního výboru, aby bylo zaručena informovanost členské základny dané oblastní organizace.

Totéž je zapotřebí učinit i v případě vedení ČSBS, rovněž posoudit míru zodpovědnosti nejen vedení ČSBS jako celku, ale i konkrétních osob v daném časovém období. Závěry v tomto směru shrnout formou zprávy a seznámit s nimi všechny členy Ústředního výboru a to v termínu nejpozději do konce tohoto roku rovněž s návrhem konkrétních opatření a to i s tím, že budou vzata v úvahu a objektivně posouzena i jejich stanoviska a vyjádření. Navrhovaná opatření se budou týkat i personálních opatření, jež jsou nezbytná.

2. Pověřit ekonomickou komisi revizí veškerého majetku movitého i nemovitého, kterým ÚV disponuje včetně manipulací s ním – prodeje a ceny, za nichž byl realizován a rovněž revize

veškeré s tím související smluvní dokumentace a to v termínu do konce tohoto kalendářního roku, lze i zvážít posun do prvního plenárního zasedání ÚV v roce 2021, termín lze posunout.

3. Pověřit ekonomickou komisi posouzením oprávněnosti a efektivnosti výdajů v položkách: režie ústředního výboru, financování soukromého muzea M. Frosta v Josefově, financování soukromého Muzea Waldemara Matušky, vydávání časopisu Národní osvobození. V tomto směru bylo už spoustu navrženo a řečeno, jde o zhodnocení a zvážení použitelnosti a to ve spolupráci se všemi členy ústředního výboru. Vzhledem k naléhavosti otázky dalšího financování našeho svazu v budoucnosti s ohledem na pravděpodobné razantní snížení objemu výše dotací v blízké budoucnosti je to nejvýše žádoucí.

Za páté: K návrhu na hlasovací kvorum na XI. sjezd ČSBS

Zásadně s navrhovaným stanovením počtu delegátů sjezdu (na každých 50 členů organizace jeden delegát) **nesouhlasíme**. Takové stanovení by zásadním způsobem znevýhodnilo středně velké organizace a nebylo by reprezentativní, bylo by nedemokratické. Příklad: organizace Domažlice, která má pouze 5 členů, by měla **jednoho delegáta** a organizace o 99 členech by měla také **jednoho delegáta**. Uvedený návrh předsednictva směřuje k manipulaci při hlasování sjezdu.

Navrhujeme proporcionální stanovení počtu delegátů na organizace, kupř. do 20 členů – 1 delegát; 21 až 40 členů – 2 delegáti, 41 až 70 – 3 delegáti, 71 až 110 členů – 4 delegáti apod.

Požadujeme vyškrtnutí delegátů z dnes neexistujících organizací a stanovení, že pokud organizace zanikne do konání sjezdu, pak zanikne i mandát za ni zvoleného delegáta.

Za šesté: K nepotismu současného vedení ČSBS

Signatáři Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ zásadně odmítají nepotismus současného vedení ČSBS, protože náš svaz ekonomicky vysává; viz např. **Jiří Csermelyi** – šéfredaktor časopisu **Národní osvobození**; účetní firma najatá současným předsednictvem: **DCS Daniela Csermelyi, s. r. o.**, sp. zn. C 256521 vedená u Městského soudu v Praze, IČ: 05014883, sídlo: Masarykova 1417/64, 252 19 Rudná. Dům byl prodán **NH reality s.r.o., C 30126** vedená u **Krajského soudu v Ústí nad Labem**, Šlikova 133/28, Liberec VII-Horní Růžodol, 460 07 Liberec, IČ 28743202, s vkladem 98 000 Kč.

Závěrem:

Signatáři Platformy považují hospodaření předsednictva ústředního výboru s majetkem svazu a jeho prostředky za odporující stanovám svazu, v jednotlivých případech za podvodné, protizákonné a zásadně se od takového jednání distancují.

Majetková rozhodnutí předsednictva na základě protizákonného hlasování ústředního výboru formou per rollam má charakter dalšího trestného činu.

Toto stanovisko je zveřejněno na webu platformy (<https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/>), současně rozesláno jako informace členům ÚV ČSBS a sdělovacím prostředkům.

*Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“
(signatáři platformy jsou jmenovitě uvedeni [zde](#))*

Sdělení o plýtvání prostředky svazu

5. 5. 2020

O neohospodárném chování vedení našeho svazu, o plýtvání s finančními prostředky předsednictvem ČSBS, informujeme průběžně (např. Viz [viz](#)). Nyní upozorňujeme na neohospodárné vydávání časopisu Národní osvobození.

Celý příspěvek / Rubrika: Sdělení a stanoviska

Sdělení o plýtvání prostředky svazu

5. 5. 2020

V zápise z jednání Výkonného výboru ÚV ČSBS ze dne 21. 1. 2020 je uvedeno, že náklad časopisu Národní osvobození je ve výši 800 000 výtisků, přeplaceno je pouze 200 000 kusů (údaje se týkají roku 2019); v uvedeném zápise je v bodě 1 dotaz člena tohoto výboru ing. Jaroslava Bukovského, proč se tiskne časopis v takovém nákladu a jestli tedy 600 000 ks časopisu, které zbývají, jsou remitendou, není zbytečné tisknout (viz příloha); remitenda jsou výtisky periodického tisku, které nebyly prodány a jsou posílány zpět distribučnímu podniku. Především musíme upozornit na to, že náklad periodika se vždy uvádí za konkrétní vydání podle jeho periodicity, takže u deníku to je náklad v jednom dni (někdy je uváděn zvlášť náklad za sobotní či nedělní vydání, pokud jsou, popř. průměr za týden); pokud by se údaje 800 000 kusů výtisků a 200 000 kusů předplatného týkali každého jednotlivého vydání, jak by tomu správně mělo být, *tak by byl časopis Národní osvobození největším časopisem na českém trhu periodik*. Což je nesmysl.

Pravděpodobnější je, že údaje o nákladu ad. jsou uváděny nekvalifikovaně, osobami, které dané problematice nerozumějí – a týkají se nákladů, předplatného a remitendy za celý rok.

V každém případě však jsou uvedené údaje dokladem plýtvání finančními prostředky svazu.

Remitenda, tedy neprodané výtisky, činí 75 % nákladu, čili prostředky v této výši použité na vydávání časopisu byly vynaloženy zbytečně; placený odběr časopisu je 25 procent z celkového nákladu. Na rok 2019 bylo plánováno 750 000 Kč z dotace MF (viz příloha); znamená to, že 75 % z této částky, tedy více než 560 000 Kč, bylo vydáno zbytečně. Náklady na redakci jsou v účetnictví vedeny zvlášť.

O vyjádření k problému jsem požádal Ing. Jaroslava Bukovského, člena OV ČSBS Plzeň a Výkonného výboru ČSBS.

*PhDr. Vladimír Pelc,
předseda Oblastního výboru ČSBS Benešov,
člen Ústředního výboru ČSBS*

Na první straně zápisu z VV ÚV ČSBS ze dne 21. 1. 2020 dole je skutečně můj příspěvek v tomto znění. Protože se jednalo o kontrolu úkolů z předchozího jednání, tak jsem musel zalistovat do jednání z VV ÚV 10. 12. 2019. Kontrola se točila kolem zdůvodnění nevyjasněných 900 000 Kč, které odhalila kontrola MF. Tam jsem měl v poznámkách, jako nevyjasněnou, týkající se uvedeného časopis, částku 315 000 Kč.

Vysvětlení je toto: Pro časopis Národní osvobození (NO) není stanoven velikost tzv. remitendy – tj. počet výtisků navíc proti trvalým dodávkám těchto tiskovin předplatitelům. To číslo 315 000 Kč je převzato od Správce stánkového prodeje, o kterém se mluvilo 10. 12. 2019 a konstatovalo se, že je běžné, že se tato rezerva navíc, k volnému prodeji, pohybuje v rozsahu 30 – 40 %. Pokud je počet odběratelů NO asi 3 500 lidí, pak by přípustný tisk s remitendou (40 %) byl 4 900 výtisků na jedno vydání – tj. 1 400 výtisků navíc pro stánkový prodej; v případě čtrnáctideníku (r. 2019, 26 vydání) by šlo o celkový roční náklad 127 400 výtisků, v případě měsíčníku (předpoklad 12 vydání) 58 800 výtisků. Pokud by se tisklo od 40 % více

výtisků, než je předplatné, tj. 1 400 výtisků navíc pro stánkový prodej (krát) × 20 Kč na jedno číslo a (krát) × 12 (za rok), tak mi vychází 336 tisíc korun – což se blíží přiznané částce od Správce stánkového prodeje.

Závěr z toho měl být takový, že se procento výtisků ke stánkovému prodeji sníží cca na 20 % nad počtem předplatitelů, a to z toho důvodu, že NO přestalo být atraktivním tiskem, jsou tam příliš dlouhé (rozborové) příspěvky, navíc je časopis pod vnitřní censurou, nezobrazuje tak názorové proudy ve svazu, a vše je navíc ovlivněno dehonestací vlnou směřovanou na vedení ČSBS.

Výsledek jednání VV ÚV ČSBS dne 21. 1. 2020 však nebyl žádný: Nepřijalo se žádné rozhodnutí – tj. typická práce pro J. Vodičku.

Jaroslav Bukovský,
člen OV ČSBS Plzeň
[ČSBS rozpočet na 2019.jpg](#)

10 000 – Sdělení platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ z 11. 4. 2020 o nezbytnosti a popularitě našeho webu

9. 4. 2020

Web platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ má více než deset tisíc návštěvníků (unikátních přístupů). O čem to svědčí? O tom, že tato informační platforma je pro vnitrosvazovou informovanost členů ČSBS i pro informování veřejnosti mimořádně důležitá, nezbytná. Náš web je významný především v situaci, kdy centrální web již mnoho měsíců nefunguje – dřívější webová stránka ČSBS „zasvobodu.cz“ je prodána do Číny (jsou tu reklamy na podprsenky atp.), nová webová stránka „bojzasvobodu.cz“ je zablokována pro nevhodný obsah. Náš web je nenahraditelný v situaci, kdy mediální komise a tiskový mluvčí svazu jsou nefunkční.

Celý příspěvek / Rubrika: Sdělení a stanoviska

10 000 – Sdělení platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ z 11. 4. 2020 o nezbytnosti a popularitě našeho webu

9. 4. 2020

Informace členům svazu

Náš web je jediným aktuálním a moderním informačním prostředkem pro naše členy. Dočtou se na něm i informace, které před nimi současné vedení skrývá.

V několika článcích jsme např. připomněli aktuální úkoly hospodářům oblastních výborů, aktivitu historicko-dokumentační komise, přinesli jsme desítky materiálů o akcích několika svazových organizací i medailony našich členů (viz rubrika „Ze života ČSBS“, [viz](#)).

Kvalifikovaně se vyjadřujeme k závažným svazovým problémům (viz rubrika „Sdělení a stanoviska“, [viz](#)). Upozornili jsme kupř. na protizákonnost hlasování mimo shromáždění ústředního výboru formou mimo zasedání (per rollam) směřující k nezákonnému prodeji majetku svazu, [viz](#), 22. 3. 2020, a v té souvislosti na chybné právní názory JUDr. Karla Haise, JUDr. Petra Ptačovského a JUDr. Petra Šády na toto protizákonné hlasování, [viz](#), 26. 3. 2020. Upozornili jsme na neprůhledné nakládání s nemovitostí Legerova 22 předsedou J. Vodičkou, [viz](#), 24. 3. 2020. Poukázali jsme na obsazení funkce předsedy OV ČSBS Chrudim JUDr. Petrem Šádou v rozporu se stanovami svazu, [viz](#), 26. 3. 2020, [viz](#), 1. 4. 2020. Tyto a další informace se členové našeho svazu jinde než na našem webu nedovědí.

Výrazná podpora našeho úsilí je zřetelná z četných ohlasů našich čtenářů (stejnomená rubrika, [viz](#)).

Uvedli jsme, že náš web mohou využívat všechny oblasti ČSBS, viz, 9. 3. 2020. Nabídka je významná i proto, že z více než sedmi desítek oblastních organizací má pouze sedm z nich vlastní webové stránky; kromě pěti signatářů platformy pouze další dvě (oblast Beskydsko a město Ostrava). Jak jsme uvedli, centrální webové stránky, které navíc nebyly aktuální a děním v oblastech se příliš nezabývaly, byly orientovány převážně na glorifikaci členů předsednictva, neexistují. Proto nabízíme oblastem a místním organizacím náš web jako centrální informační platformu – pište k nám své názory, prezentujte zde svou činnost (**adresa: vratmevaznostcsbs@seznam.cz**).

Informace sdělované do veřejného prostoru

Web platformy je významný, protože, na rozdíl od současného vedení ČSBS, zní výrazným společenským hlasem usilujícím o historickou pravdu a proti snaze ji dezinterpretovat (srov. rubriky „Komentujeme“, [viz](#), „Historie“, [viz](#), „Dokumenty“, [viz](#), „Připomínka významných výročí“, [viz](#) a „Videa“, [viz](#)). Usilujeme o to, aby Český svaz bojovníků za svobodu nebyl uzavřený do sebe – v oblastech a místech jsou organizace svazu a naši členové aktivní, avšak svaz jako celek se takto neprezentuje. Český svaz bojovníků za svobodu je zcela uzavřený do sebe. Současnému vedení to vyhovuje. Proč? Protože bez informací není možná kontrola jeho činnosti.

Náš web se stal svým obsahem politicko-kulturním médiem, se zaměřením na protinacistický a protifašistický odboj, orientací na interpretaci událostí z té doby. Chceme, aby byl svaz v mediálním prostoru takto zřetelně vidět.

Pokusy dát nám náhubek

O významu našeho webu svědčí i pokusy ovlivňovat jeho obsah, či dokonce přilepit nám náhubek ([viz](#), 27. 2. 2020). Velmi aktivní je v tomto směru Emil Kulfánek, 1. místopředseda ([viz](#), 30. 3. 2020, [viz](#), 1. 4. 2020, [viz](#), 4. 4. 2020). Na naši adresu se snašejí nejrůznější výmysly, nepravdivé informace jsou prezentovány i na výkonném výboru svazu ([viz](#), 8. 3. 2020).

I to je důkazem mimořádného významu našeho webu. Proti pravdivým informacím se vždy zvedá odpor potrefených

*Signatáři platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“
(signatáři platformy jsou jmenovitě u*

Sdělení o snaze Emila Kulfánka ovlivňovat obsah našeho webu

4. 4. 2020

Asi v polovině února 2020 Emil Kulfánek zaslal na adresu Rozhodčí rady ČSBS nedatovaný dopis (viz příloha), nazvaný „Věc: Stížnost a žádost o omluvu“, ve kterém žádá o projednání své stížnosti a žádá o omluvu – není však zřejmé od koho, patrně od členů Platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“.

Celý příspěvek / Rubrika: Sdělení a stanoviska

Sdělení o snaze Emila Kulfánka ovlivňovat obsah našeho webu

4. 4. 2020

Ve svém dopise Emil Kulfánek uvádí nepravdivé údaje o obsahu našeho webu – např. text ze 4. 12. 2019, který E. Kulfánek údajně cituje, se na našem webu v té podobě, jak uvádí, nenachází; nebo v uvedeném dopise tvrdí, že on, jako 1. místopředseda ÚV ČSBS, nemůže rozhodovat a nerozhoduje o hospodaření svazu.

Emil Kulfánek se ve svém pomlouvačném dopise uchýlil ke lžím, když napsal, že prý na našich webových stránkách „jsou zveřejňovány útoky médií a některých politiků, nepřátelsky zaměřených proti ČSBS“ a že: „Představitelé platformy k těmto útokům nezaujímají kritické stanovisko, ale naopak zaujímají souhlasné stanovisko a využívají je k dalším nepravdivým výrokům nejenom proti předsedovi ÚV a proti mé osobě...“.

Emil Kulfánek však neuvedl jeden jediný příklad toho, že bychom nějaký útok médií atd. uveřejnili. Emil Kulfánek nemluví pravdu.

Ani tvrzení E. Kulfánka o tom, že existují média a někteří politici nepřátelsky zaměřeni proti ČSBS, není pravdivé: Existují média a politici nepřátelsky zaměřeni proti současnému vedení svazu, zejm. předsedovi J. Vodičkovi a E. Kulfánkovi. Proti svazu ani jeho členům většinou nepřátelství nechovají, spíše naši práci v oblastech a místech oceňují.

Text na našem webu: „*Především je nutné uvést, že ústřední výbor ČSBS nemá možnost kontroly hospodaření; o něm rozhoduje pouze předsednictvo svazu. Ani po často opakovaných žádostech některých členů ústředního výboru, aby předsednictvo předložilo informace o jednotlivých položkách výdajů, se tak nikdy nestalo.*“, označil E. Kulfánek za text „lživý, nepravdivý“ a že je pomluvou. K takovému tvrzení E. Kulfánka se nemá cenu ani vyjadřovat. Už více let na jednáních ÚV, a nejsem zdaleka sám, takové údaje vyžadují – nikdy je vedení svazu neposkytlo. Předseda rozhodčí rady K. Tancel se mě formou sms zpráv zeptal, zda se chci projednávání dopisu E. Kulfánka zúčastnit; to jsem odmítl. Avšak vzhledem ke stále se stupňujícím nepravdivým útokům Emila Kulfánka na náš web a naši platformu považuji za nutné svůj dopis K. Tanclovi, kterým jsem na napadení E. Kulfánka reagoval, publikovat (vypouštím telefonní číslo a e-mailovou adresu).

Vážený bratr

Karel Tancel

Rozhodčí rada ČSBS

2. 3. 2020

Vážený bratře,

reaguji na Tvé sms zprávy.

Jednak upozorňuji na **Sdělení platformy „Vratme vážnost ČSBS“ z 27. 2. 2020 ke snahám o ovlivňování obsahu webu platformy**; text je uložen na <https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/>.

Opět ho zde reprodukuji:

Signatáři platformy „Vratme vážnost ČSBS“ provozují vlastní informační web (<http://www.vratme-vaznost-csbs.cz>). Je naplněním ústavní svobody slova a svobody projevu. Je nezávislou informační platformou. Není redakční radou platformy cenzurován; zejména nepodléhá zásahům současného vedení ČSBS.

Na jeho stránkách mohou své názory, úvahy, podněty, týkající se činnosti ČSBS, publikovat všichni členové svazu i občané. Čtenáři se na něm dovedí pravdivé a seriózní informace o naší činnosti. Cílem je jeho prostřednictvím pravdivě informovat členy svazu i veřejnost o dění ve svazu a dále snaha navrátit vážnost našemu svazu. Na tvorbě jeho obsahu se podílejí oblastní organizace, které tu publikují informace o svých akcích, jednotliví členové svazu a naši

sympatizanti. Web je jim všem otevřen. Plní tak funkci informačního média pro členy ČSBS i pro veřejnost.

Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ vytvořili nezávislou informační platformu na principu svobody slova a svobody projevu. Zároveň, jako demokraté, umožníme publikovat jakýkoli kritický text, pokud bude v souladu s právním řádem státu.

Občané, v případě svého nesouhlasu s nějakým textem, mohou postupovat podle tiskového zákona a požádat o tiskovou opravu (na mailové adrese vratmevaznostcsbs@seznam.cz); uvedená žádost bude publikována.

Z výše uvedeného je zřejmé, signatáři Platformy v žádném případě nedovolí, aby obsah jejich sdělení na jejím webu byl kýmkoli jakkoli ovlivňován či dokonce cenzurován.

Z uvedených důvodů proto považuji za bezpředmětné, abych se, jak jsi mi navrhl, účastnil jednání RR ČSBS dne 10. 3. t. r.; důvodem je, že Rozhodčí rada ČSBS nemůže zasahovat do ústavního práva signatářů Platformy na svobodu slova a svobodu projevu.

Libovolný občan ČR může, pokud s obsahem webu nesouhlasí, postupovat dle tiskového zákona (viz výše), nebo pokud to považuje za nutné, může se obrátit na soud.

Zároveň velmi vítám snahu Rozhodčí rady aktivně se, svými poznatky a podněty, podílet na tvorbě webu Platformy; je to vhodné zejména v situaci, kdy „centrální“ web ČSBS delší dobu nefunguje, při kliknutí na jeho stránky se objevuje informace: „Nalezen potenciálně nechtěný obsah. Přístup na stránku byl zablokovan, protože se nachází na seznamu stránek s neznámou reputací nebo potenciálně nechtěným obsahem.“

Vítám snahu k diskuzi, za signatáře Platformy si dovoluji pro ni nabídnout veřejný informační prostor našeho webu.

Navrhuji, abychom tuto spolupráci začali publikováním nedatovaného dopisu (patrně z února 2020) bratra E. Kulfánka, adresovaného Tobě a Rozhodčí radě, nazvaného „Stížnost a žádost o omluvu“. Jistě jeho publikování na našich fungujících a svobodných webových stránkách přispěje k vítané rozsáhlé věcné a hodnotné diskuzi nejen členů svazu.

*PhDr. Vladimír Pelc,
předseda Oblastního výboru ČSBS Benešov,
člen Ústředního výboru ČSBS*

2020 unor Kulfanek RR.pdf

Protest

3. 4. 2020

Signatáři Platformy Vraťme vážnost ČSBS ostře protestují proti věrolomnému a neslychanému odstranění sochy maršála SSSR Ivana Stěpanoviče Koněva z náměstí Interbrigády v Praze 6.

Celý příspěvek / Rubrika: Sdělení a stanoviska

Protest

3. 4. 2020

Socha byla odstraněna v době, kdy životy lidí v této zemi jsou vystaveny smrtelnému ohrožení pandemií koronaviru a platí přísná pravidla omezující normální život, mimo jiné i právo shromažďovací. Lze tudíž tuto akci považovat za zneužití nouzového stavu ve prospěch

politických cílů. Rozhodnutí vedení městské části Praha 6 považujeme nejen za nemorální, ale přímo za neslýchané plivnutí na památku tisíců příslušníků Rudé armády, kteří položili své životy za záchranu celé Evropy, doslova ji vyrvali z pout nacistické hrůzovlády a genocidy, jež byla podle zločinné a zruďné doktríny nejen otevřeně hlášána, ale i s pověstnou německou důkladností uváděna v život.

Tímto činem se ti, kteří o něm nejen rozhodli, ale také ho uskutečnili, dopustili zrady na odkazu našich předků, jimž byla svoboda naší vlasti natolik drahá, že pro ni neváhali dát v sázku to nejdražší, co měli – své životy. Hluboce se stydíme za takové jednání představitelů městské části Praha 6, pro něž lze jen velmi těžko hledat slova ospravedlnění. Znamenalo by to totiž octnout se v jedné řadě s těmi, kdo pohrdají hodnotami, na nichž stojí naše civilizace – lidskosti, úctě a lásce ke svobodě a demokracii. Octnout se mezi s těmi, jež pýcha a pohrdání vším lidským zcela zaslepily. Čas ukáže, kdo měl pravdu a kdo skončí v opovržení a hanbě.

Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“

ostře protestují proti věrolomnému a neslýchanému odstranění sochy maršála SSSR Ivana Stěpanoviče Koněva z náměstí Interbrigády v Praze 6.

Bratr Emil Kulfánek není schopen odpovědět na jednoduchou otázku

1. 4. 2020

Z e-mailové adresy UVcsbspraha@seznam.cz bylo 30. 3. 2020 rozesláno sdělení 1. místopředsedy ÚV ČSBS Ing. Emila Kulfánka *Vyjádření k otevřené odpovědi PaedDr. Jitky Gruntové* (viz níže), v němž jmenovaný mj. píše: „Právě v obsahu tzv. otevřené odpovědi PaedDr. Jitky Gruntové ze dne 30. 3. 2020 je mimo jiné názorně vidět, že z mého protestu (který nezveřejnila celý) vytrhávala jednotlivé pasáže, které se jí hodily, a uváděla k nim své komentáře, které vůbec nesouvisí s obsahem mého protestu. Včetně toho, že si smlsla na jednom mém překlepu v posledním odstavci. V tom posledním odstavci jsou ale překlepy dva.“

Celý příspěvek / Rubrika: Sdělení a stanoviska

Bratr Emil Kulfánek není schopen odpovědět na jednoduchou otázku

1. 4. 2020

V posledním odstavci je pět chyb; v protestu br. Kulfánka jich je víc (jak je zřejmé v textu, který zveřejňuji celý v závěru tohoto příspěvku, aniž bych si smlsla jeho opravováním), ovšem podstatné je, že **jsem nedostala odpověď, jak byl zvolen br. Petr Šáda předsedou OV ČSBS Chrudim**, a trvám na tom, že volba neproběhla tak, jak tvrdí br. Kulfánek: „naprosto regulérně podle Stanov ČSBS a Metodických pokynů pro zřizování, slučování a rušení oblastních organizací ČSBS“. Posledně jmenovaný předpis v článku III. Slučování oblastních organizací ČSBS zní:

„Slučování oblastních organizací ČSBS se může provádět formou:

1. Zrušením stávajících oblastních organizací a vytvořením nové oblastní organizace ČSBS.
2. Zrušením jedné nebo více oblastních organizací ČSBS a **převodem jejich členů do již existující** oblastní organizace ČSBS.“

Tučný text je rovněž v uvedeném metodickém pokynu, který byl naplněn pouze tím, že rušená Oblastní organizace ČSBS Pernštejsko (předseda br. JUDr. Petr Šáda) byla převedena do Oblastní organizace ČSBS Chrudim (její předseda rezignoval). **Proti této skutečnosti jsem nic nenamítala a nenamítám!** Nikde se ovšem v tomto metodickém pokynu nehovoří o tom, že

by předseda zrušené organizace (tedy br. Šáda) měl převzít funkci předsedy v organizaci, do které jsou členové zrušené organizace převáděni, tedy v oblastní organizaci Chrudim. „Převzetí“ funkce předsedy v chrudimské organizaci bratrem P. Šádou nemá oporu v *Metodických pokynech pro zřizování, slučování a rušení oblastních organizací ČSBS*.

O volbách do oblastního výboru ČSBS hovoří *Stanovy ČSBS* v článku C. Oblastní organizace ČSBS, bod 6. **Nejvyšším orgánem** oblastní organizace ČSBS je **oblastní konference**:... d) Z členů (delegátů) přítomných na oblastní konferenci volí konference jedenkrát za pět let nový oblastní výbor a delegáty na sjezd ČSBS a jejich náhradníky...“ Proto jsem se ptala: **Kdy oblastní konference údajně P. Šádu předsedou OV ČSBS Chrudim zvolila? Kde se oblastní konference konala? Kdo jí byl přítomen? Jaké byly výsledky hlasování? Existuje zápis z této konference?** A k případné námitce, že byl kooptován, jsem citovala z *Organizačního řádu ČSBS* z článku III., bodu 1.2: „V případě potřeby je možné doplnit člena oblastního výboru ČSBS kooptací... **Kooptací nelze provést doplnění funkce předsedy OV ČSBS**...“

Bratr Kulfánek své vyjádření k mé jemu adresované otevřené odpovědi končí slovy: „Závěrem chci zdůraznit, že PaedDr. Jitka Gruntová není ze svého postavení členky VV ÚV ČSBS oprávněna (*tak jako žádný jednotlivý člen VV ÚV včetně jednotlivých členů P ÚV, kteří jsou součástí VV ÚV ČSBS*) vykládat ustanovení stanov ČSBS a směrnic ÚV ČSBS **ve smyslu rozhodování o tom, jestli tato ustanovení někdo porušil nebo ne**. K tomu jsou oprávněny pouze řádně zvolené kolektivní orgány ČSBS.“

Tak to už je příliš. Já o ničem nerozhoduji, jen se PTÁM a využívám stanovy i další interní předpisy svazu, které snad byly vytvořeny a schváleny proto, aby je všichni členové ČSBS dodržovali a jimi se řídili. Pokud mi chce br. Kulfánek brát **právo na vyjádření pochybností a námitky o porušení Stanov ČSBS a dalších vnitřních předpisů ČSBS**, pak mi není vůbec jasné, kdo na to právo má – zda pouze on? Podle jeho vystupování na zasedáních VV a ÚV ČSBS by se tak skutečně dalo usuzovat. Mám snad chápat, že je tedy pouze on ten jediný oprávněný vysvětlovat a citovat stanovy a další interní předpisy? (Mohla bych tak snad usuzovat i ze slov br. Kulfánka v níže zveřejněném e-mailu „*nesprávně interpretuješ ustanovení Organizačního řádu ČSBS v souvislosti se slučováním oblastních organizací ČSBS*“?) **Proč mi zcela jednoduše neodpověděl: Kdo a kdy zvolil br. Petra Šádu předsedou OV ČSBS Chrudim? Je to jednoduchá otázka, na kterou Emil Kulfánek není schopen odpovědět.**

Pokud tak konečně učiní, potěším i sestru B. Brixovou-Matuškovou a už dám v této věci pokoj – a není to apríl.

*PaedDr. Jitka Gruntová,
předsedkyně OV ČSBS Svitavy,
členka VV ÚV ČSBS,
signatářka platformy*

Přílohy

Protest 1. místopředsedy ÚV ČSBS ing. Emila Kulfánka (e-mailové adresy vypouštím):

28. 3. 2020,
14:55

Protest

Vážená sestro Gruntová,

pokoušel jsem se Ti zatelefonovat, ale nezvedáš telefon, tak píš.

Až dosud jsem se domníval, že na stránkách **soukromých** webových stránek Platformy píš jenom Ti co se schovávají za anonymní výraz "Signatáři platformy "Vraťme vážnost ČSBS"", protože je jednodušší své polopravdy a nepravdy schovávat za anonymitu.. .

Toto své tvrzení dokládám sdělením platformy z 8. 3. 2020, kde se v textu několikrát opakuje, že se nejedná o web ČSBS, ale o nezávislou informační platformu.

A pokud se jedná o polopravdu, resp. nepravdu, tak slova, která tam jsou citována ze Zázpisu jednání VV ÚV dne 21. 1. 2020 pod bodem 6. jsou přisouzena jmenovitě mě, ačkoliv je vyřkl br. Karel Tanc. V Zázpise z jednání, který máš, si to můžeš ověřit. Zajímavé v této souvislosti také je, že vedle Tebe, Zázpis z jednání VV ÚV ze signatářů obdrželi ještě další dva členové VV ÚV a jeden předseda komise ÚV ČSBS, přesto je v tom zázpise nepravda.

A přestože autor toho Sdělení z 8. 3. 2020, při jiných příležitostech tvrdí, že autory všech sdělení uveřejňovaných na webových stránkách Platformy jste všichni signatáři Platformy, tak se mě tak nějak nechce, resp. dosud nechtělo věřit tomu, že Ty bys byla schopna podepsat se pod prokazatelně nepravdivý a lživý údaj.

Nyní jsem však dostal z e-mailové adresy Platformy na svůj soukromý e-mail, větší soubor různých sdělení z veřejného webu Platformy a mezi nimi na prvním místě Tvou otázku do veřejnosti "Kdo je předsedou OV ČSBS Chrudim". A vedle toho, že naprosto nesprávně interpretuješ ustanovení Organizačního řádu ČSBS v souvislosti se slučováním oblastních organizací ČSBS, tak **naprosto lživě** uvádíš, že br. P. Šáda **na základě dohody se mnou** převzal místo předsedy OV ČSBS Chrudim, chrudimskou kancelář a pokladní hotovost.

Sloučení obou oblastních organizací Pernštejnsko a Chrudim proběhlo naprosto regulérně podle stanov ČSBS a "Metodických pokynů pro zřizování, slučování a rušení oblastních roganizací ČSBS", schválených Ústředním výborem ČSBS, mimo jiné i Tebou ses. Gruntová. Sloučení obou oblastních organizací proběhlo na základě iniciativy předsedy oblastní organizace ČSBS Chrudim. Všechno je zdokumentováno a uloženo na ÚV ČSBS, podepsané i Josefem Novotným. Kterémukoliv kontrolnímu orgánu připraveno k nahlédnutí i Policii ČR.

Vážená sestro, **žádám Tě tímto o omluvu**, protože nic z toho **co lživě uvádíš** o mé údajné dohodě s br. P. Šádou nemáš nijak doloženo a prokázáno a ani nemůžeš mít, protože nic takového se nestalo. Je to pouze Tvá fabulace, která tím, že jsi ji zveřejnila do veřejného prostoru zakládá naplnění skutkové podstaty **pomluvy**.

Pokud jsi chtěla některé věci objasnit a podrobněji vysvětlit či doložit mohla jsi ze zeptat standartní způsobem, a zcela určitě bys informace dostala. Tys to však neudělala

Ing. Emil KULFÁNEK
1. místopředseda ÚV ČSBS

Otevřená odpověď Ing. Emilu Kulfánkovi

30. 3. 2020

Dne 28. 3. 2020 jsem obdržela e-mail od 1. místopředsedy ÚV ČSBS Ing. Emila Kulfánka (Předmět: Protest). Uvádí v něm několik nepravdivých tvrzení. Cítím povinnost seznámit s nimi především členy ČSBS i všechny čtenáře našeho webu.

Otevřená odpověď Ing. Emilu Kulfánkovi

30. 3. 2020

Dne 28. 3. 2020 jsem obdržela e-mail od 1. místopředsedy ÚV ČSBS Ing. Emila Kulfánka (Předmět: Protest). Uvádí v něm několik nepravdivých tvrzení. Cítím povinnost seznámit s nimi především členy ČSBS i všechny čtenáře našeho webu.

První nepravdou br. Kulfánka je, že autoři textů, kupř. sdělení a stanovisek platformy, se *schovávají za anonymitu* označením „Signatáři platformy "Vrat'me vážnost ČSBS", protože je jednodušší své polopravdy a nepravdy schovávat za anonymitu.“

Není to pravda: Jména všech signatářů byla uvedena v otevřeném dopise 29. 4. 2019 a **jsou uvedena na první stránce** našeho webu (viz: <https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/>).

Druhou nepravdou br. Kulfánka je tvrzení, že na našich webových stránkách uvádíme *polopravdy a nepravdy*.

Není to pravda: V žádném textu, uveřejněném na našem webu a podepsaném signatáři platformy, polopravdy ani nepravdy nejsou. (Redakce ovšem neprovádí úpravu příspěvků čtenářů, kteří odpovídají za jejich obsah.) **Pokud o nějakých br. Kulfánech ví, ať nám dá, a to konkrétně, o takových polopravdách či nepravdách vědět.**

Meritum „Protestu“ Ing. Emila Kulfánka je záporná reakce na můj článek „Kdo je předsedou OV ČSBS Chrudim“ (viz: <https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/ze-zivota--csbs/kdo-je-predsedou-ov-csbs-chrudim-.html>), jehož podstatou je mé mínění, že **k volbě JUDr. Petra Šády předsedou OV ČSBS Chrudim nemohlo dojít. V době nouzového stavu** (vyhlášen od 12. března 2020) v období od 20. do 23. března 2020 **Oblastní organizací ČSBS Chrudim (rozšířené o členy někdejší Oblastní organizace ČSBS Pernštejsko) nebyla a nemohla být svolána a uskutečněna oblastní konference, která by zvolila nový oblastní výbor. A položila jsem následující otázky: Kdy oblastní konference údajně P. Šádu předsedou OV ČSBS Chrudim zvolila? Kde se oblastní konference konala? Kdo jí byl přítomen? Jaké byly výsledky hlasování? Existuje zápis z této konference?** Zdůraznila jsem, že předseda Oblastního výboru ČSBS Chrudim rezignoval, takže by měl organizaci do voleb vést místopředseda nebo jiný člen oblastního výboru chrudimské organizace, k níž se Oblastní organizace ČSBS Pernštejsko připojila. *Organizační řád ČSBS* v článku III., v bodu 1.2 uvádí: „V případě potřeby je možné doplnit člena oblastního výboru ČSBS kooptací... **Kooptací nelze provést doplnění funkce předsedy OV ČSBS, místopředsedy OV ČSBS a tajemníka OV ČSBS.**“ Přesto bratr P. Šáda, předseda dosavadního OV ČSBS Pernštejsko, **převzal** – údajně na základě dohody s 1. místopředsedou ÚV ČSBS br. E. Kulfánkem – na začátku tohoto týdne (23. 3. nebo 24. 3.) místo předsedy OV ČSBS Chrudim, chrudimskou kancelář a pokladní hotovost. Bratr P. Šáda podle mého názoru neoprávněně vystupuje jako předseda Oblastního výboru ČSBS Chrudim, čímž porušuje *Stanovy ČSBS i Organizační řád ČSBS*, a to s údajným požehnáním 1. místopředsedy ÚV ČSBS br. E. Kulfánka, který jinak při jednáních VV a ÚV ČSBS nekompromisně požaduje respektování *Stanov ČSBS*.

Ing. Emil Kulfánek mi ve svém „Protestu“ napsal (cituji bez úprav): „*Vážená sestro, žádám Tě tímto o omluvu, protože nic z toho co lživě uvádíš o mé údajné dohodě s br. P. Šádou nemá nijak doloženo a prokázáno a ani nemůžeš mít, protože nic takového se nestalo. Je to pouze Tvá fabulace, která tím, že jsi ji zveržejnila do veřejného prostoru zakládá naplnění skutkové podstaty pomluvy.*“

K tomu sděluji, že jsem žádné lživé informace neuvedla, nemám se za co omlouvat – napsala jsem ty, které mám k dispozici, včetně těch, že vše se stalo „údajně na základě dohody s 1. místopředsedou ÚV ČSBS br. E. Kulfánkem“ a „s údajným požehnáním 1. místopředsedy ÚV ČSBS br. E. Kulfánka“. **Velice mne zaráží, že 1. místopředseda ÚV ČSBS reaguje dotčeně na zveřejnění svého jména, ale vůbec mi neodpověděl: Kdo je předsedou OV ČSBS Chrudim? A je s podivem, že způsob „volby“ v Chrudimi si neproověřil, když jsem psala, že „údajně“ br. Šáda převzal předsednictví s jeho vědomím a požehnáním. Právě br. Kulfánek jako 1. místopředseda ÚV ČSBS by měl mít zájem o to, aby volby (když kooptace není podle *Organizačního řádu ČSBS* možná) funkcionářů ČSBS na všech úrovních probíhaly v souladu se *Stanovami ČSBS*. Když jsou nefunkční webové stránky ČSBS, mohl využít možnosti publikovat na webu platformy a seznámit nás, zejm. členy Ústředního výboru ČSBS, s dalšími informacemi ke kauze domnělé volby P. Šády předsedou OV ČSBS Chrudim, a především se vyjádřit odmítavě k tomu, že k obsazení funkce chrudimského předsedy došlo (byť údajně) s jeho vědomím a požehnáním.**

Významné je, že vůči mému článku „Kdo je předsedou OV ČSBS Chrudim“ se ani slovem neohradil samotný bratr Petr Šáda.

Závěrečný odstavec z „Protestu“ bratra Emila Kulfánka zní: „*Pokud jsi chtěla některé věci objasnit a podrobněji vysvětlit či doložit mohla jsi ze zptat standartní způsobem, a zcela určitě bys informace dostala. Tys to však neudělala.*“

Nechám stranou, že se moje duše kantorky češtiny zachvěla – správně by mělo být „**standardním**“ způsobem, protože dotazování nemá s praporem, standartou, nic společného –, ale vyjádřím se k věci: Mnohokrát jsem si, a nejen já, standardně (tedy česky *na obvyklé úrovni, v ustálené míře*) ověřila, že standardní postupy ve svazu nefungují: Kolikrát jsme se dotazovali na konkrétní záležitosti hospodaření, z poslední doby např. kde jsou peníze za prodej domu v Praze-Běchovicích, Na Vaňhově č. p. 157 (kat. území 601 527 Běchovice, LV 340) firmě NH reality, s. r. o., Šlikova 133/28, Liberec VII, Horní Růžodol, 460 007 Liberec, (viz též: <https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/stanovisko--platformy---vratme-vaznost-csbs---ze-6.-3.-2020--ke-12.-radnemu-zasedani-uv-csbs.html>), standardně jsme žádnou odpověď nedostali. Jako na mnohé jiné otázky, včetně mých opakovaných dotazů z titulu funkce předsedkyně historicko-dokumentační komise ÚV ČSBS (HDK) na právní vztah ČSBS k Muzeu Josefov (resp. [Prvnímu vojenskohistorickému muzeu v Josefově, které prezentuje soukromé sbírky Miroslava Frosta](#)), které je již několik let financováno z prostředků ČSBS. Mlčení a nerespektování názorů HDK, které jsem tlumočila na zasedání výkonného i ústředního výboru svazu, vedlo k mému odstoupení z funkce; ale ani současnému předsedovi HDK nebyla předložena smlouva o zápůjčce (?) či darování (?) sbírek, takže standardní situace.

*PaedDr. Jitka Gruntová,
předsedkyně OV ČSBS Svitavy,
členka VV ÚV ČSBS,
signatářka platformy*

Dodatek OV ČSBS Trutnov k hlasování

28. 3. 2020

Oblastní výbor ČSBS Trutnov doplňuje své stanovisko ke hlasování per rollam

Celý příspěvek / Rubrika: Sdělení a stanoviska

Dodatek OV ČSBS Trutnov k hlasování

28. 3. 2020

Stanovy ČSBS ani jeho jiné dokumenty hlasování per-rollam neřeší, je tedy patrné, že tento způsob hlasování byl využit zcela formálně a účelově. Připomínky, které jsme jako OV zaslali a ve kterých byly vyjádřeny výhrady ke způsobu a formálním nedostatkům navrhovaného způsobu hlasování, nebyly vzaty v potaz a ani na ně nebylo reagováno odpovědí. Navíc fakt, že stanovisko uvedených právníků nebylo zasláno OV ČSBS Trutnov a ani OV Benešov (br. Pelc) jen potvrzuje selektivní přístup vedení ÚV ČSBS k těm, kteří argumentují věcně a upozorňují na věci, které poškozují zájem členů těchto oblastních organizací, kteří s postupem vedení ÚV ČSBS zvláště v otázkách průhlednosti a hospodárnosti při správě svěřeného majetku nesouhlasí a kteří dali mandát signatářům platformy tyto zájmy hájit. V příloze pak zvláště zasíláme směrnici Klubu přátel rozhledny, kde je ukázáno, jak spolek může způsob hlasování per-rollam využít.

OV ČSBS Trutnov

[kpr_smernice_perrollam_2014.pdf](#)

Stanovisko platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ ze dne 26. 3. 2020

26. 3. 2020

Stanovisko platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ ze dne 26. 3. 2020 k nesouhlasným názorům k našemu sdělení z 22. 3. 2020.

Celý příspěvek | Rubrika: Sdělení a stanoviska

Stanovisko platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ ze dne 26. 3. 2020

26. 3. 2020

Dne 22. 3. 2020 jsme publikovali sdělení platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ k dopisu o výsledcích hlasování členů Ústředního výboru ČSBS per rollam místo 12. zasedání ÚV ČSBS. Dne 24. 3. 2020 začalo organizační oddělení (csbs.sekretariat@volny.cz; UVcsbspraha@seznam.cz) rozšiřovat **mezi některé členy ÚV ČSBS** tři texty, jejichž autoři se závěry našeho sdělení nesouhlasí.

Jde o tyto texty: „**Sdělení právníka**“ (podepsán JUDr. Karel Hais, člen ÚV ČSBS), „**Stanovisko právníka**“ (podepsán JUDr. Petr Ptačovský, předseda OV ČSBS a člen ÚV ČSBS) a „**Vyjádření advokáta**“ (podepsán JUDr. Petr Šáda, předseda OV ČSBS Chrudim).

Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“ k těmto textům publikuje **své stanovisko**; uvedené texty otiskujeme v příloze též proto, že je všichni členové ÚV ČSBS nedostali – např. ze signatářů platformy je nedostali ses. Danutela Šulcová a br. PhDr. Vladimír Pelc –, a platforma tak oprávněně předpokládá, že selektivní výběr adresátů, kteří uvedené texty nedostali, zahrnoval více členů ústředního výboru.

„Sdělení právníka“

(podepsán JUDr. Karel Hais, člen ÚV ČSBS):

Text (viz příloha) je **věcně a odborně bezpředmětný**, z hlediska **právního posouzení** problému nemá žádnou validitu, není odborně kvalifikovaný. Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“ upozornila **na právní chyby ve způsobu hlasování mimo shromáždění** (per rollam). Těmi se však „Sdělení právníka“ JUDr. Karla Haise nezabývá, jeho text není právním rozbohem – autor se omezuje výlučně na obecné fráze, uchyluje se i k urážkám, věcnou argumentaci neužívá. Signatáři platformy kategoricky odmítají označení svého

věcného a kvalifikovaného právního stanoviska za „zlovolné“ jednání, jak ho interpretuje K. Hais.

Text K. Haise je evidentně pouhou úlitbou současnému předsednictvu ČSBS, která je patrně pro jeho autora potřebná.

„Stanovisko právníka“

(podepsán JUDr. Petr Ptačovský, předseda OV ČSBS a člen ÚV ČSBS):

Text (viz příloha) má z odborného hlediska **zanedbatelnou** úroveň. Začíná nepravdivým tvrzením, že „*není zřejmé, koho signatáři platformy zastupují, když není jejich Sdělení podepsané osobami, které s tímto stanoviskem souhlasí*“. Jde o zlovolné tvrzení, protože všichni signatáři platformy byli uvedeni v otevřeném dopise z 29. 4. 2019, který členové ÚV ČSBS obdrželi, a tento dopis je publikován hned na první straně webu naší platformy (viz <https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/>). Nejde tedy o žádné anonymy. **Sdělení platformy schvalují všichni signatáři platformy. Jsou tedy všichni jeho autory.**

Pokud jde o nutnost rychle řešit finanční situaci ČSBS, uvádíme, že k tomu byl **dostatek času** – viz k tomu např. článek „Reakce bratra Aloise Martínka na sdělení platformy z 21. 3. 2020“ (viz: <https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/ohlasy-nasich-ctenaru/>) – **avšak předsednictvo ČSBS nechalo svévolně dojít problém do krizové situace. Času k vyřešení problému bylo dost a dost.**

Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“ není žádným přidruženým spolkem; je individuální aktivitou vyvíjenou podle Ústavy ČR, naplňující svobodu slova a svobodu projevu, je občanským výkonem práva na svobodné informace.

Autor textu se dopustil i právní neznalosti, když tvrdí, že „*Ani soudu nepřísluší tyto věci řešit, protože se jedná o spolkové záležitosti, které jsou upraveny ve stanovách.*“ Tvrzení není pravdivé – jednak rozhodování mimo shromáždění (per rollam) ve Stanovách ČSBS upraveno není, a dále soudy **mohou řešit a řeší** správní žaloby, pokud člen spolku vyčerpá možnosti řešení problémů v rámci spolku, např. na platnost/neplatnost hlasování atp.

Texty br. K. Haise a br. P. Ptačovského jsou pouhou manifestací loajality k současnému předsednictvu, odbornými sděleními nejsou. Vyjadřují jenom souhlas s postupem předsednictva, věcnými právními stanovisky nejsou.

„Vyjádření advokáta“

(podepsán JUDr. Petr Šáda, předseda OV ČSBS Chrudim)

V tomto textu (viz příloha) se autor, jako jediný z původců nesouhlasných stanovisek, pokusil s problematikou vypořádat odborným způsobem.

První argument, který uvádí, odkazující na § 260 odst. 1 občanského zákoníku, **je argumentem na podporu našeho sdělení**: Pokud totiž dojde na základě protizákonného hlasování mimo shromáždění (per rollam) k tomu, že předsednictvo bude činit nevratné, ústředním výborem řádným hlasováním neschválené hospodářské kroky, jako je prodej majetku svazu, půjčování finančních prostředků apod., půjde o natolik závažné následky, že soud neplatnost takového jednání vysloví.

Druhý argument je nesprávný: Ustanovení § 158 odst. 2 sice připouští u právnických osob hlasování mimo shromáždění (per rollam), ovšem jen při vymezené situaci; ustanovení zní: „(2) *Zakladatelské právní jednání může připustit rozhodování orgánu i mimo zasedání v písemné formě nebo s využitím technických prostředků.*“

Poukaz na toto ustanovení se však s tematizovaným problémem míjí – týká se totiž výlučně **zakladatelského právního jednání** – v aktuální činnosti Českého svazu bojovníků za svobodu však taková situace nemůže nastat, protože svaz je **založen** již dlouhou dobu; analogie s ustanovením v § 158 odst. 2 tedy použít **nelze**.

Pro ČSBS jakožto spolek platí lex specialis, tedy ustanovení o spolcích v § 214 až 302 občanského zákoníku. Skutková podstata rozhodování spolku (tím ČSBS je) však je upravena ve **speciální části** občanského zákoníku týkající se spolků (§ 214 až 302); z ní plyne, že rozhodování mimo shromáždění (per rollam) může být ve stanovách obsaženo, a užít se může tehdy a pouze tehdy, pokud v těchto Stanovách ČSBS upraveno je; pokud možnost rozhodovat ve stanovách svazu obsažena není (a v našich stanovách není), pak je takové zorganizované rozhodnutí právně nicotné. Pokud by na jeho základě došlo k majetkovým rozhodnutím týkajících se majetku celého ČSBS, o nichž může rozhodnout pouze Ústřední výbor ČSBS, šlo by o trestný čin.

Třetí argument je zcela zavádějící: Bratr P. Šáda odkazuje ve své argumentaci na zákon o obchodních korporacích – Český svaz bojovníků za svobodu však je **spolek** existující podle občanského zákoníku, ČSBS **není obchodní korporací**, proto ustanovení zákona o obchodních korporacích na ČSBS použít nelze.

Toto stanovisko je zveřejněno na webu platformy (<https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/>), současně rozesláno jako informace členům ÚV ČSBS a sdělovacím prostředkům.

Signatáři platformy „Vrat’me vážnost ČSBS“

[Ptacovsky.pdf](#)

[Hais.pdf](#)

[Sada.pd](#)

Sdělení PaedDr. Jitky Gruntové, členky VV ČSBS, k svéráznému postupu předsedy ÚV ČSBS při nakládání s nemovitostí Legerova 22.

24. 3. 2020

Ve Zprávě pro členy ÚV ČSBS (bez uvedení data, kterou členové ÚV ČSBS obdrželi před několika dny) žádal bratr předseda členy ÚV ČSBS o hlasování jak získat finanční prostředky k zaplacení částky vyčíslené kontrolní skupinou MF ČR, přičemž se mělo volit ze tří možností: půjčkou, zastavením části majetku, prodejem části majetku. Proč nebyla u poslední uvedené možnosti uvedena částka, za kterou se má část majetku prodat? A proč se v této věci vůbec mělo rozhodovat, když o prodeji domu Legerova 22/1854 je rozhodnuto už od roku 2003? Proto jsem hlasování v této věci považovala za frašku...

*Celý příspěvek / Rubrika: **Sdělení a stanoviska***

Sdělení PaedDr. Jitky Gruntové, členky VV ČSBS, k svéráznému postupu předsedy ÚV ČSBS při nakládání s nemovitostí Legerova 22.

24. 3. 2020

Pokládám za potřebné alespoň stručně informovat o některých faktech týkajících se prodeje domu Legerova 22/1854, jak se mi je podařilo zjistit. Pokud nejsou správné, věřím, že se nám dostane vysvětlení od předsednictva ČSBS.

Dne 13. března 2003 uzavřel ČSBS zastoupený Andělou Dvořákovou smlouvu o smlouvě budoucí se společností Autocentrum Legerova s. r. o, zastoupenou jejím jednatelem Richardem Opatem, na prodej domu Legerova 22/1854 (budoucí prodávající a budoucí kupující se zavázali, že spolu uzavřou pět budoucích kupních smluv, přičemž na základě každé z nich budoucí prodávající převede na budoucího kupujícího spoluvlastnický podíl o velikosti 1/5

domu Legerova 22/1854; základní kupní cena za každý spoluvlastnický podíl byla stanovena na základě dohody na 3 600 000 Kč, což je odvozeno od celkové dohodou sjednané ceny za nemovitosti ve výši 18 000 000 Kč; v případě, že by budoucí kupující nebo budoucí prodávající porušil svou povinnost uvedenou ve smlouvě a neuzavřel s druhou smluvní stranou kteroukoliv budoucí smlouvu, zavazuje se zaplatit druhé smluvní straně pokutu ve výši 10 000,- Kč za každý den prodlení se splněním této povinnosti).

O uzavření této smlouvy údajně nikdo nevěděl a podle následného vyjádření asi šesti právníků je smlouva opravdu dobře napsána, ale v neprospěch svazu. Tomu předcházel prodej sousedního domu Legerova 1853 taktéž za předsednictví A. Dvořákové společnosti Autocentrum Legerova s. r. o.

Po nástupu Ing. Jaroslava Vodičky do funkce předsedy došlo 8. dubna 2013 k podpisu Dodatku č. 1 ke smlouvě o uzavření budoucí kupní smlouvy ze dne 13. března 2003, kterým se odkládá realizace prodeje domu Legerova 22/1854 s tím, že nově mají být jednotlivé budoucí smlouvy uzavřeny do 1. 1. 2024.

Richard Opat (společnost Autocentrum Legerova s. r. o.) měl pronajaté přízemí a první patro budovy ČSBS a chtěl je rekonstruovat, proto požádal, aby mu je ČSBS prodal, protože je stejně nevyužívá. Prodej dvou pater domu Legerova 22/1854 za částku 7 200 000 Kč projednalo a schválilo plénum ÚV ČSBS 21. 10. 2014 (Ing. J. Vodička zde uvedl, že smlouvu o smlouvě budoucí z roku 2003 objevil v roce 2012) – pro prodej hlasovalo 48 členů, proti byl jeden člen a dva se zdrželi hlasování; Ing. J. Vodička byl současně pověřen uzavřením kupní smlouvy. Dne 5. března 2014 byla uzavřena smlouva o prodeji přízemí a prvního patra. Částka 7 200 000 Kč zaplacená za prodej dvou pater domu Legerova 22/1854 byla stanovena na základě znaleckého posudku č. 2045-6/14 vypracovaného Blankou Burianovou dne 4. března 2014. Vlastní znalecký posudek byl na částku 13 642 190 Kč, ale to bylo na celou budovu, a protože R. Opat kupoval pouze dvě patra, stanovila se cena dohodou na 7 200 000 Kč. (Jak je uvedeno výše, cena za celý dům byla už v roce 2003 dohodou stanovena na částku 18 000 000 Kč.) Autocentrum Legerova s. r. o. zaplatilo na účet ČSBS 13. března 2014 částku 6 500 000 Kč, 11. dubna 2014 částku 700 000 Kč.

Ve věci podezření ze spáchání trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle ustanovení § 220 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit předseda občanského sdružení Český svaz bojovníků za svobodu Ing. Jaroslav Vodička tím, že prodal společnosti Autocentrum Legerova s. r. o. dvě patra domu Legerova 22/1854 za částku 7 200 000 Kč, bylo podáno 22. června 2016 trestní oznámení. Policejní orgán prostudoval veškeré materiály k prodeji budovy Legerova 22/1854, a protože nebyla naplněna objektivní stránka skutkové podstaty uvedeného trestného činu, byla věc odložena.

Na můj dotaz při jednání ÚV ČSBS, co bude dělat náš svaz po roce 2024, kdy nám už dům Legerova 22/1854 nebude patřit, odpověděl bratr předseda, že se s kupujícím dohodne (zda a jak se dohodl, nám nesdělil)... Leč smlouva je smlouva (k čemu jakési prapodivné hlasování), peníze za zbývající podlaží domu se použijí na úhradu neoprávněně čerpané dotace (bez toho, abychom byli informováni, jak se bude vyžadovat tato částka od příjemců dotace, kteří pochybili), na úhradu nákladů ÚV ČSBS včetně mezd pracovníků (z nichž někteří jsou v současné situaci přepychem), neefektivní vydávání Národního osvobození a provozování soukromého muzea v Josefově (smlouva s majitelem sbírek mi přes několikrát požadování nebyla jako předsedkyni historicko-dokumentační komise předložena, z čehož usuzuji, že snad ani není uzavřena)... Opakovaně jsem vyzývala, aby se přikročilo k zásadnímu řešení finanční situace svazu místo nesystémových krátkodobých řešení okamžitého problému za využití půjček. Někdy je skutečně třeba přikročit k nepopulárním rozhodnutím, ale současné předsednictvo ČSBS zřejmě ani nemá odvahu předložit k diskusi příslušný návrh. A bratr předseda si z nás raději dělá legraci, než by kápl božskou.

PaedDr. Jitka Gruntová, předsedkyně OV ČSBS Svitavy, členka VV ÚV ČSBS, signatářka platformy

Sdělení platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“

22. 3. 2020

Sdělení platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“ z 21. 3. 2020 k dopisu o výsledcích hlasování členů Ústředního výboru ČSBS per rollam místo 12. zasedání ÚV ČSBS.

Platforma „Vrat'me vážnost ČSBS“ upozorňuje, že hlasování mimo shromáždění o zásadních hospodářských záležitostech svazu byla protizákonná.

Celý příspěvek / Rubrika: Sdělení a stanoviska

Sdělení platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“

22. 3. 2020

1. V dopise s názvem „Výsledky hlasování členů Ústředního výboru ČSBS per rollam místo 12. zasedání ÚV ČSBS plánované (správně česky má být plánovaného) na den 17. 3. 2020“, podepsaném jako ověřovatelem Bohuslavem Kožíškem, předsedou legislativně právní komise ÚV ČSBS, a rozeslaném členům Ústředního výboru, je v úvodní části označené „Úvodem“ nepravdivé tvrzení.

Píše se tu, že občanský zákoník (zákon č. 89/2012 Sb.) připouští v nouzových případech, kdy shromáždění není usnášeníschopné, možnost rozhodování **mimo shromáždění** (per rollam). Uvedené sdělení není pravdivé (pečlivého čtenáře by mělo zarazit už to, že autor textu **neuvádí** přesný odkaz na ustanovení paragrafu občanského zákona); občanský zákoník takovou formu hlasování umožňuje pouze u společenství vlastníků jednotek (bytů), viz § 1212 občanského zákoníku. U spolku – Český svaz bojovníků za svobodu je spolek po tohoto občanského zákoníku – taková možnost **ze zákona** neexistuje, viz § 214 až 302 občanského zákoníku (bylo by to možné pouze tehdy, pokud by rozhodování mimo shromáždění bylo zakotveno ve stanovách spolku; v případě ČSBS tomu tak však není). Postup v takovém případě jednoznačně uvádí § 257 občanského zákoníku.

Lze tedy uzavřít, že uvedené rozhodování mimo shromáždění není v souladu se zákonem ani se Stanovami ČSBS.

2. Ve stejné části uvedeného dokumentu je další nepravdivého tvrzení: Uvádí se v něm, že při celkovém počtu hlasujících (50), kdy se 14 z nich vyslovilo pro půjčku, 5 pro zastavení části majetku a 20 pro prodej části majetku svazu (při 3 nesouhlasích a 8 zdrženích se) platí, že 39 hlasujících jako většina (při kvóru 26 hlasů) **souhlasí s půjčkou, se zastavením části majetku a prodejem části majetku. Takové tvrzení není pravdivé, protože pro různé způsoby získání finančních prostředků – byly navrženy tři způsoby (půjčka, zastavení nebo prodej majetku), nikdy nehlasovala potřebná většina členů Ústředního výboru, kterých je přes 70. Lze tedy uzavřít, že ani uvedené (protizákonné) hlasování nezmocňuje nikoho ze členů předsednictva (Jaroslava Vodičku, Emila Kulfánka, Milana Andrese) k nakládání s majetkem svazu (jeho prodeji, zastavení), ani k jakémukoli hospodářskému zavazování svazu vůči třetím osobám (půjčce).**

Platforma „Vrat'me vážnost ČSBS“ požaduje na ověřovateli textu br. Bohuslavu Kožíškovi vysvětlení, proč je v něm uveden nepravdivý údaj o možném postupu podle občanského zákoníku.

3. Systém per rollam, tedy mimo shromáždění, je vhodný pro zjišťování názorů; nevhodný je pro řešení důležitých problémů – zpravidla není možné věrohodně doložit výsledek hlasování; ten

může být upraven podle zájmu vyhlášovateli. **Vyzýváme proto ověřovatele br. Bohuslava Kožíška, předsedu legislativně právní komise ÚV ČSBS, aby věrohodně, věcně a konkrétně jmenovitě doložil uvedená tvrzení o počtech hlasujících a o způsobu jejich hlasování.**

Toto stanovisko je zveřejněno na webu platformy (<https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/>), současně rozesláno jako informace členům ÚV ČSBS a sdělovacím prostředkům.

Signatáři platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“

Stanovisko k žádosti předsedy ÚV ČSBS

17. 3. 2020

Předseda ČSBS Jaroslav Vodička ve svém dopise ze dne 13. 3. 2020 požaduje, aby členové ústředního výboru dali formou hlasování per rollam pravomoc výkonnému výboru ústředního výboru rozhodovat o všech aktuálních, zejména však hospodářských záležitostech svazu. Použil přitom formulace, aby tato pravomoc byla dána „rozšířenému“ výkonnému výboru.

Zmiňovaný „rozšířený“ výkonný výbor by měl rozhodnout o půjčce od jiného subjektu, nebo zastavení části majetku ČSBS či o prodeji části majetku ČSBS.

Jako člen ústředního výboru svazu veřejně publikuji své stanovisko k uvedené žádosti J. Vodičky.

Celý příspěvek / Rubrika: Sdělení a stanoviska

Stanovisko k žádosti předsedy ÚV ČSBS

17. 3. 2020

Především upozorňuji na to, že stanovy svazu (z 21. 6. 2016, reg. MěS Praha, zn. Fj 245 462/2016/MSPH) **neznají institut „rozšířený výkonný výbor“, a zejména stanovy nedávají v žádné situaci výkonnému výboru pravomoc zavazovat svaz k žádným hospodářským závazkům, neumožňuje mu vytvářet žádné hospodářské vztahy – viz stanovy hlava IV. Územní organizace a orgány, B. Ústřední orgány ČSBS, hlava IV. Územní organizace a orgány, bod 2.1 Výkonný výbor.**

V žádném případě nesouhlasím s uvedeným návrhem podepsaným bratrem Vodičkou, zejména pak s bodem č. 1. Negativní hospodářská situace svazu byla zaviněna předsednictvem svazu. Veškeré další kroky musejí být projednány v plénu ústředního výboru svazu a to na základě podrobných ekonomických podkladů. Upozorňuji, že sjednání hospodářských závazků členy předsednictva bez schválení pléna ústředního výboru zakládá skutkovou podstatu trestného činu.

K bodu 1:

Domnívám se, že požadovat hlasování formou per rollam týkající se prvního bodu: „Realizace opatření k rozhodnutí MF ČR o zaplacení částky (do 22. 3. 2020) odpovídající vyčíslené částce kontrolní skupinou MF ve výši 898 000 Kč“ je z **hlediska ČSBS i obecně platné legislativy naprosto nepřijatelné a samo o sobě naplňuje skutkovou podstatu spolupachatelství ve formě podpory trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku.** Takto nelze vystavit bílko šek a dát volnou ruku předsednictvu svazu, či jakémusi „rozšířenému“ výkonnému výboru k závažné majetkové transakci bez toho, že by se ústřední výbor zevrubně seznámil se skutečným stavem věci a projednal další postup.

Připomínám, že více než dva roky, spolu s některými dalšími členy ústředního výboru, vyžadují po vedení svazu přesné a podrobné informace o hospodaření svazu a že tyto informace jsme nikdy neobdrželi.

Proto důrazně vyzývám všechny členy ÚV, pokud cítí elementární zodpovědnost za svaz, k zásadnímu nesouhlasu s návrhem br. J. Vodičky do doby, než bude vše dostatečně jasné včetně určení odpovědnosti. Trvám na tom, aby předsednictvo ÚV ČSBS požádalo o odklad platby výše uvedené částky s ohledem na nově vyhlášená opatření vlády v souvislosti s karanténou a zákazem vycházení.

K bodu 2:

Schvalovat novely směrnice pro hospodaření lze až po zevrubné informaci o současném stavu, a kvalifikovaném návrhu ekonomické komise.

K bodům 4 a 6:

Ústřední výbor má být vždy informován o důvodech ukončení činnosti některé organizace svazu, v tomto případě organizace Varnsdorf a organizace Pernštejnsko. Předsednictvo však o důvodech ukončení jejich činnosti neinformuje, proto o tom nelze hlasovat.

K bodu 5:

Kategoricky nesouhlasím s tím, aby se členy ekonomické komise ústředního výboru stali br. Petr Novák a ses. Dana Lebrušková a to z toho důvodu, že členy této komise mají být osoby dlouhodobě znalé činnosti našeho svazu a hlavně odborně kvalifikované k řešení ekonomických problémů.

*PhDr. Vladimír Pelc,
předseda OV ČSBS Benešov,
člen ÚV ČSBS*

Stanovisko platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ ze 16. 3. 2020 k bodu č. 1 ZPRÁVY ÚSTŘEDNÍHO VÝBORU ze dne 16. 3. 2020

16. 3. 2020

Bratr předseda ÚV s odkazem na zdravotnická opatření vlády ČR omezující pohyb občanů po území České republiky, po poradě s dalšími členy VV ÚV ČSBS, rozhodl oslovit členy ÚV ČSBS tímto způsobem a požádat je o hlasování k tomu, co mělo být schváleno na 12. zasedání ÚV ČSBS dne 17. 3. 2020, formou per-rollam. Tímto ruší své oznámení a žádost, zaslané členům ÚV ČSBS v pátek dne 13. 3. 2020, a žádá o vyjádření k šesti bodům, jež měly být předmětem výše uvedeného jednání.

Celý příspěvek | Rubrika: Sdělení a stanoviska

Stanovisko platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ ze 16. 3. 2020 k bodu č. 1 ZPRÁVY ÚSTŘEDNÍHO VÝBORU ze dne 16. 3. 2020

16. 3. 2020

Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ se domnívají, že požadovat hlasování formou per-rollam týkající se prvního bodu: Realizace opatření k rozhodnutí MF ČR o zaplacení částky (do 22. 3. 2020) odpovídající vyčíslené částce kontrolní skupinou MF ve výši 898.000,- Kč je z hlediska Stanov ČSBS i obecně platné legislativy naprosto nepřijatelné a samo o sobě naplňuje skutkovou podstatu spolupachatelství, podpory trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku. Nelze takto vystavit bianko šek a dát

volnou ruku vedení svazu k takto závažné majetkové transakci bez zevrubného seznámení se skutečným stavem věci a prodiskutování možných, a bude jich jistě víc, variant dalšího postupu. **Proto důrazně vyzýváme všechny členy ÚV, pokud cítí elementární zodpovědnost, o zdržení se hlasování do doby, kdy bude vše dostatečně jasné včetně určení odpovědnosti, a nepodlehnutí nátlaku. Trváme na tom, aby předsednictvo ÚV ČSBS požádalo o odklad předložení vyjádření a platby výše uvedené částky s ohledem na nově vyhlášená opatření vlády v souvislosti s karanténou a zákazem vycházení.**

Toto stanovisko je publikováno na webu Platformy (<https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/>) a zároveň rozesláno jako otevřený dopis členům ÚV ČSBS.

Signatáři platformy „Vrat’me vážnost ČSBS“

Otevřený dopis Mgr. Václava Vaňka předsedovi ÚV ČSBS Ing. Jaroslavu Vodičkovi

15. 3. 2020

Otevřený dopis Mgr. Václava Vaňka předsedovi ÚV ČSBS Ing. Jaroslavu Vodičkovi, s jehož zněním souhlasí další členové platformy a vyzývají členy ÚV ČSBS, aby se připojili.

Celý příspěvek | Rubrika: Sdělení a stanoviska

Otevřený dopis Mgr. Václava Vaňka předsedovi ÚV ČSBS Ing. Jaroslavu Vodičkovi

15. 3. 2020

*Bratr Ing. Jaroslav Vodička
předseda ÚV ČSBS Praha*

Výzva pro předsedu ÚV ČSBS
Vyzývám bratra Ing. Jaroslava Vodičku, aby v současné době nesvolával žádná zasedání jak VV ÚV ČSBS, tak ÚV ČSBS do doby ukončení opatření přijatých vládou České republiky, aby neriskoval zdraví a životy členů ÚV ČSBS, kteří jsou v převážné většině v rizikových letech nad 65 let. Praha je nejvíce zasažena a riziko nákazy je velké. Cestování veřejnými dopravními prostředky (vlak, autobus) je také rizikové. Žádat členy výkonného výboru plus další funkcionáře o vyslovení souhlasu s projednávanými body je neslučitelné se stanovami a morálkou každého člena ústředního výboru. Je ponižující, jak kalkuluješ s čísly přítomných... tj. 30 osob. Je potřeba okamžitě požádat Ministerstvo financí ČR a příslušný finanční úřad o odklad předložení projednaných závěrů ÚV ČSBS ke kontrole. (Finanční úřady dávají tříměsíční odklad na přiznání daní...) Já budu v této záležitosti kontaktovat jak Ministerstvo financí, tak Úřad vlády ČR. Zasedání se nezúčastním!!! Zdraví a život je to nejcennější, co máme. S pozdravem

Mgr. Václav Vaněk,

Stanovisko OV ČSBS Trutnov k žádosti předsedy ÚV ČSBS plk. v. v. ing. Jaroslava Vodičky ze dne 13. 3. 2020

15. 3. 2020

Žádost předsedy ÚV ČSBS k vydání souhlasu předsedkyně OV ČSBS Trutnov, jako řádného člena ÚV ČSBS, projednat veškeré body plánované pro jednání ÚV ČSBS dne 17. 3. 2020, doplněné o bod projednání a schválení rozpočtu na rok 2020, považujeme za vystavení bianko šeku.

Celý příspěvek / Rubrika: Sdělení a stanoviska

Stanovisko OV ČSBS Trutnov k žádosti předsedy ÚV ČSBS plk. v. v. ing. Jaroslava Vodičky ze dne 13. 3. 2020

15. 3. 2020

Jednání výkonného výboru (VV) rozšířené o členy kanceláře ÚV ČSBS, redaktory NO a další přízvané osoby v žádném případě nemůže nahradit jednání ÚV ČSBS. Toto delegování pravomocí není zakotveno ve stanovách ČSBS a mohlo by být precedentem do budoucna.

Mimořádná opatření přijatá vládou ČR v důsledku šíření koronaviru v Evropě a ČR, naopak umožňují požádat MF ČR o odklad a změnu termínu projednání závěrečné zprávy o hospodaření ČSBS v letech 2016 až 2018.

Pokud nebude žádosti vyhověno, je možno zaslat kompletní výsledky kontroly MF ČR a návrh opatření e-mailovou poštou všem členům ÚV se žádosti o vyjádření svého stanoviska. Rovněž zařazení bodu projednání a schválení rozpočtu pro rok 2020 považujeme za nevhodné, jelikož návrh rozpočtu většina členů ÚV ČSBS nejen že neviděla, ale neměla možnost se k němu vyjádřit.

Zcela nevhodné se jeví zařazení bodu různé na program jednání rozšířeného VV. Pod pojmem různé se může skrývat cokoliv. Může jít o schválení přihlášky za člena ČSBS i návrhu směrnice pro hospodaření OV ČSBS. K oběma novelizovaným dokumentům má z hlediska obsahového i způsobu projednávání OV ČSBS Trutnov značné výhrady. Oba návrhy dokumentů jsou předkládány, bez možnosti vyjádření s předpokladem jejich schválení v březnu 2020.

Obdobný postoj OV zaujímá i k bodu projednání návrhu a schválení usnesení z jednání ÚV ČSBS. Takto vydaný souhlas by nás zavazoval k něčemu, o čem nemáme žádné potřebné informace.

Závěrem:

OV ČSBS Trutnov se domnívá, že vzhledem k současné situaci a vážnosti projednávaných bodů, nemůže plénum ÚV ČSBS nikdo nahradit a **doporučuje předsedkyni OV ČSBS ses. Danutě Šulcové jednoznačně předložený návrh odmítnout.**

S návrhem stanoviska OV ČSBS Trutnov byli členové OV ČSBS seznámeni e-mailovou poštou dne 14. 3. 2020 s uskutečněním hlasování per-rollam.

Danuta Šulcová,
předsedkyně OV ČSBS Trutnov

Sdělení platformy „Vratme vážnost ČSBS“ k 8. 3. 2020 k využití webu platformy

9. 3. 2020

Signatáři platformy „Vratme vážnost ČSBS“ provozují vlastní informační web (<http://www.vratme-vaznost-csbs.cz>). Je naplněním ústavní svobody slova a svobody projevu. Je nezávislou informační platformou.

Celý příspěvek / Rubrika: Sdělení a stanoviska

Sdělení platformy „Vratme vážnost ČSBS“ k 8. 3. 2020 k využití webu platformy

9. 3. 2020

Již delší dobu centrální web (<https://bojzasvobodu.cz/>) ČSBS nefunguje. Nejdříve se na původní adrese webu objevovala první informace, později druhá (viz dva print screeny).

Protože uvedený centrální web nefunguje, nejsou členové našeho svazu a občané moderním sdělovacím prostředkem o naší činnosti a našich názorech informováni.

Platforma „Vratme vážnost ČSBS“ nabízí řešení: Umožní na svém webu publikovat informace, názory, úvahy a podněty všem oblastním organizacím a všem členům svazu.

Využijte možnosti prezentovat ve veřejném prostoru činnost, informovat občany o svých názorech. Mlčící svaz jakoby neexistoval.

Obsah webu není redakční radou platformy cenzurován; zejména nepodléhá zásahům současného vedení ČSBS. Naš web, který jako jediný v této formě plní funkci informačního média pro členy ČSBS i pro veřejnost, bude vaší autorskou účastí ještě kvalitnější.

Své příspěvky zasílejte na mailovou adresu vratmevaznostcsbs@seznam.cz.

Toto stanovisko je publikováno na webu Platformy (<https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/>) a zároveň rozesláno jako informace členům ÚV ČSBS.

Signatáři platformy „Vratme vážnost ČSBS“

Sdělení platformy „Vratme vážnost ČSBS“ ze 7. 3. 2020 k nepravdivým tvrzením o obsahu webu platformy

8. 3. 2020

Signatáři platformy „Vratme vážnost ČSBS“ provozují vlastní informační web (<http://www.vratme-vaznost-csbs.cz>). Je naplněním ústavní svobody slova a svobody projevu. Je nezávislou informační platformou. Není redakční radou platformy cenzurován; zejména nepodléhá zásahům současného vedení ČSBS. Avšak právě to některým členům svazu vadí. Web platformy „Vratme vážnost ČSBS“ je v současnosti jediným svazovým informačním kanálem ve veřejném internetovém prostoru; „centrální“ web ČSBS již několik týdnů nefunguje.

Celý příspěvek / Rubrika: Sdělení a stanoviska

Sdělení platformy „Vratme vážnost ČSBS“ ze 7. 3. 2020 k nepravdivým tvrzením o obsahu webu platformy

8. 3. 2020

Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ provozují vlastní informační web (<http://www.vratme-vaznost-csbs.cz>). Je naplněním ústavní svobody slova a svobody projevu. Je nezávislou informační platformou. Není redakční radou platformy cenzurován; zejména nepodléhá zásahům současného vedení ČSBS. Avšak právě to některým členům svazu vadí.

Web platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ je v současnosti jediným svazovým informačním kanálem ve veřejném internetovém prostoru; „centrální“ web ČSBS již několik týdnů nefunguje.

V zápise z jednání výkonného výboru (VV) ústředního výboru (ÚV) Českého svazu bojovníků za svobodu (ČSBS) ze dne 21. ledna 2020 se vyskytují nepravdivá tvrzení.

Zápis dne 21. 1. 2020 vypracovala ses. MUDr. Ilona Müllerová (organizační oddělení kanceláře ÚV ČSBS), verifikoval dne 30. 1. 2020 br. Ing. Emil Kulfánek (1. místopředseda ÚV ČSBS).

Pod bodem 6 uvedeného zápisu je zaznamenáno, že br. E. Kulfánek mj. prohlásil, že na webu naší platformy, citujeme: „... jsou zveřejňovány články převzaté z médií, aniž by se někdo z členů této platformy či ČSBS obecně k tomu postavil a zaujal stanovisko k mnohdy nepravdivým informacím o ČSBS a navíc jsou tyto informace z veřejných zdrojů doplňovány jinými nepravdivými informacemi organizátory platformy.“

Uvedené tvrzení br. Emila Kulfánka, 1. místopředsedy ÚV ČSBS, není pravdivé.

Za prvé: Web naší platformy je webem autorským, aktuálně jeho obsah tvoří přes 99 % (měřeno v bajtech) právě autorské texty členů platformy a dalších členů našeho svazu.

Aktuálně je v jednotlivých rubrikách osm desítek autorských textů, tři desítky v rubrice, v níž se formou autorských komentářů věnujeme aktuálním i starším politicko-ekonomickým událostem, v části nazvané ze života svazu na dvacet autorských příspěvků seznamuje čtenáře se současnými i s dřívějšími aktivitami našich členů a organizací, rubrika o historii obsahuje na dvě desítky opět autorských textů.

Na našem webu tedy nejsou zveřejňovány převážně nebo dokonce pouze články převzaté z médií, web je webem autorským; převzatých je pouze několik článků, které netvoří ani jedno procento obsahu, týkajících se nedávných politických útoků na Lidice – články jsou, kvůli autenticitě, publikovány v původní podobě; patří mezi ně například dopis prezidenta ČR ing. Miloše Zemana ze 7. 2. 2020, v němž se prezident zastává ženy, která byla označena za udavačku – signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ nevidí důvod, aby se k názoru prezidenta – *obecně k tomu postavili a zaujali stanovisko* –; názory prezidenta považujeme za pravdivé a dostatečně výmluvné.

Za druhé: Neuvádíme na webu platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ žádné nepravdivé informace – pokud by tomu tak, byť nedopatřením, bylo, pak by br. E. Kulfánek zcela jistě ve svém vystoupení na uvedeném výkonném výboru nějakou takovou nepravdivou informaci uvedl – což se ovšem nestalo.

Spíše jde o to, že informace námi uváděné pravdivé jsou – ale mají i kritický charakter, a to se nemusí některým současným funkcionářům svazu líbit.

Zároveň platí, že pokud se kdokoli domnívá, že jsme nějakou nepravdivou, nepřesnou či jinak zavádějící informaci publikovali, může nám poslat svůj názor, případně žádost o opravu nedostatku, chyby; oboje rádi otiskneme.

Proto od 1. místopředsedy ÚV ČSBS Emila Kulfánka takový návrh na upřesnění, popř. žádost o opravu očekáváme.

Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ vytvořili nezávislou informační platformu na principu svobody slova a svobody projevu. Zároveň, jako demokraté, umožníme publikovat jakýkoli kritický text, pokud bude v souladu s právním řádem státu.

Občané, v případě svého nesouhlasu s nějakým textem, mohou postupovat podle tiskového zákona a požádat o tiskovou opravu (na mailové adrese vratmevaznostcsbs@seznam.cz); uvedená žádost bude publikována.

Toto stanovisko je zveřejněno na webu platformy (<https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/>), současně rozesláno jako informace členům ÚV ČSBS a sdělovacím prostředkům.

Signatáři platformy „Vrat' me vážnost ČSBS“

Stanovisko platformy „Vrat' me vážnost ČSBS“ ze 6. 3. 2020 ke 12. řádnému zasedání ÚV ČSBS

5. 3. 2020

**Stanovisko
platformy „Vrat' me vážnost ČSBS“ ze 6. 3. 2020
ke 12. řádnému zasedání ÚV ČSBS
svolanému na den 24. 3. 2020 (s návrhem na přeložení jednání na 17. 3. 2020)**

Celý příspěvek / Rubrika: Sdělení a stanoviska

Stanovisko platformy „Vrat' me vážnost ČSBS“ ze 6. 3. 2020 ke 12. řádnému zasedání ÚV ČSBS

5. 3. 2020

Koná se na adrese Legerova 1854/22, 120 00 Praha 2, Nové Město, 5. patro. Zahájení je stanoveno na 10. hodinu. Signatáři platformy „Vrat' me vážnost ČSBS“ vydávají k tomuto 12. řádnému zasedání ústředního výboru své stanovisko.

**Stanovisko
platformy „Vrat' me vážnost ČSBS“ ze 6. 3. 2020
ke 12. řádnému zasedání ÚV ČSBS
svolanému na den 24. 3. 2020 (s návrhem na přeložení jednání na 17. 3. 2020)**

Na den 24. 3. 2020 bylo svoláno zasedání Ústředního výboru Českého svazu bojovníků za svobodu (ČSBS).

Koná se na adrese Legerova 1854/22, 120 00 Praha 2, Nové Město, 5. patro. Zahájení je stanoveno na 10. hodinu. Signatáři platformy „Vrat' me vážnost ČSBS“ vydávají k tomuto 12. řádnému zasedání ústředního výboru své stanovisko.

Signatáři platformy „Vrat' me vážnost ČSBS“ se domnívají, že navržený program jednání ÚV ČSBS na den 24. 3. 2020 neodpovídá politické a hospodářské situaci svazu; navrhuje proto jeho doplnění takto:

Bod XY: Personální rekonstrukce „Ekonomické komise ÚV ČSBS“

Zdůvodnění: Komisi tvoří pouze jeden člen, a to ing. Jaroslav Kalivoda; je zcela jasné, že takové personální obsazení je zcela nedostatečné a že komise v žádném případě nemůže plnit úkoly, které jí náleží. Čeká nás schvalování rozpočtu, významného dokumentu, který výrazně ovlivní naši další činnost i formu existence našeho svazu. Vzhledem k tomu, že uvedenou komisi tvoří pouze bratr J. Kalivoda, předseda OV ČSBS Praha 8 a člen ÚV ČSBS, je zřejmé, že komise svou úlohu v žádném případě plnit nemůže.

Ze stanov tak plyne, že předsedou komise i jeho členy mohou být členové ústředního výboru, i jeho nečlenové; stanov vyžadují z těchto skupin z členství v komisích nevylučují.

Proto navrhuje doplnit komisi takto:

PaedDr. Jitka Gruntová, předsedkyně a hospodářka OV ČSBS Svitavy, členka ÚV a VV, pedagožka, historička, spisovatelka

PhDr. Vladimír Pelc, předseda OV ČSBS Benešov a člen ÚV, absolvent univerzitního oboru ekonomie, daňový specialista

Zároveň žádáme předsedy oblastních výborů, aby na uvedeném jednání předložili další personální návrhy na doplnění ekonomické komise, zejm. kvalifikovanými odborníky; domníváme se, že komise nemůže pracovat v jednomužném obsazení, že optimální počet jejích členů je pět až sedm.

Dále Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“ navrhuje, aby zasedání ústředního výboru, konané 24. 3. 2020, takto rekonstruované ekonomické komisi v rámci „Projednání návrhu rozpočtu ČSBS na rok 2020“, jež je plánováno na mimořádné zasedání dne 7. dubna 2020, uložilo následující úkoly:

- a. aby předložilo hospodářskou strategii svazu na rok 2020 a léta následující (minimálně do řádného sjezdu ČSBS);
- b. aby předložilo konkrétní informaci o jednotlivých zaměstnancích svazu a jejich pracovních náplních včetně jejich příjmů; členové Platformy i někteří další členové ústředního výboru tuto informaci vyžadují více než dva roky, dosud marně;
- c. aby předložilo konkrétní informaci o stavu majetku ČSBS;
- d. aby předložilo veškeré údaje o finančních tocích směřujících k jiným subjektům;
- e. aby předložilo návrh na okamžité zastavení jakýchkoli plateb na Muzeum Josefov zahrnující i muzeum zpěváka Waldemara Matušky, protože obsahové zaměření muzea neodpovídá stanovám ČSBS, exponáty jsou v majetku fyzické osoby, nikoli našeho svazu; částky uvedených plateb jsou pro rozpočet svazu neúnosné; při rozhodování o této záležitosti by neměly hrát roli příbuzenské svazky osob spojených s činností muzea se členy předsednictva včetně osobního zájmu prostřednictvím firmy zajišťující ostrahu;
- f. aby podalo zevrubnou informaci o prodeji domu v Praze-Běchovicích, Na Vaňhově č. p. 157 (kat. území 601 527 Běchovice, LV 340) firmě NH reality, s. r. o., Šlikova 133/28, Liberec VII, Horní Růžodol, 460 007 Liberec, která má základní jmění ve výši pouze 200 000 Kč (viz veřejně přístupný rejstřík katastr nemovitostí), a zejm. podrobnou informaci o odhadu tržní ceny, o výši prodejní ceny, a zdůvodnění, zda prodejní cena byla na úrovni ceny tržní; podle dosud existujících informací tržní cena nemovitosti byla ve výši 11 milionů Kč, avšak prodána byla údajně za 2,4 miliony Kč.

Doporučujeme, aby po každém zasedání ústředního výboru předseda svazu bratr Ing. Jaroslav Vodička informoval sdělovací prostředky o výsledcích jednání, případně tím pověřil tiskového mluvčího. Ústřední výbor bude jednat o užití veřejných prostředků ze státního rozpočtu, proto je nezbytné, aby občanská veřejnost byla prostřednictvím veřejných sdělovacích prostředků a plánu na jejich použití informována; ČSBS musí být organizací transparentní, i pokud jde o nakládání s veřejnými prostředky.

Toto stanovisko je publikováno na webu Platformy (<https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/>) a zároveň rozesláno jako otevřený dopis členům ÚV ČSBS.

Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“

Sdělení platformy „Vratme vážnost ČSBS“ z 27. 2. 2020 ke snahám o ovlivňování obsahu webu platformy

27. 2. 2020

Signatáři platformy „Vratme vážnost ČSBS“ provozují vlastní informační web (<http://www.vratme-vaznost-csbs.cz>). Je naplněním ústavní svobody slova a svobody projevu. Je nezávislou informační platformou. Není redakční radou platformy cenzurován; zejména nepodléhá zásahům současného vedení ČSBS.

Celý příspěvek / Rubrika: Sdělení a stanoviska

Sdělení platformy „Vratme vážnost ČSBS“ z 27. 2. 2020 ke snahám o ovlivňování obsahu webu platformy

27. 2. 2020

Signatáři platformy „Vratme vážnost ČSBS“ provozují vlastní informační web (<http://www.vratme-vaznost-csbs.cz>). Je naplněním ústavní svobody slova a svobody projevu. Je nezávislou informační platformou. Není redakční radou platformy cenzurován; zejména nepodléhá zásahům současného vedení ČSBS.

Na jeho stránkách mohou své názory, úvahy, podněty, týkající se činnosti ČSBS, publikovat všichni členové svazu i občané. Čtenáři se na něm dovedí pravdivé a seriózní informace o naší činnosti. Cílem je jeho prostřednictvím pravdivě informovat členy svazu i veřejnost o dění ve svazu a dále snaha navrátit vážnost našemu svazu. Na tvorbě jeho obsahu se podílejí oblastní organizace, které tu publikují informace o svých akcích, jednotliví členové svazu a naši sympatizanti. Web je jim všem otevřen. Plní tak funkci informačního média pro členy ČSBS i pro veřejnost.

Signatáři platformy „Vratme vážnost ČSBS“ vytvořili nezávislou informační platformu na principu svobody slova a svobody projevu. Zároveň, jako demokraté, umožníme publikovat jakýkoli kritický text, pokud bude v souladu s právním řádem státu.

Občané, v případě svého nesouhlasu s nějakým textem, mohou postupovat podle tiskového zákona a požádat o tiskovou opravu (na mailové adrese vratmevaznostcsbs@seznam.cz); uvedená žádost bude publikována.

Signatáři platformy „Vratme vážnost ČSBS“

Texty z rubriky Komentujeme:

Komentujeme

Na našem webu se formou autorských komentářů věnujeme aktuálním i starším politicko-ekonomickým událostem.

Redakce úpravy příspěvků neprovádí. Příspěvky vyjadřují názor autorů, kteří odpovídají za jejich věcný obsah.

Slovenská organizace Protifašistický bojovníci je proti dohodě s USA

1. 2. 2022

Přinášíme aktuální informace z tiskové konference v originálním znění.

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Slovenská organizace Protifašistický bojovníci je proti dohodě s USA

1. 2. 2022

Protifašistický bojovníci sa postavili proti dohode s USA! Ďalšia tvrdá rana pre prezidentku Zuzanu Čaputovú od hrdinov.

viz <https://youtu.be/eJOUUpe1kG8>

Stojíme před novými výzvami, kterým je nutno čelit

29. 8. 2021

Nejen náš svaz, ale i všichni občané tohoto státu jsou nuceni čelit novým výzvám v souvislosti s bezprecedentním přepisováním historie a dehonestací těch, kteří se zasloužili o znovunabytí naší svobody, jež nám byla v roce 1939 na dlouhých šest let doslova vyrvána. Článek je pokusem o reflexi těchto výzev a nástinem návrhu, jak jim účinně čelit

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Stojíme před novými výzvami, kterým je nutno čelit

29. 8. 2021

Myšlenky a hodnoty, jež náš svaz od samého začátku reprezentuje, k nimž se hlásí a plným srdcem vyznává a měl by být připraven předat je jako symbolickou štafetu dalším pokolením vlastenců, jimž vždy budou drahé a v jistém smyslu se stanou součástí a smyslem jejich životů. Nyní jde doslova a do písmene o ohrožení odkazu našich předků, v řadě případů našich drahých příbuzných a nejbližších, kteří za ideály a svobodu naší drahé vlasti byli ochotni zaplatit a velmi často zaplatili tu nejvyšší cenu – svůj život, který všichni dostáváme jen jeden.

Pokud ovšem pozorně nasloucháme médiím, sledujeme aktuální dění a vývoj situace u nás, postoje a názory některých historiků u nás i v zahraničí, najednou se nám smysl existence našeho svazu jeho činnost a úloha dostávají do úplně jiného světla.

Najednou zjišťujeme, že je neslychaným způsobem zkreslována historie naší vlasti, zesměšňována a bagatelizována existence předválečné Československé republiky, jsou zamlčována fakta o jejím složitém vývoji jako mnohonárodnostního státu a některé národnostní menšiny stavěny uměle do role utlačovaných občanů druhého řádu, kterým byla upírána jejich národnostní a občanská emancipace, a tím jejich zrádovská činnost a aktivity zcela naplňující znaky teroristických činů a podvracení republiky jsou legitimizovány a ospravedlňovány. Čelní představitelé státu, zejména bývalý prezident Edvard Beneš, jsou stavěni na roveň zločinců a jsou dokonce v jistých vědeckých pracích skoro tak vykreslováni.

Období tzv. protektorátu Čechy a Morava, jehož existence byla od samého počátku porušením všech dosud platných mezinárodních právních norem psaných i zvykových, je pokřiveně líčena jako ráj, ve kterém se občanům dařilo a se kterým se až na malé výjimky zcela ztotožnili. Záměrně se zamlčuje nebo zpochybňuje význam a vážnost všech forem protinacistického odboje, ať už domácího se zbraní v ruce či beze zbraně zahrnujícího výzvednou, sabotážní i přímou bojovou činnost. Češi a Moravané jsou líčeni zhusta jako národ kolaborantů a udavačů bez uvádění kvantitativních i kvalitativních hledisek.

Otázka poválečného vyrovnání se poté stává pod zástěrkou diskursu o údajných křivdách spáchaných na „hodných“ Němcích „zlými Čechy“ vyloženým procesem té nejhrubší falzifikace, kde je pominut nejen historický kontext, ale zveličována a dávána na odiv krvelačnost zločinných Čechů, kteří slovy těchto vykladačů se dopouštěli řízené genocidy německého etnika prováděním masových odsunů spojených s nepotrestanými vraždami, za něž přikládají vinu tehdejším nejvyšším představitelům státu.

Nejhorší na tom všem je, že do těchto hanebných aktivit se zapojují i hromadné a oficiální sdělovací prostředky, především veřejnoprávní Česká televize, jejíž četné pořady nenápadně straní Němcům, sdruženým pod vlajkami nejrůznějších krajanských sdružení, jejichž cílem je pod záminkou „napravení křivd a smíření“ faktická revize všech právních a poválečných aktů s pravděpodobným cílem na restituci v majetkové oblasti, která se v blízké době tímto zcela bezprecedentně otvírá.

Prohlášení některých evropských institucí, zabývající se „evropskou pamětí“, přicházejí s tezemi „nového výkladu“ dějin druhé světové války, které nejsou ničím jiným než projevem snah o snížení viny někdejšího nacistického Německa na rozpoutání dosud největšího a nekrutějšího válečného konfliktu v lidské historii a rozhodující viny na genocidě nejen židů, ale fakticky už tehdy probíhající genocidy a zotročení slovanských národů tehdejší východní Evropy.

Velmi tragické je, že této masáži je podrobena nejmladší generace účelově upravovanými osnovami probírané tematiky v oblasti společenských věd, a to především dějepisu. Řada především mladších učitelů, kteří se narodili po roce 1989, je v tomto duchu připravována už při své studijní přípravě pod záminkou, že dřívější výklad dějin byl minulým režimem z ideologických důvodů křiven a upravován. Mizí poznatky o partyzánském hnutí, které je často líčeno a srovnáváno s terorismem, případně je vykládáno ne jako odboj, ale jako příprava uchvacení moci komunisty a údajné sovětizace země po druhé světové válce. Lživě se také tvrdí, že komunistická strana úplně ovládala stát už po roce 1945.

Popsané procesy probíhají značně dlouho dobu a velmi rafinovaně za použití poznatků nejen společenských, ale i dokonce exaktních věd, vědeckých týmů a jsou na ně vykládány značné finanční prostředky. Hanebným faktem je i to, že se k těmto snahám připojují i někteří nejmenovaní čeští historici.

V žádném případě se nechci pouštět do detailní analýzy a mnohé problémy jsem neuvedl ani v náznaku pro malý prostor, který jsem vyhradil tomuto textu. Leč i z tohoto mála uvedeného je zcela patrné, že i když nedisponujeme ani zlomkem nástrojů jako protistrana, že tento boj o zachování historické paměti, zachování pravdivého odkazu našich již bohužel zemřelých předků a jejich světlé a pro nás všechny drahé památky, a to řečeno bez patosu, je naší nejsvětější povinností. Bez ohledu na to, zda se nám všem, nebo některým z nás zdá předem prohraný, neboť proti nám stojí přesila v počtu i kvalitě použitých nástrojů, řečeno vojenskou terminologií – zbraní.

Využijme všech možností, všech technických vymožeností, které máme. Vydávejme sborníky, vytvářejme diskuzní fóra na sociálních sítích, sledujme zahraniční především německé sdělovací prostředky. Cíleně oslovujme mladou generaci, třeba zakládáním pobočných spolků zabývajících se historií, klubů vojenské historie, regionálních i celostátních vlasteneckých sdružení. Sdružujme všechny lidi všech věkových kategorií, sociálních vrstev, politických názorů a náboženského vyznání, jimž je osud naší vlasti drahý, kteří nepodlehli bezobsažnému konzumnímu způsobu života a hledáním vztahů ke své domovině současně hledají i sami sebe.

Vytvářejme ve všech oblastních organizacích historicko-dokumentační skupiny, učme mládež formou besed, přednášek nejrůznějších prezentací pátrat po pravdivé historii, nalézat souvislosti a nepodléhat mainstreamovému výkladu dějin, který je spíš hledáním senzací než vytvářením pravdivého a kritického obrazu. K tomu všemu může přispět i naše historicko-dokumentační komise. Navrhujme výukové kurzy, oslovme především učitelskou veřejnost. Pozvěme nejen žáky a jejich učitele a studenty společenských věd především dějepisu do našich památníků odboje např. v bývalém Petschkově paláci, nebo v Brně v Kounicových kolejích. Předestřeme jim pravdivější obraz vývoje česko-německých vztahů, a to kontinuálně od druhé poloviny devatenáctého století, v době kdy se po revolučním období let 1848–1849 konstituovaly nové národní státy. Německo rozhodně patří mezi ně. Mluvme také

o pangermanismu, snaze nové Německé říše hospodářsky a politicky ovládnout nejen střední, ale i východní Evropu. Vše činíme s vědomím odpovědnosti nejen vůči sobě a svým bližním, ale v duchu budoucnosti těch, kteří hledají své místo nejen na pověstném slunci, ale i mezi lidmi, kteří mají dosud čisté srdce a ruce.

Milan Vichta, bývalý předseda Historicko-dokumentační komise ÚV ČSBS

Pohled z druhé strany na sjezd landsmanschaftu v Praze

15. 8. 2021

Protičeské provokace ze strany exponenta pohrobků sudetoněmeckých revanšistů pokračují v neutuchajícím tempu a v plynoucím čase nabývají na intenzitě a příznejme si drzosti na straně jedné, pasivity a mlčenlivosti spojené se servilitou na straně druhé – oficiálních míst té nejvyšší úrovně, legislativních orgánů a jejich nejvyšších představitelů, ale i orgánů exekutivy, především ministerstva zahraničních věcí. K tomu všemu můžeme přidat jen: „Bohužel.“

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Pohled z druhé strany na sjezd landsmanschaftu v Praze

15. 8. 2021

Vánoční poselství, o kterém se čtenáři našich stránek již byli informováni v několika statích. Bylo by asi pověstným nošením dříví do lesa shrnout jeho podstatné myšlenky. Lkaní nad smutným osudem krajanů, kteří údajně v klidu a míru sdíleli s českým lidem po staletí časy hojnosti, ale i doby, jež s sebou přinášela méně hojnosti, ale o to víc neštěstí a utrpení. Nu a jednoho dne byli ze svého domova, tam kde jsou usídleni po mnoho věků s vypáleným stigmatem občanů druhé kategorie, údajně sprostě a nespravedlivě vyhnáni. Rovněž je redundantní znovu se vracet a obsírně rozebírat spleť příčin a důsledků se zdůrazněním kauzality všech událostí, jejichž koncovým stavem se stalo závažné, ale dostatečně zdůvodněné rozhodnutí o ukončení soužití s německou menšinou. Čítala za ty roky bezmála tři miliony lidí všech věkových kategorií a nyní je čekal transfer na území státu, s nímž se cítili spřízněni nejen jazykem, zvyklostmi, ale i fanatismem, s nímž se podíleli na realizaci snu o světovládě Němců a naplnění plánu, jež oni sami pojmenovali *Drang nach Osten*. Záměru ovládnout „životní prostor“ nekonečných a úrodných krajů na Východě s tím, že buď vyvraždí, nebo zotročí původní obyvatelstvo slovanského původu, které ve své pýše a nadutosti nazývali pohrdlivě „*Untermensch*“ neboli podlidmi. Ostatně první fázi svých obludných a zločinných záměrů začali realizovat už v období druhé světové války nejdříve v Polsku a poté v Sovětském svazu. Sami nacisté nazvali své genocidní záměry cynicky a stručně souslovím „konečné řešení“, které většina světové veřejnosti zná v souvislosti s genocidou evropských židů, jež nabyla obludných rozměrů počínaje rokem 1941 prostřednictvím masového vraždění v pozdějších vyhlazovacích táborech na území generálního gouvernementu za pomoci nejmodernějších výtvarných technologií. Současně s tím ovšem probíhala, i když se tak o ní v jakémkoli oficiálním dokumentu stvořeném státní, stranickou nebo SS byrokracií nedočteme, i genocida slovanských národů. Způsob provedení nevybočil z obecného rámce výše zmíněného obludného sousloví „konečného řešení“. Přestože k tomu docházelo, stojí toto téma mimo zájem oficiální historiografie. Kdybychom se pokusili zodpovědět, a to s největší mírou serióznosti, proč tomu tak je, nemuseli bychom vyvíjet velké úsilí. Vysvětlení se samo o sobě nabízí a odhaluje v každodenní realitě. Projevy servilnosti politiků (až na čestné výjimky), snaha o politickou korektnost nerozkmotřit se s Německem – to je dodržování nikde nezveřejněné ideologické doktríny, již zdatně sledují i veřejnoprávní média. Ve své servilnosti – a v některých případech mající rysy rektálního alpinismu – jsou dojemně směšnější. Pořady věnované křivdám na našich

německých spoluobčanech jsou zastoupeny v hojně míře ve snaze vymazat a ukázat příčinu těchto aktů majících historický význam. Všeobjímající proněmecký aktivismus je ovšem provázen hrobovým mlčením, pokud jde o útoky na prezidenta Edvarda Beneše, který je dokonce neslýchaně líčen jako masový vrah.

Návrh uspořádat sjezd sudetoněmeckého krajanského sdružení v naší zemi není v tomto případě nic jiného než de facto přiznání tichého souhlasu sudetoněmecké revanšistické rétoriky a v konečném důsledku kroky k revizi výsledků druhé světové války včetně majetkových restitucí a faktické rehabilitaci skutků zrady a jejích strůjců. Nehledě k nebetyčné drzosti s něčím takovým vůbec přijít.

Naši předkové, kteří obětovali za svobodu vlasti od nacistické poroby a v konečném důsledku plánované genocidy našich národů, by se takto právem cítili zneuctěni. Rozhodný odpor k něčemu tak neslýchanému je v tomto případě na pořadu dne a velkou výzvou nejen pro nás jako členy ČSBS, ale i všechny, pro něž vlastenectví nepatří do hájemství frází.

Milan Vichta, předseda OV ČSBS Praha 6

Historie versus etika žurnalistická a lidská

15. 8. 2021

Více než dva roky nás dělí od „památné“ reportáže, kterou ve svém pravidelném pořadu předestřel redaktor ČT Wollner v předvečer jedné z největších tragédií naší novodobé historie – brutálního aktu nacistického a německého barbarství vyhlazení středočeské obce Lidice. Vycházejí z publikace Vojtěcha Kynclů s názvem *Lidice – Zrození symbolu* s potřebnou dávkou o vzbuzení pozornosti „zjevil světu“ pan redaktor, že vinou udání jedné z lidických žen přišla o život obyvatelka Lidic židovského původu paní Štěpánka Löwingerová, o které se údajně mlčelo, aby nebyl narušen obraz Lidic, který se časem stal údajně nedotknutelným.

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Historie versus etika žurnalistická a lidská

15. 8. 2021

Kontroverzní reportáž, která je samozřejmě velmi citlivým tématem, byla od vysílána s notnou dávkou „taktu a empatie“ v předvečer této tragické události. Pomineme-li fakt, že byla hrubým porušením piety a zhanobením památky všech tragicky zahynulých a nevinných obětí brutální pomstychtivosti a krvelačnosti rozběsněných nacistických vrahů, jimž bylo doposud prolité krve málo, a lačnili po další. Daleko horší – a lze to s úspěchem označit za porušení všech etických norem, ale i elementární lidskosti, o empatii vůbec nemluvě – obvinění nežijící lidické ženy z udavačství, a to na základě byť fundované vědecké práce, jež jak známo nemůže být věrným otiskem pravdy. Lidské poznání je ze samé podstaty nedokonalé, a proto je zde nutná přítomnost pokory, o sebereflexi nemluvě. Bulvarizace tohoto citlivého tématu navíc měla za následek velkou bolest její dcery – paní Marie Šupíkové, která prožila těžké trauma už v raném věku, kdy byla násilím odtržena od rodičů, dána slovy tehdejšího policejně-propagandistického žargonu na „náležité vychování“ do německé rodiny, aby byly zpřetrhány všechny vazby nejen k rodině, ale i k národu, který byl z větší části určen buď k vysídlení, nebo v duchu nacistické doktríny „konečného řešení“ k fyzické likvidaci. Paní Šupíková navíc celý život neúnavně podávala svědectví o barbarství, jehož byla svědkem a její nejbližší krvavou obětí, poučením pro příští generace a mementem, aby něco podobného v budoucnosti nenašlo opakování. Redaktor nejen že si vůbec neuvědomil, čeho se vlastně dopustil, ale jde hnán svým zbytnělým egem ještě dál. Ve svém komentáři se dokonce pasuje do role jakéhosi Mesiáše pravdy a své neobhajitelné jednání se snaží v tomto duchu nejen vysvětlit, ale postavit na piedestal jediného spravedlivého. Ve své bohorovnosti si dokonce osobuje právo soudit ostatní žurnalisty a

obviňovat je ze záměrné politizace a ze snahy o mlžení a konstruování k tomu vytvořených účelových lží a vnucení dojmu, že se jedná o sérii marketingových triků. Vrcholem je jeho tvrzení, a teď si dovoluji citovat: „*Největším paradoxem totiž je, že svět by dodnes o paní Šupíkové, údajné oběti naší reportáže, vůbec nevěděl, kdyby ji po necelém půlroce od odvysílání reportáže nevytáhla do svého pořadu v Xaver TV Jana Bobošíková a tam ji teprve řádně nezmedializovala.*“ V tomto okamžiku pan redaktor klesá na pomyslné dno etické. Nevím, zda si to uvědomuje, neboť mi jeho vnitřní vesmír myšlenek pocitů a tužeb zůstává nepřístupný. Leč jedno vím jistě, že je na čase, aby procitnul – a až tak učiní, zpytoval své svědomí, co za sebou ta jeho šílená jízda zanechala. Paní Šupíková už k tomu bohužel nic neřekne, neboť se ve svém pozeňnaném věku odebrala na věčnost. Bohužel asi neumírala smířena se svým životem, ale s křivdou, kterou si rozhodně nezasloužila.

Vážený pane Wollnere, ještě horší než celá kauza oné reportáže, jejíž motivy se dají pochopit, je zde citovaná vaše věta, kterou snůšku urážek dovršujete. Urazil jste ženu, která svým svědectvím před „soudem národů“ v Norimberku pomáhala usvědčit nacistický režim z těch nejstrašnějších zločinů, na něž doposud nenašel reflexi žádný zákoník na světě a nemá obdobu v celé dosavadní pohnuté historii lidstva. Bylo by dobré si tento elementární fakt uvědomit a poté jednat dle svého svědomí, pokud vám ovšem nějaké zůstalo.

Milan Vichta, předseda OV ČSBS Praha 6

Sjezd landsmanšaftu v Praze?

21. 7. 2021

Berndtu Posseltovi se zachtělo přímo do Prahy. To už mu nestačilo jen do Brna svolat svůj sjezd landsmanšaftu, Brna, které se na to morálně připravovalo již několik let.

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Sjezd landsmanšaftu v Praze?

21. 7. 2021

Pokud někdo má do cizí oblasti přijet, musí být pozván. A těch, co by zvali bývalé české Němce, kteří rozbili první republiku a stavěli se vůči Čechům již před válkou i při ní jako nadřazená rasa, těch vítáčů máme bohužel v naší současné republice až dost. To nejsou jen někteří obyčejní občané, ale jsou to především komunální politici a dokonce i čelní politici a členové parlamentu. Takovou nesourodost překypuje český stát. Stačí vyjmenovat jen dva snad nejhlavnější: Hermana a Jurečku s jeho KDU-ČSL.

Ono již stačilo, že si landsmani v Praze prosadili německou kancelář. I proti ní se zvedla vlna odporu, ale ten byl časem utlumen – podle pravidla, že si člověk zvykne i na oprátku. A ty se přece za války rozdávaly českým vlastencům.

Sjezd landsmanšaftu v Praze bude především **manifestací** odsunutých bývalých českých Němců, manifestací údajného práva na vlast, kterou zradili a silně poškodili, a najednou by měla být jejich domovinou. Pochopitelně, že se bude konat se souhlasem této nebo budoucí vlády, a tím pádem vyvstanou předpokládané „nároky“ na německé národní i soukromé majetky zde zanechané... (I když to jednoznačně rozhodla pařížská konference konaná již v srpnu 1945, která určila, že *zanechané německé národní majetky zůstanou majetkem zemí poškozených válkou, kterou Německo vyprovokovalo, a to nezávisle na válečných reparacích.*)

Ruku v ruce s těmito německými tužbami se v současnosti silně deformují výsledky druhé světové války, a to i s přispěním naší europoslankyně Jurové, která se dopracovala ke změně začátku této války, a to po vědeckém bádání a až po osmdesáti letech tím, že v rámci Evropské

unie prohlásila za začátek války podepsání smlouvy Molotov–Ribbentrop. A najednou se po sedmdesáti pěti letech stává symbol osvobození Prahy – socha maršála Koněva – pro toto město nepohodlným a „Prahu přece osvobodili vlasovci“.

Je toho najednou trochu moc: Intenzivní předělávání uspořádání Evropy po skončení války. Pobaltské republiky, které se odtrhly od bývalého Sovětského svazu, přecházejí do podoby nacismu i se silnou podporou bývalých válečných zločinců. Podobné iniciativy k opětovnému zhnědnutí některých částí Evropy se odráží i v Milionu chviliek v naší Praze, kde její představitelé se oblékají po vzoru příslušníků nacistické Hitlerjugend a výsledkem všeho je zjištění BIS, že jediní špioni, kteří operují v naší republice, jsou ruští a čínští, ostatní z jiných zemí jsou pouze poradci. A vrcholem bádání BIS se staly Vrbětice.

Je zároveň dobře podívat se na kořeny vzniku slavného spolku sudetoněmeckého landsmanšaftu, který zakládali podobní váleční zločinci – i ti vysocí generálové, kteří již nespádali pod justici soudící ty největší zločince v Norimberku, ale ti nižší a i velitelé SS oddílů. Tak takový personální náboj dostal spolek, jehož členové jsou některými politiky oslovováni „naši milí krajané...“ – bývalý ministr kultury Herman podpíraný právě spolkovým ministrem Seehoferem „... historie sudetoněmeckých Němců bude vyvážena až tehdy, kdy sudetoněmecký den oslaví v Česku“.

Je třeba se na všechny tyto výše zmíněné změny podívat v širších souvislostech. Jak se najednou vrší všechny ty předělávané události a jak zapadají do sebe. A do toho všeho krásně zapadá i ten budoucí sjezd landsmanů v Praze.

A jakou hlubokou předvídavost do budoucnosti měl náš druhý prezident Dr. Edvard Beneš, když ve svém posledním poselství k národu vzkázal: „*Přijde brzo chvíle, kdy tito viníci se budou před sebou samými a před světem očišťovat z toho, co v těchto letech napáchali. A budou tomu sami věřit, až tyto své nové lži budou přednášet...*“ a dál pokračoval: „... *Že začnou – o tom buďte přesvědčeni. A konečně přijdou opět, aby od očištění přešli k útoku...*“
Ing. Jaroslav Bukovský, OO ČSBS Plzeň

Herman a Evropská cena Karla IV.

20. 7. 2021

Bývalý ministr kultury Daniel Herman se svými aktivitami vůči landsmanšaftu a podpoře jeho myšlenek propracoval až k Evropské ceně Karla IV. Cenu na sjezdu obdržel. Mělo by se předpokládat, že český ministr kultury bude pracovat především pro pozdvižení české kultury. Ale jeho úsilí se soustředilo na budování „mostů mezi národy“.

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Herman a Evropská cena Karla IV.

20. 7. 2021

Ono nejde o ledajaké mosty posilující mezinárodní sousedské vztahy, ale výhradně německého spolku vysídlených bývalých českých Němců (a to především těch, kteří si dobrovolně a z nadšení měnili československé občanství na říšské), o posilování svého vlivu na naši vládu a parlament. Bylo to v době, kdy bývalý český premiér Sobotka si nadmíru pochvaloval ty nejlepší česko-německé vztahy v širokém časovém záběru.

Vzmemme-li to po sobě: Tak německé straně se podařilo do česko-německé deklarace v roce 1997 (bez tlaku na český parlament) vložit záměnu a pojem transfer čili vysídlení/odsun nahradit pojmem vyhnání. Byla to velká mezinárodně politická česká chyba a nedůslednost z naší strany, a od té doby naši politici, kteří podporují tyto česko-německé vztahy, s radostí

používají tento výraz – vyhnání, místo původního pojmu odsun. Musíme si uvědomit, že význam těchto dvou pojmů je opravdu značný.

Landsmanshaft dlouhá léta usiloval o majetkové vyrovnání za odsun. Jedná se o majetky národní i soukromé, i když podle pařížské konference ze srpna 1945 na žádné vyrovnání nárok neměli. Na jednom sjezdu si odhlasovali, že se tohoto nároku vzdávají, ale ve skutečnosti platí v jejich programu stále, protože nebyli schopni tuto změnu schválit. Pokud české iniciativy vytáhnou na denní světlo záležitost vyrovnání válečných reparací z německé strany, prohlašuje i naše ministerstvo zahraničí, že je to záležitost časem prošlá. Ale když začne německá strana předkládat požadavky na uhrazení majetků zde zanechaných v rámci odsunu – jak národních, tak soukromých –, tak je to pro nás Čechy aktuální žhavé téma, které časově prošlo není, i když pochází ze zcela stejné doby.

A Herman se hrdě hlásil k této spolupráci s landsmanshaftem už svými návštěvami v roce 2016 a později roku 2019 sudetoněmeckých srazů, a to jako bývalý člen české vlády. To nebyly soukromé návštěvy a jeho „naši milí krajané...“ bylo jednoznačnou výzvou podpory německých snah. Ty nebyly nikdy publikovány, ale souznívají s názory Wenzela Jaksche o Velkém Německu, které by se mělo skládat z obou zemí bývalého poválečně rozděleného Německa na NDR a SRN, dále o opětovné připojení Rakouska a českého pohraničí. A takto jsme již několikrát mohli v tisku nebo na internetu vidět mapky tohoto velkého německého útvaru. K tomu dávno dříve napomohla úmyslná neúčast našeho bývalého ministra zahraničí – Jiřího Dienstbiera staršího na mezinárodním jednání bývalých vítězných mocností ke konci minulého století, kde se definovaly podmínky spojení dvou německých států. My jsme žádné podmínky nepřednesli, my jsme se tohoto jednání nezúčastnili, a tak máme česko-německé hranice značené z německé strany pouze jako hranice zemské a nikoliv jako státní. A je to překvapující, že tato skutečnost našim čelním politikům nikdy nevadila a nevádí...

Vraťme se k vyznamenanému: Hermanův sudetácký metál, který s velkou slávou převzal, připomíná Čechům totiž protektorátní orlici – nejvyšší vyznamenání pro tehdejší protektorátní kolaboranty. Toto vyznamenání již dostali i jiní čeští politici, jako je Petr Uhl a i jiní. A není jen toto vyznamenání. Podobné vyznamenání, které je v Čechách i rozšířenější, je Plaketa Wenzela Jaksche, která udělením konkrétní české osobě také předpokládá, že vyznamenaný názorově splývá s budováním mostů – s ideou Velkého Německa. V řeči těsně poválečné – stává se kolaborantem.

A právě tohoto Hermana vyznamenal před několika lety i náš předseda ČSBS za podporu Muzea vojenství v Jaroměři, které přešlo pod křídla ČSBS. Ale s tímto muzeem to byla naše slavná prohra, která ročně značně zatěžuje rozpočet ČSBS, aniž by šlo s tím něco podstatného udělat. Tomu se přece také říká *danajský dar*.

Herman dostal toto nejvyšší sudetácké vyznamenání jako člověk, který se zřejmě ztotožnil s myšlenkou Velkého Německa, protože „oni staví mosty přátelství“, které tímto metaforickým způsobem naplňují dávnou německou ideu. Tímto způsobem si naše politiky zavazují k jejich věrné a trvalé spolupráci – k protičeské kolaboraci. A opět česká média pro jistotu skoro mlčí, aniž by uvedla po pravdě, co takové vyznamenání znamená, aniž by se zveřejnilo, z čeho vznikl sudetoněmecký landsmanshaft, z jakých členů se od začátku vzniku skládal. Jaký velký vliv a jeho podporu uplatňoval Franz Josef Strauss – bývalý předseda CSU. O tom a nejen o tom se v českých médiích nedovede psát.

Ing. Jaroslav Bukovský, OO ČSBS Plzeň

České diplomatické chyby

16. 4. 2021

Upozorňuji touto formou na české diplomatické chyby vršící se za celou poslední dobu. Uvědomuji si i důsledky, které tyto chyby mohou zapříčinit. V tomto příspěvku upozorňuji na dlouhotrvající německou důslednost v zahraniční politice prováděné v kontinuální linii. Zároveň sleduji českou nekonceptnost v české zahraniční politice, která vede naši zemi až k možné ztrátě suverenity.

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

České diplomatické chyby

16. 4. 2021

Toto téma otevírám na webových stránkách Platformy znovu a cítím potřebu tuto celou záležitost tímto způsobem zdůraznit, protože je nám velmi často připomínán německou stranou a pochopitelně i českými médii divoký odsun, který probíhal bezprostředně po ukončení války. Ten byl ze strany bývalé Československé republiky (ČSR) záležitostí pouze **excesů některých jednotlivců** z řad válkou poškozených českých občanů a nikdy nebyl organizován vládou obnovené ČSR. Ale tyto činy byly posuzovány našimi čelními orgány a důrazně odsuzovány a našimi soudy také souzeny. Je třeba si uvědomit, že tento divoký odsun byl logickým vyústěním pětileté poroby za protektorátu. Tak to tehdy hodnotil i sám Winston Churchill, který dobře chápal příčiny jednání těchto jednotlivců.

Dobře organizovaný a spořádaný odsun řízený vládou ČSR (která se musela po skončení války nejprve zkonsolidovat a zahájit svoji práci, což nemohlo být záležitostí jen několika týdnů po osvobození) probíhal důsledně ve smyslu výsledků jednání pařížské konference ze srpna 1945 – byl zahájen na podzim 1945 a tento transfer končil v až říjnu 1946. Odsun probíhající v ČSR byl hodnocen Mezinárodním červeným křížem velmi kladně. Tento odsun bývalých československých Němců byl zároveň symbolickým trestem za jejich vlastizradu spáchanou na rozbití první republiky. Kdyby bývalí českoslovenští Němci v naší obnovené republice zůstali, byli by za své činy až zločiny mnozí z nich opravdu tvrdě souzeni.

Dlouhodobě plánovaná německá zahraniční politika vyplývala ze dvou zásadních kroků, které byly cíleně a postupně realizovány:

Nejprve Němci tyto dva kvalitativně rozdílné odsuny záměrně spojili dohromady a postupnými slovními úpravami (odsun, vyhoštění, vypovězení, až vyhnání a korunu tomu nasadili svým dovětkem „ze své vlasti...“) převodli kategorii pojmu transfer = vysídlení na pojem vyhnání a to se jim podařilo tak šikovně vložit do textu česko-německé deklarace, že česká politická reprezentace jim to podepsala i přes důrazná varování historiků. Text česko-německé deklarace, vytvořený v Německu, nebyl vzájemně pro obě strany vyvážený a byl zvýhodněn pro německou stranu. Přesto byl tehdejší českým parlamentem schválen v původním navrženém stavu. Od té doby někteří naši, pro nás velmi známí čeští politici, začali zásadně používat pojem vyhnání! Navíc Němci dříve pomocí svých občanských spolků vytrvale, a to již od roku 1990, ale v poslední době prohlášením německých politiků vyvíjí značný tlak na Českou republiku, aby změnila pohled na transfer, dnes vyhnání, a aby Češi z vlastní vůle tuto verzi přijali: Nejprve omluvou vůči německé straně, pak by určité přišly další důsledky (majetek, pozemky atd.). Česká republika díky nekonceptnosti své zahraniční politiky na tuto hru stále přistupuje naprosto bez ohledu na české národní zájmy – ať se jedná o vládu české pravice, nebo levice.

Jako druhý krok – Němci spojili v jeden celek celý mezinárodní transfer – odsun Němců. Ten představoval z Polska 5 milionů osob, z ČSR 3 miliony a z Maďarska 1 milion a byl spojen v jeden devítimilionový blok „vyhnanců“, který nazvali jako pátý bavorský kmen a jeho vznik zdůrazňují pouze Čechům. Svým „vyhnáním“ tím celou mezinárodní záležitost ve smyslu již dříve zmíněné pařížské konference převodli pouze na záležitost česko-německých vztahů a celý transfer Němců ve střední Evropě ztratil tím charakter mezinárodní záležitosti. My jsme měli

trvat na obnovení mezinárodního charakteru tohoto transferu! Bohužel. Naše Ministerstvo zahraničí tuto zásadní skutečnost asi vůbec nepochopilo a nijak na tuto podstatnou změnu nereagovalo.

K tomu se velmi výstižně vyjádřil prof. Dr. Georgie E. Glos J. S. D. – expert USA pro mezinárodní právo, který k této taktice Německa připomíná, že Němci nemají žádný nárok na odškodnění – což jednoznačně vyplývá i z postupimské dohody, ale při tom se předpokládá, že Češi si nechají cokoli od Němců namluvit a budou nakonec jednat proti vlastním zájmům. A tak se také stalo: Nespočívá dlouhodobě česká zahraniční politika právě na této zcela nezodpovědné pozici k vlastnímu národu?

A k tomu všemu se hned na začátku událostí vedoucích ke změnám v Evropě přímo vlastizrálně postavil Jiří Dienstbier starší, když se úmyslně nezúčastnil jednání na mezinárodní úrovni, kde byly tvořeny podmínky pro spojení obou německých států začátkem devadesátých let za účasti zástupců vítězných mocností ve formátu 2 + 4.

Na tomto jednání si Poláci prosadili neměnnost a uznání současné polsko-německé hranice, která nemá žádný historický původ, a německá strana tuto skutečnost uznává a dodržuje.

Dienstbier starší se tedy tohoto jednání vůbec nezúčastnil (tehdy náš bývalý ministr zahraničních věcí) ani za Ministerstvo zahraničí nikoho nepověřil zastupováním, a důsledkem toho je naše historická hranice z německé strany značena pouze jako hranice zemská, nikoliv jako hranice státní. A to nikoliv pouze na hraničních tabulích, ale zcela určitě také v myslích Němců. Toto vše je důkazem národní potupy zaviněné politikem vlastní země, který při tak zásadním jednání prostě zradil.

Považuji toto vše za velmi důležité, a jsem rád, že mám možnost na našich webových stránkách tyto informace zpřístupňovat naší občanské společnosti. Ta by si měla uvědomit tuto pro Čechy velmi těžkou situaci, a měla by proto vyžadovat od Ministerstva zahraničí konečně řádné hájení našich českých zájmů a postupnou opravu uvedených chyb.

Ing. Jaroslav Bukovský – OV ČSBS Plzeň a člen VV ÚV ČSBS

Krajina ve stínu

4. 4. 2021

Český filmový průmysl zase vyrobil film na současnou politickou objednávku s názvem KRAJINA VE STÍNU. Jeho náplň přesně zapadá do současných kroků s předěláváním nedávné historie – vlasovci osvobodili Prahu a Koněv je vrah, kterého je nutné polévat červenou barvou. PROBOHA, CO SE TO DĚJE S ČESKOU HISTORIÍ?!

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Krajina ve stínu

4. 4. 2021

My, pamětníci, dobře víme, že pro německou stranu historie úmyslně začínala až po skončení války a oni – napravení Němci – se ke své válečné historii zásadně nechtěli vracet, protože vše vykonávali pouze podle rozkazů bývalého vůdce Hitlera. Ten za to mohl a Němci byli v té době pouze pomýlení.

Film svým posláním odpovídá filmu typu *Habermannův mlýn* a je ušitý na politickou objednávku, a výhradně na období prakticky od vzniku války až s přesahem do padesátých let, a věnuje se především dobrým vztahům Němců k Čechům, které ani nacismus z tohoto dobrého vzájemného soužití nijak nevytrhl, a zcela záměrně se vyhýbá docela krátkému období roku 1938, které s tou následující popisovanou dobou přímo neoddělitelně souvisí.

Podle svědectví našich rodičů byly ještě v začátku roku 1938 dobré vztahy mezi Čechy a Němci, kteří spolu dobře vycházeli, ale z příkazů vyšších německých míst tyto vztahy byly „povinně“ zpretrhány tak, že byla naočkováána Němcům nenávisť vůči Čechům vyplývající z jejich rasové nadřazenosti a také vědecky podloženou teorií podřadných ras, do kterých spadali především špinaví židé a slovanské zaostalé národy. Celý nacismus, který se ani dnes nedá omlouvat, byl postaven na rasových německých principech. Tyto česko-německé vztahy v polovině roku 1938 vypadaly tak, že v principu: *Němec vysvětlil Čechovi, nezlobte se, my s vámi už nesmíme mluvit a stýkat se.* Od poloviny tohoto roku byli z českých-německých dobrovolníků v Německu cvičeni ve zbrani členové freikorpsu a současně vyzbrojováni. Tyto polovojenské jednotky ve druhé polovině roku 1938 začaly vykonávat v českém pohraničí záškodnickou činnost, a tak ze zálohy členové freiskorpsu zavraždili přes sto členů jednotek Stráže obrany státu (SOS) k ochraně našich hranic a na dvě stě jich postřelili. Takže na naše obranné pozice ještě v době míru bylo útoků řada a dokumenty uloženými ve Vojenském historickém archivu je doloženo, že československá armáda v době míru přišla o 600 mužů. Vyhrocení celé situace nastalo v září 1938, kdy šlo o přímé útoky na četnické stanice v pohraničí. Počty zabitých civilistů nejsou přesně zjištěitelné, protože všechny doklady o zahájení šetření těchto vražd byly předány německé straně při záboru pohraničí a dokumenty byly německou stranou skartovány. A hotovo.

Tomu všemu se zmíněný nový film zcela záměrně vyhnul. To, že zfanatizovaní tehdy ještě čeští Němci německy volali, že chtějí do Říše, a při tom si iniciativně měnili státní příslušnost na německou, to film také nezdůrazňuje. A právě zřeknutí se československého občanství a aktivní spolupráce s nacistickým režimem byly důvodem k jejich vysídlení – k odsunu po skončení války. Takto to bylo a to se nedá nijak zvrátit, ani režijně dobře udělaným filmem.

Během protektorátu Němci uplatňovali své právo nadřazené rasy, měli vyšší přídělý potravin než Češi a k Čechům se skutečně chovali nadřazeně. O zatýkání odbojářů a věznění rodin těch, kteří přešli do zahraničního odboje, se film také nezmiňuje. Ve filmu je zamlčena genocida židů – kdy se stavěly vyhlazovací německé koncentrační tábory s plynovými komorami a se spalovacími pecemi na likvidaci zavražděných židů. Věznice v Drážďanech byla téměř výhradně určena k likvidaci československých vlastenců.

Nejvýrazněji se film věnuje bezprostředně poválečné době – divoký odsun, řádění Rudých gard apod., ale nepřipouští se skutečnost, že vláda obnoveného Československa vznikla v Košicích v dubnu 1945, ale prakticky pracovat mohla začít až po osvobození, a byl logickým a odsouzením hodným činem, ale také důsledkem pětileté poroby v protektorátu, a to koncem léta 1945, protože v poškozené republice a samotné poškozené Praze se jednotlivá ministerstva nemohla zřídit během jednoho měsíce. A až od doby zahájení práce československé vlády se odsun řídil organizovaně a probíhal až do zimy 1945 (byl pro zimní podmínky přerušen); pokračoval v roce 1946 a končil v říjnu tohoto roku. Je také skutečností, která se opět přehlídí, že divoký odsun a řádění rabovacích Rudých gard nebyly nikdy řízeny státem, ale byly to excesy jednotlivců a skupin. Byl to logický a odsouzením hodný čin, ale také důsledek pětileté poroby v protektorátu. A nejprve se musela vytvořit československá armáda, policie a další složky, které následně v obnovené republice začaly dělat pořádek. Toto vše tyto tvůrce filmu vůbec nezajímá.

Přesto obraz vytvořený filmem předkládá Němce v těch nejkvalitnějších povahách a vyhýbá se jejich řádění – coby gestapáků. Tam přešla řada bývalých českých Němců, ti zpracovali dopředu a důsledně seznamy českých sociálních demokratů a komunistů, a ti byli ihned po vyhlášení protektorátu zatýkáni a nastupovali do vznikajících koncentračních táborů. Podmínky

těchto koncentráků byly tak kruté, že se z nich vrátila slabá pětina jen těch, kteří nebyli odsouzeni k trestu smrti pro odboj. Právě tito naši Němci a novopečení říšští občané se značně podíleli na odhalování odboje a udávali, vždyť byli velmi dobře znalí místních poměrů. Byli mezi nimi i provokatéři z doby posuzování atentátu na Hendricha. To také tento film nepřiznává.

Naopak Češi jsou zde zobrazeni jako morálně nekvalitní a opravdu nemorální a primitivní lidé, kdy se člověk neznalý historie (jejíž výuka se značně v současných školách odbývá) ani nediví, že cílem protektorátu bylo Čechy buď poněmčít, nebo zlikvidovat postupně ty nevhodné pro toto převychování.

Inu *Krajina ve stínu* vrhá stín jen na Čechy. Takovýto film zcela záměrně přetváří bývalé události do „současných“ a deformovaných, revidovaných pohledů a v mladé české generaci vytváří neobjektivní a úmyslně značně zkreslený obraz. Ten skutečný obraz českého pohraničí a války je objektivně a zcela věrně zachycen třeba ve starším dokumentu s názvem *Vlak dětství a naděje* a tuto skutečnost má nyní nahradit toto nové filmové dílo?

A pokud je zde zmiňován film *Habermannův mlýn*, tak je v něm zcela zamlčena taková nenápadná skutečnost, že české elity, které velmi dobře vedly české obyvatelstvo, nahrazovali Němci postupně a systematicky elitami německými. To fungovalo navenek stejně, ale když se pár dní před osvobozením tyto německé elity vypařily, zůstala zde pouze ta česká lůza, která Habermanna – německého odbojáře, utopila na jeho vodním kole.

Nikoho, ani tvůrce toho filmu, tehdy nenapadlo, že kdyby se vědělo, že Němec Habermann je vlastně podporovatel odboje, tak by jistě byl dávno zajištěn gestapem a konce války by se nedočkal.

Takže *Krajinu ve stínu* by měli teď promítat ve všech školách a vytvářet tak v mladé generaci úmyslně převrácený dojem o vývoji, průběhu a konci druhé světové války, o velikém rozdílu mezi kvalitní nordickou rasou a omezeností rasy slovanské i z hlediska jejich „ubohé“ morálky.

Proč takovou proti pravdě postavenou filmovou tvorbu podporuje naše Česká republika? Proč se musíme navzájem stále sebemrskat a hledat dnes všude možně jiné vzory a opět v zahraničí a vlastně – na čí pokyn?... Proč se tak masivně v poslední době útočí proti této republice médií a v tomto případě i filmovou tvorbou – proti vlastnímu národu, a to s plnou podporou vlastního státu?

*Jaroslav Bukovský, OV ČSBS Plzeň,
signatář Platformy Vraťme vážnost ČSBS*

Další slavná česká prohra

4. 4. 2021

Je to něco málo přes rok, kdy Německé vydavatelství v Praze představilo novou knihu *Zwischen Prag und Nicsolsburg* – česky *Mezi Prahou a Mikulovem*. V této knize se tvrdí, že Češi jsou česká fašistická banda, která se zásadním způsobem podílela na zakládání židovských ghatt, a to dobrovolně a bez příkazů německých okupantů. Tímto způsobem se potřebuje očistit současné Německo, které má velet Nové Evropě, od své nacistické minulosti, a to rozptylováním své viny na všechny strany – a zvláště na tu českou stranu.

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Další slavná česká prohra

4. 4. 2021

Prezentace této knihy proběhla souběžně na českém velvyslanectví v Berlíně a současně v Praze. Tím, že do tohoto divadla byli zapojeni čeští politici a čeští diplomaté a nikdo nezpochyboval její obsah, jsme opět dosáhli k naší další slavné české prohře.

Tuto knihu vydalo německé nakladatelství Adalberta Stiftera, spisovatele původně pocházejícího z Horní Plané, autorem této knihy je však kolektiv spoluautorů, mezi nimi Michael L. Miller ze Středoevropské univerzity Georgie Sorose v Budapešti, ale také Michala Frankla z Masarykova institutu v Praze a dalších spoluautorů.

Tato kniha obviňuje nikoliv české jednotlivce, ale celý český národ ze spoluúčasti na holokaustu a ze spolupachatelství. Prý Češi vytvářeli za 2. světové války židovská ghetta bez příkazu německých okupantů – spontánně z nenávisti Čechů vůči židům. Samotné jádro této lži vyplývá ze skutečnosti, že všechno, co se dělo v protektorátu, muselo být konáno se souhlasem, nebo přímo příkazem německé strany. Ta nenávidí, když se o ní vůbec hovoří, v českých lidech postupně během války narůstala. Ale vůči Němcům proto, že se všichni příslušníci nordické rasy chovali k Čechům nadřazeně a z vlastní iniciativy podporovali útlak českého národa, o čemž není žádných pochyb. Vždyť jejich rasa jim přímo nadřazenost nařizovala. Taková byla tehdy nacistická ideologie a ta se i promítala do chování vojáků na německé východní frontě nacházející se na slovanských územích, ta byla součástí plánů likvidace Čechů s požadavkem na vyklizení českého prostoru pro rozšíření německého národa a k naplňování dalších cílů, které byly pak souzeny u mezinárodního soudu v Norimberku.

Jednoznačným cílem této knihy je rozptýlit vinu nacistických Němců na český národ, který je zde přestavěn do role „české fašistické bandy“. V každém národě se najdou pochybné povahy a stalo se pravidlem podporujícím současné předělávání původní a pravdivé historie, že z rozdílné kvantity se dělá symetrie. Takto se srovnává násilí nacistů podporované říšskou vládou s odvoláním na rasistické principy vůči nižší slovanské rase praktikované na českém národě během celého protektorátu na jedné straně, s divokým odsunem na straně druhé, který byl jednoznačně záležitostí jen některých českých jednotlivců po skončení celé války.

Toto rozměňování viny se zdůvodňuje tím, že Češi vytvářeli za 2. světové války židovská ghetta z nenávisti Čechů k židům. Toto srovnání kulhá stejně jako nenávisť mezi Čechy a Němci v roce 1938. Tehdy vypěstování nenávisti jednoznačně zapříčinila německá strana vůči Čechům a stejně tak nenávisť vůči židům byla jednoznačně záležitostí nacistické ideologie, se kterou se mohli spojovat jen někteří čeští fašisté. Kvantitativní zapojení na německé straně a české straně je početně nesrovnatelné. A tímto způsobem se po sedmdesáti pěti letech najednou předělává historie. Tento veliký časový odstup předpokládá, že zemřeli skuteční svědkové této doby a současná generace s nedostatečnými znalostmi i ze školních lavic umožňuje nekriticky přijímat tyto přeroubované bývalé pravdy.

Je vhodné právě nyní připomenout myšlenky amerického filozofa Daniela Dennetta, který v roce 2014 navštívil české filozofy v Praze a který současnou dobu nazval dobou postpravdivou a zvýraznil rozdíl mezi absolutními pravdami a pravdami filozofickými a také historickými. Absolutní pravdy podle jeho výkladu se nacházejí v matematických a fyzikálních vědách a jsou doložitelné matematickými důkazy. Historické pravdy nejsou podloženy matematickými důkazy, jsou rozdílné nejen z rozdílných pohledů, ale také ovlivňované časem v odstupu těchto událostí. Ale důrazně doporučil se výkladem blížit k pravdám absolutním tím,

že události zachycené z původních zpráv se nikdy nemají deformovat, protože i z různých pohledů zachycují objektivně skutečné události.

A v dnešní současnosti se tyto historické události nejen deformují, ale mnohdy obracejí přímo naruby. To je až přespříliš. A naši současní historici by měli mít odvalu a postavit se proti proudu nepravd a deformací a hájit původní skutečnosti, zvláště v případě výroby české fašistické minulosti na současnou politickou objednávku.

Otevřené útoky na český národ, jeho úmyslná degradace a dehonestace není náhodná záležitost a kontrastuje se současným vyzdvihováním německého národa důstojných a charakterních a spořádaných občanů a silně se rozchází s válečnou realitou. Tato kniha je přímo nástrojem zásadních cílených deformací skutečných historických událostí a dalece se liší od doporučení filozofa Dennetta.

*Jaroslav Bukovský, OV ČSBS Plzeň,
signatář Platformy Vraťme vážnost ČSBS*

Bernd Posselt je člověk, jehož bychom neměli podceňovat

9. 1. 2021

Dočetla jsem knihu Jany Bobošíkové: *Nebudu mlčet. O televizní krizi, životě, politicích a lidech kolem mne* (Praha 2006) a našla v ní zajímavé postřehy a názory, také o KDU-ČSL, landsmanšaftu a Berndtu Posseltovi, který byl jejím kolegou v Evropském parlamentu (2004–2009) a o němž píše při líčení událostí roku 2001: „*Jen podotýkám, že Bernd Posselt, šéf tohoto hnutí, není žádná rázovitá figurka, je to člověk, jehož bychom neměli podceňovat. Stačí se podívat na internetové stránky tohoto hnutí a z pohledu na okleštěnou mapu naší republiky běhá mráz po zádech. To není žádný historický odkaz na plány nacistické říše, to je současnost!*“ (s. 70)

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Bernd Posselt je člověk, jehož bychom neměli podceňovat

9. 1. 2021

Do Evropského parlamentu byla Ing. Jana Bobošíková zvolena v roce 2004 spolu s [Vladimírem Železným](#) za hnutí [NEZÁVISLÍ](#), z kterého později vystoupila. Nedivím se jí, když čtu: „*Šokovala mě ale jeho [Vladimíra Železného] fotografie s Berndtem Posseltem, šéfem sudetoněmeckého landsmanšaftu, s nímž založil skupinu milovníků vína.*“ A vidím fotografii z roku 2005, kde si oba pánové připíjejí...

Připomeňme si, že roku 2004 v Evropském parlamentu vstoupila česká pravice – ODS, lidovci, Sdružení nezávislých kandidátů, Evropští demokraté – do společného klubu s evropskými lidovci, „*kde jsou i poslanci německé CDU-CSU, k nimž patří zejména Bernd Posselt, šéf sudetoněmeckého landsmanšaftu. Organizace, která trvale usiluje o změnu uspořádání po druhé světové válce a neustále si klade územní a majetkové požadavky na naši republiku. U zrodu této organizace stáli nacisté a já velmi pečlivě rozlišuji mezi Němci, mezi nimiž s manželem máme spoustu přátel, a mezi sudetoněmeckým landsmanšaftem, který neustále přichází s tak nestoudnými požadavky, jako je neplatnost Postupimské dohody, nepřiznání územního práva České republice na Karlovarské oplatky nebo Olomoucké tvarůžky a další. V Praze mají jakousi kancelář, která vůbec není registrována na ministerstvu vnitra a kam neváhají zavítat vysocí čeští církevní hodnostáři i někteří poslanci a senátoři, a nikdo s ní*

neumí nic udělat. S nároky landsmanšaftu jdou ruku v ruce neustále deklarované nároky šlechtických kolaborantských rodů, jako jsou Kinští, Walderode a další. Jde o desítky miliard, v případě úspěchu, kdy by se právníkům těchto kolaborantských rodů podařilo Benešovy dekrety prolomit, přišla by Česká republika např. o palác Kinských na Staroměstském náměstí nebo o polovinu Národního parku České Švýcarsko. Advokáti těchto lidí jdou tak daleko, že srovnávají dekrety prezidenta Edvarda Beneše s nacistickými norimberskými zákony namířenými proti Židům.“ (s. 120–121)

Nahlédněme s autorkou do zákulisí Evropského parlamentu. Jak jednali europoslanci české pravice? „Tito zástupci našich voličů dali všanc svou vlast jenom proto, aby mohli být v jednom klubu i s Berndtem Posseltem, s tím usměvavým chlapíkem, který má na svých internetových stránkách mapu České republiky podle svých představ – okleštěnou o příhraniční oblasti. Když Posselt hovoří o tom, že Česká republika nemá nárok na Karlovarské oplatky, protože ty patří vysídleným (jeho slovy vyhnáným) Němcům, tak mlčí opět. Jenom připomínám, že na to, aby mohl Posselt Českou republiku na jednání Evropského parlamentu takto napadnout, potřebuje několik desítek podpisů od poslanců. Nejde tedy o výkřiky obtloustlého mužika, ale o nebezpečný názorový a mocenský proud, který bezprostředně sousedí s naší zemí.“ (s. 122)

A J. Bobošíková pokračuje: „Připadá mi to velmi smutné, že česko-německá hranice je jediná zpochybňovaná v rámci Evropské unie. A jediná, která není kompletně uznaná. Všichni, kteří považují tyto názory za šovinistické a vyčpělé, by si měli uvědomit, že Německo nikdy neuznalo Postupimskou dohodu, že nikdy neuznalo neplatnost mnichovského diktátu a že i v česko-německé deklaraci zůstalo Německo výhradně vázáno svým právním řádem, ve kterém dva výše zmíněné právní akty absentují. Uráží mě i to, jak k těmto poválečným otázkám přistupují naši ústavní činitelé. Nejen že s Posseltem obědvají a navštěvují jeho pražskou kancelář. Dokonce létají za peníze občanů ČR do Mnichova omlouvat se za poválečný odsun...“ (s. 122)

„V té době [2005] se v Evropském parlamentu přijímala deklarace na odsouzení holocaustu. A ne všichni pro ni hlasovali, někteří utekli, jiní se zdrželi. Proto snahy landsmanšaftu nepovažují za vyčpělé a úsměvné. Kdepak, jsou stále živé a nebezpečné.“

Poté přišly obvyklé sudetoněmecké dny (které mají tak v oblibě katolická církev a KDU-ČSL), kde se opět volalo po zrušení Postupimské dohody. Bernd Posselt a landsmanšaft mají pevné zázemí v CSU, za kterou je poslancem v Evropském parlamentu. Sepsala jsem deklaraci, aby Evropský parlament odsoudil jakékoliv zpochybňování Postupimské dohody, obešla jsem s ní české poslance. Podepsali jenom komunisté. Jan Zahradil mi vysvětlil, že to nepodepíše, protože si musím uvědomit, komu patří český tisk (měl na mysli podnikatele z Posseltova Bavorska), a oni si to s ním nehodlají rozházet. Další mi řekl, že by je šéf lidovecké frakce v Evropském parlamentu za podpis zabil... A tak jsem deklaraci předložila společně s poslanci z jiných zemí. (s. 126)

Kniha mě zaujala, autorka se nevyhýbá ani tématům, které jí byly vyčítány (např. vysvětluje, že manžel byl jejím poradcem, nikoliv zaměstnancem – viz s. 121), přináší informace o dění v televizním zákulisí i o svém setkávání s politiky, jejichž chování je mnohdy překvapující a odlišné od obrazu, jak se předvádějí veřejnosti nebo jak na mne dosud působili (např. Jan Zahradil). Některé názory autorky nesdílím (např. její návrh na ocenění Václava Havla), ale vážím si jejího vztahu k minulosti, k lidem, kteří přežili hrůzy koncentračních táborů, k bojovníkům za práva naší země. Oslovilo mě její silné vlastenectví, o kterém píše:

„Každý člověk by v sobě měl mít kus vlastenectví. Toto slovo je však nezřídka zaměňováno s nacionalismem, takže raději hovořím o státním patriotismu. Každý by se měl v rámci možností starat o rozvoj území, kde žije, pracuje, kde vyrůstají jeho děti. Aby i ty děti, i když třeba půjdou

do světa, tam šly i proto, aby jednou byly svému rodnému území prospěšní. O to by mělo jít i těm, kteří jsou za to placeni, politikům zejména.“ (s. 128)

V současné době omezeného pohybu a při neexistenci společenského života jsou knihy našim přítelem, zdrojem rozptýlení a zábavy, informací i poučení. Možná těchto pár řádků bude podnětem k přečtení knihy, kterou jsem zde představila. Vřele vám to doporučuji.

Jitka Gruntová

Exponent nacistických pohrobků opět zaútočil

7. 1. 2021

Předák sudetského landsmanšaftu Bernd Posselt opět chladnokrevně udeřil. Zopakoval lži sudet'áků. A čeští politici mlčí. Mlčí i současné vedení Českého svazu bojovníků za svobodu (ČSBS).

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Exponent nacistických pohrobků opět zaútočil

7. 1. 2021

K vršení svých lží zneužil adventní čas. Poválečný odsun sudetských Němců, podporovatelů nacismu, z Československa, označil za etnickou čistku ([viz](#), 21. 12. 2020). Nebyla to žádná spontánní pomsta, byla to chladnokrevně plánovaná etnická čistka, prohlásil.

B. Posselt je reprezentant současného protonacismu, jenž je ideovým základem sudeto-německého a sudeto-rakouského hnutí landsmanšaftů. Opět lže. Poválečný odsun českých občanů německé národnosti, podporovatelů nacismu, nebylo vyhnání, nebyla to msta, nebyla to ani etnická čistka. Byl to vítězi ve 2. světové válce navržený a schválený odsun českých občanů německé národnosti kolaborujících s nacismem, občanů, kteří se většinou dopustili zrady předválečného Československa z hlediska zákona, zrady, jež byla zločinem, který se v té době trestal i smrtí. Zrada spočívala v aktivním i ozbrojeném pomáhání nepříteli – nacistickému Německu – při likvidaci Československa. Byla to velezrada, zločin proti státu, jehož byli velezrádci státními občany, velezrada s cílem okupace Československa, resp. českých zemí, nacistickým Německem.

O rozumné soužití národních skupin neměli sudetští Němci zájem, ve spojení s nacistickým Německem o rozbití ČSR, i se zbraní v ruce, usilovali. Předci sudetů vraždili naše občany, vypalovali obce – to byly etnické zločiny. Během více než šestileté nacistické nadvlády zahynulo kolem 350 000 obyvatel tehdejšího Československa. Nikdy jsme od sudetů neslyšeli jediné slovo lítosti, omluvy.

O odsunu německých osob, kolaborujících s nacismem, z pohraničí Československa, rozhodly vítězné mocnosti, odsun s kolektivní vinou, etnickou čistkou či pomstou neměl nic společného, a to i když více než devadesát procent z tehdejších sudetů nacismus podporovalo; kdo nebyl nacista a chtěl zůstat, zůstal.

B. Posselt ve svých vystoupeních nabízí rozmluvu, dialog a dokonce přátelství. Základem rozmluvy musí být přiznání viny tehdejších německých občanů Československa na okupaci a vraždách ve třicátých letech do konce 2. světové války. Základem dialogu musí být připomenutí příčin pozdějšího odsunu. Nikoli lhaní.

*PhDr. Vladimír Pelc,
předseda Oblastního výboru ČSBS Benešov,
člen ÚV ČSBS*

Zamyšlení k vánočnímu proslovu Bernda Posselta

5. 1. 2021

Z rozsáhlého projevu (na čtyři strany psaného textu) vyplývá, že představitel landsmanšaftu Herr Posselt, dobu, kterou líčí těmi nejdivočivějšími představami, nezažil a že to má jen vyčtené z německých knih a naprosto nepodložené historickými argumenty. Jeho vybájené pseudoargumenty o „zločinech Čechů“ v rámci průběhu a konce 2. světové války jsou v příkrém rozporu s opravdovými skutečnostmi nacistického řádění. Takovéto útoky na bývalou ČSR a nyní na ČR a zejména proti Ed. Benešovi jsou pravidelně časté a nejsou to určitě ty poslední. Nelze je jen přejít, a proto je nenecháme zapadnout.

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Zamyšlení k vánočnímu proslovu Bernda Posselta

5. 1. 2021

Tak za prvé: Odsun / transfer nebyl vyhnáním, nebyl etnickou čistkou, ale byl výsledkem celkového chování Němců v této válce a především na východ od Reichu, když postupovala nadřazená germánská rasa do prostoru obývaných Slovany – nižší rasou. Odsun československých Němců z naší obnovené republiky vznikl z podnětu britského politika Neville Chamberlaina, který byl hořce zklamaný následnou Hitlerovou věrolomností, kdy Chamberlain přišel s myšlenkou budoucího sestěhování německých minorit do jejich národní majority, „*aby budoucí podněty nesvárů a válek byly definitivně a natrvalo vyřešeny*“. Postupně tuto myšlenku převzal Anthony Eden – ministr zahraničí Velké Británie, a premiér Winston Churchill za souhlasu Roosevelta i Stalina. Výsledkem byla pařížská konference konaná začátkem srpna 1945, kde bylo jednoznačně o odsunu / transferu rozhodnuto, a to přímo v jeho prováděcí rovině.

Čili to nebylo rozhodnutí prezidenta Eduarda Beneše a netýkalo se jen Československa, ale i jiných zemí, které měly na svých územích německé menšiny – bylo to Polsko, Jugoslávie i Maďarsko a Rumunsko. Toto odsunutí bylo mezinárodní záležitostí pod kontrolou Mezinárodního červeného kříže a prováděno z rozhodnutí vítězných mocností. A toto německé spolky rády nepřiznávají a všechnu „vinu“ hází s podporou nových kolaborantů na hlavu Beneše.

Příznějme si, že v prvních dnech po osvobození docházelo k různým osobním excesům, které byly označovány jako divoký odsun. Ale nezapomínejme (a to bývalí českoslovenští Němci velice rádi zapomínají), že v roce 1938 Němci skutečně vyháněli Čechy z českého pohraničí, což bylo doprovázené psychickým tlakem a s fyzickými důsledky, které v několika stovkách končily vraždami českého obyvatelstva. To bylo opravdové vyhánění a skuteční svědci těchto událostí stále ještě žijí a tyto činy si dobře pamatují. Vyhánění Čechů v roce 1938 bylo organizováno z Berlína, ale excesy jednotlivců těsně po válce – tzv. divokého odsunu, byly skutečně záležitostí pouze jednotlivců a v žádném případě se nejednalo o organizovanou záležitost vlády obnovovaného Československa, která byla sice formálně vytvořena na jaře 1945 v Košicích, ale která řádně začala pracovat v této záležitosti až od konce léta 1945. Tento pak řízený transfer vládou se nazývá „řádný odsun“ a jeho průběh trval až do konce roku 1946. Ten byl Červeným křížem hodnocen jako humánní záležitost. Přesto divoký a řádný odsun byl dříve „důslednými“ Němci hozen společně do jednoho pytle a je, jak je vidět z projevu Posselta, nazýván etnickou čistkou. Velice se mýlí – i ta se vyskytovala v této válce, ale prováděná německými vojáky na území dnešní Ukrajiny a Bílé Rusi – na slovanském obyvatelstvu jako u nižší rasy. V Čechách byly vypáleny Lidice a Ležáky a na Moravě Javoříčko, ale v západních částech bývalého Sovětského svazu se to týkalo skoro každé ukrajinské a mnohé běloruské vesnice – dospělá a děti nahnali Němci do stodoly a tu zapálili a veškeré potraviny včetně

domáciho skotu brali s sebou. To byla skutečná „etnická čistka Slovanů“, a týkala se třiceti milionů obětí, o které se dnes vůbec nemluví.

Odsun německých menšin probíhal organizovaně a pokud možno humánně za daných omezených podmínek v letech navazujících na válkou značně poškozených územích a byl prováděn v souladu s představiteli okupačních zón poraženého Německa. Z Československa byli do odsunu zařazováni ti Němci, kteří se zřekli československého občanství a kteří se dobrovolně hlásili k občanství říšskému. Tak si to, pane Posselte, konečně zapamatujte – vy jste to přece nezažil.

Za druhé: Často se v prosloveh pana Posselta mluví o „sudetském kmeni“, o „sudetském lidu“ jako etnické skupině, ale to je holý nesmysl, který vytváří Posselt opět bez dostatečných historických souvislostí a argumentů. My Češi jsme byli nacistickými pohlaváry připravováni na vysídlení až na Sibiř za Ural, ale o tom pana Posselt asi nemá ani páru. Bylo tomu tak a argumentovalo se nacistickými pojmy jako „uvolnění prostoru Čech pro germánskou rasu“ – a s tímto přesídlováním se také skutečně začalo. To asi také Posselt neví: Nevenkovsko, Brdy, prostory českomoravského pomezí vyklízené pro budoucí německé obyvatelstvo. Těch odsunutých, jak on říká „vyhnaných“, bylo na sto tisíc českých obyvatel, aby se kontinuita slovanského osídlení území – které bylo za protektorátu nazýváno Böhmen und Mähren – roztrhala a snáze do budoucna mohla germanizovat. Tyto skutky byly i přehodnocovány na norimberském soudu s válečnými zločinci a za to byli souzeni Němci. O tom se píše v literatuře od autorů – přímých účastníků těchto procesů – Heydeckera a Leeba a českého generála Ečera a mnohých dalších. Ať si to laskavě přečte a nekáže své profesní lži.

Za třetí: B. Posselt se zmiňuje také o pochodu smrti brněnských Němců. Necht' si sežene materiály od českého historika prof. PhDr. Vojtěcha Žampacha, CSc., který se této záležitosti věnoval řadu let a uváděl pravdivě příčiny rychlého rozhodnutí bývalého Revolučního výboru města Brna provedené na konci května 1945, když hrozila silná nespokojenost a bouře Brňanů s chováním střední vrstvy německého obyvatelstva, které odmítalo účast na úklidových akcích. Na vytvoření prolhané legendy se podílel i bývalý poslanec německé sociální demokracie v československém prvorepublikovém parlamentu – Wenzel Jaksch. Ten se v Anglii zásadně rozešel po stránce spolupráce s Benešem, do republiky se nikdy nevrátil a celou legendu postavil na zavádějících výpovědích některých účastníků toho vysídlení. Je skutečností, že situace v Brně vyžadovala urychlené řešení a záležitost vysídlení nebyla dostatečně a dopředu organizačně řádně projednána, ale probíhala zásadně humánně. Za pochodu došlo z nedostatku léčiv a hygienických prostředků k hromadnému výskytu úplavice a v důsledku těchto onemocnění a vyčerpání některých starých osob došlo k postupnému úmrtí přes 450 osob a jejich pohřby jsou doloženy v pohřebních knihách obcí, kudy se procházelo. Ale německá prolhaná legenda praví o hromadných zabitích ranou z pistolí do týla na tisícovkách pochodujících a popis celkového pochodu byl přirovnáván ke skutečným „pochodům smrti“, ale které prováděly organizační složky německých koncentračních táborů – přesuny vlaky a nakonec pěšky, a to před blížící se postupující válečnou frontou, aby se zamaskovaly podmínky, v jakých byly vedeny tyto tábory. Tento scénář skutečných pochodů smrti se stal předlohou k vytvoření prolhané legendy, na které měl Wenzel Jaksch svůj rozhodující podíl.

Za čtvrté: Zcela pravidelně mluví Posselt o „sudetské etnické skupině“. Je to naprosto bludné tvrzení, které vyvrátila řada odborníků. Především z pohledu Německa: Všechny minority, které byly sestěhovány do německých okupačních zón, byly postupně sloučeny do jediné

skupiny, která dostala název „sudetská“. Ze skutečného sudetského území, které bylo v hraničních oblastech Liberecka, si vytvořili Němci tzv. kmen, který se skládal z Němců nejen z Československa, ale také z Polska, Maďarska a Rumunska, a toto vše jen proto, že Československo bylo pro německé snahy tím nejslabším politickým článkem, který byl následně dále rozdělen dokonce na dva státy. (Zatímco dva státy německé se spojily, slovanské státy byly rozdrobovány s podporou právě německých snah. To je ale zajímavé, co?) Z našeho pohledu v Čechách máme etnografické skupiny: na Domažlicku Chodové, na Moravě Hanáci, Valaši a na severu Slezané. Landsmani ale neodlišili jednotlivé německé národní minority, ale vše opět spojili do jednoho pytle a nazvali sudetskými Němci – naprosto bez rozlišení z etnografického pohledu, a s těmito pojmy nyní se argumentuje a bourají se seriózní závěry etnografů, entologů a historiků. A vše se hází na hrb České republiky.

Pan Posselt působí dojmem neustále ublíženého z jakéhosi etnického zločinu spáchaného Československem. Ale zároveň si ve svém hodnocení vůbec neuvědomuje minulost nacistického Německa počínaje třicátými léty od nástupu nacismu, vyhlášení doktríny o nadřazenosti německého národa nad ostatními státy Evropy a především nad nižší rasou Slovanů, vyprovokování této války – násilí za násilím. A po skončení války je najednou snaha rozmělnit tyto útrapy a důsledky a povinnosti poraženého státu na všechny okolní země a především na současnou Českou republiku. Toto jednání na úrovni německých spolků a jejich představitelů právě nestaví mosty přátelství, o kterých se tak často jenom mluví.

Jaroslav Bukovský, signatář Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“, OV ČSBS Plzeň

Moderní dějiny u mne ztratily důvěru

27. 11. 2020

Na webu *Moderní dějiny* je bezesporu řada dokumentů a zdrojů pro studium historie, ale bohužel i zde jsem se setkala s nešvarem současné doby – nesprávná metodika historické práce, přebírání textů a pramenů bez uvedení zdroje, a to dokonce u jednoho ze členů redakce Marcela Mahdala, který je na webu takto představen: „*Středoškolský učitel dějepisu Jazykového gymnázia Pavla Tigrida v Ostravě-Porubě. Master teacher konzultant Jihokaliifornské univerzity Shoah Foundation v Los Angeles (USC SF) spravující Archiv vizuální historie (VHA). Člen rady spolku PANT a člen programové rady Centra PANT. Správce soutěží na portálu.*“

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Moderní dějiny u mne ztratily důvěru

27. 11. 2020

Dotyčnému panu učiteli jsem 4. 11. 2020 napsala e-mail:

Dobrý den.

Na webu *Moderní dějiny* jsem náhodou narazila na Váš článek o Oskaru Schindlerovi. Mnohý text je mi velmi dobře znám, protože vychází – mnohde doslovně – z mé knihy GRUNTOVÁ, Jitka: *Legenda a fakta o Oskaru Schindlerovi*. Praha : Naše vojsko, 2002. Nikde jsem nenašla prameny, z nichž vycházíte; dost mne udivuje, že neužíváte poznámkový aparát, jako např. Mgr. Karolína Honsová, z jejíž práce hodlám citovat, a proto jsem navštívila Váš web, abych si doplnila údaje potřebné pro citaci.

Posílám tento e-mail v kopii i Vaším kolegům z redakce. Věřím, že máte zájem, aby váš web – určený studentům a žákům – byl příkladem a vychovával i v metodice psaní historických prací.

Pokud jsem odvolání na prameny u Vaší práce přehlédla, omlouvám se a prosím o sdělení, kde jsou uvedeny. Děkuji.

V e-mailu jsem následně citovala místa, kde nebyly uvedeny prameny, a připojila můj konkrétní text (včetně pramenů, z nichž jsem čerpala), který se stal zdrojem informace pro práce M. Mahdala o Oskaru Schindlerovi.

Týž den jsem dostala odpověď:

Vážená paní Gruntová,
na základě vašeho upozornění jsem zdroj informací doplnil.

S pozdravem
Marcel Mahdal

A skutečně. Mnou „doporučený“ zdroj se u dotyčného článku objevil (<http://www.moderni-dejiny.cz/clanek/schindleruv-seznam/>), ale **pouze u citace vzpomínek pamětníka Henryka Mandela**, nikoli u počtu vězněných osob (1098), u sdělení, že Schindler do „seznamu“ navrhl pouze asi 50–60 jmen, že si Marcel Goldberg po válce změnil jméno a žil na neznámém místě...

Marcel Mahdal převzal a přivlastnil si výsledky mé práce i v dalším díle, prezentaci *Schindler nebo „švindler“?* (<http://www.moderni-dejiny.cz/clanek/schindler-nebo-svindler/>), kde sice u dokumentu na straně 11 uvádí jako zdroj můj web, ale na straně následující z mého webu (<http://www.gruntova.cz/oskar-schindler>) převzal dokument včetně doslovného znění mého odkazu na pramen [Členská karta NSDAP Oskara Schindlera. (*Ministerstvo vnitra ČR, Sekce OUS, archivní a spisové služby – dnes Archiv bezpečnostních složek – Praha, sign. Z-705.*)]

Moje práce se stala zdrojem i pro další v uvedené prezentaci publikované informace, ovšem odkazy chybí – např. u počtu vězněných osob na str. 21 a jinde. Zdroj však M. Mahdal uvedl na straně 34 s titulkem: *Pomohl přežít 1200 Židům...*

- *Břetislav Olšer, ostravský novinář a spisovatel, se mimo jiné zabýval Oskarem Schindlerem v knize „Izraelské osudy“*
- *„Odpůrcem lidumilství Schindlera je PaedDr. Mgr. Jitka Gruntová – kandidující za KSČM, jež tuto stranu zastupuje ve volených orgánech ve svém bydlišti v Březové nad Svitavou ... Jeho legenda je prý spíše důsledkem vyprávění pamětníků vděčných za přežití. Jednoznačně popírá, že šlo o “hodného” Němce. Gruntová uvádí, že Schindlerův tábor v Brněnci měl největší úmrtnost ze všech pobočných táborů koncentráku Gross Rosen, pod který spadal...“*
- <http://olser.cz/2511/co-se-pocita-myty-kolem-schindlera-nebo-1200-lidskych-zivotu-%E2%80%A6/>

Bohužel u citace ze stránky Bohuslava Olšera autor neuvedl datum citace – stránka je v současnosti nedostupná.

Na sdělení Marcela Mahdala, že na základě mého upozornění zdroj informací doplnil, jsem reagovala ráno 5. 11. e-mailem:

Dobré ráno, vážený pane kolego.

Děkuji. Než se pustím do práce, podívala jsem se na web *Moderní dějiny* a proběhla prezentaci *Schindlerova archa*. [Sic! Správně mělo být: *Schindler nebo „švindler“?*] Dovoluji si Vás upozornit, že snímky na str. 20 nezachycují výstavbu

továrny v Brněnci, ale v Krakově (zřejmě jste to čerpal z práce R. Fikejze, kde je rovněž tato nesprávnost, a nevykládá, že to takto prezentuje jeho pracoviště – svitavské muzeum).

Rovněž musím upozornit, že se mýlí Břetislav Olšer, z jehož textu citujete na str. 34, když o mně píše: „kandidující za KSČM, jež tuto stranu zastupuje ve volených orgánech ve svém bydlišti v Březové“ – za KSČM jsem jako osoba bez politické příslušnosti (dříve i nyní) kandidovala neúspěšně do Senátu (2000) a úspěšně do Poslanecké sněmovny (2002–2006; předkladatelka např. zákonů o kronikách obcí a „lex Beneš“ – oba přijaty). Místostarostkou obce Březová nad Svitavou jsem se stala po zvolení v roce 1998 z předposledního místa na kandidátní listině Strany zelených. Následně jsem kandidovala a byla zvolena za nezávislé sdružení... Lze ověřit na Volby.cz. (Ta citace na mne působí tak, že sledující děti si mají pomyslet: bacha, je to komunistka – což je dnes jako „třídní nepřítel“ – tak jí nevěřte.)

Přikládám vyjádření Spolku akademiků Židů – vyzývají k odborné debatě o Schindlerovi. Mimochodem s prof. Crowe [*M. Mahdal se o něm zmiňuje – JG*] se známe osobně a náš vztah je přátelský. Můj kamarád, ortodoxní žid, sdílí moje názory na Schindlera... Slíbila jsem spolupráci Danielu Löw-Beerovi – zakladateli Nadačního fondu Archa – rodiny Löw-Beer a Oskara Schindlera – nikoliv o Schindlerovi, ale o koncentračním táboře. Přátelské vztahy jsme měli s prof. Mečislavem Borákem [*M. Mahdal se o něm rovněž zmiňuje – JG*]. Kdo byl Schindler – to není otázka politická.

Pan Olšer o mně zveřejnil i jiné zajímavé texty – např. kdy komunistka Gruntová napíše o zločinech Gottwalda... Na to jsem mu poslala odkaz na svůj web, kde úvodní stránka obsahuje, kterým regionem se zabývám... Pak mne Břetislav Olšer zařadil mezi ty, kterým posílal odkazy na svoje internetové noviny a začali jsme si občas vyměňovat pár slov – podotýkám přátelských. Od letošního března se odmlčel a nemám o něm žádné zprávy (ani naši společní známí)... V internetových novinách má poslední příspěvek začátkem dubna, tak nevím, co se stalo...

Tento e-mail, v jehož závěru jsem panu kolegovi Mahdalovi přála „vše dobré a především hodně sil pro zvládnutí současné nelehké situace“, zůstal bez odpovědi. A chyby bez oprav či uvedení na pravou míru stejně jako doplnění odkazů na mé práce v místech, kde z nich čerpal (a což jsem mu doložila v e-mailu 4. 11. 2020).

Lituji studenty, kterým se dostává výkladu historie na základě podobných článků a prezentací, lituji kantory, kteří s důvěrou přebírají zdroje a pomůcky pro výuku z webu *Moderní dějiny. Vzdělávací portál pro učitele, studenty a žáky*. A lituji autory, kteří na uvedený web poskytli své kvalitní práce (např. v úvodu uvedená Mgr. Karolína Honsová) v důvěře, že se jedná o web hodnověrný a seriózní. Osobně budu při eventuálním čerpání informací z tohoto webu ostražitá.

Jitka Gruntová

23. 11. 2020

V souvislosti s organizací FIR nám napsala paní Anna Vranská, manželka bývalého místopředsedy brigádního generála Pavla Vranského, který nás bohužel navždy opustil

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Vyjádření paní Vranské

23. 11. 2020

Vážení,

S velkým překvapením jsem se dočetla, že Vám nebylo nic známo o existenci FIR. Je hrozné, že Svaz přestal posílat příspěvky, ale nepřekvapuje mě to, když se vedení svazu podařilo tak úspěšně existenci této instituce utajit před členy.

Můj manžel o FIR věděl léta, odbíral jejich noviny, dokonce úspěšně předsedal jedné jejich konferenci před několika lety – tehdy byl ještě členem ČSBS. Jejich občasník mi posílají dodnes a je velmi zajímavý.

Dovoľte, abych vyslovila pochybnost, pokud jde o to, že by FIR mohla vyřešit situaci v ČSBS. Obávám se, že je to něco, co nemůže a ani nesmí udělat, bohužel.

S přáním mnoha úspěchů ve Vašem úsilí

Anna Vranská

Reakce na text „FIR“

23. 11. 2020

Autorem tohoto textu zveřejněného zde 16. 11. 2020 je Ing. Jaroslav Bukovský.

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Reakce na text „FIR“

23. 11. 2020

Reagoval na něj tiskový mluvčí ÚV ČSBS Ioannis Sideropoulos v rubrice Aktuality na <https://www.svazbojovniku.cz/> v textu s názvem Na aktuální dopisy čtenářů. Předseda ÚV ČSBS Ing. Jaroslav Vodička se k problematice vyjádřil v e-mailu zaslaném 19. 11. 2020 členům Výkonného výboru ÚV ČSBS; s jeho zveřejněním nedal souhlas s odvoláním na informace webu ČSBS.

Jitka Gruntová

FIR

16. 11. 2020

Téměř vůbec se neví, že existuje Mezinárodní federace odporu – Sdružení antifašistů – *Fédération internationale des résistants* (FIR), která byla založena nedlouho po skončení druhé světové války a sdružuje na mezinárodní úrovni všechny organizace bojující proti obnovení fašismu a nacismu. U nás v České republice jsou to Federace českých antifašistů a Český svaz bojovníků za svobodu. Bude to rok, co téměř pokoutným způsobem byla odstraněna socha Koněva v Praze 6 (provedeno v noci a v době zavedené přísné karantény), a FIR energicky protestoval a nazval tento čin přímo *Pražskou tragédií*

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

FIR

16. 11. 2020

Ve zveřejněném a do češtiny dodatečně přeloženém textu se FIR pozastavuje nad skutečností, že v době probíhajících celosvětových oslav 75. výročí osvobození a ukončení války po celé Evropě, kdy se konají pietní akty a vzpomínky na toto významné období – právě v této době v Praze došlo k odstranění sochy maršála Koněva jako symbolu osvobození Prahy. Tento čin považuje FIR za *politický skandál, doslova nazvaný jako nepřekonatelný ve svém maloměst'áctví a slabomyslnosti.*

Dále FIR rozebírá tuto ostudnou událost zdůrazněním uctění tohoto památníku českými antifašisty letos 27. ledna 2020 – pár měsíců od demontáže památníku – a ve svém ostrém protestním textu připomíná osobní zásluhu maršála Koněva na osvobození vyhlazovacího

tábora Osvětim a na osvobození převážné části Československa – také symbol obětí fašistické vyhlazovací politiky připomínaný památníkem.

FIR upozornila na skutečnost, že vedení Prahy zneužilo výjimečné situace – a to omezení spojených s karanténou, aby provedlo znesvěcení památníku bez možnosti veřejných protestů. Současně FIR v zaslaném textu připomíná skandální deklaraci Evropského parlamentu z 19. září 2019, která byla vyrobena v Bruselu k legalizaci odstraňování vzpomínkových památníků zvláště v Pobaltských republikách a v Polsku k odstraňování památníků na jejich osvoboditele, a porovnává to se stejnou a horlivou snahou v Praze, kdy je celá Evropa svědkem tohoto historického a na hlavu postaveného revizionismu.

V závěru protestního textu FIR zaznívá, že její členské federace si jsou jisté, že čeští antifašisté a mnozí občané si navzdory této hanebnosti uchovají vzpomínku na osvoboditele a důstojným způsobem a veřejnými formami si budou připomínat maršála Koněva a tisíce bojovníků v řadách Rudé armády, kteří se rozhodujícím způsobem podíleli na dosaženém osvobození. Tolik text písemného protestu FIR.

Je dobře, že se někdo ozval k tomuto řádní vedení Prahy, a to jen připomínám, že podobný osud měla také pamětní deska k osvobození Prahy, která byla odstraněna již o rok dříve se zdůvodňujícím odkazem na nepřesný překlad ruského originálu do češtiny – vskutku banální odůvodnění.

Význam vyjádření FIRu k odstranění sochy Koněva v Praze jsem zdůraznil na jednání VV ÚV ČSBS v Praze 27. 5. 2020 a doporučil, aby se ČSBS připojil k FIRu v odsuzujícím stanovisku k tomuto hanebnému činu, a velice mne překvapila zcela nepředpokládaná reakce předsedy ÚV ČSBS Ing. Jaroslava Vodičky, který v rozčilení prohlásil, že s touto organizací nechce mít nic společného, že nám dluží atd. Silně mne tento jeho postoj zarazil a toto jsem od něho tedy nečekal.

Takže v době, kdy jsme svědky masivního předělávání historie související s druhou světovou válkou, kdy v některých zemích probíhá příklon ke kořenům fašismu a nacismu, sledujeme nástup neonacismu a různě zamaskovaných sil usilujících o rozvracení našeho státu a snahy o silnou revizi výsledků této války, pak snaha o spojení všech antifašistických sil a organizací v rozsahu mezinárodním je naopak představitelem ČSBS energicky rozvrácena.

Kdyby byl ještě živ gen. Pavel Vranský – náš bývalý člen, který na tato mezinárodní jednání FIR jezdil, byl by určitě překvapen tímto postojem, musel by se divit a zároveň stydět za našeho předsedu ÚV ČSBS. Bohužel, tento předsedův postoj vidím jako završení celé *Pražské tragédie*.

Ing. Jaroslav Bukovský – OV ČSBS, člen VV ÚV ČSBS, Plzeň

Ke vzniku republiky a naše současnost

12. 11. 2020

Založení naší republiky bylo výrazně podpořeno vznikem našich legií, ale také usilovnou prací Ed. Beneše, vynikajícího diplomata, spoluprací Milana Rastislava Štefánika s Masarykem a Benešem a jejich úspěšnými aktivitami ve francouzské armádě. Důležitý byl kladný postoj bývalého amerického prezidenta Thomase Woodrowa Wilsona k naší snaze o naši národní samostatnost. Rozhodující podíl na vzniku Československa měl vznik československých legií v průběhu velké války. Bez nich by samostatné Československo nikdy nevzniklo.

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Ke vzniku republiky a naše současnost

12. 11. 2020

Bývalý předseda OV ČSBS Plzeň – Jaroslav Maršák, který zemřel v květnu loňského roku, se zamýšlel ve svém projevu věnovanému vzniku Československé republiky, a to již před deseti lety, nad útoky novinářů „zda je vůbec zapotřebí něco oslavovat, když z bývalé první republiky zbylo jen jakési oškubané torzo“. A ještě si zašpásoval, když zdůraznil, že někteří „současní a mladí historici“ zdůrazňují, že nám může stačit pouze svatý Václav a občas připomenout Přemyslovce (něco, jako posolený chléb a voda). A pak se v několika stránkách věnoval výčtu četných útoků v médiích před deseti lety proti Masarykovi a energicky se postavil proti podřívání českých historických kořenů apod.

Když se zamyslíme nad současností, tak z tohoto pohledu se tlak na ničení národní historie a národních tradic nikterak nesnížil a dokonce mu současná karanténa C-19 ještě napomohla. Přesto jsme letos pietně za OO ČSBS Plzeň položili věnec 28. října k soše prezidenta Zakladatele státu T. G. Masaryka a zastavili se s kyticí u pamětní desky u Benešovy školy věnované prezidentu Budovateli. A na konci léta se ještě konala (před vyhlášením přísných karanténních opatření) s účastí asi třiceti členů pietní akce u našeho plzeňského a v republice jediného *Památníku občanů vyhnaných z českého pohraničí v roce 1938*.

Neustávají útoky opozice na dva politiky, a to prezidenta Zemana a premiéra Babiše, a jsou předkládány informace, že jim na úkor Pirátů a politické pravice klesají sympatie ze strany národa. Toto dovedou udělat agentury, které se („po americku“) věnují zjišťování veřejného mínění, a tím se (opět po americku) modeluje – a dokonce i úspěšně – veřejné mínění v našem státě. Od komunálních politiků se člověk dozví, že *už jsme to všechno dávno mohli mít za sebou*, (tu germanizaci) *kdybychom si nezačali za okupace s tím odbojem*. V Praze se uklízejí stopy o tom, že Prahu osvobodila Rudá armáda. A až odejdou generace, které tyto události pamatují, bude se vše vykládat úplně jinak.

Je dobře si připomenout slova prvního prezidenta T. G. Masaryka: *„Evropa může být a musí být dohodou velkých i malých národů. Dospět k takové Evropě předpokládá, aby žádný stát se nepokusil zaujmout ono postavení, jaké mělo Německo v roce 1914. Nové uspořádání Evropy formou Evropské unie by mělo být zárukou bezpečnosti nejen velkým, ale především těm malým národům a státům na základě rovnoprávnosti.“* Tak daleko dopředu viděl tehdy Masaryk a podívejme se dnes na Evropskou unii, neschopnou a neochotnou řešit nelegální imigraci, jak se nedovedla postavit k pandemii C-19 apod. Takovou Evropu, která si s podporou imigrace podřezává vlastní větev, takovou si Masaryk nepředstavoval a takovou ji nechceme také ani my.

Z našich legií nejsložitějším vývojem prošly ruské legie, které musely složitě a ne vždy jednoznačně vojensky zasahovat do revolučního vývoje v Rusku, ale které si udržely vysoký kredit a pořádek v oblastech, kde působily. Byla to ruská ministerská rada v dubnu 1917, která vznik československých legií v Rusku povolila, a to vedlo v květnu k vytvoření Československé národní rady se sídlem v Petrohradě. Snahou Masaryka bylo tento vznikající početný vojenský útvar dostat do Francie, ale samotné zorganizování našich legií v Rusku se časově protahovalo, až pozitivní zlom vytvořila bitva u Zborova, kde se naše oddíly vyznamenaly nad rakousko-uherskou armádou. Tehdejší ruský ministr Kerenský podpořil dokončení náboru z českých zajatců a dobrovolníků a v létě 1917 vznikla První československá divize o síle 30 tisíc dobrovolníků. Na podzim vznikaly další záložní pluky – dělostřelecký a další technické oddíly. Celkově dosáhly československé legie v Rusku 50 tisíc bojovníků. Vytvoření takové armády dosud neexistujícího samostatného státu bylo silným argumentem k jeho budoucí politické podpoře.

Po bitvě u Zborova se začala vyvíjet v Rusku složitá situace – občanská válka a nepříznivý vývoj na válečné frontě ve střední Evropě pro rychlý přesun našich ruských legií do Francie. Bohužel. Již dříve Masaryk požadoval u našich legií přísnou neutralitu, kterou nebylo snadné dodržet. V srpnu 1918 vyhlásila Československá národní rada pro všechny naše zajatce mobilizaci a ruské legie byly posíleny o dalších 13 tisíc bojovníků, ale uvězněných na sibiřské magistrále, odkud se jen s obtížemi přepravovaly naše legie postupně do Vladivostoku. Transporty na lodích k přepravě do Evropy začínaly od srpna 1919 a končily až v září 1920.

Ve Francii bojovala v průběhu velké války rota „Nazdar“ (300 legionářů), v Itálii postupně narůstal počet italských – československých legionářů. Bylo to v létě 1917, kdy francouzské ministerstvo obrany vytvořilo oddělení pro organizaci „národních armád“ (polské, rumunské a československé). Zde sehráli důležitou roli pro vznik našich legií vynikající diplomat Beneš a důstojník M. R. Štefánik. Naši legionáři byli zapojeni do vojenských operací v západní Evropě, kde utrpěli značné ztráty.

Konec velké války přinesla světu pařížská mírová konference, jejímž výsledkem bylo v létě 1919 podepsání smlouvy s Německem ve Versailles. Následoval návrat našich legií z Evropy do vlasti a byl značně jednodušší záležitostí než návrat ruských legií z Dálného východu.

V říjnu 1918 byla slavnostně vyhlášena v Praze Československá republika postavená na masarykovských principech jako v Evropě jediný státní a opravdu demokratický útvar s mírotvornou politikou. Ed. Beneš (vynikajícího československého diplomata s vysokou autoritou v bývalé Společnosti národů s koncepcí vybudování bezpečnosti ve střední Evropě na základě spolupracujících států) to na jedné straně, a po hospodářské stránce s ministrem Rašínem na straně druhé, jsme se vypracovali s naší životní úrovní na sedmé místo v Evropě. A především to byl výsledek několikasetletého úsilí podepřeného silným vlasteneckým motivem a národní hrdotí, která se nedá srovnávat se současnou národní lhostejností a pohodlností zhýčkaných našich současných generací.

Je třeba připomenout, že v počátcích mladé republiky – německé národnostní problémy při západních a severních českých hranicích, kde český požadavek, aby se čeští Němci stali rovnoprávnou občanskou součástí republiky – nebyly z jejich strany (českých Němců) vyslyšeny, ale naopak vznikaly odstředivé tendence a staly se pak v budoucnu zdrojem nespokojenosti, nesvárů a sabotáží vedoucích až k rozbití ČSR a vytvoření podmínek ke vzniku druhé světové války.

O to potřebnější bylo celou záležitost německých minorit řešit celoevropsky a preventivně po skončení druhé světové války, a to znamenalo odsunout je do německé majority na základě pařížské konference, která se zabývala touto problematikou i v konkrétní prováděcí rovině.

Bohužel, bylo to v době porevolučního nadšení na konci roku 1989, že jsme si zvolili prezidentem předem připravovaného a Německem podporovaného Václava Havla, který až nadměrně rozdmýchal již ustálené česko-německé vztahy a otevřel tuto celou záležitost v neprospěch naší země. To se odrazilo i v česko-německé deklaraci z roku 1997, která se stala naší velkou prohrou: Deklarace byla připravena textově v Německu, byla silně nevyvážená v náš neprospěch, a přesto byla bez jakékoliv textové změny přijata naším tehdejším parlamentem. Proč nedali naši politici na silně vyjádřený nesouhlas českých historiků s takto připravenou deklarací – protože již delší čas byli připravováni tito naši politici z německé strany vtíravou a podbízející se politikou, a tak dnes jsme zase naopak my – Česká republika – evropským a německým protektorátem a v silné ekonomické závislosti pod současným Německem.

A do tohoto připraveného chomoutu jsme vlezli dobrovolně. Havel kdysi prohlásil na adresu bývalého režimu – „*všechno bylo za 40 let špatně*“. A my jsme bourali a ničili v rámci ukvapených privatizací nejen vše, co pro tuto zemi pozitivního bylo vybudováno v poválečných letech, ale šli jsme v tom ničení i hluboko až do doby Rakousko-Uherska v tradičním českém strojírenství, ve sklářském i keramickém, textilním a obuvnickém průmyslu, i ničením našeho

bývalého družstevního zemědělství... Byli jsme přece do této doby prakticky nezadluženým a soběstačným státem se zemědělskou nadvýrobou, dnes naopak všechno dovážíme.

Jak to kdysi prohlásil „nejoblíbenější ministr Čalfovy vlády“ – ministr Dlouhý: *Oni jsou na nás tak hodní, že my nic dělat nemusíme, oni nám všechno dovezou.* A my jsme mu za to tleskali. Až v současnosti jsme s koronavirovou krizí pochopili, že být aspoň v těch podstatných záležitostech soběstační, že to má svou velkou cenu. *Oni se na nás vykašlou, až budeme na tom špatně.* Tak toto jsme pochopili až teď. V mnohém je už pozdě: S privatizací, která měla prudký průběh a vypadala skutečně jako ve filmu „*Hoří, má panenko*“: Zhaslo se a každý mohl ukradnout ze státního, kolik měl odvahy. S tou privatizací jsme neměli jít pod Benešův znárodnovací dekret podepsaný krátce po skončení války v říjnu 1945, kde všechno nejpodstatnější patřilo státu a ne cizím majitelům. Jenom pro zopakování: státní bylo nerostné bohatství, těžký průmysl, energetika, doprava a bankovníctví. Kdyby toto všechno zůstalo v rukách státu, nebyla by příjmová část státního rozpočtu tak ubohá, protože teď ročně utíká z České republiky přes 400 miliard zisku do zahraničí a my státní rozpočet nepřetržitě každý rok vyrovnáváme dalšími a dalšími půjčkami.

Kdyby se mohl probudit první náš prezident T. G. Masaryk, Dr. Ed. Beneš a Antonín Rašín, ti by se museli divit! Kam jsme to až dovedli. Rozkrádačky bývalého národního majetku proběhly beztrestně, stejně jako privatizace, a to převážně do cizích a zahraničních rukou.

První republika měla až po atentátu na Antonína Rašína vytvořený a schválený **zákon na ochranu republiky**. Kdybychom ho obnovili, nemohly by beztrestně procházet až do současnosti rozkrádačky dnes už jen těch zbytků, které tu po bývalém Československu zůstaly.

Když si uvědomíme, že se stále pomalu, ale cíleně naplňuje program pangermanismu, že toto české území dlouhodobě chtějí germanizovat, a to dokonce s podporou řady českých politiků...? V době Rakouska to k tomuto cíli mířilo, vznik ČSR podpořen vlastenectvím a silným národním cítěním tyto snahy zastavil, ale nacismus vyhlazení českých zemí nejen plánoval, ale začal i v průběhu druhé světové války realizovat. Dnes jsme si podle předem připravených zahraničních scénářů současnou národní katastrofu sami naservírovali.

Nedávno jsme si v tichosti připomněli 102. výročí vzniku republiky. Nebylo to jen koronavirem – příliš se o vzniku Československa v médiích nemluvilo. Naproti tomu se 21. srpnu a jiným teď podporovaným a ne právě zásadním událostem věnuje podstatně více pozornosti.

Poslední volby prokázaly, že česká levice jde dolů, a o to drzeji se hlásí o slovo česká pravice, která je vesměs protičeská, a když se sjednotí, dokáže vytlačit stále ještě vítězné hnutí ANO. (O politické morální úrovni není raději vůbec třeba mluvit.)

Pokazilo se toho až dost. Doufejme, že snad brzy přijde období, které se bude umět kriticky postavit k naší současnosti – k vývoji za posledních třicet let, odhalovat chyby, kterých jsme se dopustili a začít je intenzivně napravovat. Bylo by nanejvýš dobře, kdyby se zvedla vlna nadšení pro podporu zanedbávaných státních a národních zájmů. Snad by bylo nejvhodnější, kdyby se proti té současné české pravici vytvořilo – něco jako **NÁRODNÍ BLOK**, který by sdružoval strany a hnutí, jejichž hlavním cílem by byla **podpora státních a národních zájmů** bez ohledu na pravá, nebo levá politická křídla. A aby tato snaha našla v řadových občanech silnou podporu a pochopení nutnosti... Pak může dojít k nápravě řady současných chyb a vést k vlastní záchraně zachování českého národa.

Mějme tyto informace podávané tímto textem stále v paměti a podle toho také jednejme pro udržení naší české národní svobody.

Tolik k výročí vzniku republiky, které jsme si nikde společně nemohli ani připomenout s ohledem na současná karanténní opatření.

Jaroslav Bukovský, OV ČSBS Plzeň

Děkuji bratru Vlastovi

3. 11. 2020

Velice milého překvapení se mi dostalo od předsedy Ekonomické komise ÚV ČSBS bratra Martina Vlasty, který mi vyčerpávajícím způsobem objasnil dotaz z 24. října 2020 týkající se *Přehledu nákladů ÚV ČSBS k 1. 10. 2020*.

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Děkuji bratru Vlastovi

3. 11. 2020

Jeho odpověď z 2. listopadu 2020 mi dnešního dne zaslal předseda ÚV ČSBS bratr Ing. Jaroslav Vodička. Díky tomu jsem optimisticky naladěná a zase začínám doufat, že se dočkám i odpovědi předsedy Rozhodčí komise ÚV ČSBS bratra Mgr. Karla Tancla ohledně mé stížnosti ze 4. dubna 2020 a Oblastní výbor ČSBS Svitavy odpovědi někoho z Předsednictva ÚV ČSBS na dotaz ze 4. září 2018.

Jitka Gruntová, předsedkyně OV ČSBS Svitavy

Člen má právo na odpověď

30. 10. 2020

Podle Stanov ČSBS má individuální člen svazu právo obdržet odpověď na návrhy a připomínky, které podal zvoleným orgánům, do 30 dnů po zasedání příslušného orgánu. V tomto směru nejsou stanovy dodržovány

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Člen má právo na odpověď

30. 10. 2020

Například 4. dubna 2020 jsem podala *Stížnost na Ing. Jaroslava Vodičku a Bohuslava Kožíška* Rozhodčí radě ÚV ČSBS, jejímž předsedou je Mgr. Karel Tancl – ten mi týž den potvrdil obdržení stížnosti a sdělil: „*Informuji Tě, že budu telefonicky kontaktovat bratry, tj. bratra ing. Vodičku, předsedu ÚV ČSBS, a bratra Bohuslava Kožíška, předsedu LPK ČSBS, se žádostí o schůzku, na které je o předmětné záležitosti budu informovat. Doufám spolu s Tebou, že celou záležitost vysvětlí.*“

23. června 2020 se konalo 13. řádné zasedání Ústředního výboru ČSBS; zápis ze zasedání v bodu 6. *Zpráva Rozhodčí rady ČSBS* obsahuje sdělení předsedy RR ČSBS br. K. Tancla: „*Spor mezi ses. Gruntovou (členka VV ÚV ČSBS) a br. Kulfánkem (1. místopředseda ÚV ČSBS), bude řešen na jednání RR ČSBS, kam budou oba zúčastněni pozváni.*“ Na jednání ÚV jsem byla omluvena. Předseda rozhodčí rady zde nereagoval na moji stížnost na br. Ing. Jaroslava Vodičku a br. Bohuslava Kožíška, ale zmiňuje se o jakémsi blíže neurčeném sporu mezi mnou a br. Kulfánkem... (Podal snad br. Kulfánek na mne stížnost, s níž jsem zatím nebyla seznámena?)

Reagovala jsem po obdržení zápisu e-mailem předsedovi rozhodčí komise br. Mgr. Tanclovi 9. července 2020: „*Na jednání ÚV ČSBS nebyla zmíněna moje stížnost ze 4. dubna 2020 a do dnešního dne jsem na ni neobdržela odpověď. Věřím, že se jejího vyřízení dočkám, vážený bratře předsedo. Děkuji.*“

Vyjádření ke své stížnosti jsem se nedočkala do dnešního dne a nepředpokládám, že se jí rozhodčí komise vůbec zabývala.

Ani mne to nepřekvapuje – ani předsednictvo nereaguje na stížnosti, žádosti a dotazy – např. dotaz Oblastního výboru ČSBS Svitavy ze 4. září 2018, proč byla odmítnuta panem Frostem (majitel sbírek) návštěva muzea v Josefově financovaného ze státní dotace přidělené našemu svazu s odůvodněním, že *bohužel muzeum končí, neboť jim zvedli nájem, který nemohou již akceptovat*. Tento dotaz jsem následně opakovala na jednáních ÚV a VV, avšak dosud nebyl zodpovězen. Je to prostě takový zvyk, proti kterému se nedoporučuje protestovat – je to rozbíjení svazu, stejně jako každá otevřená kritika – ta je považována za zákeřnou rozbíječskou činnost „páté kolony“.

Výrazný kritik naší Platformy br. Martin Vlasta, který pro čistotu svazu nevyklučuje použití „pár facek“, byl nedávno zvolen předsedou Ekonomické komise ÚV ČSBS. Jím zpracovaný *Přehled nákladů ÚV ČSBS k 1. 10. 2020* nám byl rozeslán 23. 10. 2020 jako dodatek k podkladům, které jsme obdrželi o 10 dní dříve. Nejasnost některých položek mne vedla k tomu, že jsem 24. 10. zaslala dotaz předsedovi ÚV ČSBS (pod uvedeným přehledem je uvedeno „Za správnost: předseda ÚV ČSBS Ing. Jaroslav Vodička“) a ten mi obratem sdělil, že můj „dotaz byl předán EK ÚV ČSBS“. Chci věřit, že ekonomická komise mi vysvětlí položky, o nichž jsem napsala, že jim „nerozumím“ (u některých položek je součet výdajů k 1. 10. 2020 + předpokládaných výdajů do 31. 12. 2020 + zůstatek pro výdaje v 1. čtvrtletí 2021 vyšší než příjem v roce 2020). Říká se, že nové koště dobře mete, tak věřím, že ekonomická komise bude reagovat rychleji, než rozhodčí rada. Nebo vlastně – mohu doufat, že vůbec bude reagovat.

Jitka Gruntová
členka VV ÚV ČSBS

Několik slov čtenářům Národního Osvobození

16. 10. 2020

V souvislosti s článkem *Elce pelce do pekelce*, který napsal šéfredaktor Národního Osvobození (NO) Jiří Csermelyi, musím autorovi i čtenářům připomenout, že demokracie je nejen diskuse, jak pravil TGM, ale i to, že většina rozhoduje.

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Několik slov čtenářům Národního Osvobození

16. 10. 2020

To tedy znamená, že pro schválení textu zveřejněného 2. 8. 2020 jako **Stanovisko Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ k tzv. redakčnímu sdělení Jiřího Csermelyiho** stačí souhlas nadpoloviční většiny signatářů (i když v případě, že by jediný signatář vyslovil nesouhlas, stanovisko Platformy by nebylo zveřejněno). Pokud někteří signatáři **údajně** podle pana šéfredaktora nesouhlasili s textem tohoto stanoviska a nesdělili to ostatním signatářům, ale zaslali své nesouhlasné stanovisko jemu do redakce s tím, že si nepřejí být jmenováni, pak zde prohlašuji, že mezi ně nepatřím. Není to mým zvykem, svoje názory říkám otevřeně. Na „*přímý dotaz*“, který údajně redakce NO zaslala jednotlivým signatářům, jsem neodpověděla, protože jsem žádný dotaz nedostala. Pan šéfredaktor nelže, pouze nepíše pravdu. Potvrzují to i slova pana šéfredaktora, že RNDr. Milan Vichta se od autorství lživých útoků obsažených v dotyčném stanovisku písemně distancoval – na to br. Vichta reagoval emailem 1. 9. 2020 zaslaným do redakce NO (poslal mi ho v kopii), ve kterém napsal: „*Není to úplná pravda, neboť jsem vám jen odpověděl na vaši otázku, zda jsem autorem, sice záporně, ale s dodatkem, že se s jeho textem zcela ztotožňuji, což ukazuje můj postoj v docela jiném světě.*“ V závěru požádal

br. Vichta o uveřejnění redakční opravy a uvedení celé věci na pravou míru – zda to NO zveřejnilo nevím, neb ho nečtu. Zkreslené podání slov br. Vichty naznačuje, že i ostatní údajná „nesouhlasná stanoviska“ signatářů mohla být zcela jiná...

Neodpustím si ještě reakci na výtku pana šéfredaktora, která se týká opakování slov v textu uvedeného stanoviska – „jedenadvacetkrát (!)“ jméno šéfredaktora a „třináctkrát různé tvary slova lež, což svědčí o dosti úporné snaze prosadit zamýšlenou manipulaci“. Podotýkám, že opakování slova je častý intenzifikační (zesilovací) stylistický prostředek, který se užívá ke zvýraznění a zdůraznění... Místo podsouvání úmyslu manipulace bych očekávala, že pan šéfredaktor alespoň jednu „lež“ (ze sedmi) vyvrátí...

Závěrem na vysvětlenou, proč reaguji až po dvou měsících – Národní Osvobození jsem přestala (jako mnozí další členové svazu) již před dvěma roky odebrat, protože jeho obsahové zaměření i kvalita se vymkly tomu, na co jsme byli jako čtenáři zvyklí. A dotyčný článek pana šéfredaktora jsem četla až nyní. Pokud v Národním Osvobození budete číst o naší Platformě informace, které budete chtít z naší strany objasnit či upřesnit, napište nám na adresu vratmevaznostcsbs@seznam.cz.

Jitka Gruntová

Ohlédnutí za 14. zasedáním ÚV ČSBS

15. 10. 2020

Nic nenasvědčovalo tomu, že zářijové, v pořadí 14. plenární zasedání ÚV ČSBS, se bude svým průběhem zásadně odlišovat od jiných. Tentokrát zvítězila hysterie, trapnost a ubohost triumfovaly. V ohlédnutí za tímto tragikomickým divadlem se snažím postihnout to podstatné. K osvěžení paměti jsem využil záznam Jaroslava Bukovského, rovněž signatáře Platformy a účastníka zasedání.

Celý příspěvek | Rubrika: Komentujeme

Ohlédnutí za 14. zasedáním ÚV ČSBS

15. 10. 2020

Nízká účast jako odezva na nedávno rozvolněná opatření v souvislosti s téměř celoroční pandemií COVID-19 nenaznačovala hysterickou atmosféru, kterou se předmětné zasedání vyznačovalo, ani vystupňovanou hysterii proti Platformě v míře dosud nevídané. Od samého začátku, kdy byl schválen více méně provizorní ráz zasedání, které mělo pouze „projednávat“ body, jež byly zařazeny do programu, který byl dopředu znám, byla obrácena „pozornost“ na členy tzv. Platformy – byli jsme přítomni pouze dva. Vzhledem k věhlasu, jaký si Platforma získala, a doslova pomlouvačné kampani rozpoutané na stránkách tiskového orgánu našeho svazu časopisu Národní Osvobození nikdo v žádném případě nečekal pozitivní ocenění a chór chvalo zpěvů, to věru opravdu ne.

Předehru obstarala informace předsedy RR ČSBS bratra Tancla, který v duchu převládajícího „většinového názoru“ jestřábu i šedé zóny přítomných sester a bratrů napadl činnost Platformy jako pirátskou, neboť o ní stanovy nehovoří a stránky námi provozované lze prý tudíž právem považovat za pirátské. Následná diskuze, která se rozvinula, postrádala náznak věcnosti a konstruktivnosti a stala se doslova více než dvouhodinovou štvanicí, v níž si našla místo hysterie, lži a demagogie.

Pomyslnou maršálskou hůl této bitvy drželo svorně celé předsednictvo a používalo v něm prudké výpady zaznívající doslova ze všech stran. Pokud jsme dostali slovo a snažili se věci uvést na pravou míru, bylo nám vzápětí odebráno. Byly např. situace, kdy mluvil br. Bukovský a někdo bez udělení slova ho překřičel, a když se br. Bukovský ohradil, tak předsedající řekl, že mu právě slovo odňal. Předsednictvo se nás snažilo, i když je to na našich stránkách vysvětleno, prezentovat jako pobočný spolek a svádět na nás údajné rozbíjení svazu a destrukci jeho činnosti, i když si je velmi dobře vědomo, že bylo z naší strany podáno mnoho

konstruktivních návrhů, zejména v ekonomické oblasti. Že se tím snažilo odvrátit pozornost od jimi zaviněných pochybení, je nasnadě a není zapotřebí to na tomto místě připomínat.

Snaha předvést „pokřivený charakter“ členů Platformy byla demonstrována na „cause bratra Milana Vichty“ – jako aktivní průvodce Památníku Pečkárna jsem byl obviněn, a to naprosto nesmyslně, že záměru odtrhnout památník od svazu, a to pod zástěrkou vytvoření zapsaného spolku Historická skupina Památník Pečkárna. Lze jen litovat, že dotyčný bratr vznášející obvinění nezašel v tomto směru do podrobností, aby posléze usvědčil sám sebe ze lži. Další z nás, kdo se rovněž octnul v ohnisku nefér úderů a palby hysterie, bratr Bukovský, přirovnal situaci našeho svazu k tomu, kdy za nedávné doby dehonestálních vln do nás (ČSBS) média pálila a my se neměli právo ani bránit. Přesnější přirovnání v tomto směru věru nelze najít.

Tragikomickým bodem zasedání byla obhajoba vývodů údajné čtenářky Národního Osvobození Karoliny Bystré tlumočená bratrem prvním místopředsedou, která se formou dvou výstupů (jeden krátkým článkem v Národním Osvobození a druhý obsírnějším rozvinutím na oficiálních webových stránkách svazu) snažila vysvětlit, proč je celá Platforma pochybným a pirátským uskupením. Komické a trapné byly i dotazy některých přítomných, kteří se mimo jiné tázali na význam slova „platforma“.

Výraznou roli v udržování bojovné nálady a patřičného stupně zlobné atmosféry hrál bratr Martin Vlasta, jenž neustále pokřikoval a skákal do řeči urážkami a návrhy na vyloučení rozvracečů, kteří jsou horší než vnější nepřátelé a odpůrci z řad některých politiků. Nedokázal své „spravedlivé rozhořčení“ nikterak maskovat a nejenže mne denuncioval, když jsem telefonicky informoval o ostudném průběhu jednání nepřítomné členy Platformy, ale neváhal ve své zlobě vyhrožovat fyzickými útoky. V zápise se jeho výrok („*Může se vám stát, že vám někdo na ulici za to, co děláte, nafackuje.*“) samozřejmě ani náznakem neobjevil a řídicí schůze ho přešel mlčením. (Zde podotýkám, že oficiální zvukový záznam jednání se nepořizuje, takže výhrady proti zápisu jsou bezpředmětné.)

Atmosféra celého jednání, předem režírovaného a cíleného na pomstu „odpadlíkům“, nesporně a nad veškerou pochybnost byla obrazem hluboké krize spolku, který ztratil dřívější vážnost, kterou si nedovolil zpochybnit ani dřívější režim, který nelze rozhodně považovat za demokratický. Duch vlastenectví a zachování odkazu našich předků, kteří srdnatě položili svůj život za svobodu naší vlasti, a to z lásky k ní a z hlubokého vlastenectví, které bylo nedílnou integritou mravních kvalit jejich osobností, mizí v propadlišti a je vystřídáno arogancí, falešným egem a lidskou nízkostí, a to ke škodě věci – bohužel. Nezůstává nic jiného než s respektem k osobní cti všech zúčastněných, ať už stojí na libovolné straně, proti tomu nahlas protestovat a slušně leč důrazně se ohradit.

Tuto povinnost, která je jednou z hodnot naší Platformy, nelze opustit. Bohužel, řada sester a bratrů nechápe, že tyto způsoby vedení dialogu postrádají byť jen špetku demokracie a připomínají rétorikou a způsoby dobu, kdy byla pošlapávána nejen ona, ale i lidská důstojnost, což jsou hodnoty, k jejichž hájení byl náš svaz před téměř 75 lety mimo jiné založen a zpečetěn krví sester a bratrů našich předchůdců, jejichž památku v duchu stanov a svědomí se snažíme zachovat.

Milan Vichta, signatář Otevřeného dopisu členům ÚV ČSBS

Série omylů čtenářky Karoliny Bystré

30. 9. 2020

Nová Super Star mezi příznivci naší Platformy známá pod jménem Karolína Bystrá je stran svých aktivit jak nás demaskovat velice aktivní. Konečně, už jsme jí věnovali na našich stránkách pozornost. Ovšem obsírnější článek, jenž byl zveřejněn na oficiálních stránkách svazu www.svazbojovniku.cz, je natolik absurdní, že není možné jej jen tak nechat ležet ladem. Pyšní se názvem:

Důvody proč jsem dospěla k přesvědčení, že soukromý web www.vratme-vaznost-csbs.cz provozovaný tzv. platformou „Vraťme vážnost ČSBS“, je webem pirátským

Celý příspěvek / Rubrika: [Komentujeme](#)

Série omylů čtenářky Karolíny Bystré

Čtenářka nejprve obsírně cituje rozsáhlé pasáže ze *Stanov ČSBS*, které jsou pro ni tak říkajíc Božím Slovem, a dává důkladné poučení, pokud jde o problematiku svobody slova. Poté odvolává se na údaje uvedené pro změnu na našich stránkách, kde se odvoláváme na tiskový zákon, vyvozuje, že jsme tiskové periodikum a nejsme podle něho registrováni na Ministerstvu kultury, a tudíž jsme „pirátským webem“. Ve svých sofistikovaných úvahách ona ctihodná čtenářka pokračuje dál a obviňuje nás, že používáme značku ČSBS neoprávněně.

Zastavme se tedy na okamžik a vysvětleme té bystré, ale mírně popletené čtenářce pár věcí. Nuže tedy, milá paní, abychom se k něčemu dopracovali, čtěte pozorně vše níže uvedené, což vám umožní procitnout ze snu a podívat se pravdě do očí.

Za prvé – nejsme žádnou periodickou tiskovinou, tudíž nám registrace není zapotřebí. Zdá se, že vám tento dost podstatný rozdíl uniká, a je to škoda.

Za druhé – ČSBS není žádná značka chráněná autorskými právy, ale název jednoho z mnoha spolků – občanských, navíc všichni signatáři jsou jeho členy, tudíž tvrzení o neoprávněnosti je výkřikem do tmy, a navíc, vážená dámo, dosti hloupým. Platforma sice není ve stanovách nikde specifikována. Z toho ovšem vůbec nevyplývá, že by byla „pirátskou a zavrženíhodnou pirátskou skupinou“. Platforma je zcela legálně vzniklá opoziční skupina, která vznikla z důvodů uvedených v preambuli na našich stránkách, a takto také vystupuje nejen dovnitř vůči členské základně, ale i navenek vůči veřejnosti a také médiím. Důvody vzniku vám jistě nemusíme opakovat, protože vešly ve všeobecnou známost členské základny a už i mezi lidem obecným.

Za třetí – ono „oprávněné“ podezření, že se za nás někdo vydává, je urážka, protože každý zájemce může kohokoli kontaktovat a obrátit se v jakékoli záležitosti týkající se informace zveřejněné na webu a vstoupit s námi do procesu komunikace, což se mnohokrát stalo a lze to svědecky doložit, pokud to bude okolnostmi vynuceno.

Za čtvrté – naše prohlášení o GDPR se týká výhradně příspěvovatelů a nemůže z pochopitelných důvodů zahrnovat osoby, o kterých se v článku píše, to by totiž nemohly vycházet noviny a i ostatní média by byla nucena navěky zmlknout, což by asi byl jeden z konců naší civilizace. Lze tedy shrnout, že vaše závěry jsou zcela mylné, založené na zcela pochybných premisách a závěry z nich vyplývající zcela irelevantní, připomínající zbožné přání. Bude lepší, když nám napíšete, aby bylo možné zahájit zcela seriózní diskurz, než se takto ztrapňovat bohapustým plácáním do prostoru.

Buďte zdráva.

Link na článek: [Viz](#)

Milan Vichta, signatář Otevřeného dopisu členům ÚV ČSBS

Redaktor a dětská říkanka

7. 9. 2020

Pan šéfredaktor Csermeliy pokračuje ve svém úsilí naházet co nejvíc bahna – bohužel ne léčivého, na signatáře naší Platformy a neváhá dokonce použít počáteční slova dětské říkanky, tentokrát ELCE, PELCE DO PEKELCE.

Celý příspěvek / Rubrika: [Komentujeme](#)

Redaktor a dětská říkanka

7. 9. 2020

Článek J. Csermelyiho v časopise Národní osvobození (uveden v příloze jako "Říkanka"), navazuje na ten předchozí, připomínajíc náhrdelník k němuž přidáme na tenkou šňůrku další korálek, jenž je s tím předcházejícím svázán poutem pokrevního bratrství souznění autorova stylu, obsahu a formy. Věnuje se tentokrát *Stanovisku Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ k tzv. redakčnímu sdělení Jiřího Csermelyiho (viz).*

Mnohoslibný název, který by mohl čtenáře nalákat k přečtení, ho vzápětí, co se začte, odmění velkým zklamáním. Omezuje se pouze na konstatování o celkovém počtu slov, věnuje zvláštní pozornost tomu, kolikrát se mezi nimi vyskytuje slovo lež. Vyvozuje z toho, že zasáhl citlivou strunu. Ponechme stranou onu podivnou dedukci, jež by sama o sobě měla být fokusem pozornosti odborníků psychoanalytiků, případně odbyta mávnutím ruky. Celkové trapné vyznění se snaží zakrýt nejen zesměšněním jednoho ze signatářů, ale i vyložene manipulativní polopravdou o těch, kteří se od autorství „lživých“ výroků údajně distancovali a uvádí mezi nimi i mou maličkost. Tato okolnost je tak do nebe volající a neslychaná, že ji nelze jen tak ponechat bez povšimnutí a nereagovat na něj.

Vážený pan šéfredaktor, nejen že svými články pošlapal veškeré nepsané zásady novinářské etiky, ale dopustil se, aniž to možná vůbec postřehl podvodného jednání a dezinformování široké čtenářské veřejnosti. Ve své odpovědi jsem konstatoval, že autorem sice nejsem, ale že se z obsahem článku plně ztotožňuji. A to jsem v souladu s pravidly publikování na stránkách naší Platformy potvrdil svým souhlasem s jeho uveřejněním ve znění, v jakém tam posléze a to dokonce mnou byl vložen. Tato okolnost v žádném případě rozhodně neznamená – a to zdůrazňuji, že se od skutečností v něm uvedených jakkoliv distancuji.

Žádám vás tímto, **pane Csermelyi**, o uveřejnění tiskové opravy a vřele vám doporučuji, abyste přehodnotil svou aktivitu v tomto směru, která ztracený věhlas Národnímu osvobození sotva kdy přinese zpět, v žádném případě nevrátí.

Milan Vichta, signatář Otevřeného dopisu členům ÚV ČSBS

Proč zůstalo pojmenováno pražské nábřeží po prezidentu Ludvíku Svobodovi

6. 9. 2020

V České televizi v pořadu Události a komentáře ve 22:16 hod. dne 16. 7. 2020 se redaktor Jakub Železný strefoval do českého válečného hrdiny: „Nábřeží, které se bůhvíproč jmenuje po komunistickém prezidentu Ludvíku Svobodovi...“

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Proč zůstalo pojmenováno pražské nábřeží po prezidentu Ludvíku Svobodovi

6. 9. 2020

Na to stačí jedna prostá věta: Proto, že tohoto významného občana naší republiky tehdy nenavrhl v tomto složitém roce 1968 Komunistická strana Československa, ale Svaz protifašistických bojovníků. Parlament tento návrh přijal a prezidentem republiky byl zvolen generál Ludvík Svoboda. (Svaz protifašistických bojovníků měl tehdy velký počet členů, ale měl i vysokou autoritu v občanské společnosti naší republiky.) Tuto skutečnost jsem se dověděl od bratra Jaroslava Maršáka – politického vězně a odbojáře – předchozího předsedy naší plzeňské oblastní organizace ČSBS v červnu 2010, kdy jsem přebíral jeho funkci..

Tuto skutečnost si nemohou pamatovat všichni ti, co se narodili až po roce 1968, ale i ti trochu starší, kteří tehdy z toho ještě neměli pořádný rozum, a i ti ještě starší mnohdy zapomínají.

Spíše se můžeme zamyslet nad tím, proč tuto otázku položil redaktor Jakub Železný: Totiž celou Prahou v současnosti „frčí“ vlna změn názvů ulic a náměstí, skuteční osvoboditelé se odstraňují a za zachránce Prahy jsou prohlašováni vlasovci... Asi proto se k této vlně přidal i Jakub Železný z ČT 1, aby i on byl také *IN*. A být opravdu „in“, to se přece dneska nosí.

Lidé prostě zapomínají. A především zapomínají sdělovací prostředky. Ty pochopitelně neopomenou připomenout 21. srpen 1968, ale klidně zapomenou vzpomenout si na neblahé podepsání mnichovské dohody, kdy nás naši „spojenci“ zaprodali Hitlerovi, zapomenou si vzpomenout na okupaci a vznik protektorátu v březnu 1939, na německé koncentrační tábory a také na samém konci této války uskutečněné pochody a transporty smrti. A když někdo tyto hrůzy připomene, tak se na něho naši komunální politici hněvají, že by tyto z historie vykopávané události mohly poškodit současné výborné vzájemné vztahy s Německem...

Takže generál Ludvík Svoboda byl skutečně velkým hrdinou našeho národa, který prosadil v Sovětském svazu vytvoření československého praporu i jeho nasazení do bojových akcí, a to již při obraně Sokolova u Charkova, a který osobně vedl následující bojové činnosti a útoky 1. československého armádního sboru v SSSR, který se tak podílel na osvobození Československa.

Právě proto ještě dnes vydržel tento název jednoho pražského nábřeží. Nebyli to totiž komunisté, kteří by přišli s myšlenkou vyzdvihnout zásluhy Ludvíka Svobody v průběhu války, ale byli to opravdoví odbojáři, političtí vězňové a vojáci z východní i západní fronty, kteří navrhli Ludvíka Svobodu do funkce prezidenta právě ve složité době konce šedesátých let.

Naproti tomu se v současné době manipulací s váhou jednotlivých bojových akcí se skutečnými zásadními událostmi nepřipomíná osvobození Stalingradu jako zásadní obrat v průběhu druhé světové války a tanková bitva u Kurska, ale vylodění v Normansku a zapojení západní fronty do této války, a to váhavě a značně opožděně. To se uskutečnilo až po předchozích a rozhodujících bitvách na frontě východní, kdy bylo zcela jasné, jak tato válka skončí. A také proto vznikl tento text připomínající, že se dnes předělává nejen česká historie do neskutečné podoby, a na druhé straně na tohoto pro Československo tak významného hrdinu a významného prezidenta se zcela zapomíná a najdou se tací, kteří ho ještě navíc urážejí.

Je opravdu dobře, že ti skuteční pamětníci ještě zcela nevymřeli.

Jaroslav Bukovský, OV ČSBS Plzeň

Ohlédnutí za posledním dvojčíslem Národního Osvobození (NO)

23. 8. 2020

Poslední dvojčíslo svazového periodika (15/16) věnovalo naši platformě na své druhé stránce kromobyčejnou a přízně jsme si nevídanou pozornost.

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Ohlédnutí za posledním dvojčíslem Národního Osvobození (NO)

23. 8. 2020

O redakčním sdělení pana šéfredaktora NO a reakcích z jeho a naší strany jsme vás již na stránkách naší platformy informovali (viz <https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/stanovisko-platformy---vratme-vaznost-csbs---k-tzv.-redakcnimu-sdeleni-jiriho-csermelyiho.html>). Následoval známý dopis, v němž se skvěla vyhrůžka, a poté jsme reagovali *Sdělením Platformy o tom, jak Jiřího Csermelyiho rozčilila pravda, a o jeho vyhrůžkách* (viz <https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/sdeleni-platformy-o-tom--jak-jiriho-csermelyiho-rozcilila-pravda--a-o-jeho-vyhruzkach.html>).

Inkriminované číslo – respektive druhá stránka dvojčísla – obsahuje další dva neméně pozoruhodné skvosty, a to článek Karla Štusáka označený titulkem *Komentuju*, který není ničím jiným než problematickou obhajobou současné hodnotové úrovně periodika a jeho sáhodlouhých historizujících traktátů z pera nehistoriků, leč to není jeho hlavní cíl. „Meritum” onoho výlevu spočívá v zesměšnění obsahu našeho webu a jeho autorů, kteří jsou zcela v duchu a intencích názorového proudu hájícího vedení považováni za „rozvraceče svazu”. Což vzhledem k tomu, že autor článku sám jako někdejší redaktor NO odešel z důvodů konfliktů s vedením svazu, se zdá být přinejmenším podivné. Závěrečná slova, která vyložene stávajícího předsedu obhajují, jsou až dojemná – spíše tragikomická. Zcela v souladu s okřídleným tvrzením známým z latiny „Finis coronat opus” je dopis od jisté čtenářky „bystrého” ducha s příznačným jménem Karolína Bystrá, pojmenovaný redakcí názvem *Piráti na webu?* s otazníkem na konci. Autorka „hodná svého jména” se táže sama sebe, zda signatáři Otevřeného dopisu jsou skuteční, nebo se z ně vydává nějaká skupinka nepřátel, kteří se skrývají za členy ÚV, tedy zda nejsou nějakými „piráty”. Paní Bystrá se dále dovolává vzdělání a inteligence signatářů a tklivě pochybuje, že by byli tak hloupí. Netuší ovšem, že do této kategorie svými úsměvnými argumenty spadla spíše ona. Vystupuje, jako by byla velmi dobře obeznámena s průběhem zasedání ústředního výboru, a vyjadřuje se, jako by tam byla osobně přítomna – zřejmě tedy jako členka tohoto orgánu. Nikdo z nás, a nyní si trůfám mluvit za všechny signatáře, ji tam nikdy neviděl. Nebo snad nesmělý člen ÚV bojící se otevřené diskuse pod vlastním jménem přijal toto krytí smyšlenou *jakobyčlenkou ÚV*, aby mohl zpražít signatáře platformy?

Nezbývá tedy než shrnout, že zveřejnění zmíněných článků je doslova medvědí službou dříve uznávaného periodika. (Množí se názory, že NO je čím dál horší, nedá se číst; členové svazu odhlašují předplatné. Jak asi nesou pokles úrovně obsahu novin jejich někdejší tvůrci?) I když nemáme ve zvyku přetiskovat články z jiných periodik, učinili jsme tentokrát výjimku a všechny najdete v oddělených pdf souborech. Vzhledem k tomu, že Národní osvobození zmizelo z distribuce, a je tudíž skoro nedostupné, chceme umožnit návštěvníkům našich stránek, aby si mohli přečíst předmětné texty a posoudit naše hodnocení a reakce na výše zmíněné články, jak jsme je publikovali na našem webu.

Milan Vichta, signatář Otevřeného dopisu členům ÚV ČSBS

[Redakcni sdeleni NO.pdf](#)

[Pirati na webu 1.pdf](#)

[Stusak clanek.pdf](#)

Zamyšlení...

8. 8. 2020

Hledala jsem ve svém soukromém „archivu“ podklady pro článek na můj osobní web a vzala jsem do ruky i přiložený snímek osvobozených vězňů za dráty koncentračního tábora Auschwitz, který pochází z dokumentárního filmu pořízeného po osvobození tábora Rudou armádou v lednu 1945.

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Zamyšlení...

8. 8. 2020

Je na něm Mgr. Jiří Steiner, který zde byl vězněn se svým bratrem dvojčetem, když si je ke svým pokusům vybral Mengele. Psali jsme si s J. Steinerem v 90. letech minulého století a od něj vím, že on je ten chlapec se zraněnou levou rukou – zlomil si ji několik dnů po osvobození tábora a Rusové mu ji dali do sádry. Nevím, jestli žije (tehdy mu bylo 15 let); pokud ano, co říká novému výkladu událostí, kterých byl před 75 lety účastníkem? Když například německý týdeník *Der Spiegel* na sociálních sítích jeden den večer publikoval anonci na článek a napsal, že Američané osvobodili Osvětim, druhý den ráno se za toto zkreslení historie omluvil a chybu opravil. Člověk by si řekl – zmýlili se... i když už bylo známo, že se v Osvětimi bude konat vzpomínková akce k 75. výročí osvobození koncentračního tábora Rudou armádou – ta vstoupila do bran tábora 27. ledna 1945 a tento den se v roce 2005 stal Mezinárodním pamětním dnem holokaustu. Jak ale chápat prohlášení Evropské unie, které začíná větou:

„Před sedmdesáti pěti lety spojenecké síly osvobodily nacistický koncentrační tábor Osvětim-Birkenau.“ (https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/statement_20_90)

To už zřejmě nedopatření není... Současné vztahy k Rusku viditelně nacházejí odezvu i ve výkladu dějin. O podivném připomínání minulosti mi v dubnu letošního roku napsali dva lékaři z Hradce Králové, kteří se na mne obrátili jako na předsedkyni OV ČSBS Svitavy:

„Bohužel, v dnešní době stále více přibývá snah historii přetvářet. Jedním z posledních skutků byla reportáž Studia ČT 24 dne 27. 4. v 13.43 hod., na kterou mě upozornil kolega. Mladičká reportérka vedla rozhovor s historikem Vojenského historického ústavu panem Jindřichem Markem k 80. výročí založení koncentračního tábora Osvětim. Během rozhovoru se na obrazovce opakovaně zobrazovala fotografie bojového vozidla pěchoty (BVP) americké armády. Reportáž pokračovala oslavou americké armády při osvobozování Chebu. Ptám se, jak BVP americké armády souvisí s koncentračním táborem Osvětim, který v lednu 1945 osvobodila Rudá armáda!? Jako ‚koncesionáři‘ Čt mi tento přístup editora velmi vadí. Je to záměr či elementární neznalost? Obojí je špatně.

Dovolujeme si Vaším prostřednictvím oslovit Český svaz bojovníků za svobodu, jako snad stále ještě ve společnosti respektovanou autoritu, která by mohla interpelovat kompetentní orgány a minimálně dát najevo, že ve společnosti je dost lidí, kterým toto konání není lhostejné.“

Je mi to moc líto, ale fotografii připomínající mi Jiřího Steinera i psaní lékařů z Hradce Králové ukládám znovu do archivní krabice. I kdyby Český svaz bojovníků za svobodu byl uznávanou autoritou, nemohl by ovlivnit módní trend přenášet protiruské postoje do výkladu minulosti a přizpůsobovat ji současným politickým poměrům, a to dokonce na úrovni nejvyšších představitelů Evropské unie. Mohu pouze tyto řádky nabídnout čtenářům našeho webu, které si ještě dovoluji upozornit na slova vězně koncentračních táborů Auschwitz, Buchenwald a Dora, Jiřího Beneše, synovce prezidenta Edvarda Beneše, která napsal v roce 1945 ve své knize *V německém zajetí*:

„Válka se skončila a čas pomalu osušuje slzy. Němci jsou podrobeni trestu. My, kteří jsme prožili německou okupaci a přežili německé koncentrační tábory, víme, že je to trest zasloužený, třeba mnozí z nás předpokládali v době otroctví, že trest bude přísnější. Ale časem se mnoho zapomíná a mohlo by se stát, že po letech budou naše děti jinak hledět na děti dnešních Němců, a zcela jistě děti dnešních Němců budou vidět jen trest a budou hledět zapomenout na vinu svých otců a matek. Je proto třeba zajistit důkazy o tom, jak hluboko pod úroveň dravé zvěře klesl německý člověk v letech 1939 až 1945.

Jistě i mnozí z naší generace nebudou moci uvěřit, jak šílené krutosti byl schopen výkvět německého národa. Je proto třeba vydat svědectví těch, kdo viděli a prožili. Tato kniha je mé svědectví.“

Mnohá svědectví uchovávají také historicko-dokumentační komise ČSBS, řada z nich byla zpracována v soutěži historických a literárních prací, které jsou uloženy v Národním archivu, některé byly publikovány samostatně nebo ve sbornících vydávaných v posledních letech pouze oblastními organizacemi ČSBS, kterým se podařilo získat finanční prostředky ve svých regionech. Škoda, že se ve více než šestimilionové státní dotaci nenajde pár desítek tisíc korun, aby se v někdejší tradici vydávání sborníků i na ústřední úrovni mohlo pokračovat. Až se historie druhé světové války stane dávnou minulostí a její výklad se oprostí od politického nazírání, budou tato svědectví důležitým a nenahraditelným pramenem nezaujatého objektivního poznání a snad i výstrahou budoucím generacím.

Jitka Gruntová

Doplnění ohlednutí o zasedání ÚV ze dne 23. 6. 2020

3. 8. 2020

Dne 28. 6. jsem vložil na tyto stránky Zprávu o zasedání ÚV, jež se konalo dne 23. 6. 2020, v níž jsem se snažil předložit věcnou a zevrubnou informaci o tématech, jež byla předmětem jednání. V delším časovém horizontu jsem si dodatečně uvědomil některé momenty, o které bych se se všemi rád podělil. Nebojte se, budu velmi stručný.

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Doplnění ohlednutí o zasedání ÚV ze dne 23. 6. 2020

3. 8. 2020

Celý text, na který navazuji, najdete [zde](#). Odkaz uvádím jen pro osvěžení paměti, která může obzvláště v mém věku občas vypovědět službu, a to zcela bez náhrady, jak už to ostatně v životě chodí; tento text mi vzápětí po onom zasedání přinesl nevšední zážitek. Nejmenovaný bratr mne při jedné příležitosti se zasedáním naprosto nesouvisející obvinil, že jsem ve zprávě, kterou nota bene jsem neměl právo psát, ze lži v ní uvedené. Šlo totiž o to, zda bratr Kredba obvinil bratra Vodičku, či tomu bylo naopak. Přiznám se, že jsem se poté ptal účastníků zasedání ÚV, zda si na to vzpomínají, a byla potvrzena moje verze, čímž mi spadl kámen ze srdce; a pokud nejmenovaný bratr, bude číst tyto řádky, nechť potrápí svou paměť a zpytuje své svědomí.

Druhá závažná skutečnost, o které se ve stejný čas mluvilo, byla věta – a nyní cituji: „*Žádný z návrhů Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ ke 13. zasedání ÚV (viz) nebyl na jednání zařazen.*“ Stejný nejmenovaný bratr tuto větu opět označil za lež. Přiznávám, že tentokrát měl bratr tak trošku pravdu, neboť žádný z nás účastníků zmíněného zasedání se nepostaral o její zařazení do programu. V mém případě ovšem šlo spíše o to, že se o nich nikdo nezmnínil, i když o nich všichni účastníci zasedání věděli. Tímto se bratrovi omlouvám a doufám, že i on omluvu přijme. Dovolil bych si ovšem podotknout, že příležitost, o které se výše zmiňuji

a kterou nehodlám blíže specifikovat místně ani časově, nebyla – mírně řečeno – vhodná k uvedeným vyjádřením nejmenovaného bratra.

Milan Vichta, předseda OV ČSBS Praha 6 a člen ÚV ČSBS

Několik otázek

3. 8. 2020

Přes dvacet let jsem působila jako učitelka a svým žákům jsem vždy říkala, že když něco neví, ať se zeptají, protože ptát se není ostuda. Jen hlupák se neptá. Řídím se tím i já, a protože na zasedání výkonného ani ústředního výboru našeho svazu se na dotazy byť opakovaně kladené neodpovídá (ne všichni tam mlčí jako ryby), položím je alespoň zde – možná někdo z návštěvníků našeho webu, třeba inspirativně se zamýšlející paní Karolína Bystrá či pan šéfredaktor Národního osvobození Jiří Csermelyi, mi poskytnou odpověď a poučení. Nevylučuji, že odpovědi by mohly zajímat i jiné naše členy.

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Několik otázek

3. 8. 2020

- Kdy a jak konkrétně, například v posledních dvou letech, bojovali členové předsednictva ÚV ČSBS proti zkrusování dějin?
- Za jakou činnost ve prospěch ČSBS byl oceněn pamětní medailí našeho svazu Daniel Herman, a to bez schválení Ústředním výborem ČSBS?
- Jak přispívá k naplňování cílů ČSBS muzeum Waldemara Matušky a josefovská vojensko-technická expozice válek v Koreji, ve Vietnamu, v Perském zálivu... a sbírka modelů hasičských autíček tamtéž?
- Kdy dostane OV ČSBS Svitavy odpověď na otázku několikrát přednesenou na jednání VV a ÚV ČSBS i písemně zaslou, proč v rámci zájezdu na Tereziňskou tryznu v květnu 2018 nemohla moravskotřebovská organizace navštívit Muzeum Josefov, protože pan Miroslav Frost jí sdělil, že bohužel muzeum končí, neboť jim zvedli nájem, který nemohou již akceptovat?
- Jak je možné, že ČSBS provozuje Muzeum Josefov za využití finančních prostředků státní dotace včetně mezd jeho pracovníků a plateb bezpečnostní agentuře, v níž figuruje místopředseda ÚV ČSBS Milan Andres, když smlouvu s majitelem vystavovaných sbírek Miroslavem Frostem neschválil Ústřední výbor ČSBS, jak vyžaduje *Organizační řád ČSBS*?
- Jedné z pracovníků tohoto muzea zaměstnané na dohodu o provedení práce (což představuje 300 hodin práce za rok) byla vyplacena mimořádná odměna a odměna za přesčasovou práci, a tím porušen zákon – nesehrál v tom čistě náhodou jistou roli její příbuzenský vztah s funkcionářem VV ÚV ČSBS?
- Proč se finančně nepodporují expozice Památníku Pečkárna v Praze a Památníku Kounicovy koleje v Brně provozované Českým svazem bojovníků za svobodu?
-
- `<li style="margin-top:0cm;margin-right:0cm;margin-bottom:0cm;margin-bottom:.0001pt;text-align:justify>`Kdo a na základě jakých zásad rozděljuje příspěvky ze státní dotace oblastním organizacím ČSBS?
- Kdo a podle jakých kritérií rozhoduje o tom, že některá oblastní organizace nedostane příspěvek ze státní dotace, byť o něj požádala, odevzdala v termínu řádné vyúčtování předchozího roku, statistické hlášení i zdůvodněnou žádost o příspěvek ze státní dotace?
- Proč jsou v evidenci Českého svazu bojovníků za svobodu vykazovány oblastní organizace, které již dva roky neposlaly organizačnímu oddělení statistické hlášení a nezasílají zápisy ze schůzí?
- Jsou na jednání ÚV ČSBS zvaní jako jeho řádní členové (tedy s právem hlasovat) pouze patřičně zvolení zástupci oblastních výborů?

- Kdy a kde se v době nouzového stavu konala – v období od 20. do 23. března 2020 – konference Oblastní organizace ČSBS Chrudim (rozšířená o členy někdejší Oblastní organizace ČSBS Pernštejsko), která zvolila nový oblastní výbor v čele s předsedou JUDr. Petrem Šádou?
- Kdy bylo vyhlášeno výběrové řízení na obsazení místa šéfredaktora svazového periodika *Národní Osvobození* (v souladu s *Organizačním řádem ČSBS*) a kolik zájemců se do tohoto výběrového řízení přihlásilo?
- Kam se poděl Fond Národního Osvobození, na který jsme přispívali svými honoráři jako autoři článků do našich novin?
- Kdy schválil (v souladu s *Organizačním řádem ČSBS*) Výkonný výbor ÚV ČSBS plat šéfredaktora *Národní Osvobození* Jiřího Csermelyiho?
- Je to jen náhodná shoda příjmení, že účetnictví pro ČSBS zpracovává paní Daniela Csermelyi, nebo existuje její příbuzenský vztah se šéfredaktorem *Národního Osvobození*?
- Kdy se začne uskutečňovat pořizování zvukového záznamu z jednání VV a ÚV ČSBS, aby bylo možné ověřit správnost zápisu a případné výhrady proti znění zápisu?

Závěrem podotýkám, že nejsem nepřítel svazu, jehož členkou jsem jako pozůstalá po politickém vězni a příslušníku domácího odboje od roku 1980 a obdržela jsem řadu svazových ocenění včetně kříže „Za zásluhy“, nejsem dovedně maskovaný „pirát“ a za svým jménem se neskrývá žádný (ani třídní) nepřítel – ověření může nevěřící čtenář/ka provést tak, že se mi ozve přes návštěvní knihu na webové stránce www.gruntova.cz. Mám sice smysl pro humor čtenářky *Národního Osvobození* Karolíny Bystré a mohla bych ji potěšit podpisem „Jitka-pirátko“, ale nechci se rozhodně dotknout pana Bartoše... Tak tedy zůstanu u obvyklého:

Jitka Gruntová

Informace o svazu ve sdělovacích prostředcích

26. 7. 2020

Protože současné vedení našeho svazu provozuje pštrosí politiku – před problémy strká hlavu do písku, mlčí k podstatným sdělením, která se ve veřejném prostoru nacházejí –, a též proto, že mnozí členové svazu nejsou o takových sděleních informováni, přinášíme o nich přehled.

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Informace o svazu ve sdělovacích prostředcích

26. 7. 2020

Přehled informací o svazu ve sdělovacích prostředcích.

Publikujeme webové odkazy na texty, které se našeho svazu týkají. Jednotlivé příspěvky mají různou míru serióznosti, různou hodnotu sdělení i shodu se skutečností, jsou i rozličné z hlediska politického zaměření autorů, které do nich nezřídka proniká. Vždy je však nutné, pro správnou činnost svazu, tyto informace znát a pracovat s nimi.

Přehled sdělení, jejich obsah, především názorně ukazuje neschopnost současného předsednictva tvořit pozitivní obraz našeho svazu ve veřejném informačním prostoru, kladnou image pro veřejnost.

Přehled je podle data publikace chronologicky sestupně. Snažil jsem se zahrnout příspěvky z letošního a minulého roku. Jde o takové, u nichž je identifikovatelný autor či autorský subjekt. Kladně je potřeba hodnotit, že u všech je autor či autorský subjekt uveden, je identifikovatelný. Setkal jsem se s jedinou výjimkou – jakýsi primitiv, který sesmolil některé

známé údaje proto, aby mohl z větší části publikovat nepravdivé fejky o některých členech našeho svazu (například o mně), se skryl pod podpisem „Jiří C. Jadrný“; význam slov anonym je zřejmý, pochází ze starořeckého slova [ἀνώνυμος](#) (*bezejmenný*) – v tomto případě však nejde o anonyma, nýbrž o propagandistický ksindl.
Pro zobrazení odkazu Ctrl + kliknutí.

Zpracoval PhDr. Vladimír Pelc

24. 7. 2020

Svaz údajných bojovníků za svobodu spolupracovníka VB Vodičky podivně hospodaří
FORUM 24, redaktor Jan Jandourek

24. 7. 2020

Vodičkův svaz bojovníků za svobodu vrátil dobrovolně státní dotaci. Aby se vyhnul daňové kontrole

iRozhlas.cz, redaktorka Kristýna Guričová; též ČTK

4. 2. 2020

„Je to výsměch pamětníkům války.“ Vodičkův svaz bojovníků provozuje muzeum Waldemara Matušky

iRozhlas.cz, redaktorka Kristýna Guričová

3. 1. 2020

Místo připomínky odboje špekáčky či mimořádné odměny. Vodičkův svaz prověřuje i finanční úřad

iRozhlas.cz, redaktorka Kristýna Guričová

3. 12. 2019

Český svaz bojovníků za svobodu špatně hospodařil s dotacemi. Hrozí mu, že bude muset vrátit 900 tisíc korun

Česká televize

3. 12. 2019

Problematických 900 tisíc. Ministerstvo našlo chyby v hospodaření Vodičkova svazu bojovníků za svobodu

iRozhlas.cz, ČTK

28. 11. 2019

Podpora pro Vodičkův ČSBS v Pardubickém kraji klesá

Pardubický deník

20. 3. 2019

Akce svazu bojovníků za svobodu jsou v rozporu se zájmy Česka, řekl Metnar

iDnes.cz

8. 3. 2019

Kontroverzního šéfa svazu bojovníků Vodičku nechtějí po Lidicích ani Ležáky

iDnes.cz

5. 3. 2019

Člen bojovníků za svobodu nazval učitele neonacistou, dostal podmínku

iDnes.cz

27. 2. 2019

Svaz bojovníků za svobodu inklinuje k minulému režimu, vyhněte se jeho akcím, doporučuje Senát
iRozhlas.cz, ČTK

27. 2. 2019

Vodička nedostane slovo na pietě v Lidicích. Proti šéfovi svazu bojovníků se postavil přeživší vyhlazení
iRozhlas.cz, **voh**, **ako**, ČTK

15. 2. 2019

Hřib odmítl půjčit svazu bojovníků za svobodu sál kvůli ocenění Ondráčka. Spolek už rozeslal pozvánky
iRozhlas.cz, ČTK

13. 2. 2019

Po Plzni i Jihlava. Další krajské město odmítá podpořit svaz bojovníků za svobodu
Česká televize

19. 1. 2019

Senátoři se nechtějí účastnit akcí svazu bojovníků, vadí jim jeho předseda
iDnes.cz

12. 1. 2019

Poslanec Janda nazval Vodičkův svaz bojovníků pofidérním. Hrozí mu disciplinární řízení

19. 7. 2020

V poslední době sdělovací prostředky věnují Českému svazu bojovníků za svobodu (ČSBS) zvýšenou pozornost. Není to tím, že by byl *okurkáč*, témat k publicistickému využití je dost; je to tím, že svaz je vinou současného vedení, předsednictva, v rozkladu.

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Svaz ve sdělovacích prostředcích

19. 7. 2020

Vidím v zájmu sdělovacích prostředků pozitivní posun – už se neorientují pouze či převážně na informace o politickém a profesním působení Jaroslava Vodičky, Emila Kulfánka popř. dalších členů předsednictva v době před listopadem '89. Více se zabývají současnými politickými a hospodářskými problémy svazu, politickým a hospodářským tunelováním svazu ze strany jeho současného vedení. Pochopitelně zmiňují, že mnoho politických institucí, měst a obcí současné předsednictvo politicky bojkotuje; to je skutečnost vyvolaná jednáním předsednictva, skutečnost, která se negativně dotýká celého svazu.

Čeho si sdělovací prostředky všímají?

Pochopitelně hospodářské kontroly MF ČR ve svazu; viz. Hospodářská kontrola ministerstva financí přinesla nejen informace o pochybení některých oblastí svazu, zejména však vedení, předsednictva, při zacházení se státní dotací. Zpráva ukazuje na machinace současného vedení svazu s počtem oblastních organizací, a tím s počtem členů ústředního výboru – některé organizace jsou s největší pravděpodobností „duté“, tedy prázdné, popř. naplněny velrybářským způsobem; viz.

Tri signatáři Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ se svými názory vystoupili v pořadu Reportéři ČT nazvaném Vzpouza u bojovníků (premiéra: 22. 6. 2020 ve 21:25 na ČT1); jeho hodnocení je na našich webových stránkách; Viz Při přípravě tohoto pořadu Jaroslav Vodička, současný předseda ČSBS, čtyřikrát doslova utekl před redaktorkou a jejími otázkami, a tak znovu prokázal neschopnost komunikace se

sdělovacími prostředky, neschopnost přímého jednání ve veřejném prostoru. Jde o to, že se Jaroslav Vodička bojí otázek, které by dostal, a na něž by nebyl schopen či ochoten odpovědět.

Neschopnost pravdivě informovat je současnému vedení svazu vlastní, není divu, že se tak stáváme lehkou kořistí novinářských investigací – kupř. Aliance národních sil má podle registru politických stran sídlo v budově Českého svazu bojovníků za svobodu Legerova 1854/22, 120 00 Praha 2; předsedkyně aliance prohlásí *máme tam pronajatou jednu kancelář a získali jsme od Českého svazu bojovníků za svobodu bezplatnou smlouvu na její pronájem a tiskový mluvčí svazu Ioannis Sideropulos kontruje politická strana Aliance národních sil nemá v prostorách ústředí ČSBS v Praze za úplatu, ale ani bezúplatně, pronajaté žádné obytné nebo neobytné místnosti; viz.* Přitom ze svědectví je zřejmé, že uvedená aliance v budově svazu působí; *viz.*

Seriózní byl článek v deníku Právo (redaktor Aleš Fuksa), článek uvádím v příloze; též *viz.* Informoval o nové organizaci, kterou založila valašskomeziříčská stočlenná buňka Českého svazu bojovníků za svobodu.

PhDr. Vladimír Pelc

[Právo článek Valaši se odtrhli.pdf](#)

Komentář k NO č. 13/14

3. 7. 2020

Tiskový orgán našeho svazu Národní osvobození, již dávno není tím čím kdysi bývalo.

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Komentář k NO č. 13/14

3. 7. 2020

Vážení přátelé, sestry a bratři, včera došlé Národní Osvobození (NO) č. 13/14 je pro mě opět velkým zklamáním. Chybí mi rubriky z došlé pošty, čtenáři nám píší a obrazy z dění ze ZO. Dlouhá literární díla stále stejných autorů. NO není kniha, ale měla by být oknem do základních organizací a činnosti svazu. Za šéfredaktora Danička bylo tolik článků, že se do NO nevešly, musel je odmítat, ale vždy jsem měl na příspěvek zpětnou vazbu, dneska nic – ani příspěvek nevyjde, má cenu ještě přispívat? Konečně se v NO objevilo „odsouzení prodeje předmětů s nacistickou symbolikou“. Díky Michale Klímo, věc už byla do nebe volající. Na věc jsem poukazoval už v roce 2017, bez odezvy, dále článek v MF Dnes ze dne 23. 02. 2017 redaktorů Lukáše Valáška a Veroniky Horákové „Trička, hrnky. Masový vrah se prodává nejlépe.“ Přesto do nedávna dělalo NO hláskou troubu Našemu vojsku a propagovalo jeho knihy na celé strance, proč?

Zdeněk Říha, bývalý místopředseda ZO ČSBS Písek, nyní člen ZO ČSBS České Budějovice

Ohlédnutí za plénárním zasedáním ÚV ČSBS 23. 6. 2020

28. 6. 2020

Konečně pominula restriktivní opatření v souvislosti s koronavirovou krizí a pandemií a ústřední výbor měl možnost se sejít na svém řádném plénárním zasedání, které se dle plánu mělo sejít a sešlo dne 23. 6. 2020. Výsledky jeho jednání byly v mnohém zklamáním, i když pro ty více zasvěcené po pravdě řečeno ani tak ne.

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Ohlédnutí za plénárním zasedáním ÚV ČSBS 23. 6. 2020

28. 6. 2020

Účast na něm nebyla nikterak vysoká, kolem čtyř desítek členů, což lze vzhledem k celkové situaci pochopit, i když témata, jež byla předmětem jednání se jevila z hlediska situace svazu životně důležitá.

Prvním bodem v programu byla kontrola plnění usnesení 11. zasedání ÚV ČSBS ze dne 19. 11. 2019 a hlasování per rollam, jež bylo i přes zjevnou nezákonnost uskutečněno. Předseda ÚV ČSBS Jaroslav Vodička se snažil postup obhájit s poukazem na občanský zákoník, mimořádnou situaci a zákon, který byl v souvislosti s koronavirem schválen PSP PCR. Podpořil ho JUDr. Hais a nový právní poradce ÚV ČSBS místo JUDr. Kissewetera. Nicméně i on konstatoval, že je to vše a to cituji jeho slova „na hraně“. Oponentem byl bratr Josef Kredba, který citoval stanovisko právníka F. Boldta ([viz](#))

Předseda ÚV napadl bratra Kredbu, že označil zesnulého předsedu EK (ekonomické komise) bratra Kalivodu za defraudanta, a obvinil ho z podvracení a rozbíjení svazu. Došlo k hádce mezi nimi, během níž bratr Vodička častoval bratra Kredbu křikem a emočními výlevy.

Poté se zmínil o pořadu Reportéři ČT ([viz](#)), který se zabýval současnou především ekonomickou situací ve svazu a obvinil ty, kteří poskytli rozhovor, že sami dluží svazu nemalé částky z důvodu chyb v účetnictví a neoprávněného nakládání s rozpočtovými prostředky. Konkrétně se zmínil o OV ČSBS Benešov – 65 000 Kč a OV ČSBS Brno-venkov 67 000 Kč. Konstatoval, že tím jsou porušovány závěry sjezdu ČSBS a úkoly z nich vyplývající.

Poděkoval sestře Bobošíkové, že rozhovor redaktorům neposkytla. Zvažuje se prý podání stížností na jednání redaktorů. Velkou pozornost a následnou diskuzi vzbudil i návrh rozpočtu svazu na rok 2020, v němž se stále rozděluje podle počtu členů nikoli dle aktivity oblastních organizací. Předsednictvo zmínilo kritiku, malé množství konkrétních návrhů a konstatovalo, že nelze pokrýt všechny požadavky a dále že vážně podpora ze strany magistrátů.

Opětně vystoupil bratr K. Kredba s grafem, ze kterého bylo patrné, jak malá část finančních prostředků jde do jednotlivých oblastí ve srovnání s ústředím. V této souvislosti kritizoval bratr Kulfánek hospodaření OV Valašské Meziříčí bratr Kredba se ohradil a obvinil ho ze lži.

Zásadní připomínku k rozpočtu vnesl bratr Vaněk s poukazem, že chybí k němu komentář a nelze jej proto považovat za relevantní. Proti rozpočtu v této podobě hlasovalo 6 přítomných členů (vzhledem k celkovému počtu přítomných členů ústředního výboru tak bylo hlasování neplatné).

Zpráva předsedy ÚKRRK bratra Cincibuse, jež byla poté přednesena, dovršila obraz katastrofální situace, jež ve vrcholných orgánech svazu panuje. V převážné míře byla věnována výsledkům kontroly MF ČR. Vyplývá z ní, aspoň dle bratra Cincibuse, že nebyla zjištěna žádná úmyslná trestná činnost, nikdo se nemusí z ničeho obviňovat a nikdo není viněn. Dlužná částka byla splacena z výnosu prodeje. Požadovat po oblastních výborech, aby zaplatily škody, by mělo likvidační dopad nejen na svaz ale i na oblastní organizace. Zpráva mlčky přešla, lépe řečeno nevyjádřila se k pochybení předsednictva – neoprávněné vydané částky na odměny, náklady na časopis Národní osvobození, muzeum Josefov, muzeum Waldemara Matušky atd., jehož podíl na celkové částce činí přes 600 000 Kč.

Bratr Bukovský uvedl, že část viny nese i bývalá účetní firma, která byla pověřena za nemalé roční náklady vést účetnictví a je tudíž i ona odpovědná. Vyplývá z toho, že ÚKRRK, jež má dbát na úzkostné dodržování pravidel, zakrývá zjištěné nedostatky a pochybení způsobené i vrcholnými orgány svazu. Za hospodaření svazu je odpovědný předseda a místopředsedové a měly by nést odpovědnost za náhradu takto vzniklých škod. Stejně je to ovšem i v případě oblastních organizací. Zpráva byla ÚV vzata na vědomí.

Další témata projednávaná na plenárním zasedání, i když v zásadě důležitá, nejsou v tomto komentáři zmíněna, neboť by na celkovém, a přiznejme si znepokojivém obrazu stavu vedení svazu, zásadním způsobem nic nemohla změnit, spíše jen dokreslit.

Situace je velmi vážná a je řešitelná pouze tehdy, pokud nejen vedení, ale i podstatná část členů ústředního výboru najde odvahu nazvat věci pravými jmény a podívat se nelítostně pravdě

přímo do očí a to bez růžových skel a příkras a nejen bez zájmu pasivně přijímat a poté stejným způsobem pro ně hlasovat
Žádný z návrhů Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ ke 13. zasedání ÚV (viz) nebyl na jednání zařazen.

Milan

Vichta

Zprávu Milana Vichty členové Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ schválili jako svou informaci členům ČSBS a veřejnosti.

*Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“
(signatáři platformy jsou jmenovitě uvedeni zde)*

Vzpouora u bojovníků

25. 6. 2020

Ohlasy ve sdělovacích prostředcích

Upozornujeme na pořad, který se zabýval tunelováním ČSBS současným vedením.

Jde o pořad: **Reportéři ČT nazvaný Vzpouora u bojovníků**

Premiéra: 22. 6. 2020 ve 21:25 na ČT1

Část pořadu, týkající se ČSBS a Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“, byla na webové stránce ČT1 uvedena textem:

Český svaz bojovníků za svobodu by měl připomínat hrdiny českého odboje 2. světové války. V posledních letech ale pod vedením bývalého agenta Veřejné bezpečnosti Jaroslava Vodičky proslul spíš skandály. Nyní se proti vedení postavili sami členové spolku. Vytvořili platformu a začali se ptát, co se děje s šestimilionovou dotací, kterou každoročně získávají ze státního rozpočtu. Na připomínání českého odboje podle nich jde jen zlomek z dotace. Více reportéři Jana Neumannová a Karel Vrána.

Celý pořad si můžete pustit zde (Ctrl + klik): <https://www.ceskatelevize.cz/porady/1142743803-reporteri-ct/220452801240024/>

Část pořadu týkající se ČSBS je od 14:32 minuty.

Publikujeme vyjádření k pořadu od Vladimíra Pelce.

Vzpouora u bojovníků

25. 6. 2020

Rád bych se k pořadu stručně vyjádřil.

Pořad měl jako téma „co se děje s více než šestimilionovou dotací, kterou svaz získává ze státního rozpočtu“, jak redaktor Marek Wollner v úvodu řekl. Nastoleno tedy bylo téma věcné, odborné.

Do asi 8. minuty se pořad tématu v zásadě držel (celkově měl téměř 14 minut), s mírným vyšínutím z něho v podobě vstupů poslankyně a předsedkyně Rozpočtového výboru Parlamentu České republiky Miloslavy Vostré (KSČM), která nepochopitelně hovořila o tom, že politici jsou různí, mají svérázné projevy, a že na to tedy i p. J. Vodička, předseda ČSBS, má nárok, což se sledovaným předmětem, tedy špatným a neprůhledným hospodařením současného předsednictva svazu, nekorespondovalo; její tvrzení k problému hospodářského tunelování svazu jeho vedením že jde o žabomyší války, svědčí buď o neznalosti reálií, nebo spíše o primitivní politické podpoře za každou cenu.

V této první části se pořad držel tématu, které bylo politicky uvozeno, a přinesl k němu správné a pravdivé informace. Vystupovali zde odborníci: Ladislav Mejzlík, děkan, Fakulta

financí a účetnictví VŠE, Praha, Michal Žurovec, mluvčí MF ČR, David Pátek, realitní odborník; divák měl možnost učinit si o problému solidní a správný přehled.

Po necelých osmi minutách pořad opustil proklamované téma („co se děje s více než šestimilionovou dotací, kterou svaz získává ze státního rozpočtu“), a tematizoval notoricky známé informace o předlistopadové profesní a politické činnosti některých členů předsednictva, které neměly k tématu hospodaření svazu vztah – musíme si ale uvědomit, že pokud ve vedení našeho svazu budou současní členové předsednictva, pak jsme pro sdělovací prostředky jednoduchým politickým terčem. Ideové hodnocení činnosti svazu historikem z ÚSTR Petrem Blažkem, opět nesouvisející s tématem, bylo jednostranné, paušalizující a tedy nepravdivé – ve svazu jsou více než čtyři tisíce členů, jejich politickou orientaci a názory nelze paušalizovat; mnohdy jde o názory aktuálně politicky až diametrálně rozdílné; sjednocuje je tradování tradic protinacistického odboje. Absolutním věcným vyšinutím z tématu bylo víceminutové povídání o praporečnickovi svazu Miloši Matouškovi; navazující Jiří Cihlář, uvedený jako publicista a spisovatel, který se k M. Matouškovi též mimo téma zcela zbytečně vyjadřoval, posunul tuto část reportáže do bulvárního tvaru. Miroslav Mareš, politolog, Masarykova univerzita, Brno, se též k ohlášenému tématu nevyjadřoval. Zcela nemístné pak byly informace o Alianci národních sil – ta nemá s výrazným hospodářským tunelováním svazu současným předsednictvem nic společného –, stejně jako prezentované politické výlevy Jiřího Černoorského.

Jaroslav Vodička, současný předseda ČSBS, tím, že čtyřikrát doslova utekl před redaktorkou a jejími otázkami, znovu prokázal neschopnost komunikace se sdělovacími prostředky, neschopnost přímého jednání ve veřejném prostoru.

Pro domo bych chtěl vyjádřit lítost nad tím, že pouze tři signatáři Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ v pořadu se svými názory vystoupili (redaktorka Jana Neumannová mě ubezpečila, že oslovila všechny signatáře) – za sebe proto děkuji Milanu Fryčkovi z organizace Brno-venkov a Milanu Vichtovi z organizace Praha 6.

Předchozí řádky jsou pouhými postřehy, ke komplexnímu hodnocení nejsem kompetentní.

Vladimír Pelc

Anketa Institutu svobody a demokracie u příležitosti 75. výročí osvobození

13. 5. 2020

Vážení přátelé, bratři a sestry,
v souvislosti s 75. výročím vítězství nad německými okupanty jsme v našem Institutu svobody a demokracie uspořádali anketu na téma: **JAK SE PROMÍTNE DO SMĚŘOVÁNÍ ČESKÉ REPUBLIKY A EU FAKT, ŽE SE V ROCE 75. VÝROČÍ DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLKY V EVROPĚ NEKONAJÍ PIETNÍ AKTY?** Získali jsme od významných osobností naší země zajímavé odpovědi, které si Vám dovoluujeme poskytnout k využití na platformě

Vraťme vážnost ČSBS.

S pozdravem

Jana Bobošíková

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Anketa Institutu svobody a demokracie u příležitosti 75. výročí osvobození

13. 5. 2020

Viz

Historie a její učitelé, aneb skoro neznámý památník

21. 4. 2020

Místa, kudy kráčely dějiny bojů za zápas naší vlasti ruku v ruce s utrpením a bolestí, by neměla nikdy upadnout v zapomenutí. Věta praví, že kdo nezná svou historii, bude nucen ji opakovat, totiž není jen klišé, ale nadčasová pravda.

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Historie a její učitelé, aneb skoro neznámý památník

21. 4. 2020

Jednoho pošmorného dne roku 2013 jsem spolu se svými dlouholetými kamarády, učiteli dějepisu, stál před impozantním vchodem do monumentální budovy, jež bezesporu patří k mnoha architektonickým skvostům naší matičky stovčaté. Důvodem mé přítomnosti nebyl zdaleka jen obdiv k této budově, kterou si nechal podle projektu architekta Maxe Spielmanna postavit bankéř a zámožný podnikatel Julius Petschek ve dvacátých letech. Čekal jsem s dalšími zájemci na průvodce, jenž nás měl provést místnostmi, v nichž byl iniciativou navrátilivších se politických vězňů zřízen ve druhé polovině čtyřicátých let památník, který bude v budoucích letech připomínat utrpení těch, kteří se zasloužili o svobodu naší vlasti a mnozí z nich za ni s plným vědomím položili svůj život. Zmíněná budova se v letech 1939–1945 stala sídlem řídicí úřadovny nacistické Tajné státní policie, která vstoupila do historie pod zkratkou gestapo, a přízemní místnosti, ve kterých se nachází expozice včetně hrůzných artefaktů pamatujících ony tragické časy, vstoupily do dějin pod eufemistickým pojmenováním „domácí vězení“. Tehdy jsem ještě netušil, že se o pár let později stanu nejen členem Českého svazu bojovníků za svobodu, dokonce předsedou Oblastního výboru v Praze 6, ale také průvodcem v Památníku Pečkárna. Věnuji se této činnosti už od roku 2017 a přináší mi, nač si to nepřiznat, uspokojení z toho, že návštěvníkům zprostředkovávám důležitý odkaz na závažné, byť tragické období našich národních dějin. Vždycky na konci prohlídky kladu návštěvníkům, kteří jsou plní dojmů z toho, co měli možnost vidět, a na nichž se v té či oné míře odráží genius loci a tragika v plném dosahu, otázku, co je sem přivedlo. Reakce se různí. Někteří jsou zájemci o historii a často přicházejí se svými rodinnými příslušníky často i dětmi v útlém věku. Druzí zase proto, že viděli nějaký televizní pořad, případně v záplavě informací na internetu je zaujaly naše stránky, popřípadě zmínka na portálech určených pro turistické informace. Prožívám vždy upřímnou radost z toho, že mé bližní neopustil zájem o dějiny země, jež je pro ně kolébkou. Současně s tím ovšem ovládá mou mysl znepokojení, které ve mně uzrávalo celou dobu a nyní se přihlásilo ke slovu. Fakt, že je tento památník návštěvníky vyhledáván, je nesporně pozitivní. Bohužel ona motivace, o níž jsem se zmínil, postrádá jeden podstatný moment. O těchto místech, kde křížová cesta našich moderních dějin je vroubena prolitou krví našich předků, se mají dozvědět nejen z masmédií, ale v hodinách dějepisu. Bohužel tomu tak není, což přiznejme si, je hluché místo činnosti našeho svazu zvláště v oblasti propagace a kde nás v tomto směru čeká ještě hodně práce. Bude žádoucí oslovit nejen školy a učitele dějepisu, ale také katedry historie všech vysokých škol, které mají v popisu práce výchovu budoucích pedagogů, aby každý z nich, dřív než začne svou kariéru, navštívil tato místa. A poté přišel znovu se svými žáky a vůbec by neškodilo, kdyby se přidali i rodiče. Jen tak bude naplněn smysl věty: Historie je učitelkou života.

Milan Vichta, předseda Historicko-dokumentační komise ÚV ČSBS

Haló noviny napravily pochybení

21. 4. 2020

Haló noviny 21. dubna 2020 otiskly můj článek „Buchenwald opravdu neosvobodili Američané“ v rubrice Ze světa, kde byl 14. dubna otištěn článek „Buchenwald si připomněl výročí osvobození“ s nesprávnou informací, že Buchenwald osvobodila v dubnu 1945 americká armáda.

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Haló noviny napravily pochybení

21. 4. 2020

Zájemcům o podrobnější informace o koncentračním táboru Buchenwald doporučuji knihu kolektivu autorů *Buchenwald varuje: Dokumenty, vzpomínky, svědectví*. Praha : Státní nakladatelství politické literatury, 1962, 698 s. Na internetu je dostupná přehledná seminární práce bývalé studentky Gymnázia Cheb Petry Štěpánové *KT Buchenwald*, kde jsou uvedeny i další zdroje informací [absolventi.gymcheb.cz/pestepa/oktava/literatura.html].

Jitka Gruntová

Pár poznatků ke knize „Gestapo. Moc a teror v třetí říši“

20. 4. 2020

Před 87 lety 26. dubna 1933 spatřil světlo světa první zákon o gestapu, nejstrašnějším nástroji nacistické diktatury určenému nejen k pronásledování ideových odpůrců, protistátních deliktů a jiných činů „nepřátelských říši“, jak oficiálně zněla oficiální formulace.

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Pár poznatků ke knize „Gestapo. Moc a teror v třetí říši“

20. 4. 2020

Místem jeho vzniku přesněji přeměny z tamější politické policie bylo Prusko, konkrétně Berlín. Iniciátorem byl tehdejší pruský ministerský předseda a nacista číslo 2 Hermann Göring. Vymul politickou policii z pravomoci zemského ministerstva vnitra a udělil jí výsadu uvalovat tzv. ochrannou vazbu bez jakéhokoli vlivu justičních orgánů. Také se změnil název této instituce na Úřad tajné státní policie – Geheime Staatspolizeiamt, jehož zkrácením vzniklo zmíněné, děs nahánějící pojmenování. Zasluhou Heinricha Himmlera a především Reinharda Heydricha došlo k rozšíření jeho působnosti na celé území říše, převzetí pod vedení SS. Později se gestapo stalo nejen nástrojem barbarského teroru, ale i genocidy národů a etnických skupin v celé Evropě. Způsoby používané touto všemocnou složkou, nad níž neměla kontrolu státní ani stranická byrokracie, k dosažení přiznání tisíců lidí, jež spolknul tento „mlýnek na maso“, nepoznaly dějiny předtím ani potom. Řada vězněných skončila v koncentračních táborech, kam je právě gestapo posílalo většinou s poznámkou „RU“, přeloženo do češtiny „návrát nežádoucí“. Správa a veškeré otázky logistiky spadaly do pravomoci Hlavního správního a hospodářského úřadu SS, střežení vězňů a strážní služba potom útvarům [SS-Totenkopfverbände](#)

(svazy umrlých lebek). Hlavní slovo, pokud šlo o osudy vězňů, mělo tzv. politické oddělení, což byla úřadovna gestapa v příslušném táboře.

K nejpozoruhodnějším publikacím, jež nabízí knižní trh na poli odborných publikací, patří autorský počín dvou uznávaných badatelů Carstena Damse a Michala Stolleho s názvem GESTAPO. MOC A TEROR V TŘETÍ ŘÍŠI, jejíž český překlad nabídlo nakladatelství Paseka v roce 2008. Dovolil bych si v tomto ohledu nabídnout zamyšlení, jež reflektuje názorové trendy některých řekněme „historiků“, tedy spíše s prefixem „rádoby“, a jejich názorových nohsledů a přívrženců. Motivují mě k tomu jejich do nebe volající názory,

kteře prezentují s vážnou tváříd, neopomíjeje přitom dát na odív své CV, kde nechybí i soupis akademických hodností, jež mají dokumentovat jejich odborné renomé. Ptáte se, o jaké názory se konkrétně jedná? Nuže tedy slyšte, ony „pomazané“ hlavy **srovnávají gestapo s „všemocnou“ Státní bezpečností**.

Patrně nikdy si neuvědomili několik zásadních rozdílů a lze téměř s jistotou tvrdit, že knihy, podobné výše uvedené, nikdy nečetli. Nepochopili, či spíše to nechtěli, že celá Bezpečnostní policie (gestapo bylo její součástí) podléhala mocenskému konglomerátu SS, neřídila se žádnými psanými zákonnými normami, jen a pouze názorem svých řídicích orgánů a nacistickou ideologickou doktrínou o nepřátelích říše a „méněcenných“ rasách.

Na rozdíl od Státní bezpečnosti disponovalo gestapo institutem „ochranné vazby“, což znamenalo časově neomezenou internaci „provinilce“, proti níž neexistovaly opravné prostředky. Nejděsivější instrument se skrýval pod písmeny SB – Sonder Behandlung, přeloženo nejpřesněji spojením zvláštní zacházení, či jednání, což v praxi znamenalo vraždu bez jakéhokoli byt' formálního vyšetřování, jen na příkaz náčelníka příslušně řídicí úřadovny gestapa po schválení Hlavním úřadem říšské bezpečnosti. Dalším příkladem hrůzných bestialit byly hromadné popravy, spíše vraždy v rámci stanného práva, které následovaly po „rozsudcích“ stanných soudů, které byly dopředu připraveny a proti kterým nebylo žádné odvolání. Tyto příklady snad přesvědčí každého myslícího člověka že „obludnost“ Státní bezpečnosti naprosto bledne v porovnání s tím, co v tomto směru učinilo gestapo.

Ono „opomíjení“ či spíše záměrné nevěnování pozornosti těmto podstatným skutečnostem je součástí zcela identifikovatelného procesu přepisování dějin či rovnou „vymazání historické paměti“. Nechci tím bagatelizovat činnost a akty zvučle bývalé „ozbrojené pěti dělnické třídy“ – Státní bezpečnosti, o níž existuje v současné době dostatečně bohatá a obsáhlá literatura. Mým záměrem je upozornit na politováníhodné profesní selhání. Těžko říci, co je jeho příčinou. Zajisté nebude jediná, ale zjistit to, to je práce k tomu povolaných expertů.

Milan Vichta, předseda HDK ÚV ČSBS

Buchenwaldská přísaha zavazuje i po letech

19. 4. 2020

Několik dnů nás dělí od připomínky konce dosud nejstrašnější války v dějinách lidstva, která přinesla nejen nevýslovné hoře a utrpení, ale i obrovské materiální škody a doslova zpusťšenou Evropu.

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Buchenwaldská přísaha zavazuje i po letech

19. 4. 2020

Skončilo i utrpení vězňů v mnoha stovkách koncentračních táborů, ve kterých nacisté chtěli původně izolovat své odpůrce za účelem „převýchovy“ v duchu nacistické ideologie, ale i „hněvu národa“, jak tehdy hlásala oficiální nacistická propaganda. Hrůzný fenomén těchto „převýchovných zařízení“, z nichž potom vyvstaly instituce, jež měly realizovat genocidu celých národů a etnických skupin v duchu rasové ideologie a politiky „Drang nach Osten“, jež se v newspeaku vůdců a veleknězů nacistické ideologie eufemisticky nazývaly budováním „nového životního prostoru“, bude ještě dlouhá léta tématem pro historiky.

Tématem nejen pro zkoumání, ale především varovným mementem, čeho byl člověk v osvíceném dvacátém století schopen, navíc v zemi, která patřila ke kolébkám evropské civilizace. V posledních hodinách, kdy se krvácející nacistická bestie zmítala v křečích, našli v sobě heftlingové zesláblí po neuvěřitelném utrpení, týraní hladem, zimou a otrockou prací sílu a odvahu k ozbrojenému odporu proti svým trýznitelům, kteří jim připravovali krvavou lázeň a hodlali ji dovést do vítězného konce.

Čin, který vzbudil zasloužený obdiv a nehynoucí slávu.

Při tryzně 19. dubna 1945 na paměť 51 000 svých zavražděných kamarádů, obětí nacistického teroru, zbylí vězňové vyslovili přísahu. Připomeňme si její znění:

„KAMARÁDI!

My, buchenwaldští antifašisté, nastoupili jsme dnes, abychom uctili památku 51 000 vězňů, kteří byli zavražděni v Buchenwaldu a jeho pobočných pracovních oddílech nacistickými bestii a jejich pomahači.

51 000 vězňů bylo postřeleno, pověšeno, ubito, udušeno, utopeno, vyhladověno k smrti, otráveno a zahubeno smrtícími injekcemi.

51 000 otců, bratrů a synů zemřelo strašlivou smrtí, protože byli bojovníky proti vražednému nacistickému režimu.

51 000 matek a žen a statisíce dětí žalují. My, kdo jsme zůstali naživu, my, svědkové nacistické bestiality, jsme se v bezmocném hněvu dívali, jak naši kamarádi umírají. Jestliže nás něco drželo při životě, byla to myšlenka:

Přijde den pomsty!

Boj ještě není u konce. Ještě vlají hitlerovské prapory. Ještě žijí vrazi našich kamarádů. Sadističtí mučitelé jsou ještě na svobodě. Proto přísaháme na tomto táborovém náměstí v místech fašistických ukrutností před celým světem:

Svůj boj zakončíme teprve tehdy, až poslední viník bude stát před soudci národů.

Naším heslem je zničení nacismu s jeho kořeny.

Naším cílem je vybudování nového světa – světa míru a svobody. To je naše povinnost vůči zavražděným a jejich rodinám.

Na důkaz našeho odhodlání k tomuto boji přísaháme!“

V době, kdy jsme svědky prepisování dějin a mazání historické paměti, zní její poselství jako memento, jež nás zavazuje učinit proti tomu vše, co je v našich silách. Nedopustit, aby jejich památka byla pošpiněna a jejich krev zbytečně prolita.

Vážení zemřelí za svobodu nás všech, vážení přeživší buchenwaldští vězni!

Symbolicky se ve výroční den k vaší přísaze připojujeme, neboť se ztotožňujeme s každým jejím slovem. Slibujeme, že nedopustíme, aby vaše oběť byla zapomenuta a vaše světlá památka jakkoli znevažována.

Milan Vichta, předseda Historicko-dokumentační komise ÚV ČSBS

Buchenwald neosvobodili Američané

18. 4. 2020

Článek Buchenwald si připomněl výročí osvobození – autor (rj) – otištěný v Haló novinách 14. dubna 2020 přinesl znepokojivě nesprávnou informaci (údajně převzatou z ČTK), kterou považuji za nutné uvést na pravou míru. Autor zcela v rozporu se skutečností uvedl, že Buchenwald osvobodila v dubnu 1945 americká armáda. Proti takovému lživému vyjádření co nejrozhodněji protestuji! Buchenwald byl jediný koncentrační tábor na německé půdě, kde se vězni ozbrojeným povstáním osvobodili sami.

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Buchenwald neosvobodili Američané

18. 4. 2020

K osvobození koncentračního tábora Buchenwald došlo odporem vězňů 11. dubna 1945 pod vedením mezinárodního táborového výboru (spolupracovali v něm belgičtí, němečtí, francouzští, italské, polští,

sovětští a čeští antifašisté), který už od roku 1943 budoval pro sebeobranu vojenskou organizaci, „organizoval“ zbraně a střelivo ze zásob SS a ukládal je na bezpečné místo, části zbraní byly pašovány z továrny na výrobu karabin, sovětští vězni vyráběli zápalné láhve... Tato vězeňská vojenská organizace byla připravena chránit vězně před likvidací předcházející zničení tábora, k němuž mělo dojít před příchodem Spojenců. Ozbrojené skupiny vězňů 11. dubna podnikly útok na hlavní bránu, v ostatním drátu kolem tábora přerušily elektrický proud a do půl čtvrté obsadily strážní věže a jiné důležité budovy v táboře, velení převzal táborový výbor. Ozbrojení vězni zajali na 150 esesáků, které pak předali Američanům. Americká armáda přijela 13. dubna, postavila polní nemocnici a zbídačeným vězňům poskytovala pomoc...

Osvobození vězni 19. dubna 1945 formulovali v několika jazycích „přisahu buchenwaldských vězňů“, která končila slovy: „*Jestliže nás něco drželo při životě, byla to myšlenka: Přijde den pomsty! Boj ještě není u konce. Ještě vlají hitlerovské prapory. Ještě žijí vrazi našich kamarádů. Sadističtí mučitelé jsou ještě na svobodě. Proto přísaháme na tomto táborovém náměstí v místech fašistických ukrutností před celým světem: Svůj boj zakončíme teprve tehdy, až poslední viník bude stát před soudci národů. Naším heslem je zničení nacismu s jeho kořeny. Naším cílem je vybudování nového světa – světa míru a svobody. To je naše povinnost vůči zavražděným a jejich rodinám. Na důkaz našeho odhodlání k tomuto boji přísaháme.*“ Tato přísaha je dodnes politickým dědictvím organizací antifašistů z více než dvaceti zemí v Evropě a Izraeli, které zastřešuje Mezinárodní federace odbojářů (FIR), jejímž členem je také Český svaz bojovníků za svobodu.

*PaedDr. Jitka Gruntová,
dcera buchenwaldského vězně číslo 35 139*

Pražané boří hold osvoboditelům

7. 4. 2020

Již poněkolkáté upozorňuje Český svaz bojovníků za svobodu na nebezpečný fašizující trend v České republice.

Celý příspěvek / Rubrika: Komentujeme

Pražané boří hold osvoboditelům

7. 4. 2020

Je tomu již pár let zpět, kdy jsme poukazovali na růst fašismu a neonacismu v českém pohraničí. Kdy pod tichou podporou některých severočeských či západočeských městských radnic a naprostou ignorací českých tajných služeb rostou jako houby po dešti pomníčky bývalým příslušníkům oddílů SS, aktivním členům *Sudetendeutsche Partei*, kteří během války vykonali mnoho dobrého pro třetí říši, či Čechům, kteří se záhy po okupaci hrdě přihlásili k německé národnosti *deutsche Staatsangehörigkeit* a později pak profitovali z říšské blahovolnosti. My se ptáme, jestli jsou orgány a instituce záměrně loajální projevům neonacismu z důvodu zisku slíbeného ze zahraničí od nového velkého bratra teď již nehovořícího rusky, ale německy, nebo jde o ideové přesvědčení či o prostý strach?

Nyní oheň zrady prohořívá z pohraničí do samého srdce Čech, do matičky Prahy. Stejně jako během husitských obranných válek se pojednou z řad pražské smetánky objeví zrada. Nedávno radnice pražských Řeporyjí pod taktovkou ODS odsouhlasila stavbu pomníku příslušníkům ROA, tedy nacistickému vojenskému tělesu složenému z ruských zajatců a přísahající věrnost Adolfu Hitlerovi. Nyní, a opět to je pražská radnice, tentokrát v Praze 6... a opět tomu je pod vedoucí úlohou ODS, kryti koronavirovou pandemií, strhávají sochu maršála Koněva, velitele, který dovedl Rudou armádu do Čech a tak nás pomohl osvobodit od jha nacismu. Těm, kdo se hůře učili dějepisu, připomínáme, že kdyby Rusové nepřišli, tak pro nás měli Němci přichystáno: pro zlomek populace asimilaci (pro modrooké blondáky), pro větší část vystěhování za Ural a pro zbytek pobyt v plynových komorách. Říkalo se tomu konečné řešení české otázky

– *Endlösung der tschechischen Frage*. Je zajímavé, že právě některé autory této zrušné vize radnice českých pohraničních městeček dnes oslavují.

Nelze tedy brát stržení sochy maršála Koněva jinak než jako akt silícího neonacismu a fašismu v Čechách, který rozhodně a ostře odsuzujeme! Tváří v tvář ubitým a popraveným desetitisícům Čechoslováků, kterých by popravdě řečeno bývalo bylo nebýt Rudé armády a československého odboje daleko mnohem víc. Nacisté přece chtěli zánik Československa, jako takového, území i valné většiny obyvatel. Jednoznačně tedy podporujeme prohlášení českého prezidenta pana Miloše Zemana, jenž tento krok pražské radnice ostře odsoudil. Ano, tak se má chovat český prezident. K čemu máme tajné služby? Proč BIS nehájí zájmy České republiky? A čí zájmy tedy hájí? Vždyť před takovými anti-českými činy hned po válce varoval tehdejší prezident Dr. Edvard Beneš a varoval český národ, že jednou tyto akty mířící proti české či československé identitě a svobodě přijdou. A máme to tu, píše se rok 2020 a pod rouškou koronavirové mlhy přichází do Čech neonacismus podpořen některými českými politickými stranami a městskými radnicemi.

Zrádci odění do neoliberálních zaklínadel, drahých obleků a těžící velké sumy peněz z nadnárodních korporací zajásali, když ČSBS, jako jediná hráz neonacismu a fašismu, stížen vnitřním pnutím lehce zavravoral. Nyní je zde a opět jednotný a možná silnější než kdy před tím. My nikdy nedopustíme, aby se z Čech stala opět kolonie novogermánské říše, a pohraničí jiným národům nedáme! Chceme sochu maršála osvoboditele jako symbolu vítězství nad nacismem zpět na své místo!

Luboš Groh, ČSBS Hradec Králové

**konec
2022**

2021

Informace o 10. řádném zasedání Ústředního výboru Českého svazu bojovníků za svobodu

Jednání se uskutečnilo 19. 6. 2019. K jeho usnášeníschopnosti chyběli tři členové ústředního výboru.

Předseda Vodička napadl ty předsedy oblastních výborů, kteří neodevzdali originály účetních dokladů, smluv a dohod o provedení práce do rukou J. Vodičky kvůli finanční kontrole ministerstva financí ČR, tvrzením, že budou stíháni pro zpronevěru. Napsal to i ve svém dopise ze 13. 6. 2019, který adresoval oblastním výborům.

Přesto, že se ústřední výbor nesešel v dostatečném počtu, zvolil dalším místopředsedou ústředního výboru RSDr. Miroslava Mikulčáka, předsedu oblastního výboru ČSBS Vsetín.

Jeho volba i závěry jednání ústředního výboru nejsou pravomocné.

**Na základě informace Jitky Gruntové
zpracoval Vladimír Pelc**
*(na zasedání ÚV jsem nebyl přítomen,
protože jsme měli pravidelné jednání oblastního výboru Benešov)*

Vystoupení na 10. mimořádném zasedání ÚV ČSBS dne 4. 6. 2019

Český svaz bojovníků za svobodu je snad jediným sdružením občanů s celorepublikovým působením, které má v současnosti zásadní politické problémy.

Český svaz bojovníků za svobodu (ČSBS, Svaz) je bojkotován rozšiřující se množinou autorit centrálních – Senátem, v jednotlivých akcích prakticky i Poslaneckou sněmovnou, armádním

ministerstvem, i autorit regionálních – pražským magistrátem, vedeními (samosprávami) některých krajských měst a obcí. Jde o postupně se rozšiřující bojkot zvenčí.

Některé oblastní organizace Svazu vyjadřují vážné znepokojení nad mnoha přetrvávajícími problémy v činnosti ČSBS, hlasují pro odstoupení vedení, vyjadřují nesouhlas s osobní účastí členů vedení na jejich pietních ad. akcích (nejznámější jsou akce v Lidicích a Ležákách). Jde o postupně se rozšiřující bojkot zevnitř.

Proč je taková situace? Protože předsednictvo Svazu porušuje stanovy ČSBS.

Předsednictvo Svazu porušuje stanovy tím, že na své akce zve politiky, kteří tam nemají co dělat; mohou tam být jako diváci, avšak nikoliv proto, aby vykládali své aktuální politické názory na aktuální politické záležitosti kvůli své aktuální politické aktivitě v aktuálních volbách. Svaz nemůže být platformou pro současné politické boje. To je nelegitimní chování vedení a Svaz tak neuznává politickou legalitu.

Na takových akcích mohou vystupovat jen ti politici, kteří jsou ve státních funkcích, nebo jsou poslanci atp., ať s jejich aktuálními politickými názory souhlasíme či nikoli, ale jde o politiky, kteří byli zvoleni v demokratických volbách a Svaz je demokratický a demokracii uznává – to je legitimní chování Svazu, jenž uznává politickou legalitu (viz stanovy Svazu). A hlavně: I tito politici se mohou na akcích Svazu vyjadřovat jen k tomu, jaký je smysl činnosti Svazu; jestliže Svaz bere záštitu nad určitou akcí, vystupující osoby musejí svazové regule dané stanovami Svazu dodržovat. Pokud nechtějí, ať hovoří jinde a jindy. Proto ať si své názory třeba o současném Afghánistánu, současné EU, o současném zapojení ČR do NATO či o současném vojenskopolitické situaci doma i ve světě atp. vykládají jinde.

Neschopnost naplňovat ideovou podstatu stanov Svazu se projevuje i v tom, že vedení Svazu je schopno – bez schválení ústředním výborem, což je podle stanov nezbytné – udělit na jedné straně metál poslanci za KSČM Zdeňku Ondráčkovi, což vedlo k rozsáhlé dehonestaci Svazu kvůli jeho působení v pohotovostní jednotce SNB v listopadu osmdesátého devátého roku, a na straně druhé stejný metál stejné vedení, opět bez potřebného schválení podle stanov Svazu, udělí metál sudetofilovi Danielu Hermanovi.

Vedení Svazu tak dělá pro většinu členů i veřejnosti, zákulisní politiku, která, může vést jenom k jeho likvidaci.

Výrazným nedostatkem, v rozporu se stanovami, je neprůhlednost hospodaření vedením Svazu s movitým i nemovitým majetkem ČSBS; kupř. téměř polovina (v minulém roce sedmačtyřicet, v předminulém devětačtyřicet procent) ze státní dotace užívá vedení bez souhlasu a bez vědomí ústředního výboru, který má o hospodaření rozhodovat.

I v těchto případech je kolektivní řízení Svazu podle stanov nahrazeno osobním rozhodnutím předsednictva Svazu. Přitom předsednictvo Svazu a výkonný výbor odpovídají za šíření dobrého jména ČSBS, za správné, úplné a věrohodné hospodaření s finančními prostředky pro zabezpečení činnosti ČSBS.

Jaké je řešení? Celková personální obměna vedení. Jinak skončí bojovníci na lopatkách.

*Vladimír Pelc,
předseda oblastního výboru ČSBS Benešov*

Informace o 10. mimořádném zasedání ÚV ČSBS dne 4. 6. 2019

Jde o stručnou informaci o uvedeném zasedání, na kterém skupina předsedů oblastních výborů předložila „Otevřený dopis členům ÚV ČSBS“.

1. Většina členů ÚV hlasovala pro zachování současného vedení a stavu (pro změny hlasovalo asi 14 členů ÚV; viz „Otevřený dopis členům ÚV ČSBS“).

2. Objevují se hlasy, že by měly být zrušeny Benešovy dekrety; s tím souvisí i to, že předseda J. Vodička předal bez schválení ÚV před více než jedním rokem svazové vyznamenání bývalému ministru Hermanovi, s cílem, aby zprostředkoval jednání s B. Posseltem, šéfem německého landsmansaftu.

3. Většinu členů ÚV neprůhledné a neefektivní hospodaření současného předsednictva (Vodička, Kulhánek, Andres) nezajímá.

4. Signatáři „Otevřeného dopisu...“ byli označeni za rozbíječe, za vnitřní nepřátele... (to znáte z minulých historických etap našeho státu).

5. Většina členů ÚV se domnívá, že současné předsednictvo je dobré, že vnější kritika („útoky“) je neopodstatněná, je pouze politická, a že je nutné se proti ní tvrdě vymezit, „semknout se“ a „táhnout za jeden provaz“.

Vladimír Pelc,
předseda oblastního výboru ČSBS Benešov

*Vedení Českého svazu bojovníků za svobodu
začalo bojovat především s kritiky jejich práce.
Smyslenkami, nepravdami.*

Proti smyšlenkám se musím ohradit

viz <https://www.parlamentnilisty.cz/profil/PhDr-Vladimir-Pelc-126657/clanek/Proti-smyslenkam-se-musim-ohradit-95452>

Musím se ohradit proti klamům, které v českém levicovém deníku Haló noviny dne 3. 6. 2019, publikoval místopředseda Českého svazu bojovníků za svobodu Emil Šneberg. Rozhovor vedl redaktor J. Kojzar (<http://www.halonoviny.cz/articles/view/50994254>).

V uvedeném rozhovoru bratr Emil Šneberg (ve Svazu se oslovujeme „sestro“, „bratře“), místopředseda Českého svazu bojovníků za svobodu (ČSBS), řekl mnoho pravdivých údajů: Jde o ty, které se týkají činnosti Svazu a jsou připomenutími obsahu stanov Svazu.

O podstatných aktuálních politických a hospodářských problémech Svazu však br. E. Šneberg nemluvil, nebo je zkreslil.

Svaz je snad jediným sdružením občanů s celorepublikovým působením, které má v současnosti zásadní politické problémy. Je bojkotován rozšiřující se množinou autorit centrálních – Senátem, v jednotlivých akcích prakticky i Poslaneckou sněmovnou, armádním ministerstvem, i autorit regionálních – pražským magistrátem, vedeními (samosprávami) některých krajských měst a obcí. Jde o postupně se rozšiřující bojkot zvenčí.

Některé oblastní organizace Svazu vyjadřují vážné znepokojení nad mnoha přetrvávajícími problémy v činnosti ČSBS, hlasují pro odstoupení vedení, vyjadřují nesouhlas s osobní účastí členů vedení na jejich pietních ad. akcích (nejznámější jsou akce v Lidicích, Ležákách ad.). Jde o postupně se rozšiřující bojkot zevnitř.

Proč je taková situace? Protože předsednictvo Svazu porušuje stanovy ČSBS. E. Šneberg v rozhovoru zamlčel, že více než desítka oblastních organizací, jejíž členové tvoří dvacet procent všech členů Svazu, schválilo „Otevřený dopis členům ÚV ČSBS“ s cílem zachránit Svaz, jeho poslání, zastavit jeho marginalizaci a ostouzení v očích veřejnosti, i další úbytek členů ČSBS, kteří na protest s politickým tunelováním Svazu jeho předsednictvem, z něho vystupují.

Z otevřeného dopisu:

Základní podmínkou pro nezbytné změny uvnitř ČSBS i pro obnovení jeho prestiže navenek je personální výměna předsednictva ÚV ČSBS. Jsme si vědomi existence dlouhodobé, vytrvalé a agresivní kampaně vedené některými médii i některými politickými silami nejen proti ČSBS jako organizaci, ale také proti jejímu poslání, kterým je hájit nezkráslenou historickou pravdu a poválečné státoprávní uspořádání. Touto kampaní ale nelze omluvit vše. Vyjadřujeme proto zásadní znepokojení nad nedostatečnou reprezentací ČSBS navenek, nad vnitřním organizačním chaosem, nad nejasnostmi kolem prodeje majetku ČSBS i jeho hospodaření a zejména nad některými kroky současného vedení ČSBS, které vedou k poklesu prestiže ČSBS v očích veřejnosti i orgánů státní správy a samosprávy, a v neposlední řadě též k odlivu členů. Vedení ČSBS tak nahrává kampani vedené těmi silami, jejichž cílem je ČSBS marginalizovat nebo zlikvidovat. Považujeme za nepřijatelné a v rozporu s posláním a stanovami ČSBS, aby ČSBS vyznamenával medailemi ČSBS příslušníky represivních složek nedemokratického režimu, kteří se prokazatelně aktivně podíleli na represích nebo kteří jednají v rozporu se stanovami a posláním ČSBS. Fakt, že čelní představitelé ČSBS, a někdy dokonce i ČSBS celý, pozbyli svého dlouholetého postavení váženého spolupředsedy i řečníka na klíčových pietních

shromážděních v Terezíně, Lidicích a Ležákách, je smutným a ostudným vysvědčením činnosti současného předsednictva ÚV ČSBS. Ze stejného důvodu se někteří přední ústavní činitelé České republiky, včetně např. předsedy Senátu PČR, odmítají účastnit pietních akcí v přítomnosti předsedy ČSBS. Neutěšenou situaci dokresluje fakt, že kvůli některým krokům předsednictva ÚV ČSBS odmítají náš svaz finančně i jinak podporovat také některá města.

V ČSBS, který byl založen jako nestranický a nezávislý spolek, převážily osobní politické preference některých vedoucích funkcionářů, takže ČSBS je jimi zneužíván k prosazování zájmů zcela jiných, než jsou zájmy svazu. Musíme dát najevo, že svaz rozhodně nejsou pouze mediálně viditelní členové předsednictva ÚV ČSBS, ale že svaz jsme my, řadoví členové a oblastní organizace. My pečujeme o odkaz těch, kdo trpěli a umírali za svobodu a suverenitu naší země. My se snažíme předávat nezkrácenou historickou pravdu.

Silně medializována byla neschopnost předsednictva naplňovat ideovou podstatu stanov Svazu, projevující se i v tom, že je schopno udělit na jedné straně svazový metál poslanci za KSČM Zdeňku Ondráčkovi, což vedlo k rozsáhlé dehonestaci Svazu kvůli jeho působení v pohotovostní jednotce SNB v listopadu osmdesátého devátého roku, a na straně druhé stejný metál stejné předsednictvo, bez potřebného schválení ústředním výborem podle stanov Svazu, udělí metál sudetofilovi Danielu Hermanovi. Předsednictvo Svazu tak dělá pro většinu členů i veřejnosti zákulisní politiku, která může vést jenom k likvidaci Svazu.

Výrazným nedostatkem, v rozporu se stanovami, je neprůhlednost hospodaření předsednictvem Svazu s movitým i nemovitým majetkem ČSBS; kupř. téměř polovina (v minulém roce sedmačtyřicet, v předminulém devětačtyřicet procent) ze státní dotace užívá vedení bez souhlasu a bez vědomí ústředního výboru, který má o hospodaření rozhodovat.

V čem br. E. Šneberg nemluvil pravdu? Na návodnou otázku redaktora, proč se útoky na ČSBS z tzv. domácích lavic zvyšují (seriózní otázka by neosahovala označení „útoky“, nýbrž kupř. neutrální „kritika“ apod.; označení „útoky“ je návodné a redaktor svou otázkou fakticky klade odpověď), E. Šneberg tvrdil: *Já osobně se domnívám, že útoky souvisejí i s tím, jakým směrem se Svaz bojovníků za svobodu dnes ubírá a jakým směrem by se měl ubírat podle diktátu některých politiků. To znamená, zda se bude i nadále zabývat zejména stále opomíjenou oblastí domácího odboje proti německé nacistické okupaci Čech a Moravy v letech 1939–1945, nebo do své působnosti svaz zahrne i tzv. třetí odboj po roce 1948.*

Pan E. Šneberg neříká pravdu: Stanovy žádnou zmínku o tzv. třetím odboji neobsahují. Na zasedáních ústředního výboru nikdo s takovým tvrzením, že bychom měli zahrnovat tzv. třetí odboj, nevystoupil, nikdo návrh na změnu stanov v tomto smyslu nepodal; od žádného člena tohoto výboru jsem takový názor neslyšel ani mimo oficiální jednání, ani takový záměr žádná oblastní organizace neprojevila. Pan E. Šneberg vytváří atmosféru, podle které je údajně Svaz pronásledován nečistými politickými silami. Není tomu tak: Politicky Svaz tuneluje pouze jeho současné předsednictvo. A hledání tzv. vnitřního nepřítele je prastarou bolševickou metodou dehonestace kritiků, a to i těch, kteří mají na lepším fungování Svazu zájem.

Dále E. Š.: *A také, zda se svaz nechá zatlačit do pozice pouhých pomníkových kladečů věnců a nebude se vyjadřovat k současnému překrucování českých dějin, protože toto už je politika a tu přece podle některých ústavních činitelů takový spolek, jako je Svaz bojovníků za svobodu, nesmí dělat.*

Není pravda, že „vnitřní“ kritici chtějí Svaz zatlačit do pozice kladečů věnců – do této role se stylizuje naopak současné předsednictvo Svazu, jehož je E. Šneberg členem. Pokud jde o politické působení Svazu: Předsednictvo porušuje stanovy Svazu tím, že na své akce zve politiky, kteří tam nemají co dělat; mohou tam být jako diváci, avšak nikoliv proto, aby vykládali své aktuální politické názory na aktuální politické záležitosti kvůli své aktuální politické aktivitě v aktuálních volbách. Svaz nemůže být platformou pro současné politické boje. To je nelegitimní chování předsednictva, které neuznává politickou legalitu.

A dále: Toto vedení není schopné reagovat na aktuální dění ve společnosti, neumí ani současné způsoby a formy komunikace s veřejností. Proto máme ve Svazu málo mladých členů, o čtyřicátníka nezavádíš, nejsme pro ně přitažliví. (Musím jako perličku uvést: Nedávno jsem se bavil s předsedou Svazu ing. J. Vodičkou, a povídám o Svazu, jeho činnosti, o činnosti jeho organizací v místech, se víc dovím z YouTube, než z centrálního svazového webu, to není dobře a dostal jsem fantastickou

odpověď *já nevím, co je jůtůb?*, takže mi nezbylo, než reagovat *chlapci, a s takovými fosilními znalostmi chcete kormidlovat toto občanské sdružení?*)

Vyloženou podpásovku, kterou by seriózní redaktor nepřipustil, si dovolil E. Šneberg vůči ing. J. Bobošíkové, předsedkyni oblasti ČSBS v Lidicích, a to připomínkou, že ona bydlí v Praze a přitom je členkou v organizaci v Lidicích (stanovy Svazu však umožňují, aby člen byl v libovolné územní organizaci, bez ohledu na jeho bydliště). Neserióznost poznámky spočívá v tom, že br. E. Šneberg, který je členem místní organizace v Praze 2, a z tohoto titulu je i členem ústředního výboru a místopředsedou Svazu – má sám trvalé bydliště v Teplicích-Proseticích; tedy také jinde, než členem je. Jiným to ale vyčítá.

Protože nepředpokládám, že by se mnou levicový deník Haló noviny uskutečnil rozhovor na dané téma, abych mohl uvést nevhodné informace br. E. Šneberga na pravou míru, a to alespoň v rozsahu, který poskytl br. E. Šnebergovi, zvolil jsem tento způsob publikace.

PhDr. Vladimír Pelc,
předseda Oblastního výboru ČSBS Benešov
a člen Ústředního výboru ČSBS

Na webových stránkách jsme publikovali odkazy na významné společenské aktivity.

Platforma Vraťme vážnost ČSPB

V rámci této kroniky benešovské organizace uvádíme podstatné texty, která byly publikovány na webových stránkách „Platformy Vraťme vážnost ČSBP“.

Činíme tak kvůli zachování historické paměti, připomenutí událostí, které vedly k založení nového Svazu protifašistických bojovníků; též proto, že se členové benešovské organizace na činnosti uvedené platformy podíleli.

Proč tento web

Tento web je informačním médiem platformy členů Českého svazu bojovníků za svobodu, kteří chtějí, aby se Českému svazu bojovníků za svobodu vrátila společenská vážnost.

Platforma je otevřená a hlásí se k ní další organizace i jednotlivci. Zájemci o připojení k platformě pište na vratmevaznostcsbs@seznam.cz

1. Současné předsednictvo Ústředního výboru Českého svazu bojovníků za svobodu (ÚV ČSBS) uplatňuje vůči vnitřním i vnějším podnětům ke změně činnosti svazu a zejména ke kritickým názorům členů svazu informační blokádu: Své názory jako členové svazu nemůžeme prezentovat na webu ČSBS ani v časopise Národní osvobození. Členové ČSBS tak nejsou informováni o problémech, které je podle našeho názoru nezbytné ve svazu řešit.

2. Platforma, která zahrnuje oblastní organizace tvořící 20 % členů svazu, byla vytvořena jako reakce na aktuální hospodářské a politické problémy ČSBS. Kritické hodnocení je obsaženo v Otevřeném dopise členům ÚV ČSBS z 29. 4. 2019 (níže viz jeho text).

3. Současné předsednictvo ÚV ČSBS nedostatečně informuje veřejnost o vnitřním dění ve svazu.

4. Současné předsednictvo ÚV ČSBS nedostatečně a zejména nekvalifikovaně reaguje na aktuální politické dění, které se témat obsažených ve stanovách svazu týká.

5. Web by tak měl plnit funkci informačního média členů ČSBS, protože současné předsednictvo ÚV ČSBS ho na „úředním“ webu a v časopisu Národní osvobození neplní.

6. Web je otevřen pro příspěvky členů ČSBS a sympatizantů.

7. Redakční radu webu tvoří signatáři Otevřeného dopisu členům ÚV ČSBS z 29. 4. 2019.
8. Zástupce Platformy pro kontakt s veřejností **PhDr. Vladimír Pelc**.
Technický správce webu Platformy **RNDr. Milan Vichta**.
9. Kontakt na platformu: **vratmevaznostcsbs@seznam.cz**

Otevřený dopis členům ÚV ČSBS

Vážené sestry, vážení bratři,

jménem organizací, které zastupujeme, si vás dovoluujeme požádat, abyste na klíčovém červnovém jednání našeho svazu podpořili snahu o záchranu ČSBS, jeho poslání a jeho myšlenek, a tím také zastavili jeho marginalizaci a ostouzení v očích veřejnosti, ale i další úbytek členů ČSBS. Základní podmínkou pro nezbytné změny uvnitř ČSBS i pro obnovení jeho prestiže navenek je personální výměna předsednictva ÚV ČSBS. Jednání na programové konferenci spojené se zasedáním ÚV ČSBS je svoláno současným předsednictvem na úterý 4. června 2019.

A. Odůvodnění nutnosti výměny předsednictva ÚV ČSBS:

1. Jsme si vědomi existence dlouhodobé, vytrvalé a agresivní kampaně vedené některými médii i některými politickými silami nejen proti ČSBS jako organizaci, ale také proti jejímu poslání, kterým je hájit nezkráslenou historickou pravdu a poválečné státoprávní uspořádání. Touto kampaní ale nelze omluvit vše.

2. Vyjadřujeme proto zásadní znepokojení nad nedostatečnou reprezentací ČSBS navenek, nad vnitřním organizačním chaosem, nad nejasnostmi kolem prodeje majetku ČSBS i jeho hospodaření a zejména nad některými kroky současného vedení ČSBS, které vedou k poklesu prestiže ČSBS v očích veřejnosti i orgánů státní správy a samosprávy, a v neposlední řadě též k odlivu členů. Vedení ČSBS tak nahrává kampani vedené těmi silami, jejichž cílem je ČSBS marginalizovat nebo zlikvidovat. Za nezanedbatelnou také považujeme velkou fluktuaci zaměstnanců ČSBS v současném volebním období tandemu br. Vodičky a br. Kulfánka. Vynikající lidé, jako hospodářka Bílá nebo bývalá tisková mluvčí Vrzalová, již nebyli ochotni dále snášet spolupráci s vedením. Dále opustili ČSBS šéfredaktor Daniček, tajemník předsedy Hradský, tiskový mluvčí Kučík, sekretář organizačního oddělení Čermák. Situace je velmi alarmující.

3. Považujeme za nepřijatelné a v rozporu s posláním a stanovami ČSBS, aby ČSBS vyznamenával medailemi ČSBS příslušníky represivních složek nedemokratického režimu, kteří se prokazatelně aktivně podíleli na represích nebo kteří jednají v rozporu se stanovami a posláním ČSBS.

4. Fakt, že čelní představitelé ČSBS, a někdy dokonce i ČSBS celý, pozbyli svého dlouholetého postavení váženého spolupředatele i řečníka na klíčových pietních shromážděních v Terezíně, Lidicích a Ležákách, je smutným a ostudným vysvědčením činnosti současného předsednictva ÚV ČSBS. Ze stejného důvodu se někteří přední ústavní činitelé České republiky, včetně např. předsedy Senátu PČR, odmítají účastnit pietních akcí v přítomnosti předsedy ČSBS. Neutěšenou situaci dokresluje fakt, že kvůli některým krokům předsednictva ÚV ČSBS odmítají náš svaz finančně i jinak podporovat také některá města.

5. V ČSBS, který byl založen jako nestraničný a nezávislý spolek, převážily osobní politické preference některých vedoucích funkcionářů, takže ČSBS je jimi zneužíván k prosazování zájmů zcela jiných, než jsou zájmy svazu.

B. Programová konference a jednání ÚV ČSBS: média, personální návrhy, tajná volba:

1. Jsme přesvědčeni, že není úkolem programové konference jakýmkoli způsobem měnit zaměření a poslání ČSBS, tedy že je v podstatě zbytečná. Pro činnost ČSBS plně postačuje, aby předsednictvo ÚV ČSBS současné poslání a hodnoty ČSBS důsledně a důstojně naplňovalo. Co je nutné změnit, je způsob prosazování myšlenek a hodnot, na kterých byl ČSBS postaven, budován a kvůli kterým byl až donedávna českou společností pozitivně vnímán.

2. Musíme dát najevo, že svaz rozhodně nejsou pouze mediálně viditelní členové předsednictva ÚV ČSBS, ale že svaz jsme my, řadoví členové a oblastní organizace. My pečujeme o odkaz těch, kdo trpěli a umírali za svobodu a suverenitu naší země. My se snažíme předávat nezkráslenou historickou pravdu. Proto si vás dovoluujeme, vážení členové ÚV ČSBS, požádat, abyste podpořili maximální otevřenost našeho svazu vůči veřejnosti, tedy abyste svým hlasováním umožnili přítomnost sdělovacích prostředků v sále.

3. Za nutnou podmínku vyjádření svobodné vůle každého z nás pak považujeme tajné hlasování o personálních otázkách. Zatím veškeré pokusy o nezbytné personální změny narazily na nechuť vedení ČSBS uspořádat tajné hlasování.

4. Na jednání ÚV ČSBS budeme navrhopvat, aby námi navržení kandidáti nahradili současné vedení, neboť to již prokázalo, že není schopno ČSBS důstojným způsobem reprezentovat, prosazovat jeho principy a hodnoty, ani odborně a manažersky vést a rozvíjet. Není schopno obhájit existenci samotného ČSBS, ani obhájit pozici předsedy v očích veřejnosti. Dovolujeme si vás proto požádat, abyste zvážili podporu navrhovaným kandidátům v tajném demokratickém hlasování.

5. Chceme vás dále požádat, abyste zvážili přijetí návrhu usnesení ÚV ČSBS potvrzujícího stávající hodnoty a principy ČSBS a rozšiřujícího je o zákaz vyznamenávání bývalých příslušníků represivních složek nedemokratického režimu, pokud se prokazatelně aktivně podíleli na represích, a osob, které jednájí v rozporu se stanovami a posláním ČSBS.

Vážené sestry, vážení bratři,

obsah tohoto otevřeného dopisu nevznikl ze dne na den. Je podložen dlouhodobým znepokojením řady členů i celých organizací z toho, co se děje uvnitř ČSBS a jak ČSBS vystupuje navenek i jakým způsobem se chová současné předsednictvo svazu vůči organizacím svazu. Je také doložen písemnými úředními materiály a články z tisku. Kvůli nedemokratickým praktikám současného předsednictva, které nepřijímá žádnou kritiku, ani rozdílný názor, ze svazu vystoupilo mnoho společensky významných členů; kvůli nedemokratickému vedení také svaz není přitažlivý pro mladé spoluobčany. Převážná většina finančních prostředků ze státní dotace končí v Praze, v Legerově 22 – sídle předsedy a kanceláře ÚV ČSBS. Něco přes deset procent jde do všech zbývajících oblastí v celé republice. Stávající vedení není schopno provést taková ekonomická opatření, aby ve značné části každého roku v posledních obdobích se nežilo z úvěrů.

Český svaz bojovníků za svobodu je pro nás symbolem principů a hodnot, za které naši předkové umírali a které se od roku 1946 snažili oni – stejně jako my dnes – předávat novým generacím. Tento dopis je snahou o zastavení nedůstojného úpadku ČSBS.

Vážené sestry, vážení bratři,

dovolujeme si vás požádat, abyste s obsahem našeho otevřeného dopisu seznámili členy svých organizací. Děkujeme.

V České republice dne 29. 4. 2019

Signatáři otevřeného dopisu:

za OV ČSBS Benešov PhDr. Vladimír Pelc

za OV ČSBS Brno-venkov Ing. Milan Fryčka

za OV ČSBS Břeclav Mgr. Václav Vaněk

za OV ČSBS Hradec Králové Luboš Groh

za OV ČSBS Lidice Pavel Horešovský

za OV ČSBS Plzeň Ing. Jaroslav Bukovský

za OV ČSBS Praha 6 RNDr. Milan Vichta

za OV ČSBS Svitavy PaedDr. Jitka Gruntová

za OV ČSBS Trutnov Danuta Šulcová

za OV ČSBS Boskovice Mojmír Pečinka

Připojili se: za OV ČSBS Jihlava Dagmar Jedličková, předsedkyně, dne 19. 11. 2019

za ZO ČSBS Brno-jih PhDr. Vít Příkaský, předseda, dne 21. 6. 2020

*K tomuto historickému dokumentu
bylo v r. 2021 připojeno aktuální vysvětlení.*

Upozornění pro čtenáře webu „Vraťme vážnost ČSBS“

Činnost Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ splnila za dva roky své existence účel: Upozornili jsme veřejnost na nedemokratické vedení Českého svazu bojovníků za svobodu (ČSBS) – [viz](#) [klik], na to, že spolek je tunelován hospodářsky a politicky.

Činnost tohoto vedení jsme na webových stránkách Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ zdokumentovali. Jeho politické působení se omezuje na účast na pietních akcích proto, aby se zde mohli jeho členové ukazovat v parádních uniformách – pokud ovšem jsou organizátory na tyto akce připuštěni. Obsahová činnost ČSBS je zanedbatelná. Je to proto, že taková činnost je intelektuálně náročná a vedení ČSBS ji nezvládne, a dále proto, že většina finančních prostředků ze státní finanční dotace je vedením utracena na jeho provoz, nikoliv na činnost v oblastech. Není výjimkou, že některé oblastní výbory neobdržely příspěvek ze státní dotace po několik let.

Spolek ČSBS neplní zadání, které má ve stanovách, nevěnuje se propagování historických událostí zejm. let 1938 až 1945, neusiluje o jejich historicky věrný výklad, nezápasí proti jejich překrucování.

Naposledy se nedemokratické jednání vedení ČSBS projevilo při přípravě a konání XI. sjezdu ČSBS v červenci 2021 – vedení zabránilo tomu, aby se sjezdu zúčastnili zástupci těch oblastních organizací, které se k jeho činnosti stavěli kriticky. V době přípravy sjezdu existovalo 72 oblastních organizací s právem účasti na sjezdu, pozváno však bylo pouze 56 zástupců, přítomno bylo 55, přitom podle stanov má každá oblastní organizace právo mít svého zástupce na jednání sjezdu a mezi sjezdy v ústředním výboru; navíc vedení v rozporu se stanovami určilo, že rozhodující hlas má pouze 49 z nich. Z těchto 49 pak pouze 30 hlasovalo pro Jaroslava Vodičku jako předsedu. Že šlo o zásadní porušení demokracie a že takové vedení není legitimní, je zřejmé. Vedení ČSBS chce své kritiky z tohoto svazu vypudit. Po vypuzení či vyloučení oponentů bude moci manifestovat údajnou jednotu svazu a podporu nelegitimnímu vedení.

Solidní organizace a členové však odcházejí sami; nenechají se šikanovat. Jako demokratickou platformu pro existenci sdružených samostatných pobočných spolků ctících demokratické zásady činnosti jsme založili nový spolek: Český svaz protifašistických bojovníků, z. s. (ČSPB, z. s.); viz [Veřejný rejstřík a Sběrka listin - Ministerstvo spravedlnosti České republiky \(justice.cz\)](#) [klik].

Jeho činností je zachování a propagace tradování paměti národa tak, aby národně osvobozenecý boj v letech 1914–1918 a boj proti fašismu a nacismu v letech 1939–1945 byly pravdivě popisovány, vysvětlovány a hodnoceny.

Vytvořili jsme spolek, který nemá špatnou pověst nedemokratické organizace ČSBS, v níž permanentně dochází k porušování jejích vlastních stanov z hlediska politického a hospodářského.

Nový spolek má novou webovou adresu: <https://protifasismu.cz/> [klik].

Sdělení a stanoviska:

V této rubrice jsme na webu „vratmevaznostcsbs“ zveřejňovali zásadní sdělení a oficiální stanoviska naší platformy jako celku, ale i jednotlivých členů.

Nový spolek v Plzni

**O jeho založení nás informoval předseda jeho předsednictva Ing. Jaroslav Bukovský
21. 12. 2021**

Vzhledem k tomu, že sjezd ČSBS v červenci 2021 potvrdil předchozí stav na ÚV ČSBS svazu, a to se bohužel s ohledem na vývoj situace dalo předpokládat, tak jsme s ohledem na nespokojenost řady našich členů připravovali založení nezávislé a paralelní organizace k OO ČSBS Plzeň, a to **Svaz protifašistických bojovníků Plzeňsko**. Je registrován v oddílu L, vložce číslo 9908, identifikační číslo 11684399. V současnosti nabíráme desítky členů. Tento spolek byl registrován u Krajského soudu v Plzni 7. srpna 2021. Tento svaz (SPBP) bude důsledně dbát na zachování nezkreslované historie vzniku, průběhu a konce druhé světové války, českého odboje a bude obhajovat vytvořené poválečné uspořádání Evropy.

Ke konkrétní spolupráci OO ČSBS Plzeň a SPB Plzeňsko bylo vydáno *Společné prohlášení*, které je přílohou tohoto oznámení.

*Za OO ČSBS Plzeň a za SPB Plzeňsko:
Ing. Jaroslav Bukovský – tajemník OO ČSBS Plzeň*

SPOLEČNÉ PROHLÁŠENÍ OO ČSBS Plzeň a SPB Plzeňsko o vzájemné spolupráci a podpoře

Naprosto nedemokratické jednání

Jedná se o údobí minimálně posledních několika let, kdy jsme společně stále více kritizovali vedení ÚV ČSBS ve snaze dosáhnout zlepšení. V každé ZO se našlo vždy několik jednotlivců, kteří jednoznačně vyslovovali nespokojenost s vedením svazu. Ani příprava a průběh sjezdu žádnou nápravu nepředvedl a bylo prakticky zvoleno nové vedení ve starém obsazení. Byl to jednoznačný důkaz manipulace a nedemokratického jednání vedení ÚV v čele s předsedou ÚV a členy předsednictva. Tato volba proběhla účelově a nedemokraticky stejně, jako celá příprava sjezdu: Celkem je registrováno 72 oblastních organizací. Řada z nich jsou tzv. spící oblasti. Na sjezd bylo pozváno pouze 55 delegátů z nějakých čtyřiceti organizací – a to proto, že další návrhy na delegáty došly „opozděně.“ Ty přišly po 18. 3. 2021 – mezním stanoveném termínu. Tyto pozdější návrhy již nebyly zaregistrovány. Ke zpoždění ze strany těchto nežádoucích organizací došlo v době tvrdých karanténních opatření, kdy nebylo možné se sejít na volební konferenci. Ta třetina organizací semknutých kolem předsedy své volební konference stihly ještě na koncem roku 2020 (to bylo takto potichu mezi nimi domluveno) a ti pak mohli na sjezd s plným volebním právem. Ti ostatní mohli na sjezdu pouze přihlížet bez možnosti účasti ve volbách. Toto byl krok, který výrazně rozdělil svaz: na pro původní vedení a ty, kteří předpokládali změnu k lepšímu. Navíc, s ohledem na karanténu, byl termín sjezdu prodloužen o 20 dnů, ale termín pro přijetí návrhů na delegáty účelově pouze o několik dnů. Takže předsedu zvolilo pouze 30 delegátů ze 49, kterým bylo dáno právo volit. Podle stanov má mít na sjezdu právo mít svého zástupce každá oblast a také každá oblast má mít zastoupení v plénu ÚV. Toto v současnosti již neplatí. Jinými slovy volila nové předsednictvo pouze třetina oblastí – ta, která byla provodičkovská. Proto bylo zvoleno výše popsanými manipulacemi i staronové vedení. A pro řadu členů je tento postup sehraným divadlem – to nebyl plnohodnotný sjezd, jako bývaly sjezdy dříve. Těch podobných jednání s porušením principů demokracie bylo více.

Již v předchozí době se staré vedení chovalo „velmi slušně“ a nedovolilo si protestovat proti žádné změně v tom „novém“ pohledu na historické události: Koněva odstranil Kolář – bez protestu ČSBS, a „Prahu osvobodili vlasovci“, také bez námitek ČSBS. To všechno proto, že vedení ÚV mělo strach, že by nedostalo státní dotaci na své výplaty, kterými vyčerpají značnou část státní dotace na celý rok. Oni nebojují za uchování nezkrasované pravdy o vzniku, průběhu a konce druhé světové války – oni bojují jen za své peníze.

Důvody, které vedly ke vzniku dvou paralelních organizací

Vodička po svém nastoupení do funkce předsedy v r. 2012 postupně „utlumil“ spolupráci s mezinárodní společností antifašistů FIR. Ta se k odstranění Koněva ostře ohradila a stačilo se jen připojit ÚV ČSBS k tomuto prohlášení. Nestalo se tak. Dále – z podnětu vlasteneckých organizací se vytvořilo Vlastenecké fórum (VF) a to dopomohlo k první volbě prezidenta Zemana a díky činnosti tohoto VF byl Zeman zvolen. Zeman tehdy prohlásil, že si podpory váží a že bude VF považovat za svůj poradní sbor ve věcech vlasteneckých – národních zájmů. Bohužel. Protože něco předseda podepsal a nečetl a nechtěl zřejmě podepsat, vyřadil z této činnosti autory = Tuleškova a Rejfa (České národní listy) a následně utlumil činnost VF. Z podnětu současného tajemníka OO Plzeň začalo VF znovu pracovat, již v omezené sestavě a stejně dlouho nevydrželo. Opět nic.

Z těchto důvodů odešlo z naší oblasti víc než 15 členů, kteří svoji nespokojenost vyjadřovali způsobem ukončení svého členství. Dokud jsme měli správcem Kračmára, tak on vykopal někde na internetu, že z dotace se hradily výplaty skoro v objemu 4 milionů, a to z těch 6,3 milionu pro celý zbývající svaz na celý rok – proto pro oblasti již nezbyvaly skoro žádné fin. prostředky... My jsme samostatní, ale jednotlivé oblasti musely rušit pronájem kanceláří právě proto, že „zaměstnanci“ kanceláře finance spotřebovali na své platy, a to k jejich důchodům, které u vysokých důstojníků nemohly být nikterak nízké. Na tento nesmyslný způsob hospodaření, a hlavně na pasivitu ÚV k událostem přetvářejícím skutečnosti se zcela negativně stavěla řada členů, kteří z těchto důvodů opouštěli postupně naše řady. Ti v současnosti mají nyní možnost se opět připojit v plném rozsahu, anebo se stát alternativně pouze členy Svazu protifašistických bojovníků – jako paralelní organizace

Na jaře 2021 se prodalo další podlaží, a to s velkým spěchem a pochybným systémem *per rollam*, a ještě k tomu s nedoloženým nějakým dokladem o výsledku hlasování *per rollam*, protože nebylo na nějaké přehledné listině uvedeno, kdo byl pro prodej majetku a kdo proti.

Po prostudování stanov ÚV a stanov pobočného spolku OO ČSBS Plzeň naším advokátem P. Bílým bylo nám doporučeno vytvořit novou paralelní organizaci, která bude nezávislá na současném pražském ÚV ČSBS. Připravili jsme společně stanovy SPB Plzeňsko, byly upraveny advokátem a v polovině července 2021 jsme podávali žádost o registraci. Zaregistrováni jsme byli zač. srpna t. r.

Vrátíme se k vývoji situace: Krátce před konáním sjezdu se objednal tajemník oblasti Plzeň u předsedy a přicházel s důležitým podnětem – a to prodat dvě zbývající podlaží a z těchto peněz koupit nějaké podlaží, nebo jen kanceláře, aby ČSBS – ÚV mělo ve svém vlastnictví nové sídlo. A s požadavkem, aby tento cíl byl důležitým úkolem vyplývajícím ze sjezdu. Odměnou za tuto iniciativu bylo nepřímé osočení iniciátora (výše uvedeného) – že „kdekdo“ si může vymyslet nějaký úkol, ale že takový úkol musí také umět splnit. (Původně, když se již dříve mluvilo o hledání vhodného objektu, tak se měla utvořit *Komise pro nové sídlo ÚV* složená především z členů jednotlivých OO nacházejících se v Praze, kde by každý hledal vhodný objekt ve své oblasti.) Takže: člen z Plzně bude shánět v Praze nejvhodnější objekt a ostatní to budou pouze sledovat? To je výrazná nekonceptnost jednání na té nejvyšší úrovni. Je vidět, že současnému vedení šlo pouze o zvolení do funkcí a nešlo vůbec o budoucnost svazu. Takto neperspektivní postoj se dá klidně očekávat od tohoto současného vedení ČSBS. Podle stanov má svaz usilovat o nezkreslenou pravdu o druhé světové válce, obhajovat zájmy státu a národa a obhajovat roli Dr. Ed. Beneše a prezidentských dekretů. Toto se neděje a nedá se předpokládat, že by v budoucnu nastala snaha obhajoby. Tím se vytvořil značný rozdíl mezi oblastmi provodičkovskými a těmi ostatními – (působí to jako – „ať se nám do toho nepletou“). Toto definitivně rozdělilo svaz a dnes ti, kteří stáli v opozici, jsou považováni za odpadlíky a jim se dává za vinu, že s Platformou – konstruktivní opozicí – rozbili jednotu. Opak je pravdou – staronové vedení spolupracuje teď jen se svými přívrženci a s ostatními oblastmi již zřejmě nepočítá. Prostě, jako bychom už ani nebyli.

Budoucí předpokládaný vývoj

Je docela možné, že budoucí vláda svazu žádné peníze ze státní dotace neposkytne. Je otázkou, zda ti všichni, co brali platy – budou pracovat zdarma? A jak to dopadne se sídlem svazu? Opat, převažující majitel domu se sídlem ÚV – Legerova 22 – může svaz zde ponechat z dobré vůle, ale obě patra se postupně stejně prodají a ČSBS majetkově nebude už mít vůbec nic a s největší pravděpodobností se příštího sjezdu již nedočká a zanikne.

My při případném rozpadu svazu se včas osamostatníme: Nebudeme měnit svůj název a spolu s původním IČO budeme dále působit v našem domě a širokém okolí a prostřednictvím SPBP budeme hájit pravdivý výklad nedávné historie a přebírat tak funkci dříve celostátního ČSBS. Zároveň budeme úzce spolupracovat – jako přidružený spolek s tvořícím se celostátním *Českým svazem protifašistických bojovníků*, který má v současnosti sídlo v Jihlavě.

Z pohledu činnosti obou paralelních organizací

Samostatná OO ČSBS Plzeň (v budoucnosti již ne jako pobočný, ale samostatný spolek) bude zajišťovat materiální základnu pro působení v naší oblasti, podle potřeby podporovat základní organizace, konat naše pietní vzpomínkové akce apod. Pro vznikající nový svaz ČSPB budeme přidruženým spolkem a budeme společně postupovat nezávisle na ČSBS.

V oblasti ideologické bude působit Svaz protifašistických bojovníků Plzeňsko a nenásilným a nikoliv tvrdým přístupem budeme obhajovat skutečné pravdy předkládáním faktů, které zapadají do historického kontextu našeho národa a naší země. Každé úmyslné zkreslení bude shromážděnými argumenty vyvracet tu příslušnou zaranžovanou změnu oproti skutečným a pravdivým událostem. Nebude to zrovna jednoduchá cesta, ale my jsme na rozdíl od Prahy skutečnými bojovníky za uchování pravdy.

Konkrétní a nevyvratitelná obhajoba skutečného osvobození Prahy

Praha povstala 5. května a byla vytvořena Česká národní rada, která korigovala budování obranné formy města, a především ochranu pražského rozhlasu. Stavěly se barikády, a to všichni víme jako nepopiratelnou skutečnost. Podnět k přeskupení tankových útvarů na východní frontě po dobytí Berlína, a to na základě volání Prahy o pomoc, vydal maršál Koněv, vrchní velitel 1. ukrajinského frontu

v jihovýchodním prostoru od Berlína, a to již dne 5. května, v den, kdy propuklo Pražské povstání. Přeskupení voj. sborů k budoucímu osvobození Prahy a vyčistění českého území bylo tím skutečně a výrazně urychleno a tanky se daly do pohybu. A tak 8. května od Drážďan ze severozápadu na pomoc Praze postupovala 63. tanková brigáda následovaná celým 10. gardovým tankovým sborem a dosáhla severozápadního okraje Prahy již ve dvě hodiny ráno dne 9. května, a to v Dolní Liboci. Následně od Slaného postupovala 62. gardová tanková brigáda. Tyto jednotky následně postupovaly až ke středu města a postupně likvidovaly zbývající odpor německých jednotek a SS oddílů. V Dejvicích bylo zlikvidováno sídlo německého velitelství obrany Prahy při menších ztrátách vlastních mužů. 69. mechanizovaná brigáda dosáhla okrajů Prahy kolem 3. hodiny ranní a její 53. tankový pluk byl doplněn výsadkem samopalníků. Spojení s Českou národní radou se podařilo navázat již okolo 6. hodiny ranní a střed města byl osvobozen mezi 5. a 6. hodinou. Úplné osvobození a hlavně vyčistění celé Prahy od nacistických záškodníků trvalo po celý zbývající den. Ukončení bojů probíhajících i po bezpodmínečné kapitulaci nacistických vojenských sil i v širším okolí Prahy se protáhlo až do 12. května. Od Brna a Jihlavy postupoval 2. ukrajinský front a k vyčistění celého českého jihovýchodního prostoru byl použit i 4. ukrajinský front.

Vlasovci – jejich jedna divize nacházející se v blízkosti Berouna na výzvu Prahy o pomoc postupovala od 7. května menším tempem směrem k Praze proto, že měli málo motorizovaných vozidel a spíše pouze koňská spřežení i k lafetovým kanonům a dalším vozům. K hranicím Prahy se vlasovci dostali navečer 7. května, a to ani dost přesně nevěděli o současném rychlém postupu Rudé armády směrem na Prahu. Česká národní rada pomoc vlasovců jako oddílů kolaborujících s nacistickým Německem jednoznačně odmítla, a tak na kraji Smíchova svůj postup vlasovci zastavili a ráno 8. května se obrátili a snažili se urychleně dosáhnout demarkační čáry a směr na západ. Ale ta byla americkou armádou v úseku Březnice–Příbram uzavřena 7. května v ranních hodinách. Takže divize vlasovců nakonec skončila u Březnice před demarkační čarou. Tam je také jako zrádce Sovětského svazu dostihly jednotky Rudé armády. Závěrem: Vlasovci na osvobození Prahy neměli dostatečnou vojenskou sílu, a hlavně neměli ani dostatek času, protože se od 8. května na Prahu valily tanky Rudé armády a vlasovci před touto skutečností prchali směrem na západ.

Pražská operace, které se zúčastnila vojska 1. 2. a 4. ukrajinského frontu, úzce souvisela s dokončením osvobození velké části českého území až po demarkační čáru. V rámci pražské operace bylo zajato 859 tisíc nepřátelských zajatců. V Praze padly desítky rudoarmějců, ale jejich přesný počet nikdy nebyl uveden.

Západně od demarkační čáry osvobození části českého území zajišťovala západní fronta složená z vojáků US a Belgičanů, a to se čtyřdenním předstihem oproti Rudé armádě.

Osvobození Československa si vyžádalo následující počet obětí, které jsou uvedeny v Národním památníku v Praze na Vítkově: Vojáků Rudé armády padlo 144 tisíc; Rumunů 55 tisíc; civilistů, povstalců a partyzánů 14 tisíc; čs. vojáků v zahraničních armádách 2 000; vlasovců 600; amerických vojáků 527, britských letců 29 a také příslušníci dalších armád.

Toto jsou údaje, které se nedají vyvrátit novodobými úpravami skutečného průběhu českých dějin.

Stanovisko Platformy k XI. sjezdu ČSBS

2. 7. 2021

Signatáři Platformy se sjezdu na protest proti nedemokratickému jednání současného vedení svazu v čele s J. Vodičkou nezúčastní.

Na 10. července 2021 byl svolán XI. sjezd Českého svazu bojovníků za svobodu (místo konání TOP Hotel Praha Praha-Chodov, Blažimská 1781/4, od 9.00 do 17.00 hod.; další info organizační oddělení, tel. 224 261 508, 224 262 100, e-mail: organizacni.uv@volny.cz, csbs.sekretariat@volny.cz).

Zhruba tři desítky účastníků jednání Ústředního výboru ČSBS dne 15. června 2021, z celkového počtu necelých osmi desítek členů ústředního výboru, autoritativně, v rozporu se základními demokratickými principy, v rozporu se stanovami svazu rozhodly, že se téměř polovina předsedů a předsedkyň oblastních

výborů, schválených jejich organizacemi jako delegáti XI. sjezdu, nesmí jednání tohoto sjezdu jako delegáti s rozhodujícím hlasem zúčastnit. Prý se mohou zúčastnit pouze jako hosté s hlasem poradním.

Důvodem je snaha současného vedení především eliminovat kritické hlasy členů svazu, které ho pranýřují, protože hospodářsky a politicky ČSBS tuneluje.

XI. sjezdu se tak budou moci s hlasem rozhodujícím zúčastnit pouze vůči vedení loajální delegáti; má jít o demonstraci jednotné podpory současnému vedení ČSBS.

Z uvedených důvodů se signatáři Platformy XI. sjezdu ČSBS, jenž bude kabaretem předstírajícím demokracii a jednotu svazu, nezúčastní.

Platforma „Vrat'me vážnost ČSBS“

Stanovisko Platformy k přípravě zasedání ústředního výboru a XI. sjezdu ČSBS

14. 5. 2021

Dne 12. 5. 2021 jsme obdrželi mail podepsaný „Vodička, předseda ÚV ČSBS“. Dopis obsahuje návrh na zasedání ÚV ČSBS dne 25. 5. 2021, kde by měla být projednána organizační fáze přípravy XI. sjezdu ČSBS, jenž by se měl konat 10. 7. 2021.

Z dopisu br. Vodičky plyne snaha zabránit dvěma desítkám oblastních organizací zúčastnit se svými zástupci jednání XI. sjezdu, a zejména jim **zabránit v účasti na jednání budoucího, tedy posjezdového ústředního výboru**. A to pouze pod byrokratickou záminkou, že své zástupce na sjezd i do ústředního výboru, kupř. ze zdravotních apod. důvodů, zvolily po 18. březnu t. r., tedy v dostatečném předstihu před sjezdovým jednáním.

Seznam delegátů byl, bez konzultace s oblastními výbory a pouze na základě rozhodnutí současného vedení, uzavřen v době přísné protikovidové karantény, kdy se některé oblastní organizace ke schválení svých delegátů nemohly sejít. Na pozdější návrhy oblastních výborů nebude p. Vodička, podle svého vyjádření, brát zřetel.

Důrazně upozorňujeme, že takové jednání je v rozporu s elementárními demokratickými zásadami, se stanovami našeho svazu, a že je lze úspěšně napadnout soudní správní žalobou s cílem zrušení sjezdu a jeho výsledků.

Platforma „Vrat'me vážnost ČSBS“

Stanovisko Platformy k adventní řeči mluvčího a spolkového předsedy Sudetoněmeckého landsmanšaftu Bernda Posselta

5. 1. 2021

Dojímavá řeč pronesená v čase adventu panem Berndem Posseltem plná na první pohled smířlivých sentencí, vzývající Boha a lásku představuje ve skutečnosti dštění síry na český národ. V tomto ohledu pan Posselt dokazuje, že zatím není schopen překročit svůj vlastní stín a poselství Vánoc hrubým způsobem zneužívá ve prospěch svých politických cílů. Uvádí vyloženě nepravdivé argumenty pro obhajobu své doktríny a stanovisek. Demonstruje nejen nenávisť a dávno známá stanoviska prodchnutá duchem revanše a nenávisť ke všemu českému a československému, zejména proti prezidentovi Dr. Eduardu Benešovi, ve které je až dojemně důsledný. Tklivé označení „krajané“, pláč nad ztrátou domova, o který přišel on, narozen deset let po válce v úplně jiné zemi, připomíná špatnou frašku s banální zápletkou.

Prokazuje navíc i zcela trestuhodné neznalosti nejen historických reálií českých zemí, ale ztrapňuje se dalšími vyloženě lživými tezemi o odsunu a „zloduchu“ Benešovi jako jeho spiritus rectorovi. Bylo by pověstným nošením dříví do lesa onomu ctihodnému pánovi, který se navenek předvádí jako anděl usmíření, připomínat, proč k oněm aktům došlo, co tomu předcházelo, kteří významní představitelé vítězných mocností za tím stáli, a proč tak činili. Není to ostatně cílem tohoto stanoviska.

Vážený pane mluvčí a spolkový předsedo Sudetoněmeckého krajanského sdružení!

Vznášíme zásadní a kategorický protest k vašim výrokům, které nejsou ničím jiným než opětovným štváním proti českému lidu, hrubým zkreslováním historických skutečností a rozhodnutí spojeneckých mocností, jejichž zásahem byl po dlouhém boji, v němž ztratilo život mnoho milionů lidí,

zničen hitlerovský nacistický režim, který byl hrozbou nejen pro evropskou civilizaci. Německo bylo nuceno nést následky svých činů, ostatně jako v historii každý poražený národ po prohrané válce, zvláště tak strašné a rozpoutané režimem, který se zmocnil vlády právě ve vaší zemi. Vaši krajané, kteří dosud žili na území Československé republiky, posloužili jako pátá kolona a svou zradou se sami zasloužili o svůj poválečný osud. **Nazývat ho předem plánovanou etnickou čistkou je neslýchané a rozhodně to nepřispěje ke smíření, o které aspoň navenek, jak se zdá, vehementně usilujete.** Pokud vám o ně opravdu jde, změňte rétoriku a ve svých prohlášeních zmiňte **příčinu** té neblahé a tragické události, kterou bezesporu odsun z domoviny představuje, a nevytrhávejte věci z kontextu s příměsí demagogie a falešné sentimentality. Tím věci smíření víc prospějete a bude zajisté i pozitivněji přijímána.

Zatím jste tak bohužel neučinil. Dokazujete tím, že všechny vaše rádoby aktivity mají jen formu bez skutečného a smysluplného obsahu, a to ke škodě jinak chvályhodných snah.

Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“

Stanovisko Platformy k existenci nacistického kříže v Jizerských horách

16. 11. 2020

Nacistický kříž dne 22. 10. 1944 vztyčili nedaleko rozhledny Štěpánka v Jizerských horách henleinovci. Slavnosti se zúčastnil i Konrad Henlein. Kříž měl připomínat padlé vojáky wehrmachtu a SS a povzbudit militaristického ducha sudetských Němců. Nacistické Německo totiž už mělo na kahánku.

Po osvobození byl kříž stržen. Před devíti lety ho opravený znovu postavili sympatizanti sudetského nacismu, NSDAP, wehrmachtu a SS.

Důrazně proti formě této neonacistické propagandy protestujeme, požadujeme stržení tohoto symbolu nacismu a potrestání pachatelů tohoto trestného činu za propagaci nacismu.

Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“

Otevřená výzva Platformy členům ČSBS

3. 11. 2020

Vážené sestry, vážení bratři.

Více než rok existuje naše Platforma, a přesně rok stránky, ze kterých k vám promlouváme. Vysoká návštěvnost na jedné straně, ale i útoky ze strany těch, kterým je krajně nepříjemné podívat se pravdě do očí (v poslední době se do toho zapojil i centrální tiskový orgán našeho svazu Národní Osvobození), svědčí o správném směru naší cesty a o smysluplnosti našich snah.

Konstatujeme, že nedůstojný úpadek svazu se za tu dobu prohloubil. Současné vedení není schopno řešit problémy a ztratilo sebereflexi. Nepravdy, mnohdy demagogií hájí své pozice a nadále odmítá komunikovat s celou členskou základnou i se sdělovacími prostředky.

Vážené sestry, vážení bratři,

ve světle těchto faktů vás vyzýváme ke spolupráci, předpokládáme vědomi si toho, že vám leží na srdci osud svazu, s nímž jste se ztotožnili.

Nejpalčivějším problémem se jednoznačně ukazuje ekonomika a nakládání s majetkem. Špatné hospodaření s rozpočtovými prostředky včetně neoprávněně vyplacených odměn vedly k nutnosti vrátit jejich část, stejně tak jako blíže neurčenou a nevyúčtovanou další dotaci, a sanaci těchto ztrát hradit z financí získaných prodejem patra našeho sídla v Legerově ulici. Z této transakce nebyla vyvozena žádná konkrétní opatření vůči viníkům. Ústřední výbor spotřebovává většinu prostředků pro svou nákladnou režii a minimum plyne na činnost oblastních organizací. Pomozte nám tuto situaci zvrátit. Trvejme na úsporných opatřeních, škrtech ve výdajích zmenšení počtu pracovníků, redukci místností, ve kterých pracují, aby pronájem těchto uvolněných prostor bylo možno získat dodatečné finanční prostředky formou těchto mimorozpočtových příjmů. Požadujeme zastavení financování aktivit nesouvisejících s činností svazu, konkrétně provozu vojenského muzea v Josefově, které stojí ročně několik set tisíc korun a prezentuje sbírky v soukromém vlastnictví.

Přimějme se vší důrazností předsednictvo, aby nám v písemné formě předložilo konkrétní projekt budoucnosti svazu pro dobu, až bude naplněna smlouva o postupném prodeji nemovitosti Legerova 22 a ČSBS tak pozbuje svoje sídlo. Stane se tak v roce 2024 a některá dřívější ústní vyjádření předsedy ÚV ČSBS, že nám střechu nad hlavou poskytne ministerstvo obrany či nový majitel budovy, zní spíše jako pohádka. Nezavírejme oči před budoucností a požadujeme reálný návrh východiska z hrozící pohromy!

Současné nakládání s finančními prostředky je prováděno v duchu přístupu „po nás potopa“ a směřuje k zániku Českého svazu bojovníků za svobodu.

Vedení svazu nezaujímá důrazná stanoviska k revizi poválečné historie. Důrazně se ČSBS nepostavil k odstranění pamětní desky na zdi Staroměstské radnice připomínající rozhodující podíl jednotek Rudé armády v čele s maršálem SSSR Ivanem Štěpanovičem Koněvem na osvobození Prahy, ani k odstranění památníku maršála SSSR v Praze 6. Tiskový mluvčí, redakce Národního osvobození včetně mediální komise i předsednictvo o tom všem zarytě mlčí. Spokojují se jen se stafáží ve výroční dny před památníky. Dobrovolně pohřbívají poslední zbytky autority poslání a význam svazu. Svazu, který stojí před osudovou výzvou dějinného významu, a to si dovolujeme říci bez zbytečného patosu. Vážené sestry a vážení bratři, uvědomme si i tuto velmi závažnou skutečnost.

Není dále nutné hromadit další fakta, stačí se držet výše uvedeného. Důrazně spolu s námi žádejte, aby i v této rovině nastal obrat. Obracejte se na vedení otevřenými dopisy a žádejte, aby i v této sféře vedení konalo, jak mu stanovy příkazují.

Spojte úsilí s naší Platformou, vystupujte naším prostřednictvím. Rádi vás v tom podpoříme, aby i váš hlas byl slyšet, protože vy jste živou kronikou a svědomím naší krásné vlasti a na vás všech záleží.

Tón výzvy je sice kritický, ale současně inspirativní z hlediska konkrétních návrhů a jejím cílem není rozbíjení svazu – jsme konstruktivní opozice, o čemž není snad nutné kohokoli přesvědčovat.

Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“

Stanovisko členů Platformy

k výpadu proti členu ČSBS bratru Vaňkovi – návrh pro jednání ÚV ČSBS 8. září 2020 2. 9. 2020

Již toto samo oslovení a bagatelizace postavení ve struktuře ČSBS je hrubě urážlivé a nevkusné. V tomto případě nejvyšší představitel ČSBS porušil jednoznačně platné stanovy svazu Hlava III. článek 12. Pokud se členové ÚV ČSBS domnívají, že takový přístup je na místě a správný, pak navrhuje změnu stanov a článek 12 ze stanov vypustit.

Dále bratr předseda v rozhovoru o bratru Václavu Vaňkovi uvedl: „*kteřý nás neustále kritizoval kvůli hospodaření, psal na ministerstvo financí.*“ Zde bratr předseda zapomněl podotknout, že kritika ze strany bratra Vaňka, tehdejšího člena předsednictva, byla na místě a odrážela názor nezanedbatelné části členské základny svazu. Nejednalo se jen o planou kritiku, ale i o oprávněný dotaz člena předsednictva ÚV ČSBS, který byl zcela v souladu s Ústavou České republiky, Listinou základních práv a svobod čl. 17 a platnou směrnicí ÚV ČSBS pro hospodaření.

Apelujeme proto na vás na všechny. Dodržujme alespoň my ve vzájemném styku pravidla a zásady slušného chování. Stačí, že každodenní praxe nám nastavuje zrcadlo a ukazuje, jak celá naše společnost zvlugárněla a zhrubla. Nedopusťme okřikování či urážení těch, kteří vystupují s kritikou, či reprezentují jiný názor.

Domníváme se proto, že je na místě omluva předsedy ÚV ČSBS Ing. Jaroslava Vodičky bratru Mgr. Václavu Vaňkovi za slova, která o něm vyslovil v rozhovoru uveřejněném 22. srpna 2020 v Haló novinách, a to omluva ústní na dnešním jednání ÚV ČSBS a písemná v deníku Haló noviny.

Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“

Stanovisko Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ k nepravdivým a urážlivým tvrzením J. Vodičky v Haló novinách 30. 8. 2020

Předseda Jaroslav Vodička má v povaze arogantní chování. Setkali jsme se s ním u něj vícekrát. Jeho drzost se projevila i v tomto rozhovoru: Člena ČSBS bratra (ve svazu se navzájem oslovujeme bratře/sestro a tykáme si, viz stanovy) Václava Vaňka označuje pouze jako *pana Vaňka*; i v tomto označení se arogance J. Vodičky projevuje – když mu scházejí argumenty, snaží se oponenta urazit, ponížit. Navíc jeho tvrzení, že bratr V. Vaněk *nás* (tím myslí předsednictvo svazu) *neustále kritizoval kvůli hospodaření, psal na ministerstvo financí*, není pravdivé, protože není přesné. Přesné a tedy pravdivé tvrzení zní: Bratr Václav Vaněk dlouhou dobu jako člen předsednictva upozorňoval a kritizoval předsednictvo pod vedením J. Vodičky za neprůhledné hospodaření, avšak toto předsednictvo se jeho kritikou nezabývalo, ani ho nikdy neprezentovalo na jednáních ústředního výboru, zamlčovalo ho, bagatelizovalo. Takže co měl bratr Václav Vaněk, který byl členem předsednictva svazu a neustále marně upozorňoval na neprůhledné hospodaření, jež předsednictvo pod vedením předsedy J. Vodičky provozovalo a provozuje, dělat? Podle našeho názoru se bratr Vaněk zachoval jako čestný člověk a dobrý hospodář – nakládání se státními prostředky musí být průhledné a v souladu se stanovenými pravidly.

Z takového předsednictva vystoupil a požádal ministerstvo financí o kontrolu hospodaření s dotací ze státního rozpočtu.

V rozhovoru Jaroslav Vodička prokázal své bolševické myšlení; bolševismus nemá stranickou legitimaci, není určitým politickým směřováním; bolševismus je militantní představa, že pouze jeho nositel a hlasatel má pravdu, že je dokonce majitelem pravdy – a všechny jiné názory jsou názory buď hlupáků, nebo desperátů. Proto nesnese vůbec žádný jiný pohled na jakýkoli problém, jiný názor nebo dokonce kritiku. Proto též v rozhovoru tvrdil, že ve svazu je *vnitřní pátá kolona*, přičemž tímto označením myslel všechny osoby s kritickými názory jinými, než má on sám, a zejména pak signatáře Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“. J. Vodička vypouští nepravdy – signatáři platformy zastupují více než dvacet procent členů našeho svazu, a on si dovolí nazývat je pátou kolonou. I v tom se projevila jeho arogance.

J. Vodička má dojem, že je obklopen nepřáteli, že svaz je obklopen převážně nepřáteli – není to pravda. Samozřejmě, že existují ideové, politické proudy a tendence, které jsou vůči směřování svazu až nepřátelské, avšak většinu nepřátel, lépe řečeno nesouhlasných projevů, vytváří současné předsednictvo ČSBS. Svou činností vnitřní i veřejnou. Proto je J. Vodička jako předseda ČSBS bojkotován na mnoha významných veřejných pietních a jiných akcích.

Pokud jde o veřejnou propagaci, medializaci činnosti svazu, J. Vodička uvedl, že *nikde nás neuvedou, nepustí, a pokud něco uvedeme my, dokážou to přetočit*. Pravda je, že některé mainstreamové sdělovací prostředky se seriózně nechovají. Avšak pravda především je, že svaz v časopise Národní osvobození a při správě webu zaměstnává neschopné zaměstnance ([viz](#) hrubá chyba na webu), úroveň těchto médií je podprůměrná, zaměstnává tu zaměstnance, kteří nejsou schopni publicisticky přiměřeně působit, a pravda také je, že členové předsednictva mnohdy nejsou schopni ve sdělovacích prostředcích profesionálně vystupovat (J. Vodička nedávno před redaktorkou televize několikrát doslova utekl jako malý kluk, [viz](#)). Ano, je pravda, jak J. Vodička uvedl, že *celé pořady, které jsou vytvářeny o ČSBS, nejsou vytvářeny o vlastenecké činnosti ČSBS, ale přímo proti němu, je tam už tento cíl, pokud jsme oslovováni, nikdo nám neřekne scénář pořadu, ale vždycky projdou nějaké cílené otázky*; jenomže proti takové ideově zaměřené propagandě musí umět náš svaz působit. Kolik máme formálně ustanovených komisí ústředního výboru? Jaké činnosti vyvíjejí? Jaké jsou výsledky jejich činnosti? Žádné takové otázky J. Vodička slyšet nechce – jsou pro něj rozbíječské.

Vrchol demagogie a alibismu J. Vodička předvedl v odpovědi na otázku redaktora směřující k odchodu organizace ve Valašském Meziříčí z ČSBS; otázka zněla: „A co se tedy těmto členům nelíbí na konání ÚV ČSBS?“ J. Vodička lživě prohlásil: *To je otázka, která směřuje jednoznačně na jejich představitele. Na to my zde, ve vedení ČSBS, odpovídat nemůžeme*. Organizace ve Valašském Meziříčí dlouhodobě konkrétně kritizovala činnost současného předsednictva svazu v čele s J. Vodičkou, mnohokrát s kritikou její zástupci vystupovali na jednáních ústředního výboru (to se však do zápisu z nich nikdy nedostalo, tak jako žádná kritika), na webových stránkách Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ své kritické připomínky publikovali a členové valašskomeziříčské organizace je jasně uvedli při jednání na své schůzi, kterou členové předsednictva navštívili. A J. Vodička si dovolí odpovědět, že on, vedení, vlastně o ničem neví.

Ve svém alibismu J. Vodička pokračoval: Redaktor položil otázku týkající se rezoluce schválené 19. 9. 2019 v Evropském parlamentu o Významu evropské paměti pro budoucnost Evropy, jaké stanovisko

ČSBS k ní v této souvislosti zastává? J. Vodička prohlásil: *Tady je potřeba si říct, že to není záležitost ČSBS. To je záležitost zejména politická, záležitost českých státních orgánů, přístupu vlády a je to také záležitost právníká.* Ale to není pravda, uvedená rezoluce se jednoznačně týká přehodnocování hodnot, které má Český svaz bojovníků za svobodu naopak uchovávat, chránit, bránit. Máme to též ve stanovách. Z této alibistické odpovědi je zřejmé, že J. Vodička nemá ani tušení o podstatě činnosti, kterou má náš svaz vyvíjet, nebo ji tvořit nechce.

Unikátní alibismus předvedl J. Vodička na závěr rozhovoru: *... činnost svazu nespočívá jenom v činnosti ústředního výboru. Hlavní činnost právě spočívá, že 70 oblastních organizací pracuje i hospodáří samostatně. Ony nejsou závislé na ústředním výboru, až na tu provázanost hospodaření, ano, jsou nějak podporované, i část státní dotace jim zasíláme, ale ony se nijak finančně na činnosti ústředního výboru nepodílejí ... Takže i na těch místech, kde tyto organizace působí po celé republice, se projevuje činnost ČSBS a ústřední výbor jim zajišťuje jakousi oporu ve státních dotacích. Ústřední výbor dělá prezentaci navenek. Takže největší a hlavní zásluhy mají oblastní organizace, které vlastně vytvářejí samotnou činnost svazu. My se snažíme jim vytvořit co nejlepší podmínky, potřeby a koordinujeme případnou činnost.* Takže poporadě: Oblastní organizace dostávají na základě rozhodnutí předsednictva, i když by o rozdělování dotací měl rozhodovat právě ústřední výbor, zanedbatelnou část ze státní dotace – většinu státní dotace spotřebuje právě předsednictvo, mnohdy na činnosti, které nemají se svazem nic společného (muzeum W. Matušky ad., viz mnoho informací na tomto našem webu). Oblastní organizace tak jsou z velké části závislé na voluntaristickém rozhodování současného předsednictva o rozdělování státní dotace, přičemž některé organizace (např. do roku 2020 v Lidicích) ze státní dotace nedostanou ani korunu (nejedna může vyvíjet činnost jen díky darům a dotacím z míst, kde působí). Oblastní organizace se naopak finančně podílejí na činnosti předsednictva, protože toto předsednictvo spotřebovává větší část ze státní dotace, kterou by měly mít na svoji činnosti právě oblastní organizace, které skutečně mají hlavní podíl na plnění cílů ČSBS včetně publikační činnosti. Ústřední výbor žádnou prezentaci navenek nedělá – podle stanov by např. měl po uskutečnění konkurzu vybírat šéfredaktora časopisu Národní Osvobození (nestalo se), měl by kontrolovat výsledky činnosti komisí (je formální, některé komise vůbec nepracují, jsou jen na papíře, jako např. komise pro mládež a komise pro propagaci). Fakticky veškeré rozhodování, při udržování zdání demokratičnosti, ve svých rukách soustředilo současné předsednictvo. Předsednictvo je spíše na překážku činnosti oblastním organizacím.

Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“

Sdělení Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ k e-mailu br. Zbyňka Cincibuse 27. 8. 2020

Dne 26. 8. 2020 byl některým signatářům Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ doručen e-mail podepsaný bratrem Z. Cincibusem. Jeho obsah i způsob distribuce nebyl obvyklý. Signatáři platformy k němu publikují následující sdělení.

Dne 26. 8. 2020 ve 21.52 hodin byl některým signatářům Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ doručen následující e-mail (publikujeme ho v původním znění; viz též příloha):

Vážené sestry, vážení bratři.

Jedním z výsledků jednání předsednictva ÚV ČSBS dne 26. 8. 2020 byla žádost předsedům komisí ÚV o zorganizování společného jednání se členy platformy Vraťme vážnost ČSBS, bez účasti členů předsednictva ÚV. Termín tohoto jednání je

ČTVRTEK 3. ZÁŘÍ 2020 OD 10:00 HODIN V BUDOVĚ ÚV ČSBS LEGEROVA 22 PRAHA 2

U oslovených členů platformy v případě nemožnosti se zúčastnit je vhodné vyslat zástupce. Jako zapisovatel byla určena sestra MUDr. Müllerová u zástupců platformy se účast vlastního zapisovatele nevyklučuje.

Vzhledem k současné situaci a poměrech vládnoucích ve svazu považujeme účast za velice důležitou.

S díky je Zbyněk Cincibus, Ústřední kontrolní komise, Českého svazu bojovníků za svobodu, Legerova 22, Praha 2

Nebylo to tedy osobní pozvání adresované signatářům Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“, nýbrž pouhá informace o jednání kontrolní komise. Žádní signatáři naší platformy s návrhem či se žádostí o účast na jednání individuálně osloveni nebyli. E-mail byl doručen pouhým preposláním z organizačního oddělení. S žádným ze signatářů nebyl bratrem Cincibusem obsah jednání ani jeho termín konzultován; o obsahu jednání se e-mail nezmiňuje a termín nebyl navržen v dostatečném předstihu, byl evidentně zvolen tak, aby nebylo možné se na jednání kvalifikovaně a odpovědně připravit a přizpůsobit mu své pracovní a osobní záležitosti.

Z uvedeného e-mailu Z. Cincibuse plyne, že uvedené jednání komise má být bez účasti členů předsednictva, jen v přítomnosti předsedů komisí ústředního výboru (podle *Organizačního řádu ČSBS* jsou zřízeny tyto stálé komise: *Ekonomická, Organizační, Legislativně-právní, Sociálně-zdravotní, Historicko-dokumentační a Komise pro mládež*); ti však o kritických výtkách, které má Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“, nemusejí být podrobně informováni, mnohdy takovou tematiku nemají ve své gesci, a navíc – podle *Organizačního řádu ČSBS* stálé komise ÚV ČSBS nemají rozhodovací pravomoc, plní úkoly ukládané usnesením pléna Ústředního výboru a požadavky jeho Výkonného výboru [Hlava III, článek 3, odstavec 3.1, písmeno c)]. Je tedy otázkou, k čemu by uvedené jednání mělo směřovat a zda by případně dohodnuté závěry měly jiný smysl než formu doporučení pro projednání ve výkonném či ústředním výboru. Zde se nabízí otázka, zda k takovému doporučení je vůbec potřeba zasedání předsedů komisí ÚV a členů Platformy.

Citovaný e-mail br. Cincibuse připomíná spíše nařízení kritikům současného vedení svazu, tedy signatářům Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“, aby se dostavili na jednání uvedené komise „na kobereček“.

Tento způsob jednání zásadně odmítáme. Je to způsob arogantní, nedemokratický, jenž je současnému vedení svazu vlastní. Takovému jednání se v žádném případě podřizovat nebudeme!

Naše kritika jednoznačně míří na současné vedení ČSBS, tedy na předsednictvo. Na tomto našem webu čtenář najde desítky věcných dotazů a výtek, které vůči činnosti předsednictva máme. Na žádný dotaz, na žádnou výtku, na žádnou kritiku nám předsednictvo dosud nikdy neodpovědělo.

Přestaňte si nás zvat „na kobereček“!

Náprava poměrů, pokud o ni vedení vůbec stojí, je stále možná; je v moci členů ústředního výboru a předsednictva, je plně závislá na krocích učiněných v blízké budoucnosti.

Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“ uvítá ochotu vedení svazu usednout s námi za jednací stůl.

Signatáři Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ se přímému jednání se všemi členy předsednictva svazu nebrání; naopak vyzýváme k němu.

Tématem takového jednání by mělo být řešení dlouhotrvajících problémů, na něž Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“ předsednictvo a všechny členy svazu dlouhodobě upozorňuje. Termín jednání navrhujeme v posledních dvou týdnech v září či počátkem října 2020 a jako jednací den středu.

Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“

Sdělení Platformy o tom, jak Jiřího Csermelyiho rozčílila pravda, a o jeho výhrůžkách 3. 8. 2020

Hlavně pravda zlobí lidi. Pravda o nich, o jejich práci... Pokud je pro ně nepříjemná. Takovou pravdu jsme publikovali v článku Stanovisko Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ k tzv. redakčnímu sdělení Jiřího Csermelyiho. Reakce p. J. Csermelyiho byla výbušná, výhrůžná, arogantní.

Nejdříve uvádíme e-mail, který 3. 8. 2020 s předmětem „Žádost o upřesnění autorství“ z e-mailové adresy narodni-osvobozeni@seznam.cz p. Csermelyi rozeslal signatářům Platformy. Poté naši odpověď.

Úroveň pana Csermelyiho je zřejmá – náš článek (Stanovisko Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ k tzv. redakčnímu sdělení Jiřího Csermelyiho) označil za udavačství. My se však domníváme, že jde

o demokratický způsob informování o našich návrzích na navrácení vážnosti Českému svazu bojovníků za svobodu.

Citujeme e-mail zaměstnance našeho svazu p. Jiřího Csermelyiho, který zaslal signatářům Platformy na jejich soukromé e-mailové adresy:

Vážený pane.

Na webové stránce tzv. „Platformy...“ byl 2. srpna 2020 zveřejněn článek pod titulkem Stanovisko Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ k tzv. redakčnímu sdělení Jiřího Csermelyiho“. Článek jste, jak přiznáváte, „vystavil“ Vy a za autory jste označil všechny signatáře tzv. „Platformy...“, tedy i sám sebe.

Žádám Vás tímto o sdělení, zda jste skutečně autorem výše uvedeného článku. Vaše stanovisko očekávám obratem, nejpozději však do středy 5. srpna 2020.

Protože závěr článku obsahuje Vaši již tradiční udavačskou hrozbu rozeslání sdělovacím prostředkům a blíže nespécifikovanému okruhu Vašich „příznivců“, dovoluji si Vás upozornit na § 184 Zákona 40/2009 Sb. (Trestní zákoník), který v odstavci 1 konstatuje, cituji: „Kdo o jiném sdělí nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy nebo způsobit mu jinou vážnou újmu, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.“ V odstavci 2 téhož paragrafu pak Trestní zákoník upřesňuje: „Odnětím svobody až na dvě léta nebo zákazem činnosti bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem“.

Současně Vás tímto žádám o neprodlené odstranění zmíněného článku z Vašeho webu.

S pozdravem

Jiří Csermelyi, šéfredaktor svazového periodika Národní Osvobození

Naše odpověď:

Vážený pane Csermelyi,

je zřejmé, že uvedené stanovisko uhodilo, jak se říká, hřebík na hlavičku. Nejvíce totiž lidi rozčílí pravda. Vzápětí za sdělenou pravdou jde strach – strach z toho, co je a ještě může být odhaleno.

Na stanovisku, které bylo signatáři Platformy podle našich zásad přijato, a tedy jde o autorství společné, není důvod nic měnit natož ho z našeho webu odstraňovat!

Buďte tak laskav a nekladte nám, voleným funkcionářům, jako zaměstnanec svazu, žádná ultimáta. Jsme svobodní občané tohoto státu, kteří uskutečňují svá ústavní práva na svobodu slova a informací. Vy nás omezovat nebudete!

Rozesílání našich stanovisek a dalších informací o obsahu našeho webu není žádné udavačství, sdělení o tom není žádná udavačská hrozba – jsme rádi, že tímto způsobem můžeme informovat členy ČSBS, naše příznivce, protože časopis, jehož jste šéfredaktorem, o problémech svazu a návrzích a možnostech jejich řešení neinformuje.

Trestní zákoník tedy citujete správně. Doporučujeme Vám, abyste žalobu podal promptně. O jejím výsledku budete nepochybně na stránkách časopisu NO ochotně a seriózně informovat. Určitě bude zajímavé Vaše vysvětlování, proč bezúhonné signatáře Platformy označujete za udavače a pomlouvače. Jistě jste přesvědčen, že se Vám orgány činné v trestním řízení i soud o své pravdě podaří přesvědčit.

Naše stanovisko vzniklo jako přirozená reakce na Vaš nehorázně pomlouvačný článek, který byl uveřejněn v posledním dvojčísle NO, ve kterém jste neslýchaným způsobem urazil členy platformy. V našem stanovisku není nic urážlivého proti Vaší osobě, jen jsou tam bod za bodem vyvrácena nepravdivá tvrzení ve Vašem redakčním sdělení. Podrobná citace paragrafů trestního zákona je nám velice dobře známa. Doporučujeme proto i Vám, ctěný pane, jejich prostudování, neboť zmíněné Vámi podepsané redakční sdělení, jímž jste zneužil své postavení zaměstnance svazu, svým obsahem této literě paragrafu bohatě vyhovuje. V žádném případě to neberte jako vyhrožování, ale jako pouhé konstatování, pokud jste schopen tento elementární fakt akceptovat.

Místo šermování paragrafy Vám nabízíme možnost obhájit se na webových stránkách naší platformy vysvětlením k jednotlivým problémům, o kterých jsme v našem stanovisku psali.

Vážený pane Csermelyi, v této chvíli znáte naši odpověď i nabídku, a je pouze na Vás, jak se rozhodnete. Věřte, že komunikace soudní cestou není ta nejlepší nejen pro Vás, ale ani pro svaz samotný.

Toto sdělení je zveřejněno na webu platformy (<https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/>), současně rozesláno jako informace členům ÚV ČSBS, sdělovacím prostředkům a našim příznivcům.

Platforma „Vratme vážnost ČSBS“

Stanovisko Platformy „Vratme vážnost ČSBS“ k tzv. redakčnímu sdělení Jiřího Csermelyiho

Jiří Csermelyi je šéfredaktorem časopisu ČSBS Národní Osvobození (NO). V dvojčísle 15/16 letošního roku sepsal tzv. redakční sdělení týkající se naší Platformy „Vratme vážnost ČSBS“. V tomto sdělení se pokouší osobními útoky a lživými obecnými frázemi signatáře Platformy skandalizovat. Na některé lži uvedené ve zmiňovaném redakčním sdělení dále upozorňujeme.

2. 8. 2020

Lež první: Pan J. Csermelyi tvrdí, že signatáři Platformy na svém webu šíří *své osobní názory*. Není to pravda, protože tito signatáři svými názory reprezentují asi dvacet procent členské základny Českého svazu bojovníků za svobodu. Nejde o názory osobní několika jednotlivců, jde o názory podstatné části členů. Současné vodičkovské vedení však na názory těchto členů nebere zřetel.

Pan J. Csermelyi dokonce tvrdí, že jdeme *cestou pomluv a udávání*. Pane Csermelyi, byl byste tak laskav a sdělil nám i čtenářům NO, jakých pomluv a udání jsme se konkrétně dopustili? Uveďte jednu jedinou pomluvu, tedy naše nepravdivé tvrzení, uveďte jedno jediné udání, kterých jsme se dopustili! Proč tímto sprostým a urážlivým způsobem lžete?

Lež druhá: Pan J. Csermelyi tvrdí, že signatáři Platformy na svém webu napadají *nejvyšší vedení i další členy a orgány svazu*. Není to pravda, k žádnému osobnímu napadání z naší strany nikdy nedošlo – vždy jsme jen od jmenovaných chtěli vysvětlit a objasnit problematické skutečnosti – z hlediska politického např. proč se vodičkovské vedení důrazně a důsledně kriticky nevyjadřuje k překrucování historických faktů z období druhé světové války?, proč nereaguje na převážně kritické propagandistické kampaně ve sdělovacích prostředcích zaměřené proti svazu?, proč jednotliví členové vedení, včetně tiskového mluvčího a časopisu NO, nejsou kvůli předchozím skutečnostem aktivní?; z hlediska hospodářského např. proč časopis Národní Osvobození má neúnosnou remitendu a proč je jeho vydávání neúměrně nákladné (nikdy jsme se, ani přes četné dotazy, nic podstatného o hospodaření tohoto periodika nedověděli)?, proč ČSBS platí muzeum Waldemara Matušky, které nemá s činností našeho svazu nic společného?, proč vodičkovské vedení prodává po částech dům v Legerově 22, Praha 2 za cenu dvougarsonky, tedy za směšné částky?, proč vodičkovské vedení prodalo rodinný dům v Běchovicích, č. p. 157, ul. Na Vaňhově za částku o jeden a půl milionu nižší, než byl tržní odhad této nemovitosti, a to bez schválení Ústředním výborem ČSBS, a kam zmizely peníze za tento prodej?, kam zmizelo šest set tisíc korun použitých vedením ze státních dotací z minulých let (viz kontrola MF ČR)... více viz náš web.

Pan J. Csermelyi tvrdí, že my, Platforma, nejsme schopni *s jasnými a přesvědčivými argumenty* J. Vodičky a E. Kulfánka *držet krok, natož jim čelit*. Pane Csermelyi, budete schopen nějaký jasný a přesvědčivý argument J. Vodičky nebo E. Kulfánka, kterými zodpověděli například některou z předchozích otázek, uvést? Pokud ano, otiskněte takové *jasné a přesvědčivé argumenty* jmenovaných na stránkách NO!

Lež třetí: Pan J. Csermelyi fakticky cituje část našeho otevřeného dopis členům ČSBS – posláním ČSBS je hájit nezkráslenou historickou pravdu a poválečné státoprávní uspořádání – ovšem lže o tom, že *prý do mediálního prostoru vypouštíme informace, které se v rukou manipulátorů a prepisovačů historie stávají zbraní proti svazu a v konečném důsledku mohou vést k jeho zničení*. Pane Csermelyi, můžete uvést jeden jediný konkrétní příklad, kdy jsme do veřejného prostoru takové informace „vypustili“? Ale hlavně pane Csermelyi: Vedení svazu, tiskový mluvčí svazu a časopis svazu NO mají za úkol proti takovým prepisovačům silně propagandisticky působit – to však nikdo ze jmenovaných nedělá; opomněl jste tak dodat, že současné vodičkovské vedení pro naplnění uvedené maximy v podstatě nic nedělá, není nic takového schopné. Jaroslav Vodička, předseda ČSBS, před mikrofonem televizní redaktorky

několikrát utíká jako malý kluk přistižený při lumpárně; nikdo z předsednictva není schopen mít produktivní kontakt s médii, vy nejste schopen daný úkol naplňovat na stránkách časopisu NO. Takže proti manipulátorům a přepisovačům dějin v podstatě nic neděláte.

Neděláte nic proti tomu, aby se informace stávaly v rukou manipulátorů a přepisovačů historie zbraní proti svazu, proto je svaz ve veřejném informačním prostoru pod palbou (někdy i nepravdivé) kritiky.

Ke zničení svazu, jak píše p. Csermelyi, dojít může; pravděpodobně se budou ze svazové struktury vyčleňovat jednotlivé oblasti a svaz bude formálně existovat do doby, než bude současným vedením definitivně politicky a hospodářsky vytunelován. Ke zničení svazu tak nedojde zlovolným působením mediálních subjektů, nýbrž destrukcí současným vedením.

Lež čtvrtá: Pan J. Csermelyi tvrdí, že Platforma *nic konstruktivního nenabízí*. Pane Csermelyi, takovému nesmyslu nemůže nikdo, kdo si náš web přečte, věřit ani trochu. Konstruktivních témat ke konstruktivnímu řešení jsme předložili přehršel; jenom ve druhém odstavci tohoto textu jich je dostatek. Nabízíme i pomoc při kvalifikovaných činnostech: třeba ekonomická komise ČSBS budí z odborného hlediska (velmi mírně řečeno) rozpaky – nebyla schopna kvalifikovaně posoudit ani závěry kontroly MF ČR, v níž byly chyby; viz, není schopna ani informovat o hospodářském stavu svazu natož o perspektivách; komise pro mládež už více let nepracuje, je pouze na papíře, i když její kvalifikovaná činnost je úkolem daným minulým sjezdem ČSBS; nabízeli jsme pomoc při posílení ofenzivního publicistického působení tiskového odboru (mluvčího) a časopisu Národní osvobození (časopis NO má nevalnou úroveň; zejména neplní roli propagátora činnosti oblastí svazu, pouze glorifikuje současné vodičkovské vedení) – vše bylo vedením odmítnuto.

Lež pátá: Pan J. Csermelyi tvrdí, že činnost Platformy je výsledkem *vnitrostranických pŮtek a rozbrojů*. Není to pravda. Snahou Platformy je navrátit vážnost Českému svazu bojovníků za svobodu, nikoli vnitrosvazové pŮtky a rozbroje (p. Csermelyi se spletl, asi zkopíroval nějaký svůj dřívější článek, protože ve svazu *vnitrostranické* pŮtky být nemohou).

Lež šestá: Pan J. Csermelyi tvrdí, že se *v poslední době množí útoky na svazový časopis Národní osvobození*; myslí, že takové útoky uskutečňuje Platforma. Není to pravda. I v této lži je zakódován jeho pohled na svět – pokud si totiž někdo dovolí vyslovit jiný názor, nedej bože kritický, byť zdůvodněný, je to podle p. Csermelyiho útok. Takové myšlení je bolševické. Poznámka: J. Csermelyi patrně reaguje na stručný kritický názor Zdeňka Říhy, člena ZO ČSBS České Budějovice; viz; je to článek týkající se obsahu NO – ale k obsahu časopisu se člen kriticky vyjádřit nesmí, že, pane Csermelyi, to je přece útok, vidíte.

Lež sedmá: Pan J. Csermelyi tvrdí, že mu jde zejména o *jednotu svazu, ČSBS*. Není to pravda, Platformě „Vraťme vážnost ČSBS“ jde o totéž – jednotu však nemůže existovat na lži, nemůže se vytvořit na základě politického a ekonomického tunelování svazu současným vedením. O takovou jednotu, na rozdíl od pana Csermelyiho, nestojíme.

Závěr:

Pan J. Csermelyi je věrný fámulus současného vodičkovského vedení ČSBS, a proto zpívá píseň/píše texty toho, jehož chleba jí. Nestydí se přitom snížit se i k průhledným lžím.

Vážený pane Csermelyi, chápeme, že se člověk musí něčím živit – ale proč kvůli tomu lžete? Vždyť to přece není důstojné... Opravdu vám to stojí za to?

Toto stanovisko je zveřejněno na webu platformy (<https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/>), současně rozesláno jako informace členům ÚV ČSBS, sdělovacím prostředkům a našim příznivcům.

Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“

Stanovisko Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“
ke 13. řádnému zasedání Ústředního výboru ČSBS dne 23. 6. 2020

19. 6. 2020

Předsednictvo ÚV ČSBS připravuje 13. zasedání ÚV ČSBS tak, aby opět manipulovalo fakty, aby nesdělilo potřebné informace o své činnosti členům svazu natož veřejnosti, aby zakrylo své neprůhledné hospodaření se státními a svazovými prostředky, hospodaření se svazovým majetkem hraničící s trestnou činností.

Za prvé: K protizákonnému hlasování per rollam.

Požadujeme zastavení prodeje majetku na základě protizákonného hlasování per rollam, viz [Sdělení platformy „Vraťme vážnost ČSBS“](#). Signatáři Platformy se distancují od protizákonného jednání předsednictva svazu a vyzývají členy ústředního výboru, aby učinili totéž.

Za druhé: K neoprávněnému prodeji majetku svazu – část budovy Legerova 22

Podle zápisu z jednání výkonného výboru dne 27. 5. 2020 předsednictvo svazu prodalo další část budovy v Legerova ulici 22 (2. patro) za částku 3,6 miliónů korun, tedy za částku, za kterou se v této oblasti platí za garsoniéru, [viz](#).

Požadujeme, aby předsednictvu svazu podalo na uvedeném zasedání ústředního výboru veškeré informace o tomto prodeji, zdůvodnilo, proč byl majetek prodán za tak nízkou cenu, a jak s penězi naložilo.

Za třetí: K neoprávněnému prodeji majetku svazu – prodej domu v Praze-Běchovicích

Podle dostupných informací předsednictvo svazu, bez schválení ústředním výborem, prodalo nemovitost (rodinný dům č. p. 157 vč. zahrady, LV 340, p. č. 397) asi za polovinu její tržní ceny.

Požadujeme, aby předsednictvu svazu podalo na uvedeném zasedání ústředního výboru veškeré informace o tomto prodeji, zdůvodnilo, proč tak učinilo bez předchozího souhlasu ústředního výboru, tedy proti zásadám stanov svazu, jaký byl odhad tržní ceny nemovitosti, jaká byla cena prodejní a proč se prodejní cena o tržního odhadu lišila, a jak s penězi naložilo – konkrétně jak to, že se nevyskytují v příjmech svazu. Také trváme na zodpovězení otázky, proč předsednictvo uvedený prodej před členy ústředního výboru tají.

Za čtvrté: K neoprávněně čerpaným dotacím podle kontroly Ministerstva financí ČR

Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“ zásadně trvá na tom, aby předsednictvo ústředního výboru předložilo veškeré údaje o neoprávněně čerpaných dotacích pražským centrem, předsednictvem svazu, v každém jednotlivém případě a zdůvodněním, proč předsednictvo čerpalo státní dotace bez souhlasu ústředního výboru a v rozporu s dotačními tituly, a zároveň aby předložilo osobní odpovědnost za tyto závažné nedostatky.

Zásadně Platforma nesouhlasí s tzv. tlustou čarou za minulostí; ta by byla možná pouze v případě zásadních personálních změny v předsednictvu svazu. Tlustá čára znamená souhlasit s rozkradením státní dotace.

Signatáři Platformy důrazně požadují, aby předsednictvo svazu konkrétně zdůvodnilo neoprávněně čerpání více než 600 tisíc korun předsednictvem, s konkrétním vyvozením personálních důsledků; konkrétně J. Vodička zodpovídá za mnohá pochybení, která jsou uvedena ve zprávě z kontroly MF – např. odměna za přesčasovou práci dvěma pracovníkům na dohodu o provedení práce (porušení zákoníku práce; na dohodu se může odpracovat 300 hodin za rok; nelze tedy zaplatit přesčasy – to už je řádný pracovní poměr se všemi odvody...). Je tedy nezbytné určit osobní odpovědnost s povinností škodu nahradit.

Budeme na splnění tohoto požadavku důsledně trvat, neboť není únosné, aby bylo měřeno jiným metrem vrcholným orgánům svazu a jiným oblastním organizacím. Jsme připraveni podat pomocnou ruku a působit konstruktivním způsobem.

V této souvislosti předkládáme plénu ústředního výboru následující návrhy.

1. Vytvořit mimo rámec orgánů, jež působí v souladu se stanovami smíšenou skupinu, složenou ze členů ekonomické a kontrolní a revizní komise doplněnou o zvolené členy ÚV a signatáře Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“, která po prostudování zprávy stanoví pro jednotlivé oblastní organizace výši jejich finančního závazku, na základě zjištění kontrolních orgánů MF ČR a po dohodě s nimi závazný splátkový kalendář na likvidaci jejich finančních závazků a doby k tomu určené. Členové skupiny budou nuceni vzít v úvahu i faktické připomínky dotčených oblastních organizací. Závěry z jednání členů skupiny s funkcionáři oblastních výborů budou zpravovány formou zápisů signovaných nejen členem

skupiny a funkcionářem oblastní organizace, ale i dalšími členy oblastního výboru, aby bylo zaručena informovanost členské základny dané oblastní organizace.

Totéž je zapotřebí učinit i v případě vedení ČSBS, rovněž posoudit míru zodpovědnosti nejen vedení ČSBS jako celku, ale i konkrétních osob v daném časovém období. Závěry v tomto směru shrnout formou zprávy a seznámit s nimi všechny členy Ústředního výboru a to v termínu nejpozději do konce tohoto roku rovněž s návrhem konkrétních opatření a to i s tím, že budou vzata v úvahu a objektivně posouzena i jejich stanoviska a vyjádření. Navrhovaná opatření se budou týkat i personálních opatření, jež jsou nezbytná.

2. Pověřit ekonomickou komisi revizí veškerého majetku movitého i nemovitého, kterým ÚV disponuje včetně manipulací s ním – prodeje a ceny, za nichž byl realizován a rovněž revize veškeré s tím související smluvní dokumentace a to v termínu do konce tohoto kalendářního roku, lze i zvážit posun do prvního plenárního zasedání ÚV v roce 2021, termín lze posunout.

3. Pověřit ekonomickou komisi posouzením oprávněnosti a efektivnosti výdajů v položkách: režie ústředního výboru, financování soukromého muzea M. Frosta v Josefově, financování soukromého Muzea Waldemara Matušky, vydávání časopisu Národní osvobození. V tomto směru bylo už spoustu navrženo a řečeno, jde o zhodnocení a zvážení použitelnosti a to ve spolupráci se všemi členy ústředního výboru. Vzhledem k naléhavosti otázky dalšího financování našeho svazu v budoucnosti s ohledem na pravděpodobné razantní snížení objemu výše dotací v blízké budoucnosti je to nejvýše žádoucí.

Za páté: K návrhu na hlasovací kvorum na XI. sjezd ČSBS

Zásadně s navrhovaným stanovením počtu delegátů sjezdu (na každých 50 členů organizace jeden delegát) **nesouhlasíme**. Takové stanovení by zásadním způsobem znevýhodnilo středně velké organizace a nebylo by reprezentativní, bylo by nedemokratické. Příklad: organizace Domažlice, která má pouze 5 členů, by měla **jednoho delegáta** a organizace o 99 členech by měla také **jednoho delegáta**. Uvedený návrh předsednictva směřuje k manipulaci při hlasování sjezdu.

Navrhujeme proporcionální stanovení počtu delegátů na organizace, kupř. do 20 členů – 1 delegát; 21 až 40 členů – 2 delegáti, 41 až 70 – 3 delegáti, 71 až 110 členů – 4 delegáti apod.

Požadujeme vyškrtnutí delegátů z dnes neexistujících organizací a stanovení, že pokud organizace zanikne do konání sjezdu, pak zanikne i mandát za ni zvoleného delegáta.

Za šesté: K nepotismu současného vedení ČSBS

Signatáři Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ zásadně odmítají nepotismus současného vedení ČSBS, protože náš svaz ekonomicky vysává; viz např. **Jiří Csermelyi – šéfredaktor časopisu Národní osvobození**; účetní firma najatá současným předsednictvem: **DCS Daniela Csermelyi s. r. o., sp. zn. C 256521** vedená u Městského soudu v Praze, IČ: 05014883, Sídlo: Masarykova 1417/64, 252 19 Rudná. Dům byl prodán **NH reality s.r.o., C 30126** vedená u **Krajského soudu v Ústí nad Labem**, Šlikova 133/28, Liberec VII-Horní Růžodol, 460 07 Liberec, IČ 28743202, s vkladem 98 000 Kč.

Závěrem:

Signatáři Platformy považují hospodaření předsednictva ústředního výboru s majetkem svazu a jeho prostředky za odporující stanovám svazu, v jednotlivých případech za podvodné, protizákonné a zásadně se od takového jednání distancují.

Majetková rozhodnutí předsednictva na základě protizákonného hlasování ústředního výboru formou per rollam má charakter dalšího trestného činu.

Toto stanovisko je zveřejněno na webu platformy (<https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/>), současně rozesláno jako informace členům ÚV ČSBS a sdělovacím prostředkům.

Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“

Sdělení o plýtvání prostředky svazu

5. 5. 2020

O nehospodárném chování vedení našeho svazu, o plýtvání s finančními prostředky předsednictvem ČSBS, informujeme průběžně (např. [Viz](#) [viz](#)). Nyní upozorňujeme na nehospodárné vydávání časopisu Národní osvobození.

V zápise z jednání Výkonného výboru ÚV ČSBS ze dne 21. 1. 2020 je uvedeno, že náklad časopisu Národní osvobození je ve výši 800 000 výtisků, přeplaceno je pouze 200 000 kusů (údaje se týkají roku 2019); v uvedeném zápise je v bodě 1 dotaz člena tohoto výboru ing. Jaroslava Bukovského, proč se tiskne časopis v takovém nákladu a jestli tedy 600 000 ks časopisu, které zbyvají, jsou remitendou, není zbytečné tisknout (viz příloha); remitenda jsou výtisky periodického tisku, které nebyly prodány a jsou posílány zpět distribučnímu podniku.

Především musíme upozornit na to, že náklad periodika se vždy uvádí za konkrétní vydání podle jeho periodicity, takže u deníku to je náklad v jednom dni (někdy je uváděn zvlášť náklad za sobotní či nedělní vydání, pokud jsou, popř. průměr za týden); pokud by se údaje 800 000 kusů výtisků a 200 000 kusů předplatného týkali každého jednotlivého vydání, jak by tomu správně mělo být, ***tak by byl časopis Národní osvobození největším časopisem na českém trhu periodik.*** Což je nesmysl.

Pravděpodobnější je, že údaje o nákladu ad. jsou uváděny nekvalifikovaně, osobami, které dané problematice nerozumějí – a týkají se nákladů, předplatného a remitendy za celý rok.

V každém případě však jsou uvedené údaje dokladem plýtvání finančními prostředky svazu.

Remitenda, tedy neprodané výtisky, činí 75 % nákladu, čili prostředky v této výši použité na vydávání časopisu byly vynaloženy zbytečně; placený odběr časopisu je 25 procent z celkového nákladu. Na rok 2019 bylo plánováno 750 000 Kč z dotace MF (viz příloha); znamená to, že 75 % z této částky, tedy více než 560 000 Kč, bylo vydáno zbytečně. Náklady na redakci jsou v účetnictví vedeny zvlášť.

O vyjádření k problému jsem požádal Ing. Jaroslava Bukovského, člena OV ČSBS Plzeň a Výkonného výboru ČSBS.

***PhDr. Vladimír Pelc,
předseda Oblastního výboru ČSBS Benešov,
člen Ústředního výboru ČSBS***

Na první straně zápisu z VV ÚV ČSBS ze dne 21. 1. 2020 dole je skutečně můj příspěvek v tomto znění. Protože se jednalo o kontrolu úkolů z předchozího jednání, tak jsem musel zalistovat do jednání z VV ÚV 10. 12. 2019. Kontrola se točila kolem zdůvodnění nevyjasněných 900 000 Kč, které odhalila kontrola MF. Tam jsem měl v poznámkách, jako nevyjasněnou, týkající se uvedeného časopis, částku 315 000 Kč.

Vysvětlení je toto: Pro časopis Národní osvobození (NO) není stanoven velikost tzv. remitendy – tj. počet výtisků navíc proti trvalým dodávkám těchto tiskovin předplatitelům. To číslo 315 000 Kč je převzato od Správce stánkového prodeje, o kterém se mluvilo 10. 12. 2019 a konstatovalo se, že je běžné, že se tato rezerva navíc, k volnému prodeji, pohybuje v rozsahu 30 – 40 %. Pokud je počet odběratelů NO asi 3 500 lidí, pak by přípustný tisk s remitendou (40 %) byl 4 900 výtisků na jedno vydání – tj. 1 400 výtisků navíc pro stánkový prodej; v případě čtrnáctideníku (r. 2019, 26 vydání) by šlo o celkový roční náklad 127 400 výtisků, v případě měsíčníku (předpoklad 12 vydání) 58 800 výtisků. Pokud by se tisklo od 40 % více výtisků, než je předplatné, tj. 1 400 výtisků navíc pro stánkový prodej (krát) × 20 Kč na jedno číslo a (krát) × 12 (za rok), tak mi vychází 336 tisíc korun – což se blíží přiznané částce od Správce stánkového prodeje.

Závěr z toho měl být takový, že se procento výtisků ke stánkovému prodeji sníží cca na 20 % nad počtem předplatitelů, a to z toho důvodu, že NO přestalo být atraktivním tiskem, jsou tam příliš dlouhé (rozborové) příspěvky, navíc je časopis pod vnitřní censurou, nezobrazuje tak názorové proudy ve svazu, a vše je navíc ovlivněno dehonestací vlnou směřovanou na vedení ČSBS.

Výsledek jednání VV ÚV ČSBS dne 21. 1. 2020 však nebyl žádný: Nepřijalo se žádné rozhodnutí – tj. typická práce pro J. Vodičku.

***Jaroslav Bukovský,
člen OV ČSBS Plzeň***

[ČSBS rozpočet na 2019.jpg](#)

[10 000 – Sdělení platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ z 11. 4. 2020 o nezbytnosti a popularitě našeho webu](#)

9. 4. 2020

Web platformy „Vrat' me vážnost ČSBS“ má více než deset tisíc návštěvníků (unikátních přístupů). O čem to svědčí? O tom, že tato informační platforma je pro vnitrosvazovou informovanost členů ČSBS i pro informování veřejnosti mimořádně důležitá, nezbytná.

Náš web je významný především v situaci, kdy centrální web již mnoho měsíců nefunguje – dřívější webová stránka ČSBS „zasvobodu.cz“ je prodána do Číny (jsou tu reklamy na podprsenky atp.), nová webová stránka „bojzasvobodu.cz“ je zablokována pro nevhodný obsah. Náš web je nenahraditelný v situaci, kdy mediální komise a tiskový mluvčí svazu jsou nefunkční.

10 000 – Sdělení platformy „Vrat' me vážnost ČSBS“ z 11. 4. 2020 o nezbytnosti a popularitě našeho webu

9. 4. 2020

Informace členům svazu

Náš web je jediným aktuálním a moderním informačním prostředkem pro naše členy. Dočtou se na něm i informace, které před nimi současné vedení skrývá.

V několika článcích jsme např. připomněli aktuální úkoly hospodářům oblastních výborů, aktivitu historicko-dokumentační komise, přinesli jsme desítky materiálů o akcích několika svazových organizací i medailony našich členů (viz rubrika „Ze života ČSBS“, [viz](#)).

Kvalifikovaně se vyjadřujeme k závažným svazovým problémům (viz rubrika „Sdělení a stanoviska“, [viz](#)). Upozornili jsme kupř. na protizákonnost hlasování mimo shromáždění ústředního výboru formou mimo zasedání (per rollam) směřující k nezákonnému prodeji majetku svazu, [viz](#), 22. 3. 2020, a v té souvislosti na chybné právní názory JUDr. Karla Haise, JUDr. Petra Ptačovského a JUDr. Petra Šády na toto protizákonné hlasování, [viz](#), 26. 3. 2020. Upozornili jsme na neprůhledné nakládání s nemovitostí Legerova 22 předsedou J. Vodičkou, [viz](#), 24. 3. 2020. Poukázali jsme na obsazení funkce předsedy OV ČSBS Chrudim JUDr. Petrem Šádou v rozporu se stanovami svazu, [viz](#), 26. 3. 2020, [viz](#), 1. 4. 2020. Tyto a další informace se členové našeho svazu jinde než na našem webu nedovědí.

Výrazná podpora našeho úsilí je zřetelná z četných ohlasů našich čtenářů (stejnomená rubrika, [viz](#)). Uvedli jsme, že náš web mohou využívat všechny oblasti ČSBS, viz, 9. 3. 2020. Nabídka je významná i proto, že z více než sedmi desítek oblastních organizací má pouze sedm z nich vlastní webové stránky; kromě pěti signatářů platformy pouze další dvě (oblast Beskydsko a město Ostrava). Jak jsme uvedli, centrální webové stránky, které navíc nebyly aktuální a děním v oblastech se příliš nezabývaly, byly orientovány převážně na glorifikaci členů předsednictva, neexistují. Proto nabízíme oblastem a místním organizacím náš web jako centrální informační platformu – pište k nám své názory, prezentujte zde svou činnost (adresa: vratmevaznostcsbs@seznam.cz).

Informace sdělované do veřejného prostoru

Web platformy je významný, protože, na rozdíl od současného vedení ČSBS, zní výrazným společenským hlasem usilujícím o historickou pravdu a proti snaze ji dezinterpretovat (srov. rubriky „Komentujeme“, [viz](#), „Historie“, [viz](#), „Dokumenty“, [viz](#), „Připomínka významných výročí“, [viz](#) a „Videa“, [viz](#)). Usilujeme o to, aby Český svaz bojovníků za svobodu nebyl uzavřený do sebe – v oblastech a místech jsou organizace svazu a naši členové aktivní, avšak svaz jako celek se takto neprezentuje. Český svaz bojovníků za svobodu je zcela uzavřený do sebe. Současnému vedení to vyhovuje. Proč? Protože bez informací není možná kontrola jeho činnosti.

Náš web se stal svým obsahem politicko-kulturním médiem, se zaměřením na protinacistický a protifašistický odboj, orientací na interpretaci událostí z té doby. Chceme, aby byl svaz v mediálním prostoru takto zřetelně vidět.

Pokusy dát nám náhubek

O významu našeho webu svědčí i pokusy ovlivňovat jeho obsah, či dokonce přilepit nám náhubek ([viz](#), 27. 2. 2020). Velmi aktivní je v tomto směru Emil Kulfánek, 1. místopředseda ([viz](#), 30. 3. 2020, [viz](#), 1. 4. 2020, [viz](#), 4. 4. 2020). Na naši adresu se snašejí nejrůznější výmysly, nepravdivé informace jsou prezentovány i na výkonném výboru svazu ([viz](#), 8. 3. 2020).

I to je důkazem mimořádného významu našeho webu. Proti pravdivým informacím se vždy zvedá odpor potrefených

Signatáři platformy „Vrat' me vážnost ČSBS“

Sdělení o snaze Emila Kulfánka ovlivňovat obsah našeho webu

4. 4. 2020

Asi v polovině února 2020 Emil Kulfánek zaslal na adresu Rozhodčí rady ČSBS nedatovaný dopis (viz příloha), nazvaný „Věc: Stížnost a žádost o omluvu“, ve kterém žádá o projednání své stížnosti a žádá o omluvu – není však zřejmé od koho, patrně od členů Platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“.

Ve svém dopise Emil Kulfánek uvádí nepravdivé údaje o obsahu našeho webu – např. text ze 4. 12. 2019, který E. Kulfánek údajně cituje, se na našem webu v té podobě, jak uvádí, nenachází; nebo v uvedeném dopise tvrdí, že on, jako 1. místopředseda ÚV ČSBS, nemůže rozhodovat a nerozhoduje o hospodaření svazu.

Emil Kulfánek se ve svém pomlouvačném dopise uchýlil ke lžím, když napsal, že prý na našich webových stránkách „jsou zveřejňovány útoky médií a některých politiků, nepřátelsky zaměřených proti ČSBS“ a že: „Představitelé platformy k těmto útokům nezaujímají kritické stanovisko, ale naopak zaujímají souhlasné stanovisko a využívají je k dalším nepravdivým výrokům nejenom proti předsedovi ÚV a proti mé osobě...“.

Emil Kulfánek však neuvedl jeden jediný příklad toho, že bychom nějaký útok médií atd. uveřejnili. Emil Kulfánek nemluví pravdu.

Ani tvrzení E. Kulfánka o tom, že existují média a někteří politici nepřátelsky zaměřeni proti ČSBS, není pravdivé: Existují média a politici nepřátelsky zaměřeni proti současnému vedení svazu, zejm. předsedovi J. Vodičkovi a E. Kulfánkovi. Proti svazu ani jeho členům většinou nepřátelství nechovají, spíše naši práci v oblastech a místech oceňují.

Text na našem webu: „Především je nutné uvést, že ústřední výbor ČSBS nemá možnost kontroly hospodaření; o něm rozhoduje pouze předsednictvo svazu. Ani po často opakovaných žádostech některých členů ústředního výboru, aby předsednictvo předložilo informace o jednotlivých položkách výdajů, se tak nikdy nestalo.“, označil E. Kulfánek za text „lživý, nepravdivý“ a že je pomluvou. K takovému tvrzení E. Kulfánka se nemá cenu ani vyjadřovat. Už více let na jednáních ÚV, a nejsem zdaleka sám, takové údaje vyžadují – nikdy je vedení svazu neposkytlo.

Předseda rozhodčí rady K. Tancl se mě formou sms zpráv zeptal, zda se chci projednávání dopisu E. Kulfánka zúčastnit; to jsem odmítl. Avšak vzhledem ke stále se stupňujícím nepravdivým útokům Emila Kulfánka na náš web a naši platformu považují za nutné svůj dopis K. Tanclovi, kterým jsem na napadení E. Kulfánka reagoval, publikovat (vypouštím telefonní číslo a e-mailovou adresu).

Vážený bratr
Karel Tancl

Rozhodčí rada ČSBS

2. 3. 2020

Vážený bratře,

reaguji na Tvé sms zprávy.

Jednak upozorňuji na **Sdělení platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“ z 27. 2. 2020 ke snahám o ovlivňování obsahu webu platformy**; text je uložen na <https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/>.

Opět ho zde reprodukuji:

Signatáři platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“ provozují vlastní informační web (<http://www.vratme-vaznost-csbs.cz>). Je naplněním ústavní svobody slova a svobody projevu. Je nezávislou informační

platformou. Není redakční radou platformy cenzurován; zejména nepodléhá zásahům současného vedení ČSBS.

Na jeho stránkách mohou své názory, úvahy, podněty, týkající se činnosti ČSBS, publikovat všichni členové svazu i občané. Čtenáři se na něm dovedí pravdivé a seriózní informace o naší činnosti. Cílem je jeho prostřednictvím pravdivě informovat členy svazu i veřejnost o dění ve svazu a dále snaha navrátit vážnost našemu svazu. Na tvorbě jeho obsahu se podílejí oblastní organizace, které tu publikují informace o svých akcích, jednotliví členové svazu a naši sympatizanti. Web je jim všem otevřen. Plní tak funkci informačního média pro členy ČSBS i pro veřejnost.

Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ vytvořili nezávislou informační platformu na principu svobody slova a svobody projevu. Zároveň, jako demokraté, umožníme publikovat jakýkoli kritický text, pokud bude v souladu s právním řádem státu.

Občané, v případě svého nesouhlasu s nějakým textem, mohou postupovat podle tiskového zákona a požádat o tiskovou opravu (na mailové adrese vratmevaznostcsbs@seznam.cz); uvedená žádost bude publikována.

Z výše uvedeného je zřejmé, signatáři Platformy v žádném případě nedovolí, aby obsah jejich sdělení na jejím webu byl kýmkoli jakkoli ovlivňován či dokonce cenzurován.

Z uvedených důvodů proto považuji za bezpředmětné, abych se, jak jsi mi navrhl, účastnil jednání RR ČSBS dne 10. 3. t. r.; důvodem je, že Rozhodčí rada ČSBS nemůže zasahovat do ústavního práva signatářů Platformy na svobodu slova a svobodu projevu.

Libovolný občan ČR může, pokud s obsahem webu nesouhlasí, postupovat dle tiskového zákona (viz výše), nebo pokud to považuje za nutné, může se obrátit na soud.

Ing. Emil KULFÁNEK
1. místopředseda ÚV ČSBS
Tel. 726 167 902
E-mail: emil.kul@ohy.cz

Rozhodčí rada ČSBS

Věc: Stížnost a žádost o omluvu.

Dostal jsem představitelů Oblastních výborů ČSBS, z nichž je 8 členů ÚV ČSBS a 3 jeho členové VV ÚV ČSBS, si pod hlavičkou „Platformy občanů ČSBS-Vraťme vážnost ČSBS“ vytvořila a provozuje webovou stránku www.vratmevaznostcsbs.cz. Mluvíci platformy je předsedkyně ÚV ČSBS Svítavky a členka ÚV a VV ÚV ČSBS ses. PaedDr. Jitka Gruntová.

Na této skutečnosti nevidím nic závažného a není to předmětem mé stížnosti. Předmětem mé stížnosti je ten fakt, že na těchto webových stránkách jsou zveřejňovány útoky médií a některých politiků, nepřátelky zaměřené proti ČSBS. Představitelé platformy k těmto útokům neuznávají kritické stanovisko, ale naopak zaujímají sounálezné stanovisko a využívají je k dalšímu nepravdivým výrokům nejenom proti předsedovi ÚV ČSBS a proti mě osobě, ale také o systému fungování ČSBS. Jako příklad uvádím informaci, která byla zveřejněna na webových stránkách platformy dne 4. 12. 2019:

„Především je nutné uvést, že ústřední výbor ČSBS nemá možnost koncovky hospodaření, o něm rozhoduje pouze předsednictvo svazu (zejm. předseda Jaroslav Vodlčík a 3. místopředseda Emil Kulfánek).“

„Ani po časté opakovaných žádostech některých členů ústředního výboru, aby předsednictvo předložilo informace o jednotlivých položkách výdajů, se tak nikdy nestalo.“

Výše uvedený text zveřejněný na webových stránkách platformy dne 4. 12. 2019 vypovídá naprosto nepravdivě a lživě o organizační struktuře ČSBS a o tom kdo rozhoduje o hospodaření Svazu. ČSBS nemá předsednictvo Svazu. První místopředseda ČSBS nerozhoduje o hospodaření Svazu a lidé ani já nemohu rozhodovat a také nerozhodují o hospodaření Svazu. Vzhledem k tomu, že tento text zveřejnil členové ÚV a VV ÚV ČSBS, kteří mají úlohu v organizační struktuře ČSBS, tak tento text vnímám jako lživý, nepravdivý a jako pomluvu.

§ 138 trestního zákoníku Pomluva

Kdo o jiném sdělí nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrožit jeho vážnost v společném životě, zejména pokud jde o zaměstnání, pověst jeho rodinné vztahy nebo způsobí mu jinou vážnou újmu, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

Vzhledem k uvedenému žádám RR ČSBS o projednání mé stížnosti a žádosti.

Ing. Emil KULFÁNEK
1. místopředseda ÚV ČSBS

Zároveň velmi vítám snahu Rozhodčí rady aktivně se, svými poznatky a podněty, podílet na tvorbě webu Platformy; je to vhodné zejména v situaci, kdy „centrální“ web ČSBS delší dobu nefunguje, při kliknutí na jeho stránky se objevuje informace: „Nalezen potenciálně nechtěný obsah. Přístup na stránku byl zablokován, protože se nachází na seznamu stránek s neznámou reputací nebo potenciálně nechtěným obsahem.“

Vítám snahu k diskusi, za signatáře Platformy si dovoluji pro ni nabídnout veřejný informační prostor našeho webu.

Navrhuji, abychom tuto spolupráci začali publikováním nedatovaného dopisu (patrně z února 2020) bratra E. Kulfánka, adresovaného Tobě a Rozhodčí radě, nazvaného „Stížnost a žádost o omluvu“. Jistě jeho publikování na našich fungujících a svobodných webových stránkách přispěje k vítané rozsáhlé věcné a hodnotné diskusi nejen členů svazu.

PhDr. Vladimír Pelc,
předseda Oblastního výboru ČSBS Benešov,
člen Ústředního výboru ČSBS

Protest

Signatáři Platformy Vraťme vážnost ČSBS ostře protestují proti věrolomnému a neslychanému odstranění sochy maršála SSSR Ivana Stěpanoviče Koněva z náměstí Interbrigád v Praze 6.

3. 4. 2020

Socha byla odstraněna v době, kdy životy lidí v této zemi jsou vystaveny smrtelnému ohrožení pandemií koronaviru a platí přísná pravidla omezující normální život, mimo jiné i právo shromažďovací. Lze tudíž tuto akci považovat za zneužití nouzového stavu ve prospěch politických cílů. Rozhodnutí vedení městské části Praha 6 považujeme nejen za nemorální, ale přímo za neslýchané plivnutí na památku tisíců příslušníků Rudé armády, kteří položili své životy za záchranu celé Evropy, doslova ji vyrvali z pout nacistické hrůzovlády a genocidy, jež byla podle zločinné a zruďné doktríny nejen otevřeně hlášána, ale i s pověstnou německou důkladností uváděna v život.

Tímto činem se ti, kteří o něm nejen rozhodli, ale také ho uskutečnili, dopustili zrady na odkazu našich předků, jimž byla svoboda naší vlasti natolik drahá, že pro ni neváhali dát v sázku to nejdražší, co měli – své životy. Hluboce se stydíme za takové jednání představitelů městské části Praha 6, pro něž lze jen velmi těžko hledat slova ospravedlnění. Znamenalo by to totiž octnout se v jedné řadě s těmi, kdo pohrdají hodnotami, na nichž stojí naše civilizace – lidskosti, úctě a lásce ke svobodě a demokracii. Octnout se mezi s těmi, jež pýcha a pohrdání vším lidským zcela zaslepily. Čas ukáže, kdo měl pravdu a kdo skončí v opovržení a hanbě.

Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ ostře protestují proti věrolomnému a neslýchanému odstranění sochy maršála SSSR Ivana Stěpanoviče Koněva z náměstí Interbrigády v Praze 6.

Bratr Emil Kulfánek není schopen odpovědět na jednoduchou otázku

1. 4. 2020

Z e-mailové adresy UVcsbspraha@seznam.cz bylo 30. 3. 2020 rozesláno sdělení 1. místopředsedy ÚV ČSBS Ing. Emila Kulfánka *Vyjádření k otevřené odpovědi PaedDr. Jitky Gruntové* (viz níže), v němž jmenovaný mj. píše: „Právě v obsahu tzv. otevřené odpovědi PaedDr. Jitky Gruntové ze dne 30. 3. 2020 je mimo jiné názorně vidět, že z mého protestu (který nezveřejnila celý) vytrhávala jednotlivé pasáže, které se jí hodily, a uváděla k nim své komentáře, které vůbec nesouvisí s obsahem mého protestu. Včetně toho, že si smlsla na jednom mém překlepu v posledním odstavci. V tom posledním odstavci jsou ale překlepy dva.“

Bratr Emil Kulfánek není schopen odpovědět na jednoduchou otázku

1. 4. 2020

V posledním odstavci je pět chyb; v protestu br. Kulfánka jich je víc (jak je zřejmé v textu, který zveřejňuji celý v závěru tohoto příspěvku, aniž bych si smlsla jeho opravováním), ovšem podstatné je, že **jsem nedostala odpověď, jak byl zvolen br. Petr Šáda předsedou OV ČSBS Chrudim**, a trvám na tom, že volba neproběhla tak, jak tvrdí br. Kulfánek: „naprosto regulérně podle Stanov ČSBS a Metodických pokynů pro zřizování, slučování a rušení oblastních organizací ČSBS“. Posledně jmenovaný předpis v článku III. Slučování oblastních organizací ČSBS zní:

„Slučování oblastních organizací ČSBS se může provádět formou:

1. Zrušením stávajících oblastních organizací a vytvořením nové oblastní organizace ČSBS.
2. Zrušením jedné nebo více oblastních organizací ČSBS a **převodem jejich členů do již existující** oblastní organizace ČSBS.“

Tučný text je rovněž v uvedeném metodickém pokynu, který byl naplněn pouze tím, že rušená Oblastní organizace ČSBS Pernštejsko (předseda br. JUDr. Petr Šáda) byla převedena do Oblastní organizace ČSBS Chrudim (její předseda rezignoval). **Proti této skutečnosti jsem nic nenamítala a nenamítám!** Nikde se ovšem v tomto metodickém pokynu nehovoří o tom, že by předseda zrušené organizace (tedy br. Šáda) měl převzít funkci předsedy v organizaci, do které jsou členové zrušené organizace převáděni, tedy v oblastní organizaci Chrudim. „Převzetí“ funkce předsedy v chrudimské organizaci bratrem P. Šádou nemá oporu v *Metodických pokynech pro zřizování, slučování a rušení oblastních organizací ČSBS*.

O volbách do oblastního výboru ČSBS hovoří *Stanovy ČSBS* v článku C. Oblastní organizace ČSBS, bod 6. **Nejvyšším orgánem** oblastní organizace ČSBS je **oblastní konference**:... d) Z členů (delegátů) přítomných na oblastní konferenci volí konference jedenkrát za pět let nový oblastní výbor a delegáty na sjezd ČSBS a jejich náhradníky...“ Proto jsem se ptala: **Kdy oblastní konference údajně P. Šádu předsedou OV ČSBS Chrudim zvolila? Kde se oblastní konference konala? Kdo jí byl přítomen? Jaké byly výsledky hlasování? Existuje zápis z této konference? A k případné námitce, že byl kooptován, jsem citovala z *Organizačního řádu ČSBS* z článku III., bodu 1.2: „V případě potřeby je**

možné doplnit člena oblastního výboru ČSBS kooptací... **Kooptací nelze provést doplnění funkce předsedy OV ČSBS...**“

Bratr Kulfánek své vyjádření k mé jemu adresované otevřené odpovědi končí slovy: „Závěrem chci zdůraznit, že PaedDr. Jitka Gruntová není ze svého postavení členky VV ÚV ČSBS oprávněna (*tak jako žádný jednotlivý člen VV ÚV včetně jednotlivých členů P ÚV, kteří jsou součástí VV ÚV ČSBS*) vykládat ustanovení stanov ČSBS a směrnic ÚV ČSBS **ve smyslu rozhodování o tom, jestli tato ustanovení někdo porušil nebo ne**. K tomu jsou oprávněny pouze řádně zvolené kolektivní orgány ČSBS.“

Tak to už je příliš. Já o ničem nerozhoduji, jen se PTÁM a využívám stanovy i další interní předpisy svazu, které snad byly vytvořeny a schváleny proto, aby je všichni členové ČSBS dodržovali a jimi se řídili. Pokud mi chce br. Kulfánek brát **právo na vyjádření pochybností a námítky o porušení Stanov ČSBS a dalších vnitřních předpisů ČSBS**, pak mi není vůbec jasné, kdo na to právo má – zda pouze on? Podle jeho vystupování na zasedáních VV a ÚV ČSBS by se tak skutečně dalo usuzovat. Mám snad chápat, že je tedy pouze on ten jediný oprávněný vysvětlovat a citovat stanovy a další interní předpisy? (Mohla bych tak snad usuzovat i ze slov br. Kulfánka v níže zveřejněném e-mailu „*nesprávně interpretuješ ustanovení Organizačního řádu ČSBS v souvislosti se slučováním oblastních organizací ČSBS*“?) **Proč mi zcela jednoduše neodpověděl: Kdo a kdy zvolil br. Petra Šádu předsedou OV ČSBS Chrudim? Je to jednoduchá otázka, na kterou Emil Kulfánek není schopen odpovědět.**

Pokud tak konečně učiní, potěším i sestru B. Brixovou-Matuškovou a už dám v této věci pokoj – a není to apríl.

*PaedDr. Jitka Gruntová,
předsedkyně OV ČSBS Svitavy,
členka VV ÚV ČSBS,
signatářka platformy*

Přílohy

Protest 1. místopředsedy ÚV ČSBS ing. Emila Kulfánka (e-mailové adresy vypouštím):

28. 3. 2020, 14:55

Protest

Vážená sestro Gruntová,

pokoušel jsem se Ti zatelefonovat, ale nezvedáš telefon, tak píši.

Až dosud jsem se domníval, že na stránkách **soukromých** webových stránek Platformy píší jenom Ti co se schovávají za anonymní výraz "Signatáři platformy "Vraťme vážnost ČSBS"", protože je jednodušší své polopravdy a nepravdy schovávat za anonymitu..

Toto své tvrzení dokládám sdělením platformy z 8. 3. 2020, kde se v textu několikrát opakuje, že se nejedná o web ČSBS, ale o nezávislou informační platformu.

A pokud se jedná o polopravdu, resp. nepravdu, tak slova, která tam jsou citována ze Zápisu jednání VV ÚV dne 21. 1. 2020 pod bodem 6. jsou přisouzena jmenovitě mě, ačkoliv je vyřkl br. Karel Tancl. V Zápisu z jednání, který máš, si to můžeš ověřit. Zajímavé v této souvislosti také je, že vedle Tebe, Zápis z jednání VV ÚV ze signatářů obdrželi ještě další dva členové VV ÚV a jeden předseda komise ÚV ČSBS, přesto je v tom zápise nepravda.

A přestože autor toho Sdělení z 8. 3. 2020, při jiných příležitostech tvrdí, že autory všech sdělení uveřejňovaných na webových stránkách Platformy jste všichni signatáři Platformy, tak se mě tak nějak nechce, resp. dosud nechtělo věřit tomu, že Ty bys byla schopna podepsat se pod prokazatelně nepravdivý a lživý údaj.

Nyní jsem však dostal z e-mailové adresy Platformy na svůj soukromý e-mail, větší soubor různých sdělení z veřejného webu Platformy a mezi nimi na prvním místě Tvou otázku do veřejnosti "Kdo je předsedou OV ČSBS Chrudim". A vedle toho, že naprosto nesprávně interpretuješ ustanovení Organizačního řádu ČSBS v souvislosti se slučováním oblastních organizací ČSBS, tak **naprosto lživě** uvádíš, že br. P. Šáda **na základě dohody se mnou** převzal místo předsedy OV ČSBS Chrudim, chrudimskou kancelář a pokladní hotovost.

Sloučení obou oblastních organizací Pernštejsko a Chrudim proběhlo naprosto regulérně podle stanov ČSBS a "Metodických pokynů pro zřizování, slučování a rušení oblastních reorganizací ČSBS", schválených Ústředním výborem ČSBS, mimo jiné i Tebou ses. Gruntová. Sloučení obou oblastních organizací proběhlo na základě iniciativy předsedy oblastní organizace ČSBS Chrudim. Všechno je zdokumentováno a uloženo na ÚV ČSBS, podepsané i Josefem Novotným. Kterémukoliv kontrolnímu orgánu připraveno k nahlédnutí i Policii ČR.

Vážená sestro, **žádám Tě tímto o omluvu**, protože nic z toho **co lživě uvádíš** o mé údajné dohodě s br. P. Šádou nemá nijak doloženo a prokázáno a ani nemůžeš mít, protože nic takového se nestalo. Je to pouze Tvá fabulace, která tím, že jsi ji zveřejnila do veřejného prostoru zakládá naplnění skutkové podstaty **pomluvy**.

Pokud jsi chtěla některé věci objasnit a podrobněji vysvětlit či doložit mohla jsi ze zptat standartní způsobem, a zcela určitě bys informace dostala. Tys to však neudělala

Ing. Emil KULFÁNEK
1. místopředseda ÚV ČSBS

Podotýkám, že tento e-mail jsem nepovažovala za soukromé sdělení s ohledem na oslovení a podpis, protože v dřívější korespondenci br. Kulfánek uváděl:

Re: Informace

Jitko,

....

Ahoj

Emil Kulfánek

Vyjádření 1. místopředsedy ÚV ČSBS Ing. Emila Kulfánka k otevřené odpovědi PaedDr. Jitky Gruntové, kde je v 5. odstavci nesprávně citována moje věta: „Přesto bratr P. Šáda, předseda dosavadního OV ČSBS Pernštejsko, **převzal** – údajně na základě dohody s 1. místopředsedou ÚV ČSBS br. E. Kulfánkem – na začátku tohoto týdne místo předsedy OV ČSBS Chrudim, chrudimskou kancelář a pokladní hotovost.“

UVcsbspraha@seznam.cz

Datum: 30. 3. 2020 23:26:19

Předmět: Vyjádření k otevřené odpovědi PaedDr. Jitky Gruntové

... a další (55)

Vyjádření k otevřené odpovědi PaedDr. Jitky Gruntové na můj protest (žádost o její omluvu) za její článek nazvaný „Kdo je předsedou OV ČSBS Chrudim“ zveřejněný na webu platformy dne 26. 3. 2020 v kapitole Ze života ČSBS.

Omlouvám se, že vás obtěžuji v těchto složitých chvílích. Ale na soukromých veřejných webových stránkách platformy „Vraťme vážnost ČSBS“, byla dne 30. 3. 2020 v kapitole Sdělení a stanoviska zveřejněna otevřená odpověď PaedDr. Jitky Gruntové na můj protest (žádost o její omluvu), který jsem jí zaslal na její soukromou e-mailovou adresu dne 28. 3. 2020.

Hlavním obsahem mého protestu byla výzva, aby se mě omluvila za nepravdivé a lživé obvinění uvedené v jejím článku z 26. 3. 2020, že „**br. P. Šáda na základě dohody se mnou, převzal místo předsedy OV ČSBS Chrudim, chrudimskou kancelář a pokladní hotovost.**“

Ve svém protestu jsem mimo toho, co uvádí PaedDr. Jitka Gruntová, také sdělil, že vše okolo sloučení oblastních organizací ČSBS Chrudim a Pernštejsko je zdokumentováno a uloženo na ÚV ČSBS, podepsané i Josefem Novotným. Připravené kterémukoliv kontrolnímu orgánu k nahlédnutí i Policii ČR.

Namísto toho aby se PaedDr. Jitka Gruntová přesvědčila zda mám pravdu nebo nemám pravdu a odpověděla na mou e-mailovou adresu z níž jsem jí svůj protest zaslal a uznala, že pravdu mám, protože žádnou dohodu s br. P. Šádou jsem neuzavíral, zveřejnila dne 30. 3. na soukromých veřejných webových stránkách platformy svou, výše uvedenou otevřenou odpověď. **V její tzv. otevřené odpovědi**

se mimo jiné rovněž uvádí, že nemám pravdu, že na stránkách platformy se uvádějí polopravdy a nepravdy.

Proto jsem požádal, aby vám touto cestou mohl být rozeslán k porovnání a srovnání text článku PaedDr. Jitky Gruntové „Kdo je předsedou OV ČSBS Chrudim“ ze dne 26. 3. 2020 a také text mého protestu ze dne 28. 3. 2020 s výzvou k její omluvě za uvedenou nepravdivou formulaci, že „**br. P. Šáda na základě dohody se mnou, převzal místo předsedy OV ČSBS Chrudim, chrudimskou kancelář a pokladní hotovost**“.

Právě v obsahu tzv. otevřené odpovědi PaedDr. Jitky Gruntové ze dne 30. 3. 2020 je mimo jiné názorně vidět, že z mého protestu (**kteřý nezveřejnila celý**) vytrhávala jednotlivé pasáže, které se jí hodily, a uváděla k nim své komentáře, které vůbec nesouvisí s obsahem mého protestu. Včetně toho, že si smlsla na jednom mém překlepu v posledním odstavci. V tom posledním odstavci jsou ale překlepy dva. Závěrem chci zdůraznit, že PaedDr. Jitka Gruntová není ze svého postavení členky VV ÚV ČSBS oprávněna (*tak jako žádný jednotlivý člen VV ÚV včetně jednotlivých členů P ÚV, kteří jsou součástí VV ÚV ČSBS*) vykládat ustanovení stanov ČSBS a směrnic ÚV ČSBS **ve smyslu rozhodování o tom, jestli tato ustanovení někdo porušil nebo ne**. K tomu jsou oprávněny pouze řádně zvolené kolektivní orgány ČSBS.

Ing. Emil Kulfánek
1. místopředseda ÚV ČSBS

Otevřená odpověď Ing. Emilu Kulfánkovi

30. 3. 2020

Dne 28. 3. 2020 jsem obdržela e-mail od 1. místopředsedy ÚV ČSBS Ing. Emila Kulfánka (Předmět: Protest). Uvádí v něm několik nepravdivých tvrzení. Cítím povinnost seznámit s nimi především členy ČSBS i všechny čtenáře našeho webu.

Otevřená odpověď Ing. Emilu Kulfánkovi

30. 3. 2020

Dne 28. 3. 2020 jsem obdržela e-mail od 1. místopředsedy ÚV ČSBS Ing. Emila Kulfánka (Předmět: Protest). Uvádí v něm několik nepravdivých tvrzení. Cítím povinnost seznámit s nimi především členy ČSBS i všechny čtenáře našeho webu.

První nepravdou br. Kulfánka je, že autoři textů, kupř. sdělení a stanovisek platformy, se *schovávají za anonymitu* označením „Signatáři platformy "Vratme vážnost ČSBS", protože je jednodušší své polopravdy a nepravdy schovávat za anonymitu.“

Není to pravda: Jména všech signatářů byla uvedena v otevřeném dopise 29. 4. 2019 a jsou uvedena na první stránce našeho webu (viz: <https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/>).

Druhou nepravdou br. Kulfánka je tvrzení, že na našich webových stránkách uvádíme *polopravdy a nepravdy*.

Není to pravda: V žádném textu, uveřejněném na našem webu a podepsaném signatáři platformy, polopravdy ani nepravdy nejsou. (Redakce ovšem neprovádí úpravu příspěvků čtenářů, kteří odpovídají za jejich obsah.) **Pokud o nějakých br. Kulfánek ví, ať nám dá, a to konkrétně, o takových polopravdách či nepravdách vědět.**

Meritum „Protestu“ Ing. Emila Kulfánka je záporná reakce na můj článek „Kdo je předsedou OV ČSBS Chrudim“ (viz: <https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/ze-zivota--csbs/kdo-je-predsedou-ov-csbs-chrudim-.html>), jehož podstatou je mé mínění, že k volbě JUDr. Petra Šády předsedou OV ČSBS Chrudim nemohlo dojít. V době nouzového stavu (vyhlášen od 12. března 2020) v období od 20. do 23. března 2020 Oblastní organizací ČSBS Chrudim (rozšířené o členy někdejší Oblastní organizace ČSBS Pernštejsko) nebyla a nemohla být svolána a uskutečněna oblastní konference, která by zvolila nový oblastní výbor. A položila jsem následující otázky: **Kdy oblastní konference údajně P. Šádu předsedou OV ČSBS Chrudim zvolila? Kde se oblastní konference konala? Kdo jí byl přítomen? Jaké byly výsledky hlasování? Existuje zápis z této konference?** Zdůraznila jsem, že předseda Oblastního výboru ČSBS Chrudim rezignoval, takže by měl organizaci do voleb vést

místopředseda nebo jiný člen oblastního výboru chrudimské organizace, k níž se Oblastní organizace ČSBS Pernštejsko připojila. *Organizační řád ČSBS* v článku III., v bodu 1.2 uvádí: „V případě potřeby je možné doplnit člena oblastního výboru ČSBS kooptací... **Kooptací nelze provést doplnění funkce předsedy OV ČSBS, místopředsedy OV ČSBS a tajemníka OV ČSBS.**“ Přesto bratr P. Šáda, předseda dosavadního OV ČSBS Pernštejsko, **převzal** – údajně na základě dohody s 1. místopředsedou ÚV ČSBS br. E. Kulfánkem – na začátku tohoto týdne (23. 3. nebo 24. 3.) místo předsedy OV ČSBS Chrudim, chrudimskou kancelář a pokladní hotovost. Bratr P. Šáda podle mého názoru neoprávněně vystupuje jako předseda Oblastního výboru ČSBS Chrudim, čímž porušuje *Stanovy ČSBS i Organizační řád ČSBS*, a to s údajným požehnáním 1. místopředsedy ÚV ČSBS br. E. Kulfánka, který jinak při jednáních VV a ÚV ČSBS nekompromisně požaduje respektování *Stanov ČSBS*.

Ing. Emil Kulfánek mi ve svém „Protestu“ napsal (cituji bez úprav): „*Vážená sestro, žádám Tě tímto o omluvu, protože nic z toho co lživě uvádíš o mé údajné dohodě s br. P. Šádou nemá nijak doloženo a prokázáno a ani nemůžeš mít, protože nic takového se nestalo. Je to pouze Tvá fabulace, která tím, že jsi ji zveřejnila do veřejného prostoru zakládá naplnění skutkové podstaty pomluvy.*“

K tomu sděluji, že jsem žádné lživé informace neuvedla, nemám se za co omlouvat – napsala jsem ty, které mám k dispozici, včetně těch, že vše se stalo „údajně na základě dohody s 1. místopředsedou ÚV ČSBS br. E. Kulfánkem“ a „s údajným požehnáním 1. místopředsedy ÚV ČSBS br. E. Kulfánka“. **Velice mne zaráží, že 1. místopředseda ÚV ČSBS reaguje dotčeně na zveřejnění svého jména, ale vůbec mi neodpověděl: Kdo je předsedou OV ČSBS Chrudim? A je s podivem, že způsob „volby“ v Chrudimi si neproověřil, když jsem psala, že „údajně“ br. Šáda převzal předsednictví s jeho vědomím a požehnáním. Právě br. Kulfánek jako 1. místopředseda ÚV ČSBS by měl mít zájem o to, aby volby (když kooptace není podle *Organizačního řádu ČSBS* možná) funkcionářů ČSBS na všech úrovních probíhaly v souladu se *Stanovami ČSBS*. Když jsou nefunkční webové stránky ČSBS, mohl využít možnosti publikovat na webu platformy a seznámit nás, zejm. členy Ústředního výboru ČSBS, s dalšími informacemi ke kauze domnělé volby P. Šády předsedou OV ČSBS Chrudim, a především se vyjádřit odmítavě k tomu, že k obsazení funkce chrudimského předsedy došlo (byť údajně) s jeho vědomím a požehnáním.**

Významné je, že vůči mému článku „Kdo je předsedou OV ČSBS Chrudim“ se ani slovem neohradil samotný bratr Petr Šáda.

Závěrečný odstavec z „Protestu“ bratra Emila Kulfánka zní: „*Pokud jsi chtěla některé věci objasnit a podrobněji vysvětlit či doložit mohla jsi ze zeptat standartní způsobem, a zcela určitě bys informace dostala. Tys to však neudělala.*“

Nechám stranou, že se moje duše kantorky češtiny zachvěla – správně by mělo být „**standardním**“ způsobem, protože dotazování nemá s praporem, standartou, nic společného –, ale vyjádřím se k věci: Mnohokrát jsem si, a nejen já, standardně (tedy česky *na obvyklé úrovni, v ustálené míře*) ověřila, že standardní postupy ve svazu nefungují: Kolikrát jsme se dotazovali na konkrétní záležitosti hospodaření, z poslední doby např. kde jsou peníze za prodej domu v Praze-Běchovicích, Na Vaňhově č. p. 157 (kat. území 601 527 Běchovice, LV 340) firmě NH reality, s. r. o., Šlikova 133/28, Liberec VII, Horní Růžodol, 460 007 Liberec, (viz též: <https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/stanovisko--platformy---vratme-vaznost-csbs---ze-6.-3.-2020--ke-12.-radnemu-zasedani-uv-csbs.html>), standardně jsme žádnou odpověď nedostali. Jako na mnohé jiné otázky, včetně mých opakovaných dotazů z titulu funkce předsedkyně historicko-dokumentační komise ÚV ČSBS (HDK) na právní vztah ČSBS k Muzeu Josefov (resp. [Prvnímu vojenskohistorickému muzeu v Josefově, které prezentuje soukromé sbírky Miroslava Frosta](#)), které je již několik let financováno z prostředků ČSBS. Mlčení a nerespektování názorů HDK, které jsem tlumočila na zasedání výkonného i ústředního výboru svazu, vedlo k mému odstoupení z funkce; ale ani současnému předsedovi HDK nebyla předložena smlouva o zápůjčce (?) či darování (?) sbírek, takže standardní situace.

PaedDr. Jiřka Gruntová,
předsedkyně OV ČSBS Svitavy,
členka VV ÚV ČSBS,
signatářka platformy

[Dodatek OV ČSBS Trutnov k hlasování](#)

28. 3. 2020

Oblastní výbor ČSBS Trutnov doplňuje své stanovisko ke hlasování per rollam

[Celý příspěvek / Rubrika: Sdělení a stanoviska](#)

Dodatek OV ČSBS Trutnov k hlasování

28. 3. 2020

Stanovy ČSBS ani jeho jiné dokumenty hlasování per-rollam neřeší, je tedy patrné, že tento způsob hlasování byl využit zcela formálně a účelově. Připomínky, které jsme jako OV zaslali a ve kterých byly vyjádřeny výhrady ke způsobu a formálním nedostatkům navrhovaného způsobu hlasování, nebyly vzaty v potaz a ani na ně nebylo reagováno odpovědí. Navíc fakt, že stanovisko uvedených právníků nebylo zasláno OV ČSBS Trutnov a ani OV Benešov (br. Pelc) jen potvrzuje selektivní přístup vedení ÚV ČSBS k těm, kteří argumentují věcně a upozorňují na věci, které poškozují zájem členů těchto oblastních organizací, kteří s postupem vedení ÚV ČSBS zvláště v otázkách průhlednosti a hospodárnosti při správě svěřeného majetku nesouhlasí a kteří dali mandát signatářům platformy tyto zájmy hájit.

V příloze pak zvláště zasíláme směrnici Klubu přátel rozhledny, kde je ukázáno, jak spolek může způsob hlasování per-rollam využít. **OV ČSBS Trutnov**

[kpr smernice perrollam 2014.pdf](#)

[Stanovisko platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ ze dne 26. 3. 2020](#)

26. 3. 2020

Stanovisko platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ ze dne 26. 3. 2020 k nesouhlasným názorům k našemu sdělení z 22. 3. 2020.

Stanovisko platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ ze dne 26. 3. 2020

26. 3. 2020

Dne 22. 3. 2020 jsme publikovali sdělení platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ k dopisu o výsledcích hlasování členů Ústředního výboru ČSBS per rollam místo 12. zasedání ÚV ČSBS. Dne 24. 3. 2020 začalo organizační oddělení (csbs.sekretariat@volny.cz; UVcsbspraha@seznam.cz) rozšiřovat **mezi některé členy** ÚV ČSBS tři texty, jejichž autoři se závěry našeho sdělení nesouhlasí.

Jde o tyto texty: „**Sdělení právníka**“ (podepsán JUDr. Karel Hais, člen ÚV ČSBS), „**Stanovisko právníka**“ (podepsán JUDr. Petr Ptačovský, předseda OV ČSBS a člen ÚV ČSBS) a „**Vyjádření advokáta**“ (podepsán JUDr. Petr Šáda, předseda OV ČSBS Chrudim).

Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“ k těmto textům publikuje **své stanovisko**; uvedené texty otiskujeme v příloze též proto, že je všichni členové ÚV ČSBS nedostali – např. ze signatářů platformy je nedostali ses. Danutela Šulcová a br. PhDr. Vladimír Pelc –, a platforma tak oprávněně předpokládá, že selektivní výběr adresátů, kteří uvedené texty nedostali, zahrnoval více členů ústředního výboru.

„Sdělení právníka“

(podepsán JUDr. Karel Hais, člen ÚV ČSBS):

Text (viz příloha) je **věcně a odborně bezpředmětný**, z hlediska **právního posouzení** problému nemá žádnou validitu, není odborně kvalifikovaný. Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“ upozornila **na právní chyby ve způsobu hlasování mimo shromáždění** (per rollam). Těmi se však „Sdělení právníka“ JUDr. Karla Haise nezabývá, jeho text není právním rozbohem – autor se omezuje výlučně na obecné fráze, uchyluje se i k urážkám, věcnou argumentaci neuzivá. Signatáři platformy kategoricky odmítají označení svého věcného a kvalifikovaného právního stanoviska za „zlovolné“ jednání, jak ho interpretuje K. Hais.

Text K. Haise je evidentně pouhou úlitbou současnému předsednictvu ČSBS, která je patrně pro jeho autora potřebná.

„Stanovisko právníka“

(podepsán JUDr. Petr Ptačovský, předseda OV ČSBS a člen ÚV ČSBS):

Text (viz příloha) má z odborného hlediska **zanedbatelnou** úroveň. Začíná nepravdivým tvrzením, že „**není zřejmé, koho signatáři platformy zastupují, když není jejich Sdělení podepsané osobami, které**

s tímto stanoviskem souhlasí“. Jde o zlovolné tvrzení, protože všichni signatáři platformy byli uvedeni v otevřeném dopise z 29. 4. 2019, který členové ÚV ČSBS obdrželi, a tento dopis je publikován hned na první straně webu naší platformy (viz <https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/>). Nejde tedy o žádné anonymy. **Sdělení platformy schvalují všichni signatáři platformy. Jsou tedy všichni jeho autory.** Pokud jde o nutnost rychle řešit finanční situaci ČSBS, uvádíme, že k tomu byl **dostatek času** – viz k tomu např. článek „[Reakce bratra Aloise Martínka na sdělení platformy z 21. 3. 2020](https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/ohlasy-nasich-ctenaru/)“ (viz: <https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/ohlasy-nasich-ctenaru/>) –, **avšak předsednictvo ČSBS nechalo svévolně dojít problém do krizové situace. Času k vyřešení problému bylo dost a dost.**

Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“ není žádným přidruženým spolkem; je individuální aktivitou vyvíjenou podle Ústavy ČR, naplňující svobodu slova a svobodu projevu, je občanským výkonem práva na svobodné informace.

Autor textu se dopustil i právní neznalosti, když tvrdí, že „*Ani soudu nepřísluší tyto věci řešit, protože se jedná o spolkové záležitosti, které jsou upraveny ve stanovách.*“ Tvrzení není pravdivé – jednak rozhodování mimo shromáždění (per rollam) ve Stanovách ČSBS upraveno není, a dále soudy **mohou řešit a řeší** správní žaloby, pokud člen spolku vyčerpá možnosti řešení problémů v rámci spolku, např. na platnost/neplatnost hlasování atp.

Texty br. K. Haise a br. P. Ptačovského jsou pouhou manifestací loajality k současnému předsednictvu, odbornými sděleními nejsou. Vyjadřují jenom souhlas s postupem předsednictva, věcnými právními stanovisky nejsou.

„Vyjádření advokáta“

(podepsán JUDr. Petr Šáda, předseda OV ČSBS Chrudim)

V tomto textu (viz příloha) se autor, jako jediný z původců nesouhlasných stanovisek, pokusil s problematikou vypořádat odborným způsobem.

První argument, který uvádí, odkazující na § 260 odst. 1 občanského zákoníku, **je argumentem na podporu našeho sdělení**: Pokud totiž dojde na základě protizákonného hlasování mimo shromáždění (per rollam) k tomu, že předsednictvo bude činit nevratné, ústředním výborem řádným hlasováním neschválené hospodářské kroky, jako je prodej majetku svazu, půjčování finančních prostředků apod., půjde o natolik závažné následky, že soud neplatnost takového jednání vysloví.

Druhý argument je nesprávný: Ustanovení § 158 odst. 2 sice připouští u právnických osob hlasování mimo shromáždění (per rollam), ovšem jen při vymezené situaci; ustanovení zní: „(2) *Zakladatelské právní jednání může připustit rozhodování orgánu i mimo zasedání v písemné formě nebo s využitím technických prostředků.*“

Poukaz na toto ustanovení se však s tematizovaným problémem míjí – týká se totiž výlučně **zakladatelského právního jednání** – v aktuální činnosti Českého svazu bojovníků za svobodu však taková situace nemůže nastat, protože svaz je **založen** již dlouhou dobu; analogii s ustanovením v § 158 odst. 2 tedy použít **nelze**.

Pro ČSBS jakožto spolek platí lex specialis, tedy ustanovení o spolcích v § 214 až 302 občanského zákoníku. Skutková podstata rozhodování spolku (tím ČSBS je) však je upravena ve **speciální části** občanského zákoníku týkající se spolků (§ 214 až 302); z ní plyne, že rozhodování mimo shromáždění (per rollam) může být ve stanovách obsaženo, a užít se může tehdy a pouze tehdy, pokud v těchto Stanovách ČSBS upraveno je; pokud možnost rozhodovat ve stanovách svazu obsažena není (a v našich stanovách není), pak je takové zorganizované rozhodnutí právně nicotné. Pokud by na jeho základě došlo k majetkovým rozhodnutím týkajících se majetku celého ČSBS, o nichž může rozhodnout pouze Ústřední výbor ČSBS, šlo by o trestný čin.

Třetí argument je zcela zavádějící: Bratr P. Šáda odkazuje ve své argumentaci na zákon o obchodních korporacích – Český svaz bojovníků za svobodu však je **spolek** existující podle občanského zákoníku, ČSBS **není obchodní korporací**, proto ustanovení zákona o obchodních korporacích na ČSBS použít **nelze**.

Toto stanovisko je zveřejněno na webu platformy (<https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/>), současně rozesláno jako informace členům ÚV ČSBS a sdělovacím prostředkům.

Signatáři platformy „Vrat' me vážnost ČSBS“

[Ptacovsky.pdf](#)

[Hais.pdf](#)

[Sada.pdf](#)

Sdělení PaedDr. Jitky Gruntové, členky VV ČSBS, k svéráznému postupu předsedy ÚV ČSBS při nakládání s nemovitostí Legerova 22.

24. 3. 2020

Ve Zprávě pro členy ÚV ČSBS (bez uvedení data, kterou členové ÚV ČSBS obdrželi před několika dny) žádal bratr předseda členy ÚV ČSBS o hlasování jak získat finanční prostředky k zaplacení částky vyčíslené kontrolní skupinou MF ČR, přičemž se mělo volit ze tří možností: půjčkou, zastavením části majetku, prodejem části majetku. Proč nebyla u posledně uvedené možnosti uvedena částka, za kterou se má část majetku prodat? A proč se v této věci vůbec mělo rozhodovat, když o prodeji domu Legerova 22/1854 je rozhodnuto už od roku 2003? Proto jsem hlasování v této věci považovala za frašku...

Sdělení PaedDr. Jitky Gruntové, členky VV ČSBS, k svéráznému postupu předsedy ÚV ČSBS při nakládání s nemovitostí Legerova 22.

24. 3. 2020

Pokládám za potřebné alespoň stručně informovat o některých faktech týkajících se prodeje domu Legerova 22/1854, jak se mi je podařilo zjistit. Pokud nejsou správné, věřím, že se nám dostane vysvětlení od předsednictva ČSBS.

Dne 13. března 2003 uzavřel ČSBS zastoupený Andělou Dvořákovou smlouvu o smlouvě budoucí se společností Autocentrum Legerova s. r. o, zastoupenou jejím jednatelem Richardem Opatem, na prodej domu Legerova 22/1854 (budoucí prodávající a budoucí kupující se zavázali, že spolu uzavřou pět budoucích kupních smluv, přičemž na základě každé z nich budoucí prodávající převede na budoucího kupujícího spoluvlastnický podíl o velikosti 1/5 domu Legerova 22/1854; základní kupní cena za každý spoluvlastnický podíl byla stanovena na základě dohody na 3 600 000 Kč, což je odvozeno od celkové dohodou sjednané ceny za nemovitosti ve výši 18 000 000 Kč; v případě, že by budoucí kupující nebo budoucí prodávající porušil svou povinnost uvedenou ve smlouvě a neuzavřel s druhou smluvní stranou kteroukoliv budoucí smlouvu, zavazuje se zaplatit druhé smluvní straně pokutu ve výši 10 000,- Kč za každý den prodlení se splněním této povinnosti).

O uzavření této smlouvy údajně nikdo nevěděl a podle následného vyjádření asi šesti právníků je smlouva opravdu dobře napsána, ale v neprospěch svazu. Tomu předcházela prodej sousedního domu Legerova 1853 taktéž za předsednictví A. Dvořákové společnosti Autocentrum Legerova s. r. o.

Po nástupu Ing. Jaroslava Vodičky do funkce předsedy došlo 8. dubna 2013 k podpisu Dodatku č. 1 ke smlouvě o uzavření budoucí kupní smlouvy ze dne 13. března 2003, kterým se odkládá realizace prodeje domu Legerova 22/1854 s tím, že nově mají být jednotlivé budoucí smlouvy uzavřeny do 1. 1. 2024.

Richard Opat (společnost Autocentrum Legerova s. r. o.) měl pronajaté přízemí a první patro budovy ČSBS a chtěl je rekonstruovat, proto požádal, aby mu je ČSBS prodal, protože je stejně nevyužívá. Prodej dvou pater domu Legerova 22/1854 za částku 7 200 000 Kč projednalo a schválilo plénum ÚV ČSBS 21. 10. 2014 (Ing. J. Vodička zde uvedl, že smlouvu o smlouvě budoucí z roku 2003 objevil v roce 2012) – pro prodej hlasovalo 48 členů, proti byl jeden člen a dva se zdrželi hlasování; Ing. J. Vodička byl současně pověřen uzavřením kupní smlouvy. Dne 5. března 2014 byla uzavřena smlouva o prodeji přízemí a prvního patra. Částka 7 200 000 Kč zaplacená za prodej dvou pater domu Legerova 22/1854 byla stanovena na základě znaleckého posudku č. 2045-6/14 vypracovaného Blankou Burianovou dne 4. března 2014. Vlastní znalecký posudek byl na částku 13 642 190 Kč, ale to bylo na celou budovu, a protože R. Opat kupoval pouze dvě patra, stanovila se cena dohodou na 7 200 000 Kč. (Jak je uvedeno výše, cena za celý dům byla už v roce 2003 dohodou stanovena na částku 18 000 000 Kč.) Autocentrum Legerova s. r. o. zaplatilo na účet ČSBS 13. března 2014 částku 6 500 000 Kč, 11. dubna 2014 částku 700 000 Kč.

Ve věci podezření ze spáchání trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle ustanovení § 220 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit předseda občanského sdružení Český svaz bojovníků za svobodu Ing. Jaroslav Vodička tím, že prodal společnosti Autocentrum Legerova s. r. o. dvě patra domu Legerova 22/1854 za částku 7 200 000 Kč, bylo podáno 22. června 2016 trestní oznámení. Policejní orgán prostudoval veškeré materiály k prodeji budovy Legerova 22/1854, a protože nebyla naplněna objektivní stránka skutkové podstaty uvedeného trestného činu, byla věc odložena.

Na můj dotaz při jednání ÚV ČSBS, co bude dělat náš svaz po roce 2024, kdy nám už dům Legerova 22/1854 nebude patřit, odpověděl bratr předseda, že se s kupujícím dohodne (zda a jak se dohodl, nám nesdělil)... Leč smlouva je smlouva (k čemu jakési prapodivné hlasování), peníze za zbývající podlaží domu se použijí na úhradu neoprávněně čerpané dotace (bez toho, abychom byli informováni, jak se bude vyžadovat tato částka od příjemců dotace, kteří pochybili), na úhradu nákladů ÚV ČSBS včetně mezd pracovníků (z nichž někteří jsou v současné situaci přepychem), neefektivní vydávání Národního osvobození a provozování soukromého muzea v Josefově (smlouva s majitelem sbírek mi přes několikrát požadování nebyla jako předsedkyni historicko-dokumentační komise předložena, z čehož usuzuji, že snad ani není uzavřena)... Opakovaně jsem vyzývala, aby se přikročilo k zásadnímu řešení finanční situace svazu místo nesystémových krátkodobých řešení okamžitého problému za využití půjček. Někdy je skutečně třeba přikročit k nepopulárním rozhodnutím, ale současné předsednictvo ČSBS zřejmě ani nemá odvahu předložit k diskusi příslušný návrh. A bratr předseda si z nás raději dělá legraci, než by kápl božskou.

*PaedDr. Jitka Gruntová, předsedkyně OV ČSBS Svitavy,
členka VV ÚV ČSBS, signatářka platformy*

Sdělení platformy „Vraťme vážnost ČSBS“

22. 3. 2020

Sdělení platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ z 21. 3. 2020 k dopisu o výsledcích hlasování členů Ústředního výboru ČSBS per rollam místo 12. zasedání ÚV ČSBS.

Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“ upozorňuje, že hlasování mimo shromáždění o zásadních hospodářských záležitostech svazu byla protizákonná.

Sdělení platformy „Vraťme vážnost ČSBS“

22. 3. 2020

1. V dopise s názvem „Výsledky hlasování členů Ústředního výboru ČSBS per rollam místo 12. zasedání ÚV ČSBS plánované (správně česky má být **plánovaného**) na den 17. 3. 2020“, podepsaném jako ověřovatelem Bohuslavem Kožíškem, předsedou legislativně právní komise ÚV ČSBS, a rozeslaném členům Ústředního výboru, je v úvodní části označené „Úvodem“ nepravdivé tvrzení.

Píše se tu, že občanský zákoník (zákon č. 89/2012 Sb.) připouští v nouzových případech, kdy shromáždění není usnášeníschopné, možnost rozhodování **mimo shromáždění** (per rollam). Uvedené sdělení není pravdivé (pečlivého čtenáře by mělo zarazit už to, že autor textu **neuvádí** přesný odkaz na ustanovení paragrafu občanského zákona); občanský zákoník takovou formu hlasování umožňuje pouze u společenství vlastníků jednotek (bytů), viz § 1212 občanského zákoníku. U spolku – Český svaz bojovníků za svobodu je spolek po tohoto občanského zákoníku – taková možnost **ze zákona** neexistuje, viz § 214 až 302 občanského zákoníku (bylo by to možné pouze tehdy, pokud by rozhodování mimo shromáždění bylo zakotveno ve stanovách spolku; v případě ČSBS tomu tak však není). Postup v takovém případě jednoznačně uvádí § 257 občanského zákoníku.

Lze tedy uzavřít, že uvedené rozhodování mimo shromáždění není v souladu se zákonem ani se Stanovami ČSBS.

2. Ve stejné části uvedeného dokumentu je další nepravdivé tvrzení: Uvádí se v něm, že při celkovém počtu hlasujících (50), kdy se 14 z nich vyslovilo pro půjčku, 5 pro zastavení části majetku a 20 pro prodej části majetku svazu (při 3 nesouhlasích a 8 zdrženích se) platí, že 39 hlasujících jako většina (při kvóru 26 hlasů) **souhlasí s půjčkou, se zastavením části majetku a prodejem části majetku. Takové tvrzení není pravdivé, protože pro různé způsoby získání finančních prostředků – byly navrženy tři způsoby (půjčka, zastavení nebo prodej majetku), nikdy nehlasovala potřebná většina členů Ústředního výboru, kterých je přes 70.**

Lze tedy uzavřít, že ani uvedené (protizákonné) hlasování nezmocňuje nikoho ze členů předsednictva (Jaroslava Vodičku, Emila Kulfánka, Milana Andrese) k nakládání s majetkem svazu (jeho prodeji, zastavení), ani k jakémukoli hospodářskému zavazování svazu vůči třetím osobám (půjčce).

Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“ požaduje na ověřovateli textu br. Bohuslavu Kožíškovi vysvětlení, proč je v něm uveden nepravdivý údaj o možném postupu podle občanského zákoníku. 3. Systém per rollam, tedy mimo shromáždění, je vhodný pro zjišťování názorů; nevhodný je pro řešení důležitých problémů – zpravidla není možné věrohodně doložit výsledek hlasování; ten může být upraven podle zájmu vyhlášovatelů. Vyzýváme proto ověřovatele br. Bohuslava Kožíška, předsedu legislativně právní komise ÚV ČSBS, aby věrohodně, věcně a konkrétně jmenovitě doložil uvedená tvrzení o počtech hlasujících a o způsobu jejich hlasování.

Toto stanovisko je zveřejněno na webu platformy (<https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/>), současně rozesláno jako informace členům ÚV ČSBS a sdělovacím prostředkům.

Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“

Stanovisko k žádosti předsedy ÚV ČSBS

17. 3. 2020

Předseda ČSBS Jaroslav Vodička ve svém dopise ze dne 13. 3. 2020 požaduje, aby členové ústředního výboru dali formou hlasování per rollam pravomoc výkonnému výboru ústředního výboru rozhodovat o všech aktuálních, zejména však hospodářských záležitostech svazu. Použil přitom formulace, aby tato pravomoc byla dána „rozšířenému“ výkonnému výboru.

Zmiňovaný „rozšířený“ výkonný výbor by měl rozhodnout o půjčce od jiného subjektu, nebo zastavení části majetku ČSBS či o prodeji části majetku ČSBS.

Jako člen ústředního výboru svazu veřejně publikuji své stanovisko k uvedené žádosti J. Vodičky.

Stanovisko k žádosti předsedy ÚV ČSBS

17. 3. 2020

Především upozorňuji na to, že stanovy svazu (z 21. 6. 2016, reg. MěS Praha, zn. Fj 245 462/2016/MSPH) neznají institut „rozšířený výkonný výbor“, a zejména stanovy nedávají v žádné situaci výkonnému výboru pravomoc zavazovat svaz k žádným hospodářským závazkům, neumožňuje mu vytvářet žádné hospodářské vztahy – viz stanovy hlava IV. Územní organizace a orgány, B. Ústřední orgány ČSBS, hlava IV. Územní organizace a orgány, bod 2.1 Výkonný výbor.

V žádném případě nesouhlasím s uvedeným návrhem podepsaným bratrem Vodičkou, zejména pak s bodem č. 1. Negativní hospodářská situace svazu byla zaviněna předsednictvem svazu. Veškeré další kroky musejí být projednány v plénu ústředního výboru svazu a to na základě podrobných ekonomických podkladů. Upozorňuji, že sjednání hospodářských závazků členy předsednictva bez schválení pléna ústředního výboru zakládá skutkovou podstatu trestného činu.

K bodu 1:

Domnívám se, že požadovat hlasování formou per rollam týkající se prvního bodu: „Realizace opatření k rozhodnutí MF ČR o zaplacení částky (do 22. 3. 2020) odpovídající vyčíslené částce kontrolní skupinou MF ve výši 898 000 Kč“ je z hlediska ČSBS i obecně platné legislativy naprosto nepřipustné a samo o sobě naplňuje skutkovou podstatu spolupachatelství ve formě podpory trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku. Takto nelze vystavit bílko šek a dát volnou ruku předsednictvu svazu, či jakémusi „rozšířenému“ výkonnému výboru k závažné transakci bez toho, že by se ústřední výbor zevrubně seznámil se skutečným stavem věci a projednal další postup.

Připomínám, že více než dva roky, spolu s některými dalšími členy ústředního výboru, vyžaduji po vedení svazu přesné a podrobné informace o hospodaření svazu a že tyto informace jsme nikdy neobdrželi.

Proto důrazně vyzývám všechny členy ÚV, pokud cítí elementární zodpovědnost za svaz, k zásadnímu nesouhlasu s návrhem br. J. Vodičky do doby, než bude vše dostatečně jasné včetně určení odpovědnosti. Trvám na tom, aby předsednictvo ÚV ČSBS požádalo o odklad platby výše

uvedené částky s ohledem na nově vyhlášená opatření vlády v souvislosti s karanténou a zákazem vycházení.

K bodu 2:

Schvalovat novely směrnice pro hospodaření lze až po zevrubné informaci o současném stavu, a kvalifikovaném návrhu ekonomické komise.

K bodům 4 a 6:

Ústřední výbor má být vždy informován o důvodech ukončení činnosti některé organizace svazu, v tomto případě organizace Varnsdorf a organizace Pernštejsko. Předsednictvo však o důvodech ukončení jejich činnosti neinformuje, proto o tom nelze hlasovat.

K bodu 5:

Kategoricky nesouhlasím s tím, aby se členy ekonomické komise ústředního výboru stali br. Petr Novák a ses. Dana Lebrušková a to z toho důvodu, že členy této komise mají být osoby dlouhodobě znalé činnosti našeho svazu a hlavně odborně kvalifikované k řešení ekonomických problémů.

*PhDr. Vladimír Pelc,
předseda OV ČSBS Benešov,
člen ÚV ČSBS*

Stanovisko platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ ze 16. 3. 2020 k bodu č. 1 ZPRÁVY ÚSTŘEDNÍHO VÝBORU ze dne 16. 3. 2020

16. 3. 2020

Bratr předseda ÚV s odkazem na zdravotnická opatření vlády ČR omezující pohyb občanů po území České republiky, po poradě s dalšími členy VV ÚV ČSBS, rozhodl oslovit členy ÚV ČSBS tímto způsobem a požádat je o hlasování k tomu, co mělo být schváleno na 12. zasedání ÚV ČSBS dne 17. 3. 2020, formou per-rollam. Tímto ruší své oznámení a žádost, zaslané členům ÚV ČSBS v pátek dne 13. 3. 2020, a žádá o vyjádření k šesti bodům, jež měly být předmětem výše uvedeného jednání.

Stanovisko platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ ze 16. 3. 2020 k bodu č. 1 ZPRÁVY ÚSTŘEDNÍHO VÝBORU ze dne 16. 3. 2020

16. 3. 2020

Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ se domnívají, že požadovat hlasování formou per-rollam týkající se prvního bodu: Realizace opatření k rozhodnutí MF ČR o zaplacení částky (do 22. 3. 2020) odpovídající vyčíslené částce kontrolní skupinou MF ve výši 898.000,- Kč je z **hlediska Stanov ČSBS i obecně platné legislativy naprosto nepřijatelné a samo o sobě naplňuje skutkovou podstatu spolupachatelství, podpory trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku.** Nelze takto vystavit bílko šek a dát volnou ruku vedení svazu k takto závažné majetkové transakci bez zevrubného seznámení se skutečným stavem věci a prodiskutování možných, a bude jich jistě víc, variant dalšího postupu.

Proto důrazně vyzýváme všechny členy ÚV, pokud cítí elementární zodpovědnost, o zdržení se hlasování do doby, kdy bude vše dostatečně jasné včetně určení odpovědnosti, a nepodlehnutí nátlaku. Trváme na tom, aby předsednictvo ÚV ČSBS požádalo o odklad předložení vyjádření a platby výše uvedené částky s ohledem na nově vyhlášená opatření vlády v souvislosti s karanténou a zákazem vycházení.

Toto stanovisko je publikováno na webu Platformy (<https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/>) a zároveň rozesláno jako otevřený dopis členům ÚV ČSBS.

Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“

**Otevřený dopis Mgr. Václava Vaňka předsedovi ÚV ČSBS Ing. Jaroslavu Vodičkovi
15. 3. 2020**

Otevřený dopis Mgr. Václava Vaňka předsedovi ÚV ČSBS Ing. Jaroslavu Vodičkovi, s jehož zněním souhlasí další členové platformy a vyzývají členy ÚV ČSBS, aby se připojili.

*Bratr Ing. Jaroslav Vodička
předseda ÚV ČSBS Praha*

Výzva pro předsedu ÚV ČSBS

Vyzývám bratra Ing. Jaroslava Vodičku, aby v současné době nesvolával žádná zasedání jak VV ÚV ČSBS, tak ÚV ČSBS do doby ukončení opatření přijatých vládou České republiky, aby neriskoval zdraví a životy členů ÚV ČSBS, kteří jsou v převážné většině v rizikových letech nad 65 let. Praha je nejvíce zasažena a riziko nákazy je velké. Cestování veřejnými dopravními prostředky (vlak, autobus) je také rizikové.

Žádat členy výkonného výboru plus další funkcionáře o vyslovení souhlasu s projednávanými body je neslučitelné se stanovami a morálkou každého člena ústředního výboru. Je ponižující, jak kalkuluješ s čísly přítomných... tj. 30 osob.

Je potřeba okamžitě požádat Ministerstvo financí ČR a příslušný finanční úřad o odklad předložení projednaných závěrů ÚV ČSBS ke kontrole. (Finanční úřady dávají tříměsíční odklad na příznání daní...)

Já budu v této záležitosti kontaktovat jak Ministerstvo financí, tak Úřad vlády ČR.

Zasedání se nezúčastním!!! Zdraví a život je to nejvzácnější, co máme.

S pozdravem

*Mgr. Václav Vaněk,
předseda OV ČSBS Břeclav*

[Stanovisko OV ČSBS Trutnov k žádosti předsedy ÚV ČSBS plk. v. v. ing. Jaroslava Vodičky ze dne 13. 3. 2020](#)

15. 3. 2020

Žádost předsedy ÚV ČSBS k vydání souhlasu předsedkyně OV ČSBS Trutnov, jako řádného člena ÚV ČSBS, projednat veškeré body plánované pro jednání ÚV ČSBS dne 17. 3. 2020, doplněné o bod projednání a schválení rozpočtu na rok 2020, považujeme za vystavení bianko šeku.

Stanovisko OV ČSBS Trutnov k žádosti předsedy ÚV ČSBS plk. v. v. ing. Jaroslava Vodičky ze dne 13. 3. 2020

15. 3. 2020

Jednání výkonného výboru (VV) rozšířené o členy kanceláře ÚV ČSBS, redaktory NO a další přizvané osoby v žádném případě nemůže nahradit jednání ÚV ČSBS. Toto delegování pravomocí není zakotveno ve stanovách ČSBS a mohlo by být precedentem do budoucna.

Mimořádná opatření přijatá vládou ČR v důsledku šíření koronaviru v Evropě a ČR, naopak umožňují požádat MF ČR o odklad a změnu termínu projednání závěrečné zprávy o hospodaření ČSBS v letech 2016 až 2018.

Pokud nebude žádosti vyhověno, je možno zaslat kompletní výsledky kontroly MF ČR a návrh opatření e-mailovou poštou všem členům ÚV se žádosti o vyjádření svého stanoviska. Rovněž zařazení bodu projednání a schválení rozpočtu pro rok 2020 považujeme za nevhodné, jelikož návrh rozpočtu většina členů ÚV ČSBS nejen že neviděla, ale neměla možnost se k němu vyjádřit.

Zcela nevhodné se jeví zařazení bodu různé na program jednání rozšířeného VV. Pod pojmem různé se může skrývat cokoliv. Může jít o schválení přihlášky za člena ČSBS i návrhu směrnice pro hospodaření OV ČSBS. K oběma novelizovaným dokumentům má z hlediska obsahového i způsobu projednávání OV ČSBS Trutnov značné výhrady. Oba návrhy dokumentů jsou předkládány, bez možnosti vyjádření s předpokladem jejich schválení v březnu 2020.

Obdobný postoj OV zaujímá i k bodu projednání návrhu a schválení usnesení z jednání ÚV ČSBS. Takto vydaný souhlas by nás zavazoval k něčemu, o čem nemáme žádné potřebné informace.

Závěrem:

OV ČSBS Trutnov se domnívá, že vzhledem k současné situaci a vážnosti projednávaných bodů, nemůže plénum ÚV ČSBS nikdo nahradit a **doporučuje předsedkyni OV ČSBS ses. Danutě Šulcové jednoznačně předložený návrh odmítnout.**

S návrhem stanoviska OV ČSBS Trutnov byli členové OV ČSBS seznámeni e-mailovou poštou dne 14. 3. 2020 s uskutečněním hlasování per-rollam.

*Danuta Šulcová,
předsedkyně OV ČSBS Trutnov*

Sdělení platformy „Vratme vážnost ČSBS“ k 8. 3. 2020 k využití webu platformy

9. 3. 2020

Signatáři platformy „Vratme vážnost ČSBS“ provozují vlastní informační web (<http://www.vratme-vaznost-csbs.cz>). Je naplněním ústavní svobody slova a svobody projevu. Je nezávislou informační platformou.

Sdělení platformy „Vratme vážnost ČSBS“ k 8. 3. 2020 k využití webu platformy 9. 3. 2020

Již delší dobu centrální web (<https://bojzasvobodu.cz/>) ČSBS nefunguje. Nejdříve se na původní adrese webu objevovala první informace, později druhá (viz dva print screeny).

Protože uvedený centrální web nefunguje, nejsou členové našeho svazu a občané moderním sdělovacím prostředkem o naší činnosti a našich názorech informováni.

Platforma „Vratme vážnost ČSBS“ nabízí řešení: Umožní na svém webu publikovat informace, názory, úvahy a podněty všem oblastním organizacím a všem členům svazu.

Využijte možnosti prezentovat ve veřejném prostoru svou činnost, informovat občany o svých názorech. Mlčící svaz jakoby neexistoval.

Obsah webu není redakční radou platformy cenzurován; zejména nepodléhá zásahům současného vedení ČSBS. Náš web, který jako jediný v této formě plní funkci informačního média pro členy ČSBS i pro veřejnost, bude vaší autorskou účastí ještě kvalitnější.

Své příspěvky zasílejte na mailovou adresu vratmevaznostcsbs@seznam.cz.

Toto stanovisko je publikováno na webu Platformy (<https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/>) a zároveň rozesláno jako informace členům ÚV ČSBS.

Signatáři platformy „Vratme vážnost ČSBS“

Sdělení platformy „Vratme vážnost ČSBS“ ze 7. 3. 2020 k nepravdivým tvrzením o obsahu webu platformy

8. 3. 2020

Signatáři platformy „Vratme vážnost ČSBS“ provozují vlastní informační web (<http://www.vratme-vaznost-csbs.cz>). Je naplněním ústavní svobody slova a svobody projevu. Je nezávislou informační platformou. Není redakční radou platformy cenzurován; zejména nepodléhá zásahům současného vedení ČSBS. Avšak právě to některým členům svazu vadí. Web platformy „Vratme vážnost ČSBS“ je v současnosti jediným svazovým informačním kanálem ve veřejném internetovém prostoru; „centrální“ web ČSBS již několik týdnů nefunguje.

Sdělení platformy „Vratme vážnost ČSBS“ ze 7. 3. 2020 k nepravdivým tvrzením o obsahu webu platformy 8. 3. 2020

Signatáři platformy „Vratme vážnost ČSBS“ provozují vlastní informační web (<http://www.vratme-vaznost-csbs.cz>). Je naplněním ústavní svobody slova a svobody projevu. Je nezávislou informační platformou. Není redakční radou platformy cenzurován; zejména nepodléhá zásahům současného vedení ČSBS. Avšak právě to některým členům svazu vadí.

Web platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ je v současnosti jediným svazovým informačním kanálem ve veřejném internetovém prostoru; „centrální“ web ČSBS již několik týdnů nefunguje.

V zápise z jednání výkonného výboru (VV) ústředního výboru (ÚV) Českého svazu bojovníků za svobodu (ČSBS) ze dne 21. ledna 2020 se vyskytují nepravdivá tvrzení.

Zápis dne 21. 1. 2020 vypracovala ses. MUDr. Ilona Müllerová (organizační oddělení kanceláře ÚV ČSBS), verifikoval dne 30. 1. 2020 br. Ing. Emil Kulfánek (1. místopředseda ÚV ČSBS).

Pod bodem 6 uvedeného zápisu je zaznamenáno, že br. E. Kulfánek mj. prohlásil, že na webu naší platformy, citujeme: „... jsou zveřejňovány články převzaté z médií, aniž by se někdo z členů této platformy či ČSBS obecně k tomu postavil a zaujal stanovisko k mnohdy nepravdivým informacím o ČSBS a navíc jsou tyto informace z veřejných zdrojů doplňovány jinými nepravdivými informacemi organizátory platformy.“

Uvedené tvrzení br. Emila Kulfánka, 1. místopředsedy ÚV ČSBS, není pravdivé.

Za prvé: Web naší platformy je webem autorským, aktuálně jeho obsah tvoří přes 99 % (měřeno v bajtech) právě autorské texty členů platformy a dalších členů našeho svazu.

Aktuálně je v jednotlivých rubrikách osm desítek autorských textů, tři desítky v rubrice, v níž se formou autorských komentářů věnujeme aktuálním i starším politicko-ekonomickým událostem, v části nazvané ze života svazu na dvacet autorských příspěvků seznamuje čtenáře se současnými i s dřívějšími aktivitami našich členů a organizací, rubrika o historii obsahuje na dvě desítky opět autorských textů.

Na našem webu tedy nejsou zveřejňovány převážně nebo dokonce pouze články převzaté z médií, web je webem autorským; převzatých je pouze několik článků, které tvoří ani jedno procento obsahu, týkajících se nedávných politických útoků na Lidice – články jsou, kvůli autenticitě, publikovány v původní podobě; patří mezi ně například dopis prezidenta ČR ing. Miloše Zemana ze 7. 2. 2020, v němž se prezident zastává ženy, která byla označena za udavačku – signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ nevidí důvod, aby se k názoru prezidenta – *obecně k tomu postavili a zaujali stanovisko* –; názory prezidenta považujeme za pravdivé a dostatečně výmluvné.

Za druhé: Neuvádíme na webu platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ žádné nepravdivé informace – pokud by tomu tak, byť nedopatřením, bylo, pak by br. E. Kulfánek zcela jistě ve svém vystoupení na uvedeném výkonném výboru nějakou takovou nepravdivou informaci uvedl – což se ovšem nestalo.

Spíše jde o to, že informace námi uváděné pravdivé jsou – ale mají i kritický charakter, a to se nemusí některým současným funkcionářům svazu líbit.

Zároveň platí, že pokud se kdokoli domnívá, že jsme nějakou nepravdivou, nepřesnou či jinak zavádějící informaci publikovali, může nám poslat svůj názor, případně žádost o opravu nedostatku, chyby; oboje rádi otiskneme.

Proto od 1. místopředsedy ÚV ČSBS Emila Kulfánka takový návrh na upřesnění, popř. žádost o opravu očekáváme.

Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ vytvořili nezávislou informační platformu na principu svobody slova a svobody projevu. Zároveň, jako demokraté, umožníme publikovat jakýkoli kritický text, pokud bude v souladu s právním řádem státu.

Občané, v případě svého nesouhlasu s nějakým textem, mohou postupovat podle tiskového zákona a požádat o tiskovou opravu (na mailové adrese vratmevaznostcsbs@seznam.cz); uvedená žádost bude publikována.

Toto stanovisko je zveřejněno na webu platformy (<https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/>), současně rozesláno jako informace členům ÚV ČSBS a sdělovacím prostředkům.

Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“

**Stanovisko platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ ze 6. 3. 2020 ke 12. řádnému zasedání
ÚV ČSBS
5. 3. 2020**

Koná se na adrese Legerova 1854/22, 120 00 Praha 2, Nové Město, 5. patro. Zahájení je stanoveno na 10. hodinu. Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ vydávají k tomuto 12. řádnému zasedání ústředního výboru své stanovisko.

Stanovisko

**platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ ze 6. 3. 2020
ke 12. řádnému zasedání ÚV ČSBS
svolanému na den 24. 3. 2020 (s návrhem na přeložení jednání na 17. 3. 2020)**

Na den 24. 3. 2020 bylo svoláno zasedání Ústředního výboru Českého svazu bojovníků za svobodu (ČSBS).

Koná se na adrese Legerova 1854/22, 120 00 Praha 2, Nové Město, 5. patro. Zahájení je stanoveno na 10. hodinu. Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ vydávají k tomuto 12. řádnému zasedání ústředního výboru své stanovisko.

Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ se domnívají, že navržený program jednání ÚV ČSBS na den 24. 3. 2020 neodpovídá politické a hospodářské situaci svazu; navrhuje proto jeho doplnění takto:

Bod XY: Personální rekonstrukce „Ekonomické komise ÚV ČSBS“

Zdůvodnění: Komisi tvoří pouze jeden člen, a to ing. Jaroslav Kalivoda; je zcela jasné, že takové personální obsazení je zcela nedostatečné a že komise v žádném případě nemůže plnit úkoly, které jí náleží. Čeká nás schvalování rozpočtu, významného dokumentu, který výrazně ovlivní naši další činnost i formu existence našeho svazu. Vzhledem k tomu, že uvedenou komisi tvoří pouze bratr J. Kalivoda, předseda OV ČSBS Praha 8 a člen ÚV ČSBS, je zřejmé, že komise svou úlohu v žádném případě plnit nemůže.

Ze stanov tak plyne, že předsedou komise i jeho členy mohou být členové ústředního výboru, i jeho nečlenové; stanov vyžadují z těchto skupin z členství v komisích nevylučují.

Proto navrhuje doplnit komisi takto:

PaedDr. Jitka Gruntová, předsedkyně a hospodářka OV ČSBS Svitavy, členka ÚV a VV, pedagožka, historička, spisovatelka

PhDr. Vladimír Pelc, předseda OV ČSBS Benešov a člen ÚV, absolvent univerzitního oboru ekonomie, daňový specialista

Zároveň žádáme předsedy oblastních výborů, aby na uvedeném jednání předložili další personální návrhy na doplnění ekonomické komise, zejm. kvalifikovanými odborníky; domníváme se, že komise nemůže pracovat v jednomužném obsazení, že optimální počet jejích členů je pět až sedm.

Dále Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“ navrhuje, aby zasedání ústředního výboru, konané 24. 3. 2020, takto rekonstruované ekonomické komisi v rámci „Projednání návrhu rozpočtu ČSBS na rok 2020“, jež je plánováno na mimořádné zasedání dne 7. dubna 2020, uložilo následující úkoly:

- a. aby předložilo hospodářskou strategii svazu na rok 2020 a léta následující (minimálně do řádného sjezdu ČSBS);
- b. aby předložilo konkrétní informaci o jednotlivých zaměstnancích svazu a jejich pracovních náplních včetně jejich příjmů; členové Platformy i někteří další členové ústředního výboru tuto informaci vyžadují více než dva roky, dosud marně;
- c. aby předložilo konkrétní informaci o stavu majetku ČSBS;
- d. aby předložilo veškeré údaje o finančních tocích směřujících k jiným subjektům;
- e. aby předložilo návrh na okamžité zastavení jakýchkoli plateb na Muzeum Josefov zahrnující i muzeum zpěváka Waldemara Matušky, protože obsahové zaměření muzea neodpovídá stanovám ČSBS, exponáty jsou v majetku fyzické osoby, nikoli našeho svazu; částky uvedených plateb jsou pro rozpočet svazu neúnosné; při rozhodování o této záležitosti by neměly hrát roli příbuzenské svazky osob spojených s činností muzea se členy předsednictva včetně osobního zájmu prostřednictvím firmy zajišťující ostrahu;
- f. aby podalo zevrubnou informaci o prodeji domu v Praze-Běchovicích, Na Vaňhově č. p. 157 (kat. území 601 527 Běchovice, LV 340) firmě NH reality, s. r. o., Šlikova 133/28, Liberec VII, Horní Růžodol, 460 007 Liberec, která má základní jmění ve výši pouze 200 000 Kč (viz veřejně přístupný rejstřík katastr nemovitostí), a zejm. podrobnou informaci o odhadu tržní ceny, o výši prodejní ceny, a zdůvodnění, zda prodejní cena byla na úrovni ceny tržní; podle dosud

existujících informací tržní cena nemovitosti byla ve výši 11 milionů Kč, avšak prodána byla údajně za 2,4 miliony Kč.

Doporučujeme, aby po každém zasedání ústředního výboru předseda svazu bratr Ing. Jaroslav Vodička informoval sdělovací prostředky o výsledcích jednání, případně tím pověřil tiskového mluvčího. Ústřední výbor bude jednat o užití veřejných prostředků ze státního rozpočtu, proto je nezbytné, aby občanská veřejnost byla prostřednictvím veřejných sdělovacích prostředků a plánu na jejich použití informována; ČSBS musí být organizací transparentní, i pokud jde o nakládání s veřejnými prostředky.

Toto stanovisko je publikováno na webu Platformy (<https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/>) a zároveň zasláno jako otevřený dopis členům ÚV ČSBS.

Signatáři platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“

**Sdělení platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“ z 27. 2. 2020
ke snahám o ovlivňování obsahu webu platformy
27. 2. 2020**

Signatáři platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“ provozují vlastní informační web (<http://www.vratme-vaznost-csbs.cz>). Je naplněním ústavní svobody slova a svobody projevu. Je nezávislou informační platformou. Není redakční radou platformy cenzurován; zejména nepodléhá zásahům současného vedení ČSBS.

Sdělení platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“ z 27. 2. 2020 ke snahám o ovlivňování obsahu webu platformy

Signatáři platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“ provozují vlastní informační web (<http://www.vratme-vaznost-csbs.cz>). Je naplněním ústavní svobody slova a svobody projevu. Je nezávislou informační platformou. Není redakční radou platformy cenzurován; zejména nepodléhá zásahům současného vedení ČSBS.

Na jeho stránkách mohou své názory, úvahy, podněty, týkající se činnosti ČSBS, publikovat všichni členové svazu i občané. Čtenáři se na něm dovedí pravdivé a seriózní informace o naší činnosti. Cílem je jeho prostřednictvím pravdivě informovat členy svazu i veřejnost o dění ve svazu a dále snaha navrátit vážnost našemu svazu. Na tvorbě jeho obsahu se podílejí oblastní organizace, které tu publikují informace o svých akcích, jednotliví členové svazu a naši sympatizanti. Web je jim všem otevřen. Plní tak funkci informačního média pro členy ČSBS i pro veřejnost.

Signatáři platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“ vytvořili nezávislou informační platformu na principu svobody slova a svobody projevu. Zároveň, jako demokraté, umožníme publikovat jakýkoli kritický text, pokud bude v souladu s právním řádem státu.

Občané, v případě svého nesouhlasu s nějakým textem, mohou postupovat podle tiskového zákona a požádat o tiskovou opravu (na mailové adrese vratmevaznostcsbs@seznam.cz); uvedená žádost bude publikována.

Signatáři platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“

Platforma Vrat'me vážnost ČSPB

V rámci této kroniky benešovské organizace uvádíme podstatné texty, která byly publikována na webových stránkách

„Platformy Vrat'me vážnost ČSBP“.

Činíme tak kvůli zachování historické paměti, připomenutí událostí,

které vedly k založení nového Svazu protifašistických bojovníků;

těž proto, že se členové benešovské organizace na činnosti uvedené platformy podíleli.

Proč tento web

Tento web je informačním médiem platformy členů Českého svazu bojovníků za svobodu, kteří chtějí, aby se Českému svazu bojovníků za svobodu vrátila společenská vážnost.

Platforma je otevřená a hlásí se k ní další organizace i jednotlivci. Zájemci o připojení k platformě pište na vratmevaznostcsbs@seznam.cz

1. Současné předsednictvo Ústředního výboru Českého svazu bojovníků za svobodu (ÚV ČSBS) uplatňuje vůči vnitřním i vnějším podnětům ke změně činnosti svazu a zejména ke kritickým názorům členů svazu informační blokádu: Své názory jako členové svazu nemůžeme prezentovat na webu ČSBS ani v časopise Národní Osvobození. Členové ČSBS tak nejsou informováni o problémech, které je podle našeho názoru nezbytné ve svazu řešit.

2. Platforma, která zahrnuje oblastní organizace tvořící 20 % členů svazu, byla vytvořena jako reakce na aktuální hospodářské a politické problémy ČSBS. Kritické hodnocení je obsaženo v Otevřeném dopise členům ÚV ČSBS z 29. 4. 2019 (níže viz jeho text).

3. Současné předsednictvo ÚV ČSBS nedostatečně informuje veřejnost o vnitřním dění ve svazu.

4. Současné předsednictvo ÚV ČSBS nedostatečně a zejména nekvalifikovaně reaguje na aktuální politické dění, které se témat obsažených ve stanovách svazu týká.

5. Web by tak měl plnit funkci informačního média členů ČSBS, protože současné předsednictvo ÚV ČSBS ho na „úředním“ webu a v časopisu Národní Osvobození neplní.

6. Web je otevřen pro příspěvky členů ČSBS a sympatizantů.

7. Redakční radu webu tvoří signatáři Otevřeného dopisu členům ÚV ČSBS z 29. 4. 2019.

8. Zástupce Platformy pro kontakt s veřejností **PhDr. Vladimír Pelc**.

Technický správce webu Platformy **RNDr. Milan Vichta**.

9. Kontakt na platformu: vratmevaznostcsbs@seznam.cz

Otevřený dopis členům ÚV ČSBS

Vážené sestry, vážení bratři,

jménem organizací, které zastupujeme, si vás dovoluujeme požádat, abyste na klíčovém červnovém jednání našeho svazu podpořili snahu o záchranu ČSBS, jeho poslání a jeho myšlenek, a tím také zastavili jeho marginalizaci a ostouzení v očích veřejnosti, ale i další úbytek členů ČSBS. Základní podmínkou pro nezbytné změny uvnitř ČSBS i pro obnovení jeho prestiže navenek je personální výměna předsednictva ÚV ČSBS. Jednání na programové konferenci spojené se zasedáním ÚV ČSBS je svoláno současným předsednictvem na úterý 4. června 2019.

A. Odůvodnění nutnosti výměny předsednictva ÚV ČSBS:

1. Jsme si vědomi existence dlouhodobé, vytrvalé a agresivní kampaně vedené některými médii i některými politickými silami nejen proti ČSBS jako organizaci, ale také proti jejímu poslání, kterým je hájit nezkrslou historickou pravdu a poválečné státoprávní uspořádání. Touto kampaní ale nelze omluvit vše.

2. Vyjadřujeme proto zásadní znepokojení nad nedostatečnou reprezentací ČSBS navenek, nad vnitřním organizačním chaosem, nad nejasnostmi kolem prodeje majetku ČSBS i jeho hospodaření a zejména nad některými kroky současného vedení ČSBS, které vedou k poklesu prestiže ČSBS v očích veřejnosti i orgánů státní správy a samosprávy, a v neposlední řadě též k odlivu členů. Vedení ČSBS tak nahrává kampani vedené těmi silami, jejichž cílem je ČSBS marginalizovat nebo zlikvidovat. Za nezanedbatelnou také považujeme velkou fluktuaci zaměstnanců ČSBS v současném volebním období tandemu br. Vodičky a br. Kulfánka. Vynikající lidé, jako hospodárka Bílá nebo bývalá tisková mluvčí Vrzalová, již nebyli ochotni dále snášet spolupráci s vedením. Dále opustili ČSBS šéfredaktor Daniček, tajemník předsedy Hradský, tiskový mluvčí Kučik, sekretář organizačního oddělení Čermák. Situace je velmi alarmující.

3. Považujeme za nepřijatelné a v rozporu s posláním a stanovami ČSBS, aby ČSBS vyznamenával medailemi ČSBS příslušníky represivních složek nedemokratického režimu, kteří se prokazatelně aktivně podíleli na represích nebo kteří jednají v rozporu se stanovami a posláním ČSBS.

4. Fakt, že čelní představitelé ČSBS, a někdy dokonce i ČSBS celý, pozbyli svého dlouholetého postavení váženého spolupředsedy i řečníka na klíčových pietních shromážděních v Terezíně, Lidicích

a Ležákách, je smutným a ostudným vysvědčením činnosti současného předsednictva ÚV ČSBS. Ze stejného důvodu se někteří přední ústavní činitelé České republiky, včetně např. předsedy Senátu PČR, odmítají účastnit pietních akcí v přítomnosti předsedy ČSBS. Neutěšenou situaci dokresluje fakt, že kvůli některým krokům předsednictva ÚV ČSBS odmítají náš svaz finančně i jinak podporovat také některá města.

5. V ČSBS, který byl založen jako nestrannický a nezávislý spolek, převážily osobní politické preference některých vedoucích funkcionářů, takže ČSBS je jimi zneužíván k prosazování zájmů zcela jiných, než jsou zájmy svazu.

B. Programová konference a jednání ÚV ČSBS: média, personální návrhy, tajná volba:

1. Jsme přesvědčeni, že není úkolem programové konference jakýmkoli způsobem měnit zaměření a poslání ČSBS, tedy že je v podstatě zbytečná. Pro činnost ČSBS plně postačuje, aby předsednictvo ÚV ČSBS současné poslání a hodnoty ČSBS důsledně a důstojně naplňovalo. Co je nutné změnit, je způsob prosazování myšlenek a hodnot, na kterých byl ČSBS postaven, budován a kvůli kterým byl až donedávna českou společností pozitivně vnímán.

2. Musíme dát najevo, že svaz rozhodně nejsou pouze mediálně viditelní členové předsednictva ÚV ČSBS, ale že svaz jsme my, řadoví členové a oblastní organizace. My pečujeme o odkaz těch, kdo trpěli a umírali za svobodu a suverenitu naší země. My se snažíme předávat nezkreslenou historickou pravdu. Proto si vás dovoluujeme, vážení členové ÚV ČSBS, požádat, abyste podpořili maximální otevřenost našeho svazu vůči veřejnosti, tedy abyste svým hlasováním umožnili přítomnost sdělovacích prostředků v sále.

3. Za nutnou podmínku vyjádření svobodné vůle každého z nás pak považujeme tajné hlasování o personálních otázkách. Zatím veškeré pokusy o nezbytné personální změny narazily na nechut' vedení ČSBS uspořádat tajné hlasování.

4. Na jednání ÚV ČSBS budeme navrhopvat, aby námi navržený kandidáti nahradili současné vedení, neboť to již prokázalo, že není schopno ČSBS důstojným způsobem reprezentovat, prosazovat jeho principy a hodnoty, ani odborně a manažersky vést a rozvíjet. Není schopno obhájit existenci samotného ČSBS, ani obhájit pozici předsedy v očích veřejnosti. Dovolujeme si vás proto požádat, abyste zvážili podporu navrhovaným kandidátům v tajném demokratickém hlasování.

5. Chceme vás dále požádat, abyste zvážili přijetí návrhu usnesení ÚV ČSBS potvrzujícího stávající hodnoty a principy ČSBS a rozšiřujícího je o zákaz vyznamenávání bývalých příslušníků represivních složek nedemokratického režimu, pokud se prokazatelně aktivně podíleli na represích, a osob, které jednájí v rozporu se stanovami a posláním ČSBS.

Vážené sestry, vážení bratři,

obsah tohoto otevřeného dopisu nevznikl ze dne na den. Je podložen dlouhodobým znepokojením řady členů i celých organizací z toho, co se děje uvnitř ČSBS a jak ČSBS vystupuje navenek i jakým způsobem se chová současné předsednictvo svazu vůči organizacím svazu. Je také doložen písemnými úředními materiály a články z tisku. Kvůli nedemokratickým praktikám současného předsednictva, které nepřijímá žádnou kritiku, ani rozdílný názor, ze svazu vystoupilo mnoho společensky významných členů; kvůli nedemokratickému vedení také svaz není přitažlivý pro mladé spoluobčany. Převážná většina finančních prostředků ze státní dotace končí v Praze, v Legerově 22 – sídle předsedy a kanceláře ÚV ČSBS. Něco přes deset procent jde do všech zbývajících oblastí v celé republice. Stávající vedení není schopno provést taková ekonomická opatření, aby ve značné části každého roku v posledních obdobích se nežilo z úvěrů.

Český svaz bojovníků za svobodu je pro nás symbolem principů a hodnot, za které naši předkové umírali a které se od roku 1946 snažili oni – stejně jako my dnes – předávat novým generacím. Tento dopis je snahou o zastavení nedůstojného úpadku ČSBS.

Vážené sestry, vážení bratři,

dovolujeme si vás požádat, abyste s obsahem našeho otevřeného dopisu seznámili členy svých organizací. Děkuje.

V České republice dne 29. 4. 2019

Signatáři otevřeného dopisu:

za OV ČSBS Benešov PhDr. Vladimír Pelc
za OV ČSBS Brno-venkov Ing. Milan Fryčka
za OV ČSBS Břeclav Mgr. Václav Vaněk
za OV ČSBS Hradec Králové Luboš Groh
za OV ČSBS Lidice Pavel Horešovský
za OV ČSBS Plzeň Ing. Jaroslav Bukovský
za OV ČSBS Praha 6 RNDr. Milan Vichta
za OV ČSBS Svitavy PaedDr. Jitka Gruntová
za OV ČSBS Trutnov Danuta Šulcová
za OV ČSBS Boskovice Mojmír Pečinka

Připojili se: za OV ČSBS Jihlava Dagmar Jedličková, předsedkyně, dne 19. 11. 2019
za ZO ČSBS Brno-jih PhDr. Vít Přikaský, předseda, dne 21. 6. 2020

*K tomuto historickému dokumentu
bylo v r. 2021 připojeno aktuální vysvětlení.*

Upozornění pro čtenáře webu „Vraťme vážnost ČSBS“

Činnost Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ splnila za dva roky své existence účel: Upozornili jsme veřejnost na nedemokratické vedení Českého svazu bojovníků za svobodu (ČSBS) – [viz](#) [klik], na to, že spolek je tunelován hospodářsky a politicky.

Činnost tohoto vedení jsme na webových stránkách Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ zdokumentovali. Jeho politické působení se omezuje na účast na pietních akcích proto, aby se zde mohli jeho členové ukazovat v parádních uniformách – pokud ovšem jsou organizátory na tyto akce připuštěni. Obsahová činnost ČSBS je zanedbatelná. Je to proto, že taková činnost je intelektuálně náročná a vedení ČSBS ji nezvládne, a dále proto, že většina finančních prostředků ze státní finanční dotace je vedením utracena na jeho provoz, nikoliv na činnost v oblastech. Není výjimkou, že některé oblastní výbory neobdržely příspěvek ze státní dotace po několik let.

Spolek ČSBS neplní zadání, které má ve stanovách, nevěnuje se propagování historických událostí zejm. let 1938 až 1945, neusiluje o jejich historicky věrný výklad, nezápasí proti jejich překrucování.

Naposledy se nedemokratické jednání vedení ČSBS projevilo při přípravě a konání XI. sjezdu ČSBS v červenci 2021 – vedení zabránilo tomu, aby se sjezdu zúčastnili zástupci těch oblastních organizací, které se k jeho činnosti stavěli kriticky. V době přípravy sjezdu existovalo 72 oblastních organizací s právem účasti na sjezdu, pozváno však bylo pouze 56 zástupců, přítomno bylo 55, přitom podle stanov má každá oblastní organizace právo mít svého zástupce na jednání sjezdu a mezi sjezdy v ústředním výboru; navíc vedení v rozporu se stanovami určilo, že rozhodující hlas má pouze 49 z nich. Z těchto 49 pak pouze 30 hlasovalo pro Jaroslava Vodičku jako předsedu. Že šlo o zásadní porušení demokracie a že takové vedení není legitimní, je zřejmé. Vedení ČSBS chce své kritiky z tohoto svazu vypudit. Po vypuzení či vyloučení oponentů bude moci manifestovat údajnou jednotu svazu a podporu nelegitimnímu vedení.

Solidní organizace a členové však odcházejí sami; nenechají se šikanovat. Jako demokratickou platformu pro existenci sdružených samostatných pobočných spolků ctících demokratické zásady činnosti jsme založili nový spolek: Český svaz protifašistických bojovníků, z. s. (ČSPB, z. s.); viz [Veřejný rejstřík a Sbírka listin - Ministerstvo spravedlnosti České republiky \(justice.cz\)](#) [klik].

Jeho činností je zachování a propagace tradování paměti národa tak, aby národně osvobozenecý boj v letech 1914–1918 a boj proti fašismu a nacismu v letech 1939–1945 byly pravdivě popisovány, vysvětlovány a hodnoceny.

Vytvořili jsme spolek, který nemá špatnou pověst nedemokratické organizace ČSBS, v níž permanentně dochází k porušování jejích vlastních stanov z hlediska politického a hospodářského.

Nový spolek má novou webovou adresu: <https://protifašismu.cz/> [klik].

Sdělení a stanoviska:

V této rubrice jsme na webu „vratmevaznostcsbs“

*zveřejňovali zásadní sdělení
a oficiální stanoviska naší platformy jako celku,
ale i jednotlivých členů.*

Nový spolek v Plzni

**O jeho založení nás informoval předseda jeho předsednictva Ing. Jaroslav Bukovský
21. 12. 2021**

Vzhledem k tomu, že sjezd ČSBS v červenci 2021 potvrdil předchozí stav na ÚV ČSBS svazu, a to se bohužel s ohledem na vývoj situace dalo předpokládat, tak jsme s ohledem na nespokojenost řady našich členů připravovali založení nezávislé a paralelní organizace k OO ČSBS Plzeň, a to **Svaz protifašistických bojovníků Plzeňsko**. Je registrován v oddílu L, vložce číslo 9908, identifikační číslo 11684399. V současnosti nabíráme desítky členů. Tento spolek byl registrován u Krajského soudu v Plzni 7. srpna 2021. Tento svaz (SPBP) bude důsledně dbát na zachování nezkráslované historie vzniku, průběhu a konce druhé světové války, českého odboje a bude obhajovat vytvořené poválečné uspořádání Evropy.

Ke konkrétní spolupráci OO ČSBS Plzeň a SPB Plzeňsko bylo vydáno *Společné prohlášení*, které je přílohou tohoto oznámení.

Za OO ČSBS Plzeň a za SPB Plzeňsko:
Ing. Jaroslav Bukovský – tajemník OO ČSBS Plzeň

SPOLEČNÉ PROHLÁŠENÍ OO ČSBS Plzeň a SPB Plzeňsko o vzájemné spolupráci a podpoře

Naprosto nedemokratické jednání

Jedná se o údobí minimálně posledních několika let, kdy jsme společně stále více kritizovali vedení ÚV ČSBS ve snaze dosáhnout zlepšení. V každé ZO se našlo vždy několik jednotlivců, kteří jednoznačně vyslovovali nespokojenost s vedením svazu. Ani příprava a průběh sjezdu žádnou nápravu nepředvedl a bylo prakticky zvoleno nové vedení ve starém obsazení. Byl to jednoznačný důkaz manipulace a nedemokratického jednání vedení ÚV v čele s předsedou ÚV a členy předsednictva. Tato volba proběhla účelově a nedemokraticky stejně, jako celá příprava sjezdu: Celkem je registrováno 72 oblastních organizací. Řada z nich jsou tzv. spící oblasti. Na sjezd bylo pozváno pouze 55 delegátů z nějakých čtyřiceti organizací – a to proto, že další návrhy na delegáty došly „opozděně.“ Ty přišly po 18. 3. 2021 – mezním stanoveném termínu. Tyto pozdější návrhy již nebyly zaregistrovány. Ke zpoždění ze strany těchto nežádoucích organizací došlo v době tvrdých karanténních opatření, kdy nebylo možné se sejít na volební konferenci. Ta třetina organizací semknutých kolem předsedy své volební konference stihly ještě na koncem roku 2020 (to bylo takto potichu mezi nimi domluveno) a ti pak mohli na sjezd s plným volebním právem. Ti ostatní mohli na sjezdu pouze přihlížet bez možnosti účasti ve volbách. Toto byl krok, který výrazně rozdělil svaz: na pro původní vedení a ty, kteří předpokládali změnu k lepšímu. Navíc, s ohledem na karanténu, byl termín sjezdu prodloužen o 20 dnů, ale termín pro přijetí návrhů na delegáty účelově pouze o několik dnů. Takže předsedu zvolilo pouze 30 delegátů ze 49, kterým bylo dáno právo volit. Podle stanov má mít na sjezdu právo mít svého zástupce každá oblast a také každá oblast má mít zastoupení v plénu ÚV. Toto v současnosti již neplatí. Jinými slovy volila nové předsednictvo pouze třetina oblastí – ta, která byla provodičkovská. Proto bylo zvoleno výše popsanými manipulacemi i staronové vedení. A pro řadu členů je tento postup sehraným divadlem – to nebyl plnohodnotný sjezd, jako bývaly sjezdy dříve. Těch podobných jednání s porušením principů demokracie bylo více.

Již v předchozí době se staré vedení chovalo „velmi slušně“ a nedovolilo si protestovat proti žádné změně v tom „novém“ pohledu na historické události: Koněva odstranil Kolář – bez protestu ČSBS, a „Prahu osvobodili vlasovci“, také bez námitek ČSBS. To všechno proto, že vedení ÚV mělo strach, že by nedostalo státní dotaci na své výplaty, kterými vyčerpávají značnou část státní dotace na celý rok. Oni nebojují za uchování nezkráslované pravdy o vzniku, průběhu a konce druhé světové války – oni bojují jen za své peníze.

Důvody, které vedly ke vzniku dvou paralelních organizací

Vodička po svém nastoupení do funkce předsedy v r. 2012 postupně „utlumil“ spolupráci s mezinárodní společností antifašistů FIR. Ta se k odstranění Koněva ostře ohradila a stačilo se jen připojit ÚV ČSBS k tomuto prohlášení. Nestalo se tak. Dále – z podnětu vlasteneckých organizací se vytvořilo Vlastenecké fórum (VF) a to dopomohlo k první volbě prezidenta Zemana a díky činnosti tohoto VF byl Zeman zvolen. Zeman tehdy prohlásil, že si podpory váží a že bude VF považovat za svůj poradní sbor ve věcích vlasteneckých – národních zájmů. Bohužel. Protože něco předseda podepsal a nečetl a nechtěl zřejmě podepsat, vyřadil z této činnosti autory = Tuleškova a Rejfa (České národní listy) a následně utlumil činnost VF. Z podnětu současného tajemníka OO Plzeň začalo VF znovu pracovat, již v omezené sestavě a stejně dlouho nevydrželo. Opět nic.

Z těchto důvodů odešlo z naší oblasti víc než 15 členů, kteří svoji nespokojenost vyjadřovali způsobem ukončení svého členství. Dokud jsme měli správcem Kračmára, tak on vykopal někde na internetu, že z dotace se hradily výplaty skoro v objemu 4 milionů, a to z těch 6,3 milionu pro celý zbývající svaz na celý rok – proto pro oblasti již nezbývaly skoro žádné fin. prostředky... My jsme samostatní, ale jednotlivé oblasti musely rušit pronájem kanceláří právě proto, že „zaměstnanci“ kanceláře finance spotřebovali na své platy, a to k jejich důchodům, které u vysokých důstojníků nemohly být nikterak nízké. Na tento nesmyslný způsob hospodaření, a hlavně na pasivitu ÚV k událostem přetvářejícím skutečnosti se zcela negativně stavěla řada členů, kteří z těchto důvodů opouštěli postupně naše řady. Ti v současnosti mají nyní možnost se opět připojit v plném rozsahu, anebo se stát alternativně pouze členy Svazu protifašistických bojovníků – jako paralelní organizace

Na jaře 2021 se prodalo další podlaží, a to s velkým spěchem a pochybným systémem *per rollam*, a ještě k tomu s nedoloženým nějakým dokladem o výsledku hlasování *per rollam*, protože nebylo na nějaké přehledné listině uvedeno, kdo byl pro prodej majetku a kdo proti.

Po prostudování stanov ÚV a stanov pobočného spolku OO ČSBS Plzeň naším advokátem P. Bílým bylo nám doporučeno vytvořit novou paralelní organizaci, která bude nezávislá na současném pražském ÚV ČSBS. Připravili jsme společně stanovy SPB Plzeňsko, byly upraveny advokátem a v polovině července 2021 jsme podávali žádost o registraci. Zaregistrování jsme byli zač. srpna t. r.

Vrátíme se k vývoji situace: Krátce před konáním sjezdu se objednal tajemník oblasti Plzeň u předsedy a přicházel s důležitým podnětem – a to prodat dvě zbývající podlaží a z těchto peněz koupit nějaké podlaží, nebo jen kanceláře, aby ČSBS – ÚV mělo ve svém vlastnictví nové sídlo. A s požadavkem, aby tento cíl byl důležitým úkolem vyplývajícím ze sjezdu. Odměnou za tuto iniciativu bylo nepřímé osočení iniciátora (výše uvedeného) – že „kdekdo“ si může vymyslet nějaký úkol, ale že takový úkol musí také umět splnit. (Původně, když se již dříve mluvilo o hledání vhodného objektu, tak se měla utvořit **Komise pro nové sídlo ÚV** složená především z členů jednotlivých OO nacházejících se v Praze, kde by každý hledal vhodný objekt ve své oblasti.) Takže: člen z Plzně bude shánět v Praze nejvhodnější objekt a ostatní to budou pouze sledovat? To je výrazná nekonceptnost jednání na té nejvyšší úrovni. Je vidět, že současnému vedení šlo pouze o zvolení do funkcí a nešlo vůbec o budoucnost svazu. Takto neperspektivní postoj se dá klidně očekávat od tohoto současného vedení ČSBS. Podle stanov má svaz usilovat o nezkreslenou pravdu o druhé světové válce, obhajovat zájmy státu a národa a obhajovat roli Dr. Ed. Beneše a prezidentských dekretů. Toto se neděje a nedá se předpokládat, že by v budoucnu nastala snaha obhajoby. Tím se vytvořil značný rozdíl mezi oblastmi provodičkovskými a těmi ostatními – (působí to jako – „ať se nám do toho nepletou“). Toto definitivně rozdělilo svaz a dnes ti, kteří stáli v opozici, jsou považováni za odpadlíky a jim se dává za vinu, že s Platformou – konstruktivní opozicí – rozbili jednotu. Opak je pravdou – staronové vedení spolupracuje teď jen se svými přívrženci a s ostatními oblastmi již zřejmě nepočítá. Prostě, jako bychom už ani nebyli.

Budoucí předpokládaný vývoj

Je docela možné, že budoucí vláda svazu žádné peníze ze státní dotace neposkytne. Je otázkou, zda ti všichni, co brali platy – budou pracovat zdarma? A jak to dopadne se sídlem svazu? Opat, převažující majitel domu se sídlem ÚV – Legerova 22 – může svaz zde ponechat z dobré vůle, ale obě patra se postupně stejně prodají a ČSBS majetkově nebude už mít vůbec nic a s největší pravděpodobností se příštího sjezdu již nedočká a zanikne.

My při případném rozpadu svazu se včas osamostatníme: Nebudeme měnit svůj název a spolu s původním IČO budeme dále působit v našem domě a širokém okolí a prostřednictvím SPBP budeme

hájit pravdivý výklad nedávné historie a přebírat tak funkci dříve celostátního ČSBS. Zároveň budeme úzce spolupracovat – jako přidružený spolek s tvořícím se celostátním **Českým svazem protifašistických bojovníků**, který má v současnosti sídlo v Jihlavě.

Z pohledu činnosti obou paralelních organizací

Samostatná OO ČSBS Plzeň (v budoucnosti již ne jako pobočný, ale samostatný spolek) bude zajišťovat materiální základnu pro působení v naší oblasti, podle potřeby podporovat základní organizace, konat naše pietní vzpomínkové akce apod. Pro vznikající nový svaz ČSPB budeme přidruženým spolkem a budeme společně postupovat nezávisle na ČSBS.

V oblasti ideologické bude působit Svaz protifašistických bojovníků Plzeňsko a nenásilným a nikoliv tvrdým přístupem budeme obhajovat skutečné pravdy předkládáním faktů, které zapadají do historického kontextu našeho národa a naší země. Každé úmyslné zkreslení bude shromážděnými argumenty vyvracet tu příslušnou zaranžovanou změnu oproti skutečným a pravdivým událostem. Nebude to zrovna jednoduchá cesta, ale my jsme na rozdíl od Prahy skutečnými bojovníky za uchování pravdy.

Konkrétní a nevyvratitelná obhajoba skutečného osvobození Prahy

Praha povstala 5. května a byla vytvořena Česká národní rada, která korigovala budování obranné formy města, a především ochranu pražského rozhlasu. Stavěly se barikády, a to všichni víme jako nepopíratelnou skutečnost. Podnět k přeskupení tankových útvarů na východní frontě po dobytí Berlína, a to na základě volání Prahy o pomoc, vydal maršál Koněv, vrchní velitel 1. ukrajinského frontu v jihovýchodním prostoru od Berlína, a to již dne 5. května, v den, kdy propuklo Pražské povstání. Přeskupení voj. sborů k budoucímu osvobození Prahy a vyčištění českého území bylo tím skutečně a výrazně urychleno a tanky se daly do pohybu. A tak 8. května od Drážďan ze severozápadu na pomoc Praze postupovala 63. tanková brigáda následovaná celým 10. gardovým tankovým sborem a dosáhla severozápadního okraje Prahy již ve dvě hodiny ráno dne 9. května, a to v Dolní Liboci. Následně od Slaného postupovala 62. gardová tanková brigáda. Tyto jednotky následně postupovaly až ke středu města a postupně likvidovaly zbývající odpor německých jednotek a SS oddílů. V Dejvicích bylo zlikvidováno sídlo německého velitelství obrany Prahy při menších ztrátách vlastních mužů. 69. mechanizovaná brigáda dosáhla okrajů Prahy kolem 3. hodiny ráno a její 53. tankový pluk byl doplněn výsadkem samopalníků. Spojení s Českou národní radou se podařilo navázat již okolo 6. hodiny ráno a střed města byl osvobozen mezi 5. a 6. hodinou. Úplné osvobození a hlavně vyčištění celé Prahy od nacistických záškodníků trvalo po celý zbývající den. Ukončení bojů probíhajících i po bezpodmínečné kapitulaci nacistických vojenských sil i v širším okolí Prahy se protáhlo až do 12. května. Od Brna a Jihlavy postupoval 2. ukrajinský front a k vyčištění celého českého jihovýchodního prostoru byl použit i 4. ukrajinský front.

Vlasovci – jejich jedna divize nacházející se v blízkosti Berouna na výzvu Prahy o pomoc postupovala od 7. května menším tempem směrem k Praze proto, že měli málo motorizovaných vozidel a spíše pouze koňská spřežení i k lafetovým kanonům a dalším vozům. K hranicím Prahy se vlasovci dostali navečer 7. května, a to ani dost přesně nevěděli o současném rychlém postupu Rudé armády směrem na Prahu. Česká národní rada pomoc vlasovců jako oddílů kolaborujících s nacistickým Německem jednoznačně odmítla, a tak na kraji Smíchova svůj postup vlasovci zastavili a ráno 8. května se obrátili a snažili se urychleně dosáhnout demarkační čáry a směr na západ. Ale ta byla americkou armádou v úseku Březnice–Příbram uzavřena 7. května v ranních hodinách. Takže divize vlasovců nakonec skončila u Březnice před demarkační čarou. Tam je také jako zrádce Sovětského svazu dostihly jednotky Rudé armády. Závěrem: Vlasovci na osvobození Prahy neměli dostatečnou vojenskou sílu, a hlavně neměli ani dostatek času, protože se od 8. května na Prahu valily tanky Rudé armády a vlasovci před touto skutečností prchali směrem na západ.

Pražská operace, které se zúčastnila vojska 1. 2. a 4. ukrajinského frontu, úzce souvisela s dokončením osvobození velké části českého území až po demarkační čáru. V rámci pražské operace bylo zajato 859 tisíc nepřátelských zajatců. V Praze padly desítky rudoarmějců, ale jejich přesný počet nikdy nebyl uveden.

Západně od demarkační čáry osvobození části českého území zajišťovala západní fronta složená z vojáků US a Belgičanů, a to se čtyřdenním předstihem oproti Rudé armádě.

Osvobození Československa si vyžádalo následující počet obětí, které jsou uvedeny v Národním památníku v Praze na Vítkově: Vojáků Rudé armády padlo 144 tisíc; Rumunů 55 tisíc; civilistů, povstalců a partyzánů 14 tisíc; čs. vojáků v zahraničních armádách 2 000; vlasovců 600; amerických vojáků 527, britských letců 29 a také příslušníci dalších armád.

Toto jsou údaje, které se nedají vyvrátit novodobými úpravami skutečného průběhu českých dějin.

Stanovisko Platformy k XI. sjezdu ČSBS

2. 7. 2021

Signatáři Platformy se sjezdu na protest proti nedemokratickému jednání současného vedení svazu v čele s J. Vodičkou nezúčastní.

Na 10. července 2021 byl svolán XI. sjezd Českého svazu bojovníků za svobodu (místo konání TOP Hotel Praha Praha-Chodov, Blažimská 1781/4, od 9.00 do 17.00 hod.; další info organizační oddělení, tel. 224 261 508, 224 262 100, e-mail: organizacni.uv@volny.cz, csbs.sekretariat@volny.cz).

Zhruba tři desítky účastníků jednání Ústředního výboru ČSBS dne 15. června 2021, z celkového počtu necelých osmi desítek členů ústředního výboru, autoritativně, v rozporu se základními demokratickými principy, v rozporu se stanovami svazu rozhodly, že se téměř polovina předsedů a předsedkyň oblastních výborů, schválených jejich organizacemi jako delegáti XI. sjezdu, nesmí jednání tohoto sjezdu jako delegáti s rozhodujícím hlasem zúčastnit. Prý se mohou zúčastnit pouze jako hosté s hlasem poradním. Důvodem je snaha současného vedení především eliminovat kritické hlasy členů svazu, které ho pranýřují, protože hospodářsky a politicky ČSBS tuneluje.

XI. sjezdu se tak budou moci s hlasem rozhodujícím zúčastnit pouze vůči vedení loajální delegáti; má jít o demonstraci jednotné podpory současnému vedení ČSBS.

Z uvedených důvodů se signatáři Platformy XI. sjezdu ČSBS, jenž bude kabaretem předstírajícím demokracii a jednotu svazu, nezúčastní.

Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“

Stanovisko Platformy k přípravě zasedání ústředního výboru a XI. sjezdu ČSBS

14. 5. 2021

Dne 12. 5. 2021 jsme obdrželi mail podepsaný „Vodička, předseda ÚV ČSBS“. Dopis obsahuje návrh na zasedání ÚV ČSBS dne 25. 5. 2021, kde by měla být projednána organizační fáze přípravy XI. sjezdu ČSBS, jenž by se měl konat 10. 7. 2021.

Z dopisu br. Vodičky plyne snaha zabránit dvěma desítkám oblastních organizací zúčastnit se svými zástupci jednání XI. sjezdu, a zejména jim **zabránit v účasti na jednání budoucího, tedy posjezdového ústředního výboru**. A to pouze pod byrokratickou záminkou, že své zástupce na sjezd i do ústředního výboru, kupř. ze zdravotních apod. důvodů, zvolily po 18. březnu t. r., tedy v dostatečném předstihu před sjezdovým jednáním.

Seznam delegátů byl, bez konzultace s oblastními výbory a pouze na základě rozhodnutí současného vedení, uzavřen v době přísné protikovidové karantény, kdy se některé oblastní organizace ke schválení svých delegátů nemohly sejít. Na pozdější návrhy oblastních výborů nebude p. Vodička, podle svého vyjádření, brát zřetel.

Důrazně upozorňujeme, že takové jednání je v rozporu s elementárními demokratickými zásadami, se stanovami našeho svazu, a že je lze úspěšně napadnout soudní správní žalobou s cílem zrušení sjezdu a jeho výsledků.

Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“

Stanovisko Platformy k adventní řeči mluvčího a spolkového předsedy Sudetoněmeckého landsmanšaftu Bernda Posselta

5. 1. 2021

Dojímavá řeč pronesená v čase adventu panem Berndem Posseltem plná na první pohled smířlivých sentencí, vzývající Boha a lásku představuje ve skutečnosti dštění síry na český národ. V tomto ohledu pan Posselt dokazuje, že zatím není schopen překročit svůj vlastní stín a poselství Vánoc hrubým způsobem zneužívá ve prospěch svých politických cílů. Uvádí vyloženě nepravdivé argumenty pro obhajobu své doktríny a stanovisek. Demonstruje nejen nenávistná a dávno známá stanoviska prodchnutá duchem revanše a nenávisti ke všemu českému a československému, zejména proti prezidentovi Dr. Eduardu Benešovi, ve které je až dojemně důsledný. Tklivé označení „krajané“, pláč nad ztrátou domova, o který přišel on, narozen deset let po válce v úplně jiné zemi, připomíná špatnou frašku s banální zápletkou.

Prokazuje navíc i zcela trestuhodné neznalosti nejen historických reálií českých zemí, ale ztrapňuje se dalšími vyloženě lživými tezemi o odsunu a „zloduchu“ Benešovi jako jeho spiritus rectorovi. Bylo by pověstným nošením dříví do lesa onomu ctihodnému pánovi, který se navenek předvádí jako anděl usmíření, připomínat, proč k oněm aktům došlo, co tomu předcházelo, kteří významní představitelé vítězných mocností za tím stojí, a proč tak činili. Není to ostatně cílem tohoto stanoviska.

Vážený pane mluvčí a spolkový předsedo Sudetoněmeckého krajanského sdružení!

Vznášíme zásadní a kategorický protest k vašim výrokům, které nejsou ničím jiným než opětovným štváním proti českému lidu, hrubým zkreslováním historických skutečností a rozhodnutí spojeneckých mocností, jejichž zásahem byl po dlouhém boji, v němž ztratilo život mnoho milionů lidí, zničen hitlerovský nacistický režim, který byl hrozbou nejen pro evropskou civilizaci. Německo bylo nuceno nést následky svých činů, ostatně jako v historii každý poražený národ po prohrané válce, zvláště tak strašné a rozpoutané režimem, který se zmocnil vlády právě ve vaší zemi. Vaši krajané, kteří dosud žili na území Československé republiky, posloužili jako pátá kolona a svou zradou se sami zasloužili o svůj poválečný osud. Nazývat ho předem plánovanou etnickou čistkou je neslychané a rozhodně to nepřispěje ke smíření, o které aspoň navenek, jak se zdá, vehementně usilujete. Pokud vám o ně opravdu jde, změňte rétoriku a ve svých prohlášeních zmiňte příčinu té neblahé a tragické události, kterou bezesporu odsun z domoviny představuje, a nevytrhávejte věci z kontextu s příměsí demagogie a falešné sentimentality. Tím věci smíření víc prospějete a bude zajisté i pozitivněji přijímána.

Zatím jste tak bohužel neučinil. Dokazujete tím, že všechny vaše rádoby aktivity mají jen formu bez skutečného a smysluplného obsahu, a to ke škodě jinak chvályhodných snah.

Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“

Stanovisko Platformy k existenci nacistického kříže v Jizerských horách

16. 11. 2020

Nacistický kříž dne 22. 10. 1944 vztyčili nedaleko rozhledny Štěpánka v Jizerských horách Henleinovi. Slavnosti se zúčastnil i Konrad Henlein. Kříž měl připomínat padlé vojáky Wehrmachtu a SS a povzbudit militaristického ducha sudetských Němců. Nacistické Německo totiž už mělo na kahanu.

Po osvobození byl kříž stržen. Před devíti lety ho opravený znovu postavili sympatizanti sudetského nacismu, NSDAP, Wehrmachtu a SS.

Důrazně proti formě této neonacistické propagandy protestujeme, požadujeme stržení tohoto symbolu nacismu a potrestání pachatelů tohoto trestného činu za propagaci nacismu.

Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“

Otevřená výzva Platformy členům ČSBS

3. 11. 2020

Vážené sestry, vážení bratři.

Více než rok existuje naše Platforma, a přesně rok stránky, ze kterých k vám promlouváme. Vysoká návštěvnost na jedné straně, ale i útoky ze strany těch, kterým je krajně nepříjemné podívat se pravdě do očí (v poslední době se do toho zapojil i centrální tiskový orgán našeho svazu Národní Osвобоzení), svědčí o správném směru naší cesty a o smysluplnosti našich snah.

Konstatujeme, že nedůstojný úpadek svazu se za tu dobu prohloubil. Současné vedení není schopno řešit problémy a ztratilo sebereflexi. Nepravdy, mnohdy demagogií hájí své pozice a nadále odmítá komunikovat s celou členskou základnou i se sdělovacími prostředky.

Vážené sestry, vážení bratři,

ve světle těchto faktů vás vyzýváme ke spolupráci, předpokládáme vědomi si toho, že vám leží na srdci osud svazu, s nímž jste se ztotožnili.

Nejpalčivějším problémem se jednoznačně ukazuje ekonomika a nakládání s majetkem. Špatné hospodaření s rozpočtovými prostředky včetně neoprávněně vyplacených odměn vedly k nutnosti vrátit jejich část, stejně tak jako blíže neurčenou a nevyúčtovanou další dotaci, a sanaci těchto ztrát hradit z financí získaných prodejem patra našeho sídla v Legerově ulici. Z této transakce nebyla vyvozena žádná konkrétní opatření vůči viníkům. Ústřední výbor spotřebovává většinu prostředků pro svou nákladnou režii a minimum plyne na činnost oblastních organizací. Pomozte nám tuto situaci zvrátit. Trvejme na úsporných opatřeních, škrtech ve výdajích zmenšení počtu pracovníků, redukci místností, ve kterých pracují, aby pronájem těchto uvolněných prostor bylo možno získat dodatečné finanční prostředky formou těchto mimorozpočtových příjmů. Požadujeme zastavení financování aktivit nesouvisejících s činností svazu, konkrétně provozu vojenského muzea v Josefově, které stojí ročně několik set tisíc korun a prezentuje sbírky v soukromém vlastnictví.

Přimějme se vši důrazností předsednictvo, aby nám v písemné formě předložilo konkrétní projekt budoucnosti svazu pro dobu, až bude naplněna smlouva o postupném prodeji nemovitosti Legerova 22 a ČSBS tak pozbuje svoje sídlo. Stane se tak v roce 2024 a některá dřívější ústní vyjádření předsedy ÚV ČSBS, že nám střechu nad hlavou poskytne ministerstvo obrany či nový majitel budovy, zní spíše jako pohádka. Nezavírejme oči před budoucností a požadujeme reálný návrh východiska z hrozící pohromy!

Současné nakládání s finančními prostředky je prováděno v duchu přístupu „po nás potopa“ a směřuje k zániku Českého svazu bojovníků za svobodu.

Vedení svazu nezaujímá důrazná stanoviska k revizi poválečné historie. Důrazně se ČSBS nepostavil k odstranění pamětní desky na zdi Staroměstské radnice připomínající rozhodující podíl jednotek Rudé armády v čele s maršálem SSSR Ivanem Štěpanovičem Koněvem na osvobození Prahy, ani k odstranění památníku maršála SSSR v Praze 6. Tiskový mluvčí, redakce Národního Osвобоzení včetně mediální komise i předsednictvo o tom všem zarytě mlčí. Spokojují se jen se stafáží ve výroční dny před památníky. Dobrovolně pohřbívají poslední zbytky autority poslání a význam svazu. Svazu, který stojí před osudovou výzvou dějinného významu, a to si dovolujeme říci bez zbytečného patosu. Vážené sestry a vážení bratři, uvědomme si i tuto velmi závažnou skutečnost.

Není dále nutné hromadit další fakta, stačí se držet výše uvedeného. Důrazně spolu s námi žádejte, aby i v této rovině nastal obrat. Obracejte se na vedení otevřenými dopisy a žádejte, aby i v této sféře vedení konalo, jak mu stanovy příkazují.

Spojte úsilí s naší Platformou, vystupujte naším prostřednictvím. Rádi vás v tom podpoříme, aby i váš hlas byl slyšet, protože vy jste živou kronikou a svědomím naší krásné vlasti a na vás všech záleží.

Tón výzvy je sice kritický, ale současně inspirativní z hlediska konkrétních návrhů a jejím cílem není rozbíjení svazu – jsme konstruktivní opozice, o čemž není snad nutné kohokoli přesvědčovat.

Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“

Stanovisko členů Platformy

k výpadu proti členu ČSBS bratru Vaňkovi – návrh pro jednání ÚV ČSBS 8. září 2020

2. 9. 2020

Již toto samo oslovení a bagatelizace postavení ve struktuře ČSBS je hrubě urážlivé a nevkusné. V tomto případě nejvyšší představitel ČSBS porušil jednoznačně platné stanovy svazu Hlava III. článek 12. Pokud se členové ÚV ČSBS domnívají, že takový přístup je na místě a správný, pak navrhuje změnu stanov a článek 12 ze stanov vypustit.

Dále bratr předseda v rozhovoru o bratru Václavu Vaňkovi uvedl: „*kteřý nás neustále kritizoval kvůli hospodaření, psal na ministerstvo financí.*“ Zde bratr předseda zapomněl podotknout, že kritika ze strany bratra Vaňka, tehdejšího člena předsednictva, byla na místě a odrážela názor nezanedbatelné části členské základny svazu. Nejednalo se jen o planou kritiku, ale i o oprávněný dotaz člena předsednictva ÚV ČSBS, který byl zcela v souladu s Ústavou České republiky, Listinou základních práv a svobod čl. 17 a platnou směrnici ÚV ČSBS pro hospodaření.

Apelujeme proto na vás na všechny. Dodržujme alespoň my ve vzájemném styku pravidla a zásady slušného chování. Stačí, že každodenní praxe nám nastavuje zrcadlo a ukazuje, jak celá naše společnost zvlugárněla a zhrubla. Nedopusťme okřikování či urážení těch, kteří vystupují s kritikou, či reprezentují jiný názor.

Domníváme se proto, že je na místě omluva předsedy ÚV ČSBS Ing. Jaroslava Vodičky bratru Mgr. Václavu Vaňkovi za slova, která o něm vyslovil v rozhovoru uveřejněném 22. srpna 2020 v Haló novinách, a to omluva ústní na dnešním jednání ÚV ČSBS a písemná v deníku Haló noviny.

Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“

Stanovisko Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“

k nepravdivým a urážlivým tvrzením J. Vodičky v Haló novinách 30. 8. 2020

Předseda Jaroslav Vodička má v povaze arogantní chování. Setkali jsme se s ním u něj vícekrát. Jeho drzost se projevila i v tomto rozhovoru: Člena ČSBS bratra (ve svazu se navzájem oslovujeme bratře/sestro a tykáme si, viz stanovy) Václava Vaňka označuje pouze jako *pana Vaňka*; i v tomto označení se arogance J. Vodičky projevuje – když mu scházejí argumenty, snaží se oponenta urazit, ponížit. Navíc jeho tvrzení, že bratr V. Vaněk *nás* (tím myslí předsednictvo svazu) *neustále kritizoval kvůli hospodaření, psal na ministerstvo financí*, není pravdivé, protože není přesné. Přesné a tedy pravdivé tvrzení zní: Bratr Václav Vaněk dlouhou dobu jako člen předsednictva upozorňoval a kritizoval předsednictvo pod vedením J. Vodičky za neprůhledné hospodaření, avšak toto předsednictvo se jeho kritikou nezabývalo, ani ho nikdy neprezentovalo na jednáních ústředního výboru, zamlčovalo ho, bagatelizovalo. Takže co měl bratr Václav Vaněk, který byl členem předsednictva svazu a neustále marně upozorňoval na neprůhledné hospodaření, jež předsednictvo pod vedením předsedy J. Vodičky provozovalo a provozuje, dělat? Podle našeho názoru se bratr Vaněk zachoval jako čestný člověk a dobrý hospodář – nakládání se státními prostředky musí být průhledné a v souladu se stanovenými pravidly.

Z takového předsednictva vystoupil a požádal ministerstvo financí o kontrolu hospodaření s dotací ze státního rozpočtu.

V rozhovoru Jaroslav Vodička prokázal své bolševické myšlení; bolševismus nemá stranickou legitimaci, není určitým politickým směřováním; bolševismus je militantní představa, že pouze jeho nositel a hlasatel má pravdu, že je dokonce majitelem pravdy – a všechny jiné názory jsou názory buď hlupáků, nebo desperátů. Proto nesnese vůbec žádný jiný pohled na jakýkoli problém, jiný názor nebo dokonce kritiku. Proto též v rozhovoru tvrdil, že ve svazu je *vnitřní pátá kolona*, přičemž tímto označením myslel všechny osoby s kritickými názory jinými, než má on sám, a zejména pak signatáře Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“. J. Vodička vypouští nepravdy – signatáři platformy zastupují více než dvacet procent členů našeho svazu, a on si dovolí nazývat je pátou kolonou. I v tom se projevila jeho arogance.

J. Vodička má dojem, že je obklopen nepřáteli, že svaz je obklopen převážně nepřáteli – není to pravda. Samozřejmě, že existují ideové, politické proudy a tendence, které jsou vůči směřování svazu až nepřátelské, avšak většinu nepřátel, lépe řečeno nesouhlasných projevů, vytváří současné předsednictvo ČSBS. Svou činností vnitřní i veřejnou. Proto je J. Vodička jako předseda ČSBS bojkotován na mnoha významných veřejných pietních a jiných akcích.

Pokud jde o veřejnou propagaci, medializaci činnosti svazu, J. Vodička uvedl, že *nikde nás nevedou, nepustí, a pokud něco uvedeme my, dokážou to přetočit*. Pravda je, že některé mainstreamové sdělovací prostředky se seriózně nechovají. Avšak pravda především je, že svaz v časopise Národní osvobození a při správě webu zaměstnává neschopné zaměstnance ([viz](#) hrubá chyba na webu), úroveň těchto médií

je podprůměrná, zaměstnává tu zaměstnance, kteří nejsou schopni publicisticky přiměřeně působit, a pravda také je, že členové předsednictva mnohdy nejsou schopni ve sdělovacích prostředcích profesionálně vystupovat (J. Vodička nedávno před redaktorkou televize několikrát doslova utekl jako malý kluk, viz). Ano, je pravda, jak J. Vodička uvedl, že *celé pořady, které jsou vytvářeny o ČSBS, nejsou vytvářeny o vlastenecké činnosti ČSBS, ale přímo proti němu, je tam už tento cíl, pokud jsme oslovováni, nikdo nám neřekne scénář pořadu, ale vždycky projdou nějaké cílené otázky*; jenomže proti takové ideově zaměřené propagandě musí umět náš svaz působit. Kolik máme formálně ustanovených komisí ústředního výboru? Jaké činnosti vyvíjejí? Jaké jsou výsledky jejich činnosti? Žádné takové otázky J. Vodička slyšet nechce – jsou pro něj rozbíječské.

Vrchol demagogie a alibismu J. Vodička předvedl v odpovědi na otázku redaktora směřující k odchodu organizace ve Valašském Meziříčí z ČSBS; otázka zněla: „A co se tedy těmto členům nelíbí na konání ÚV ČSBS?“ J. Vodička lživě prohlásil: *To je otázka, která směřuje jednoznačně na jejich představitele. Na to my zde, ve vedení ČSBS, odpovídat nemůžeme.* Organizace ve Valašském Meziříčí dlouhodobě konkrétně kritizovala činnost současného předsednictva svazu v čele s J. Vodičkou, mnohokrát s kritikou její zástupci vystupovali na jednáních ústředního výboru (to se však do zápisu z nich nikdy nedostalo, tak jako žádná kritika), na webových stránkách Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ své kritické připomínky publikovali a členové valašskomeziříčské organizace je jasně uvedli při jednání na své schůzi, kterou členové předsednictva navštívili. A J. Vodička si dovolí odpovědět, že on, vedení, vlastně o ničem neví.

Ve svém alibismu J. Vodička pokračoval: Redaktor položil otázku týkající se rezoluce schválené 19. 9. 2019 v Evropském parlamentu o Významu evropské paměti pro budoucnost Evropy, jaké stanovisko ČSBS k ní v této souvislosti zastává? J. Vodička prohlásil: *Tady je potřeba si říct, že to není záležitost ČSBS. To je záležitost zejména politická, záležitost českých státních orgánů, přístupu vlády a je to také záležitost právníká.* Ale to není pravda, uvedená rezoluce se jednoznačně týká přehodnocování hodnot, které má Český svaz bojovníků za svobodu naopak uchovávat, chránit, bránit. Máme to též ve stanovách. Z této alibistické odpovědi je zřejmé, že J. Vodička nemá ani tušení o podstatě činnosti, kterou má náš svaz vyvíjet, nebo ji tvořit nechce.

Unikátní alibismus předvedl J. Vodička na závěr rozhovoru: *... činnost svazu nespočívá jenom v činnosti ústředního výboru. Hlavní činnost právě spočívá, že 70 oblastních organizací pracuje i hospodaří samostatně. Ony nejsou závislé na ústředním výboru, až na tu provázanost hospodaření, ano, jsou nějak podporované, i část státní dotace jim zasiláme, ale ony se nijak finančně na činnosti ústředního výboru nepodílejí ... Takže i na těch místech, kde tyto organizace působí po celé republice, se projevuje činnost ČSBS a ústřední výbor jim zajišťuje jakousi oporu ve státních dotacích. Ústřední výbor dělá prezentaci navenek. Takže největší a hlavní zásluhy mají oblastní organizace, které vlastně vytvářejí samotnou činnost svazu. My se snažíme jim vytvořit co nejlepší podmínky, potřeby a koordinujeme případnou činnost.* Takže popořadě: Oblastní organizace dostávají na základě rozhodnutí předsednictva, i když by o rozdělování dotací měl rozhodovat právě ústřední výbor, zanedbatelnou část ze státní dotace – většinu státní dotace spotřebuje právě předsednictvo, mnohdy na činnosti, které nemají se svazem nic společného (muzeum W. Matušky ad., viz mnoho informací na tomto našem webu). Oblastní organizace tak jsou z velké části závislé na voluntaristickém rozhodování současného předsednictva o rozdělování státní dotace, přičemž některé organizace (např. do roku 2020 v Lidicích) ze státní dotace nedostanou ani korunu (nejedna může vyvíjet činnost jen díky darům a dotacím z míst, kde působí). Oblastní organizace se naopak finančně podílejí na činnosti předsednictva, protože toto předsednictvo spotřebovává větší část ze státní dotace, kterou by měly mít na svoji činnosti právě oblastní organizace, které skutečně mají hlavní podíl na plnění cílů ČSBS včetně publikační činnosti. Ústřední výbor žádnou prezentaci navenek nedělá – podle stanov by např. měl po uskutečnění konkurzu vybírat šéfredaktora časopisu Národní osvobození (nestalo se), měl by kontrolovat výsledky činnosti komisí (je formální, některé komise vůbec nepracují, jsou jen na papíře, jako např. komise pro mládež a komise pro propagaci). Fakticky veškeré rozhodování, při udržování zdání demokratičnosti, ve svých rukách soustředilo současné předsednictvo. Předsednictvo je spíše na překážku činnosti oblastním organizacím.

Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“

**Sdělení Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ k e-mailu br. Zbyňka Cincibuse
27. 8. 2020**

Dne 26. 8. 2020 byl některým signatářům Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ doručen e-mail podepsaný bratrem Z. Cincibusem. Jeho obsah i způsob distribuce nebyl obvyklý. Signatáři platformy k němu publikují následující sdělení.

Dne 26. 8. 2020 ve 21.52 hodin byl některým signatářům Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ doručen následující e-mail (publikujeme ho v původním znění; viz též příloha):

Vážené sestry, vážení bratři.

Jedním z výsledků jednání předsednictva ÚV ČSBS dne 26. 8. 2020 byla žádost předsedům komisí ÚV o zorganizování společného jednání se členy platformy Vraťme vážnost ČSBS, bez účasti členů předsednictva ÚV. Termín tohoto jednání je

ČTVRTEK 3. ZÁŘÍ 2020 OD 10:00 HODIN V BUDOVĚ ÚV ČSBS LEGEROVA 22 PRAHA 2

U oslovených členů platformy v případě nemožnosti se zúčastnit je vhodné vyslat zástupce. Jako zapisovatel byla určena sestra MUDr. Müllerová u zástupců platformy se účast vlastního zapisovatele nevylučuje.

Vzhledem k současné situaci a poměrech vládnoucích ve svazu považujeme účast za velice důležitou. S díky je Zbyněk Cincibus, Ústřední kontrolní komise, Českého svazu bojovníků za svobodu, Legerova 22, Praha 2

Nebylo to tedy osobní pozvání adresované signatářům Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“, nýbrž pouhá informace o jednání kontrolní komise. Žádní signatáři naší platformy s návrhem či se žádostí o účast na jednání individuálně osloveni nebyli. E-mail byl doručen pouhým preposláním z organizačního oddělení. S žádným ze signatářů nebyl bratrem Cincibusem obsah jednání ani jeho termín konzultován; o obsahu jednání se e-mail nezmiňuje a termín nebyl navržen v dostatečném předstihu, byl evidentně zvolen tak, aby nebylo možné se na jednání kvalifikovaně a odpovědně připravit a přizpůsobit mu své pracovní a osobní záležitosti.

Z uvedeného e-mailu Z. Cincibuse plyne, že uvedené jednání komise má být bez účasti členů předsednictva, jen v přítomnosti předsedů komisí ústředního výboru (podle *Organizačního řádu ČSBS* jsou zřízeny tyto stálé komise: *Ekonomická, Organizační, Legislativně-právní, Sociálně-zdravotní, Historicko-dokumentační a Komise pro mládež*); ti však o kritických výtkách, které má Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“, nemusejí být podrobně informováni, mnohdy takovou tematiku nemají ve své gesci, a navíc – podle *Organizačního řádu ČSBS* stálé komise ÚV ČSBS nemají rozhodovací pravomoc, plní úkoly ukládané usnesením pléna Ústředního výboru a požadavky jeho Výkonného výboru [Hlava III, článek 3, odstavec 3.1, písmeno c)]. Je tedy otázkou, k čemu by uvedené jednání mělo směřovat a zda by případně dohodnuté závěry měly jiný smysl než formu doporučení pro projednání ve výkonném či ústředním výboru. Zde se nabízí otázka, zda k takovému doporučení je vůbec potřeba zasedání předsedů komisí ÚV a členů Platformy.

Citovaný e-mail br. Cincibuse připomíná spíše nařízení kritikům současného vedení svazu, tedy signatářům Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“, aby se dostavili na jednání uvedené komise „na kobereček“.

Tento způsob jednání zásadně odmítáme. Je to způsob arogantní, nedemokratický, jenž je současnému vedení svazu vlastní. Takovému jednání se v žádném případě podřizovat nebudeme! Naše kritika jednoznačně míří na současné vedení ČSBS, tedy na předsednictvo. Na tomto našem webu čtenář najde desítky věcných dotazů a výtek, které vůči činnosti předsednictva máme. Na žádný dotaz, na žádnou výtku, na žádnou kritiku nám předsednictvo dosud nikdy neodpovědělo.

Přestaňte si nás zvat „na kobereček“!

Náprava poměrů, pokud o ni vedení vůbec stojí, je stále možná; je v moci členů ústředního výboru a předsednictva, je plně závislá na krocích učiněných v blízké budoucnosti.

Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“ uvítá ochotu vedení svazu usednout s námi za jednací stůl.

Signatáři Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ se přímému jednání se všemi členy předsednictva svazu nebrání; naopak vyzýváme k němu.

Tématem takového jednání by mělo být řešení dlouhotrvajících problémů, na něž Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“ předsednictvo a všechny členy svazu dlouhodobě upozorňuje. Termín jednání navrhujeme v posledních dvou týdnech v září či počátkem října 2020 a jako jednací den středu.

Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“

Sdělení Platformy o tom, jak Jiřího Csermelyiho rozčílila pravda, a o jeho výhrůžkách 3. 8. 2020

Hlavně pravda zlobí lidi. Pravda o nich, o jejich práci... Pokud je pro ně nepříjemná. Takovou pravdu jsme publikovali v článku Stanovisko Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ k tzv. redakčnímu sdělení Jiřího Csermelyiho. Reakce p. J. Csermelyiho byla výbušná, výhružná, arogantní.

Nejdříve uvádíme e-mail, který 3. 8. 2020 s předmětem „Žádost o upřesnění autorství“ z e-mailové adresy narodni-osvobozeni@seznam.cz p. Csermelyi rozeslal signatářům Platformy. Poté naši odpověď.

Úroveň pana Csermelyiho je zřejmá – náš článek (Stanovisko Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ k tzv. redakčnímu sdělení Jiřího Csermelyiho) označil za udavačství. My se však domníváme, že jde o demokratický způsob informování o našich návrzích na navrácení vážnosti Českému svazu bojovníků za svobodu.

Citujeme e-mail zaměstnance našeho svazu p. Jiřího Csermelyiho, který zaslal signatářům Platformy na jejich soukromé e-mailové adresy:

Vážený pane.

Na webové stránce tzv. „Platformy...“ byl 2. srpna 2020 zveřejněn článek pod titulkem Stanovisko Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ k tzv. redakčnímu sdělení Jiřího Csermelyiho“. Článek jste, jak přiznáváte, „vystavil“ Vy a za autory jste označil všechny signatáře tzv. „Platformy...“, tedy i sám sebe. Žádám Vás tímto o sdělení, zda jste skutečně autorem výše uvedeného článku. Vaše stanovisko očekávám obratem, nejpozději však do středy 5. srpna 2020.

Protože závěr článku obsahuje Vaši již tradiční udavačskou hrozbu rozeslání sdělovacím prostředkům a blíže nespécifikovanému okruhu Vašich „příznivců“, dovoluji si Vás upozornit na § 184 Zákona 40/2009 Sb. (Trestní zákoník), který v odstavci 1 konstatuje, cituji: „Kdo o jiném sdělí nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy nebo způsobit mu jinou vážnou újmu, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.“ V odstavci 2 téhož paragrafu pak Trestní zákoník upřesňuje: „Odnětím svobody až na dvě léta nebo zákazem činnosti bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem“.

Současně Vás tímto žádám o neprodlené odstranění zmíněného článku z Vašeho webu.

S pozdravem

Jiří Csermelyi, šéfredaktor svazového periodika Národní Osvobození

Naše odpověď:

Vážený pane Csermelyi,

je zřejmé, že uvedené stanovisko uhodilo, jak se říká, hřebík na hlavičku. Nejvíce totiž lidi rozčílí pravda. Vzápětí za sdělenou pravdou jde strach – strach z toho, co je a ještě může být odhaleno.

Na stanovisku, které bylo signatáři Platformy podle našich zásad přijato, a tedy jde o autorství společné, není důvod nic měnit natož ho z našeho webu odstraňovat!

Buďte tak laskav a nekladte nám, voleným funkcionářům, jako zaměstnanec svazu, žádná ultimáta. Jsme svobodní občané tohoto státu, kteří uskutečňují svá ústavní práva na svobodu slova a informací. Vy nás omezovat nebudete!

Rozesílání našich stanovisek a dalších informací o obsahu našeho webu není žádné udavačství, sdělení o tom není žádná udavačská hrozba – jsme rádi, že tímto způsobem můžeme informovat členy ČSBS,

naše příznivce, protože časopis, jehož jste šéfredaktorem, o problémech svazu a návrzích a možnostech jejich řešení neinformuje.

Trestní zákoník tedy citujete správně. Doporučujeme Vám, abyste žalobu podal promptně. O jejím výsledku budete nepochybně na stránkách časopisu NO ochotně a seriózně informovat. Určitě bude zajímavé Vaše vysvětlování, proč bezúhonné signatáře Platformy označujete za udavače a pomlouvače. Jistě jste přesvědčen, že se Vám orgány činné v trestním řízení i soud o své pravdě podaří přesvědčit.

Naše stanovisko vzniklo jako přirozená reakce na Váš nehorázně pomlouvačný článek, který byl uveřejněn v posledním dvojčísle NO, ve kterém jste neslýchaným způsobem urazil členy platformy. V našem stanovisku není nic urážlivého proti Vaší osobě, jen jsou tam bod za bodem vyvrácena nepravdivá tvrzení ve Vašem redakčním sdělení. Podrobná citace paragrafů trestního zákona je nám velice dobře známa. Doporučujeme proto i Vám, ctěný pane, jejich prostudování, neboť zmíněné Vámi podepsané redakční sdělení, jímž jste zneužil své postavení zaměstnance svazu, svým obsahem této literě paragrafu bohatě vyhovuje. V žádném případě to neberte jako vyhrožování, ale jako pouhé konstatování, pokud jste schopen tento elementární fakt akceptovat.

Místo šermování paragrafy Vám nabízíme možnost obhájit se na webových stránkách naší platformy vysvětlením k jednotlivým problémům, o kterých jsme v našem stanovisku psali.

Vážený pane Csermelyi, v této chvíli znáte naši odpověď i nabídku, a je pouze na Vás, jak se rozhodnete. Věřte, že komunikace soudní cestou není ta nejlepší nejen pro Vás, ale ani pro svaz samotný.

Toto sdělení je zveřejněno na webu platformy (<https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/>), současně rozesláno jako informace členům ÚV ČSBS, sdělovacím prostředkům a našim příznivcům.

Platforma „Vrat'me vážnost ČSBS“

Stanovisko Platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“

k tzv. redakčnímu sdělení Jiřího Csermelyiho

Jiří Csermelyi je šéfredaktorem časopisu ČSBS Národní Osвобоzení (NO). V dvojčísle 15/16 letošního roku sepsal tzv. redakční sdělení týkající se naší Platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“. V tomto sdělení se pokouší osobními útoky a lživými obecnými frázemi signatáře Platformy skandalizovat. Na některé lži uvedené ve zmiňovaném redakčním sdělení dále upozorňujeme.

2. 8. 2020

Lež první: Pan J. Csermelyi tvrdí, že signatáři Platformy na svém webu šíří *své osobní názory*. Není to pravda, protože tito signatáři svými názory reprezentují asi dvacet procent členské základny Českého svazu bojovníků za svobodu. Nejde o názory osobní několika jednotlivců, jde o názory podstatné části členů. Současné vodičkovské vedení však na názory těchto členů nebere zřetel.

Pan J. Csermelyi dokonce tvrdí, že jdeme *cestou pomluv a udávání*. Pane Csermelyi, byl byste tak laskav a sdělil nám i čtenářům NO, jakých pomluv a udání jsme se konkrétně dopustili? Uveďte jednu jedinou pomluvu, tedy naše nepravdivé tvrzení, uveďte jedno jediné udání, kterých jsme se dopustili! Proč tímto sprostým a urážlivým způsobem lžete?

Lež druhá: Pan J. Csermelyi tvrdí, že signatáři Platformy na svém webu napadají *nejvyšší vedení i další členy a orgány svazu*. Není to pravda, k žádnému osobnímu napadání z naší strany nikdy nedošlo – vždy jsme jen od jmenovaných chtěli vysvětlit a objasnit problematiku skutečnosti – z hlediska politického např. proč se vodičkovské vedení důrazně a důsledně kriticky nevyjadřuje k překrucování historických faktů z období druhé světové války?, proč nereaguje na převážně kritické propagandistické kampaně ve sdělovacích prostředcích zaměřené proti svazu?, proč jednotliví členové vedení, včetně tiskového mluvčího a časopisu NO, nejsou kvůli předchozím skutečnostem aktivní?; z hlediska hospodářského např. proč časopis Národní Osвобоzení má neúnosnou remitendu a proč je jeho vydávání neúměrně nákladné (nikdy jsme se, ani přes četné dotazy, nic podstatného o hospodaření tohoto periodika nedověděli)?, proč ČSBS platí muzeum Waldemara Matušky, které nemá s činností našeho svazu nic společného?, proč vodičkovské vedení prodává po částech dům v Legerově 22, Praha 2 za cenu dvougarsonky, tedy za směšné částky?, proč vodičkovské vedení prodalo rodinný dům v Běchovicích,

č. p. 157, ul. Na Vaňhově za částku o jeden a půl milionu nižší, než byl tržní odhad této nemovitosti, a to bez schválení Ústředním výborem ČSBS, a kam zmizely peníze za tento prodej?, kam zmizelo šest set tisíc korun použitých vedením ze státních dotací z minulých let (viz kontrola MF ČR)... více viz náš web.

Pan J. Csermelyi tvrdí, že my, Platforma, nejsme schopni *s jasnými a přesvědčivými argumenty* J. Vodičky a E. Kulfánka *držet krok, natož jim čelit*. Pane Csermelyi, budete schopen nějaký jasný a přesvědčivý argument J. Vodičky nebo E. Kulfánka, kterými zodpověděli například některou z předchozích otázek, uvést? Pokud ano, otiskněte takové *jasné a přesvědčivé argumenty* jmenovaných na stránkách NO!

Lež třetí: Pan J. Csermelyi fakticky cituje část našeho otevřeného dopis členům ČSBS – posláním ČSBS je hájit nezkrácenou historickou pravdu a poválečné státoprávní uspořádání – ovšem lze o tom, že *prý do mediálního prostoru vypouštíme informace, které se v rukou manipulátorů a přepisovačů historie stávají zbraní proti svazu a v konečném důsledku mohou vést k jeho zničení*. Pane Csermelyi, můžete uvést jeden jediný konkrétní příklad, kdy jsme do veřejného prostoru takové informace „vypustili“? Ale hlavně pane Csermelyi: Vedení svazu, tiskový mluvčí svazu a časopis svazu NO mají za úkol proti takovým přepisovačům silně propagandisticky působit – to však nikdo ze jmenovaných nedělá; opomněl jste tak dodat, že současné vodičkovské vedení pro naplnění uvedené maximy v podstatě nic nedělá, není nic takového schopné. Jaroslav Vodička, předseda ČSBS, před mikrofonem televizní redaktorky několikrát utíká jako malý kluk přistižený při lumpárně; nikdo z předsednictva není schopen mít produktivní kontakt s médii, vy nejste schopen daný úkol naplňovat na stránkách časopisu NO. Takže proti manipulátorům a přepisovačům dějin v podstatě nic neděláte.

Neděláte nic proti tomu, aby se informace stávaly v rukou manipulátorů a přepisovačů historie zbraní proti svazu, proto je svaz ve veřejném informačním prostoru pod palbou (někdy i nepravdivé) kritiky. Ke zničení svazu, jak píše p. Csermelyi, dojít může; pravděpodobně se budou ze svazové struktury vyčleňovat jednotlivé oblasti a svaz bude formálně existovat do doby, než bude současným vedením definitivně politicky a hospodářsky vytunelován. Ke zničení svazu tak nedojde zlovolným působením mediálních subjektů, nýbrž destrukcí současným vedením.

Lež čtvrtá: Pan J. Csermelyi tvrdí, že Platforma *nic konstruktivního nenabízí*. Pane Csermelyi, takovému nesmyslu nemůže nikdo, kdo si náš web přečte, věřit ani trochu. Konstruktivních témat ke konstruktivnímu řešení jsme předložili přehršel; jenom ve druhém odstavci tohoto textu jich je dostatek. Nabízíme i pomoc při kvalifikovaných činnostech: třeba ekonomická komise ČSBS buď z odborného hlediska (velmi mírně řečeno) rozpaky – nebyla schopna kvalifikovaně posoudit ani závěry kontroly MF ČR, v níž byly chyby; [viz](#), není schopna ani informovat o hospodářském stavu svazu natož o perspektivách; komise pro mládež už více let nepracuje, je pouze na papíře, i když její kvalifikovaná činnost je úkolem daným minulým sjezdem ČSBS; nabízeli jsme pomoc při posílení ofenzivního publicistického působení tiskového odboru (mluvčího) a časopisu Národní osvobození (časopis NO má nevalnou úroveň; zejména neplní roli propagátora činnosti oblastí svazu, pouze glorifikuje současné vodičkovské vedení) – vše bylo vedením odmítnuto.

Lež pátá: Pan J. Csermelyi tvrdí, že činnost Platformy je výsledkem *vnitrostranických pŕetek a rozbrojů*. Není to pravda. Snahou Platformy je navrátit vážnost Českému svazu bojovníků za svobodu, nikoli vnitrosvazové pŕtky a rozbroje (p. Csermelyi se spletl, asi zkopíroval nějaký svůj dřívější článek, protože ve svazu *vnitrostranické pŕtky* být nemohou).

Lež šestá: Pan J. Csermelyi tvrdí, že se *v poslední době množí útoky na svazový časopis Národní osvobození*; myslí, že takové útoky uskutečňuje Platforma. Není to pravda. I v této lži je zakódován jeho pohled na svět – pokud si totiž někdo dovolí vyslovit jiný názor, nedej bože kritický, byť zdůvodněný, je to podle p. Csermelyiho útok. Takové myšlení je bolševické. Poznámka: J. Csermelyi patrně reaguje na stručný kritický názor Zdeňka Říhy, člena ZO ČSBS České Budějovice; [viz](#); je to článek týkající se obsahu NO – ale k obsahu časopisu se člen kriticky vyjádřit nesmí, že, pane Csermelyi, to je přece útok, vidíte.

Lež sedmá: Pan J. Csermelyi tvrdí, že mu jde zejména o *jednotu svazu, ČSBS*. Není to pravda, Platformě „Vratme vážnost ČSBS“ jde o totéž – jednotu však nemůže existovat na lži, nemůže se vytvořit na základě politického a ekonomického tunelování svazu současným vedením. O takovou jednotu, na rozdíl od pana Csermelyiho, nestojíme.

Závěr:

Pan J. Csermelyi je věrný fámulus současného vodičkovského vedení ČSBS, a proto zpívá píseň/píše texty toho, jehož chleba jí. Nestydí se přitom snížit se i k průhledným lžím.

Vážený pane Csermelyi, chápeme, že se člověk musí něčím živit – ale proč kvůli tomu lžete? Vždyť to přece není důstojné... Opravdu vám to stojí za to?

Toto stanovisko je zveřejněno na webu platformy (<https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/>), současně rozesláno jako informace členům ÚV ČSBS, sdělovacím prostředkům a našim příznivcům.

Platforma „Vratme vážnost ČSBS“

[Stanovisko Platformy „Vratme vážnost ČSBS“ ke 13. řádnému zasedání Ústředního výboru ČSBS dne 23. 6. 2020](#)

19. 6. 2020

Předsednictvo ÚV ČSBS připravuje 13. zasedání ÚV ČSBS tak, aby opět manipulovalo fakty, aby nesdělilo potřebné informace o své činnosti členům svazu natož veřejnosti, aby zakrylo své neprůhledné hospodaření se státními a svazovými prostředky, hospodaření se svazovým majetkem hraničící s trestnou činností.

Stanovisko Platformy „Vratme vážnost ČSBS“ ke 13. řádnému zasedání Ústředního výboru ČSBS dne 23. 6. 2020

19. 6. 2020

Za první: K protizákonnému hlasování per rollam.

Požadujeme zastavení prodeje majetku na základě protizákonného hlasování per rollam, viz [Sdělení platformy „Vratme vážnost ČSBS“](#). Signatáři Platformy se distancují od protizákonného jednání předsednictva svazu a vyzývají členy ústředního výboru, aby učinili totéž.

Za druhé: K neoprávněnému prodeji majetku svazu – část budovy Legerova 22

Podle zápisu z jednání výkonného výboru dne 27. 5. 2020 předsednictvo svazu prodalo další část budovy v Legerova ulici 22 (2. patro) za částku 3,6 miliónů korun, tedy za částku, za kterou se v této oblasti platí za garsoniéru, [viz](#).

Požadujeme, aby předsednictvu svazu podalo na uvedeném zasedání ústředního výboru veškeré informace o tomto prodeji, zdůvodnilo, proč byl majetek prodán za tak nízkou cenu, a jak s penězi naložilo.

Za třetí: K neoprávněnému prodeji majetku svazu – prodej domu v Praze-Běchovicích

Podle dostupných informací předsednictvo svazu, bez schválení ústředním výborem, prodalo nemovitost (rodinný dům č. p. 157 vč. zahrady, LV 340, p. č. 397) asi za polovinu její tržní ceny.

Požadujeme, aby předsednictvu svazu podalo na uvedeném zasedání ústředního výboru veškeré informace o tomto prodeji, zdůvodnilo, proč tak učinilo bez předchozího souhlasu ústředního výboru, tedy proti zásadám stanov svazu, jaký byl odhad tržní ceny nemovitosti, jaká byla cena prodejní a proč se prodejní cena o tržního odhadu lišila, a jak s penězi naložilo – konkrétně jak to, že se nevyskytují v příjmech svazu. Také trváme na zodpovězení otázky, proč předsednictvo uvedený prodej před členy ústředního výboru tají.

Za čtvrté: K neoprávněně čerpaným dotacím podle kontroly Ministerstva financí ČR

Platforma „Vratme vážnost ČSBS“ zásadně trvá na tom, aby předsednictvo ústředního výboru předložilo veškeré údaje o neoprávněně čerpaných dotacích pražským centrem, předsednictvem svazu,

v každém jednotlivém případě a zdůvodněním, proč předsednictvo čerpalo státní dotace bez souhlasu ústředního výboru a v rozporu s dotačními tituly, a zároveň aby předložilo osobní odpovědnost za tyto závažné nedostatky.

Zásadně Platforma nesouhlasí s tzv. tlustou čarou za minulostí; ta by byla možná pouze v případě zásadních personálních změny v předsednictvu svazu. Tlustá čára znamená souhlasit s rozkradením státní dotace.

Signatáři Platformy důrazně požadují, aby předsednictvo svazu konkrétně zdůvodnilo neoprávněné čerpání více než 600 tisíc korun předsednictvem, s konkrétním vyvozením personálních důsledků; konkrétně J. Vodička zodpovídá za mnohá pochybení, která jsou uvedena ve zprávě z kontroly MF – např. odměna za přesčasovou práci dvěma pracovníkům na dohodu o provedení práce (porušení zákoníku práce; na dohodu se může odpracovat 300 hodin za rok; nelze tedy zaplatit přesčasy – to už je řádný pracovní poměr se všemi odvody...). Je tedy nezbytné určit osobní odpovědnost s povinností škodu nahradit.

Budeme na splnění tohoto požadavku důsledně trvat, neboť není únosné, aby bylo měřeno jiným metrem vrcholným orgánům svazu a jiným oblastním organizacím. Jsme připraveni podat pomocnou ruku a působit konstruktivním způsobem.

V této souvislosti předkládáme plénu ústředního výboru následující návrhy.

1. Vytvořit mimo rámec orgánů, jež působí v souladu se stanovami smíšenou skupinu, složenou ze členů ekonomické a kontrolní a revizní komise doplněnou o zvolené členy ÚV a signatáře Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“, která po prostudování zprávy stanoví pro jednotlivé oblastní organizace výši jejich finančního závazku, na základě zjištění kontrolních orgánů MF ČR a po dohodě s nimi závazný splátkový kalendář na likvidaci jejich finančních závazků a doby k tomu určené. Členové skupiny budou nuceni vzít v úvahu i faktické připomínky dotčených oblastních organizací. Závěry z jednání členů skupiny s funkcionáři oblastních výborů budou zpravovány formou zápisů signovaných nejen členem skupiny a funkcionářem oblastní organizace, ale i dalšími členy oblastního výboru, aby bylo zaručena informovanost členské základny dané oblastní organizace.

Totéž je zapotřebí učinit i v případě vedení ČSBS, rovněž posoudit míru zodpovědnosti nejen vedení ČSBS jako celku, ale i konkrétních osob v daném časovém období. Závěry v tomto směru shrnout formou zprávy a seznámit s nimi všechny členy Ústředního výboru a to v termínu nejpozději do konce tohoto roku rovněž s návrhem konkrétních opatření a to i s tím, že budou vzata v úvahu a objektivně posouzena i jejich stanoviska a vyjádření. Navrhovaná opatření se budou týkat i personálních opatření, jež jsou nezbytná.

2. Pověřit ekonomickou komisi revizí veškerého majetku movitého i nemovitého, kterým ÚV disponuje včetně manipulací s ním – prodeje a ceny, za nichž byl realizován a rovněž revize veškeré s tím související smluvní dokumentace a to v termínu do konce tohoto kalendářního roku, lze i zvážit posun do prvního plenárního zasedání ÚV v roce 2021, termín lze posunout.

3. Pověřit ekonomickou komisi posouzením oprávněnosti a efektivnosti výdajů v položkách: režie ústředního výboru, financování soukromého muzea M. Frosta v Josefově, financování soukromého Muzea Waldemara Matušky, vydávání časopisu Národního osvobození. V tomto směru bylo už spoustu navrženo a řečeno, jde o zhodnocení a zvážení použitelnosti a to ve spolupráci se všemi členy ústředního výboru. Vzhledem k naléhavosti otázky dalšího financování našeho svazu v budoucnosti s ohledem na pravděpodobné razantní snížení objemu výše dotací v blízké budoucnosti je to nejvýše žádoucí.

Za páté: K návrhu na hlasovací kvorum na XI. sjezd ČSBS

Zásadně s navrhovaným stanovením počtu delegátů sjezdu (na každých 50 členů organizace jeden delegát) **nesouhlasíme**. Takové stanovení by zásadním způsobem znevýhodnilo středně velké organizace a nebylo by reprezentativní, bylo by nedemokratické. Příklad: organizace Domažlice, která má pouze 5 členů, by měla **jednoho delegáta** a organizace o 99 členech by měla také **jednoho delegáta**. Uvedený návrh předsednictva směřuje k manipulaci při hlasování sjezdu.

Navrhujeme proporcionální stanovení počtu delegátů na organizace, kupř. do 20 členů – 1 delegát; 21 až 40 členů – 2 delegáti, 41 až 70 – 3 delegáti, 71 až 110 členů – 4 delegáti apod.

Požadujeme vyškrtnutí delegátů z dnes neexistujících organizací a stanovení, že pokud organizace zanikne do konání sjezdu, pak zanikne i mandát za ni zvoleného delegáta.

Za šesté: K nepotismu současného vedení ČSBS

Signatáři Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ zásadně odmítají nepotismus současného vedení ČSBS, protože náš svaz ekonomicky vysává; viz např. **Jiří Csermelyi – šéfredaktor časopisu Národní osvobození**; účetní firma najatá současným předsednictvem: **DCS Daniela Csermelyi s. r. o.**, sp. zn. C 256521 vedená u Městského soudu v Praze, IČ: 05014883, Sídlo: Masarykova 1417/64, 252 19 Rudná. Dům byl prodán **NH reality s.r.o., C 30126** vedená u Krajského soudu v Ústí nad Labem, Šlikova 133/28, Liberec VII-Horní Růžodol, 460 07 Liberec, IČ 28743202, s vkladem 98 000 Kč.

Závěrem:

Signatáři Platformy považují hospodaření předsednictva ústředního výboru s majetkem svazu a jeho prostředky za odporující stanovám svazu, v jednotlivých případech za podvodné, protizákonné a zásadně se od takového jednání distancují.

Majetková rozhodnutí předsednictva na základě protizákonného hlasování ústředního výboru formou per rollam má charakter dalšího trestného činu.

Toto stanovisko je zveřejněno na webu platformy (<https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/>), současně rozesláno jako informace členům ÚV ČSBS a sdělovacím prostředkům.

Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“

Sdělení o plýtvání prostředky svazu

5. 5. 2020

O neohospodárném chování vedení našeho svazu, o plýtvání s finančními prostředky předsednictvem ČSBS, informujeme průběžně (např. [Viz](#) [viz](#)). Nyní upozorňujeme na neohospodárné vydávání časopisu Národní osvobození.

Sdělení o plýtvání prostředky svazu

5. 5. 2020

V zápise z jednání Výkonného výboru ÚV ČSBS ze dne 21. 1. 2020 je uvedeno, že náklad časopisu Národní osvobození je ve výši 800 000 výtisků, přeplaceno je pouze 200 000 kusů (údaje se týkají roku 2019); v uvedeném zápise je v bodě 1 dotaz člena tohoto výboru ing. Jaroslava Bukovského, proč se tiskne časopis v takovém nákladu a jestli tedy 600 000 ks časopisu, které zbývají, jsou remitendou, není zbytečné tisknout (viz příloha); remitenda jsou výtisky periodického tisku, které nebyly prodány a jsou posílány zpět distribučnímu podniku.

Především musíme upozornit na to, že náklad periodika se vždy uvádí za konkrétní vydání podle jeho periodicity, takže u deníku to je náklad v jednom dni (někdy je uváděn zvlášť náklad za sobotní či nedělní vydání, pokud jsou, popř. průměr za týden); pokud by se údaje 800 000 kusů výtisků a 200 000 kusů předplatného týkali každého jednotlivého vydání, jak by tomu správně mělo být, ***tak by byl časopis Národní osvobození největším časopisem na českém trhu periodik.*** Což je nesmysl.

Pravděpodobnější je, že údaje o nákladu ad. jsou uváděny nekvalifikovaně, osobami, které dané problematice nerozumějí – a týkají se nákladů, předplatného a remitendy za celý rok.

V každém případě však jsou uvedené údaje dokladem plýtvání finančními prostředky svazu.

Remitenda, tedy neprodané výtisky, činí 75 % nákladu, čili prostředky v této výši použité na vydávání časopisu byly vynaloženy zbytečně; placený odběr časopisu je 25 procent z celkového nákladu. Na rok 2019 bylo plánováno 750 000 Kč z dotace MF (viz příloha); znamená to, že 75 % z této částky, tedy více než 560 000 Kč, bylo vydáno zbytečně. Náklady na redakci jsou v účetnictví vedeny zvlášť.

O vyjádření k problému jsem požádal Ing. Jaroslava Bukovského, člena OV ČSBS Plzeň a Výkonného výboru ČSBS.

PhDr. Vladimír Pelc,

předseda Oblastního výboru ČSBS Benešov,

člen Ústředního výboru ČSBS

Na první straně zápisu z VV ÚV ČSBS ze dne 21. 1. 2020 dole je skutečně můj příspěvek v tomto znění. Protože se jednalo o kontrolu úkolů z předchozího jednání, tak jsem musel zalistovat do jednání z VV ÚV 10. 12. 2019. Kontrola se točila kolem zdůvodnění nevyjasněných 900 000 Kč, které odhalila kontrola MF. Tam jsem měl v poznámkách, jako nevyjasněnou, týkající se uvedeného časopis, částku 315 000 Kč.

Vysvětlení je toto: Pro časopis Národní osvobození (NO) není stanoven velikost tzv. remitendy – tj. počet výtisků navíc proti trvalým dodávkám těchto tiskovin předplatitelům. To číslo 315 000 Kč je převzato od Správce stánkového prodeje, o kterém se mluvilo 10. 12. 2019 a konstatovalo se, že je běžné, že se tato rezerva navíc, k volnému prodeji, pohybuje v rozsahu 30 – 40 %. Pokud je počet odběratelů NO asi 3 500 lidí, pak by přípustný tisk s remitendou (40 %) byl 4 900 výtisků na jedno vydání – tj. 1 400 výtisků navíc pro stánkový prodej; v případě čtrnáctideníku (r. 2019, 26 vydání) by šlo o celkový roční náklad 127 400 výtisků, v případě měsíčníku (předpoklad 12 vydání) 58 800 výtisků. Pokud by se tisklo od 40 % více výtisků, než je předplatné, tj. 1 400 výtisků navíc pro stánkový prodej (krát) × 20 Kč na jedno číslo a (krát) × 12 (za rok), tak mi vychází 336 tisíc korun – což se blíží přiznané částce od Správce stánkového prodeje.

Závěr z toho měl být takový, že se procento výtisků ke stánkovému prodeji sníží cca na 20 % nad počtem předplatitelů, a to z toho důvodu, že NO přestalo být atraktivním tiskem, jsou tam příliš dlouhé (rozborové) příspěvky, navíc je časopis pod vnitřní censurou, nezobrazuje tak názorové proudy ve svazu, a vše je navíc ovlivněno dehonestací vlnou směřovanou na vedení ČSBS.

Výsledek jednání VV ÚV ČSBS dne 21. 1. 2020 však nebyl žádný: Nepřijalo se žádné rozhodnutí – tj. typická práce pro J. Vodičku.

Jaroslav Bukovský,
člen OV ČSBS Plzeň

[ČSBS rozpočet na 2019.jpg](#)

[10 000 – Sdělení platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ z 11. 4. 2020 o nezbytnosti a popularitě našeho webu](#)

9. 4. 2020

Web platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ má více než deset tisíc návštěvníků (unikátních přístupů). O čem to svědčí? O tom, že tato informační platforma je pro vnitrosvazovou informovanost členů ČSBS i pro informování veřejnosti mimořádně důležitá, nezbytná.

Náš web je významný především v situaci, kdy centrální web již mnoho měsíců nefunguje – dřívější webová stránka ČSBS „zasvobodu.cz“ je prodána do Číny (jsou tu reklamy na podprsenky atp.), nová webová stránka „bojzasvobodu.cz“ je zablokována pro nevhodný obsah. Náš web je nenahraditelný v situaci, kdy mediální komise a tiskový mluvčí svazu jsou nefunkční.

[10 000 – Sdělení platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ z 11. 4. 2020 o nezbytnosti a popularitě našeho webu](#)

9. 4. 2020

Informace členům svazu

Náš web je jediným aktuálním a moderním informačním prostředkem pro naše členy. Dočtou se na něm i informace, které před nimi současné vedení skrývá.

V několika článcích jsme např. připomněli aktuální úkoly hospodářům oblastních výborů, aktivitu historicko-dokumentační komise, přinesli jsme desítky materiálů o akcích několika svazových organizací i medailony našich členů (viz rubrika „Ze života ČSBS“, [viz](#)).

Kvalifikovaně se vyjadřujeme k závažným svazovým problémům (viz rubrika „Sdělení a stanoviska“, [viz](#)). Upozornili jsme kupř. na protizákonnost hlasování mimo shromáždění ústředního výboru formou mimo zasedání (per rollam) směřující k nezákonnému prodeji majetku svazu, [viz](#), 22. 3. 2020, a v té souvislosti na chybné právní názory JUDr. Karla Haise, JUDr. Petra Ptačovského a JUDr. Petra Šády na toto protizákonné hlasování, [viz](#), 26. 3. 2020. Upozornili jsme na neprůhledné nakládání s nemovitostí Legerova 22 předsedou J. Vodičkou, [viz](#), 24. 3. 2020. Poukázali jsme na obsazení funkce předsedy OV ČSBS Chrudim JUDr. Petrem Šádou v rozporu se stanovami svazu, [viz](#), 26. 3. 2020, [viz](#), 1. 4. 2020. Tyto a další informace se členové našeho svazu jinde než na našem webu nedovědí.

Výrazná podpora našeho úsilí je zřetelná z četných ohlasů našich čtenářů (stejnomená rubrika, [viz](#)). Uvedli jsme, že náš web mohou využívat všechny oblasti ČSBS, viz, 9. 3. 2020. Nabídka je významná i proto, že z více než sedmi desítek oblastních organizací má pouze sedm z nich vlastní webové stránky; kromě pěti signatářů platformy pouze další dvě (oblast Beskydsko a město Ostrava). Jak jsme uvedli, centrální webové stránky, které navíc nebyly aktuální a děním v oblastech se příliš nezabývaly, byly orientovány převážně na glorifikaci členů předsednictva, neexistují. Proto nabízíme oblastem a místním organizacím náš web jako centrální informační platformu – pište k nám své názory, prezentujte zde svou činnost (**adresa: vratmevaznostcsbs@seznam.cz**).

Informace sdělované do veřejného prostoru

Web platformy je významný, protože, na rozdíl od současného vedení ČSBS, zní výrazným společenským hlasem usilujícím o historickou pravdu a proti snaze ji dezinterpretovat (srov. rubriky „Komentujeme“, [viz](#), „Historie“, [viz](#), „Dokumenty“, [viz](#), „Připomínka významných výročí“, [viz](#) a „Videa“, [viz](#)). Usilujeme o to, aby Český svaz bojovníků za svobodu nebyl uzavřený do sebe – v oblastech a místech jsou organizace svazu a naši členové aktivní, avšak svaz jako celek se takto neprezentuje. Český svaz bojovníků za svobodu je zcela uzavřený do sebe. Současnému vedení to vyhovuje. Proč? Protože bez informací není možná kontrola jeho činnosti.

Náš web se stal svým obsahem politicko-kulturním médiem, se zaměřením na protinacistický a protifašistický odboj, orientací na interpretaci událostí z té doby. Chceme, aby byl svaz v mediálním prostoru takto zřetelně vidět.

Pokusy dát nám náhubek

O významu našeho webu svědčí i pokusy ovlivňovat jeho obsah, či dokonce přilepit nám náhubek ([viz](#), 27. 2. 2020). Velmi aktivní je v tomto směru Emil Kulfánek, 1. místopředseda ([viz](#), 30. 3. 2020, [viz](#), 1. 4. 2020, [viz](#), 4. 4. 2020). Na naši adresu se snášejí nejrůznější výmysly, nepravdivé informace jsou prezentovány i na výkonném výboru svazu ([viz](#), 8. 3. 2020).

I to je důkazem mimořádného významu našeho webu. Proti pravdivým informacím se vždy zvedá odpor potrefených

Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“

Sdělení o snaze Emila Kulfánka ovlivňovat obsah našeho webu

4. 4. 2020

Asi v polovině února 2020 Emil Kulfánek zaslal na adresu Rozhodčí rady ČSBS nedatovaný dopis (viz příloha), nazvaný „Věc: Stížnost a žádost o omluvu“, ve kterém žádá o projednání své stížnosti a žádá o omluvu – není však zřejmé od koho, patrně od členů Platformy „Vraťme vážnost ČSBS“.

Ve svém dopise Emil Kulfánek uvádí nepravdivé údaje o obsahu našeho webu – např. text ze 4. 12. 2019, který E. Kulfánek údajně cituje, se na našem webu v té podobě, jak uvádí, nenachází; nebo v uvedeném dopise tvrdí, že on, jako 1. místopředseda ÚV ČSBS, nemůže rozhodovat a nerozhoduje o hospodaření svazu.

Emil Kulfánek se ve svém pomlouvačném dopise uchýlil ke lžím, když napsal, že prý na našich webových stránkách „jsou zveřejňovány útoky médií a některých politiků, nepřátelsky zaměřených proti ČSBS“ a že: „Představitelé platformy k těmto útokům nezaujímají kritické stanovisko, ale naopak zaujímají souhlasné stanovisko a využívají je k dalším nepravdivým výrokům nejenom proti předsedovi ÚV a proti mé osobě...“.

Emil Kulfánek však neuvedl jeden jediný příklad toho, že bychom nějaký útok médií atd. uveřejnili. Emil Kulfánek nemluví pravdu.

Ani tvrzení E. Kulfánka o tom, že existují média a někteří politici nepřátelsky zaměřeni proti ČSBS, není pravdivé: Existují média a politici nepřátelsky zaměřeni proti současnému vedení svazu, zejm. předsedovi J. Vodičkovi a E. Kulfánkovi. Proti svazu ani jeho členům většinou nepřátelství nechovají, spíše naši práci v oblastech a místech oceňují.

Text na našem webu: „Především je nutné uvést, že ústřední výbor ČSBS nemá možnost kontroly hospodaření; o něm rozhoduje pouze předsednictvo svazu. Ani po často opakovaných žádostech některých členů ústředního výboru, aby předsednictvo předložilo informace o jednotlivých položkách výdajů, se tak nikdy nestalo.“, označil E. Kulfánek za text „lživý, nepravdivý“ a že je pomluvou. K takovému tvrzení E. Kulfánka se nemá cenu ani vyjadřovat. Už více let na jednáních ÚV, a nejsem zdaleka sám, takové údaje vyžadují – nikdy je vedení svazu neposkytlo.

Předseda rozhodčí rady K. Tancl se mě formou sms zpráv zeptal, zda se chci projednávání dopisu E. Kulfánka zúčastnit; to jsem odmítl. Avšak vzhledem ke stále se stupňujícím nepravdivým útokům Emila Kulfánka na náš web a naši platformu považuji za nutné svůj dopis K. Tanclovi, kterým jsem na napadení E. Kulfánka reagoval, publikovat (vypouštím telefonní číslo a e-mailovou adresu).

**Vážený bratr
Karel Tancl**

Rozhodčí rada ČSBS

2. 3. 2020

Vážený bratře,

reaguji na Tvé sms zprávy.

Jednak upozorňuji na **Sdělení platformy „Vratme vážnost ČSBS“ z 27. 2. 2020 ke snahám o ovlivňování obsahu webu platformy**; text je uložen na <https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/>.

Opět ho zde reprodukuji:

Signatáři platformy „Vratme vážnost ČSBS“ provozují vlastní informační web (<http://www.vratme-vaznost-csbs.cz>). Je naplněním ústavní svobody slova a svobody projevu. Je nezávislou informační platformou. Není redakční radou platformy cenzurován; zejména nepodléhá zásahům současného vedení ČSBS.

Na jeho stránkách mohou své názory, úvahy, podněty, týkající se činnosti ČSBS, publikovat všichni členové svazu i občané. Čtenáři se na něm dovedí pravdivé a seriózní informace o naší činnosti. Cílem je jeho prostřednictvím pravdivě informovat členy svazu i veřejnost o dění ve svazu a dále snaha navrátit vážnost našemu svazu. Na tvorbě jeho obsahu se podílejí oblastní organizace, které tu publikují informace o svých akcích, jednotliví členové svazu a naši sympatizanti. Web je jim všem otevřen. Plní tak funkci informačního média pro členy ČSBS i pro veřejnost.

Signatáři platformy „Vratme vážnost ČSBS“ vytvořili nezávislou informační platformu na principu svobody slova a svobody projevu. Zároveň, jako demokraté, umožníme publikovat jakýkoli kritický text, pokud bude v souladu s právním řádem státu.

Občané, v případě svého nesouhlasu s nějakým textem, mohou postupovat podle tiskového zákona a požádat o tiskovou opravu (na mailové adrese vratmevaznostcsbs@seznam.cz); uvedená žádost bude publikována.

Z výše uvedeného je zřejmé, signatáři Platformy v žádném případě nedovolí, aby obsah jejich sdělení na jejím webu byl kýmkoli jakkoli ovlivňován či dokonce cenzurován.

Z uvedených důvodů proto považuji za bezpředmětné, abych se, jak jsi mi navrhl, účastnil jednání RR ČSBS dne 10. 3. t. r.; důvodem je, že Rozhodčí rada ČSBS nemůže zasahovat do ústavního práva signatářů Platformy na svobodu slova a svobodu projevu.

Libovolný občan ČR může, pokud s obsahem webu nesouhlasí, postupovat dle tiskového zákona (viz výše), nebo pokud to považuje za nutné, může se obrátit na soud.

Ing. Emil KULFÁNEK
1. místopředseda ÚV ČSBS
Tel. 726 167 802
E-mail: ulf.ek@ohz.cz

Rozhodčí rada ČSBS

Věc: Stížnost a žádost o omluvu.

Dosel představitel Oblastních výborů ČSBS, z nichž je 8 členů ÚV ČSBS a 3 jsou členové VV ÚV ČSBS, si pod hlavičkou „Platformy ženů ČSBS-Vraťme vážnost ČSBS“ vytvořil a provozuje webovou stránku www.vratmevaznostcsbs.cz. Mluvíci platformy je především ÚV ČSBS Svítavky a členka ÚV a VV ÚV ČSBS ses. PaedDr. Jitka Gruntová.

Na této skutečnosti nevím nic závažného a není to předmětem mé stížnosti. Předmětem mé stížnosti je ten fakt, že na těchto webových stránkách jsou zveřejňovány útoky na některých politiků, nepřátelky zaměřené proti ČSBS. Představitelé platformy k těmto útokům nezaujmají klíčové stanovisko, ale naopak zaujmají srutlasné stanovisko a využívají je k dalšímu nepravdivým výročkům nejenom proti předsedovi ÚV ČSBS a proti mě osobě, ale také o systému fungování ČSBS. Jako příklad uvádím informaci, která byla zveřejněna na webových stránkách platformy dne 4. 12. 2019:

„Především je nutné uvést, že ústřední výbor ČSBS nemá možnost konatly hospodářský, a není rozhoduje pouze předsednictvo svazu (zejm. předseda Jaroslav Vodčeka a 1. místopředseda Emil Kulfánek). Ani po časté opakovaných žádostech některých členů ústředního výboru, aby předsednictvo předložilo informace o jednotlivých položkách výdajů, se tak nikdy nestalo.“

Výše uvedený text zveřejněný na webových stránkách platformy dne 4. 12. 2019 vypovídá naprosto nepravdivě a lživě o organizační struktuře ČSBS a o tom kdo rozhoduje o hospodaření Svazu. ČSBS nemá předsednictvo Svazu. První místopředseda ČSBS nerozhoduje o hospodaření Svazu a lidé ani je nemohu rozhodovat a také nerozhodují o hospodaření Svazu. Vzhledem k tomu, že tento text zveřejnil členové ÚV a VV ÚV ČSBS, kteří znali členy a organizační strukturu ČSBS, tak tento text vnímám jako lživý, nepravdivý a jako pomluvu.

§ 23: *nechtěná zveřejnění Pomůlka*
Kdo o jiném sdělí nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrožit jeho vážnost u společnosti, zejména pokud jde o zaměstnání, pozici jeho rodinné vztahy nebo způsobit mu jinou vážnou újmu, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

Vzhledem k uvedenému žádám RR ČSBS o projednání mé stížnosti a žádosti.

Ing. Emil KULFÁNEK,
1. místopředseda ÚV ČSBS

Zároveň velmi vítám snahu Rozhodčí rady aktivně se, svými poznatky a podněty, podílet na tvorbě webu Platformy; je to vhodné zejména v situaci, kdy „centrální“ web ČSBS delší dobu nefunguje, při kliknutí na jeho stránky se objevuje informace: „Nalezen potenciálně nechtěný obsah. Přístup na stránku byl zablokovan, protože se nachází na seznamu stránek s neznámou reputací nebo potenciálně nechtěným obsahem.“

Vítám snahu k diskuzi, za signatáře Platformy si dovoluji pro ni nabídnout veřejný informační prostor našeho webu.

Navrhuji, abychom tuto spolupráci začali publikováním nedatovaného dopisu (patrně z února 2020) bratra E. Kulfánka, adresovaného Tobě a Rozhodčí radě, nazvaného „Stížnost a žádost o omluvu“. Jistě jeho publikování na našich fungujících a svobodných webových stránkách přispěje k vítané rozsáhlé věcné a hodnotné diskuzi nejen členů svazu.

PhDr. Vladimír Pelc,
předseda Oblastního výboru ČSBS Benešov,
člen Ústředního výboru ČSBS

Protest

Signatáři Platformy Vraťme vážnost ČSBS ostře protestují proti věrolomnému a neslychanému odstranění sochy maršála SSSR Ivana Stěpanoviče Koněva z náměstí Interbrigády v Praze 6.

3. 4. 2020

Socha byla odstraněna v době, kdy životy lidí v této zemi jsou vystaveny smrtelnému ohrožení pandemií koronaviru a platí přísná pravidla omezující normální život, mimo jiné i právo shromažďovací. Lze tudíž tuto akci považovat za zneužití nouzového stavu ve prospěch politických cílů. Rozhodnutí vedení městské části Praha 6 považujeme nejen za nemorální, ale přímo za neslychané plivnutí na památku tisíců příslušníků Rudé armády, kteří položili své životy za záchranu celé Evropy, doslova ji vyrvali z pout nacistické hrůzovlády a genocidy, jež byla podle zločinné a zrůdné doktríny nejen otevřeně hlášána, ale i s pověstnou německou důkladností uváděna v život.

Tímto činem se ti, kteří o něm nejen rozhodli, ale také ho uskutečnili, dopustili zrady na odkazu našich předků, jimž byla svoboda naší vlasti natolik drahá, že pro ni neváhali dát v sázku to nejdražší, co měli – své životy. Hluboce se stydíme za takové jednání představitelů městské části Praha 6, pro něž lze jen velmi těžko hledat slova ospravedlnění. Znamenalo by to totiž octnout se v jedné řadě s těmi, kdo pohrdají hodnotami, na nichž stojí naše civilizace – lidskosti, úctě a lásce ke svobodě a demokracii. Octnout se mezi s těmi, jež pýcha a pohrdání vším lidským zcela zaslepily. Čas ukáže, kdo měl pravdu a kdo skončí v opovržení a hanbě.

Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“

ostře protestují proti věrolomnému a neslychanému odstranění sochy maršála SSSR Ivana Stěpanoviče Koněva z náměstí Interbrigády v Praze 6.

[Bratr Emil Kulfánek není schopen odpovědět na jednoduchou otázku](#)

1. 4. 2020

Z e-mailové adresy UVcsbspraha@seznam.cz bylo 30. 3. 2020 rozesláno sdělení 1. místopředsedy ÚV ČSBS Ing. Emila Kulfánka *Vyjádření k otevřené odpovědi PaedDr. Jitky Gruntové* (viz níže), v němž jmenovaný mj. píše: „Právě v obsahu tzv. otevřené odpovědi PaedDr. Jitky Gruntové ze dne

30. 3. 2020 je mimo jiné názorně vidět, že z mého protestu (který nezveřejnila celý) vytrhávala jednotlivé pasáže, které se jí hodily, a uváděla k nim své komentáře, které vůbec nesouvisí s obsahem mého protestu. Včetně toho, že si smlsla na jednom mém překlepu v posledním odstavci. V tom posledním odstavci jsou ale překlepy dva.“

Bratr Emil Kulfánek není schopen odpovědět na jednoduchou otázku

1. 4. 2020

V posledním odstavci je pět chyb; v protestu br. Kulfánka jich je víc (jak je zřejmé v textu, který zveřejňuji celý v závěru tohoto příspěvku, aniž bych si smlsla jeho opravováním), ovšem podstatné je, že **jsem nedostala odpověď, jak byl zvolen br. Petr Šáda předsedou OV ČSBS Chrudim**, a trvám na tom, že volba neproběhla tak, jak tvrdí br. Kulfánek: „naprosto regulérně podle Stanov ČSBS a Metodických pokynů pro zřizování, slučování a rušení oblastních organizací ČSBS“. Posledně jmenovaný předpis v článku III. Slučování oblastních organizací ČSBS zní:

„Slučování oblastních organizací ČSBS se může provádět formou:

1. Zrušením stávajících oblastních organizací a vytvořením nové oblastní organizace ČSBS.
2. Zrušením jedné nebo více oblastních organizací ČSBS a **převodem jejich členů do již existující** oblastní organizace ČSBS.“

Tučný text je rovněž v uvedeném metodickém pokynu, který byl naplněn pouze tím, že rušená Oblastní organizace ČSBS Pernštejsko (předseda br. JUDr. Petr Šáda) byla převedena do Oblastní organizace ČSBS Chrudim (její předseda rezignoval). **Proti této skutečnosti jsem nic nenamítala a nenamítám!** Nikde se ovšem v tomto metodickém pokynu nehovoří o tom, že by předseda zrušené organizace (tedy br. Šáda) měl převzít funkci předsedy v organizaci, do které jsou členové zrušené organizace převáděni, tedy v oblastní organizaci Chrudim. „Převzetí“ funkce předsedy v chrudimské organizaci bratrem P. Šádou nemá oporu v *Metodických pokynech pro zřizování, slučování a rušení oblastních organizací ČSBS*.

O volbách do oblastního výboru ČSBS hovoří *Stanovy ČSBS* v článku C. Oblastní organizace ČSBS, bod 6. **Nejvyšším orgánem** oblastní organizace ČSBS je **oblastní konference**:... d) Z členů (delegátů) přítomných na oblastní konferenci volí konference jedenkrát za pět let nový oblastní výbor a delegáty na sjezd ČSBS a jejich náhradníky...“ Proto jsem se ptala: **Kdy oblastní konference údajně P. Šádu předsedou OV ČSBS Chrudim zvolila? Kde se oblastní konference konala? Kdo jí byl přítomen? Jaké byly výsledky hlasování? Existuje zápis z této konference?** A k případné námitce, že byl kooptován, jsem citovala z *Organizačního řádu ČSBS* z článku III., bodu 1.2: „V případě potřeby je možné doplnit člena oblastního výboru ČSBS kooptací... **Kooptací nelze provést doplnění funkce předsedy OV ČSBS**...“

Bratr Kulfánek své vyjádření k mé jemu adresované otevřené odpovědi končí slovy: „Závěrem chci zdůraznit, že PaedDr. Jitka Gruntová není ze svého postavení členky VV ÚV ČSBS oprávněna (*tak jako žádný jednotlivý člen VV ÚV včetně jednotlivých členů P ÚV, kteří jsou součástí VV ÚV ČSBS*) vykládat ustanovení stanov ČSBS a směrnic ÚV ČSBS **ve smyslu rozhodování o tom, jestli tato ustanovení někdo porušil nebo ne**. K tomu jsou oprávněny pouze řádně zvolené kolektivní orgány ČSBS.“

Tak to už je příliš. Já o ničem nerozhoduji, jen se PTÁM a využívám stanovy i další interní předpisy svazu, které snad byly vytvořeny a schváleny proto, aby je všichni členové ČSBS dodržovali a jimi se řídili. Pokud mi chce br. Kulfánek brát **právo na vyjádření pochybností a námitek o porušení Stanov ČSBS a dalších vnitřních předpisů ČSBS**, pak mi není vůbec jasné, kdo na to právo má – zda pouze on? Podle jeho vystupování na zasedáních VV a ÚV ČSBS by se tak skutečně dalo usuzovat. Mám snad chápat, že je tedy pouze on ten jediný oprávněný vysvětlovat a citovat stanovy a další interní předpisy? (Mohla bych tak snad usuzovat i ze slov br. Kulfánka v níže zveřejněném e-mailu „*nesprávně interpretuješ ustanovení Organizačního řádu ČSBS v souvislosti se slučováním oblastních organizací ČSBS*“?) **Proč mi zcela jednoduše neodpověděl: Kdo a kdy zvolil br. Petra Šádu předsedou OV ČSBS Chrudim? Je to jednoduchá otázka, na kterou Emil Kulfánek není schopen odpovědět.**

Pokud tak konečně učiní, potěším i sestru B. Brixovou-Matuškovou a už dám v této věci pokoj – a není to apríl.

PaedDr. Jitka Gruntová,
předsedkyně OV ČSBS Svitavy,
členka VV ÚV ČSBS,
signatářka platformy

Přílohy

Protest 1. místopředsedy ÚV ČSBS ing. Emila Kulfánka (e-mailové adresy vypouštím):

28. 3. 2020, 14:55

Protest

Vážená sestro Gruntová,

pokoušel jsem se Ti zatelefonovat, ale nezvedáš telefon, tak píši.

Až dosud jsem se domníval, že na stránkách **soukromých** webových stránek Platformy píší jenom Ti co se schovávají za anonymní výraz "Signatáři platformy "Vraťme vážnost ČSBS"", protože je jednodušší své polopravdy a nepravdy schovávat za anonymitu..

Toto své tvrzení dokládám sdělením platformy z 8. 3. 2020, kde se v textu několikrát opakuje, že se nejedná o web ČSBS, ale o nezávislou informační platformu.

A pokud se jedná o polopravdu, resp. nepravdu, tak slova, která tam jsou citována ze Zápisu jednání VV ÚV dne 21. 1. 2020 pod bodem 6. jsou přisouzena jmenovitě mě, ačkoliv je vyklk br. Karel Tancl. V Zápise z jednání, který máš, si to můžeš ověřit. Zajímavé v této souvislosti také je, že vedle Tebe, Zápis z jednání VV ÚV ze signatářů obdrželi ještě další dva členové VV ÚV a jeden předseda komise ÚV ČSBS, přesto je v tom zápise nepravda.

A přestože autor toho Sdělení z 8. 3. 2020, při jiných příležitostech tvrdí, že autory všech sdělení uveřejňovaných na webových stránkách Platformy jste všichni signatáři Platformy, tak se mě tak nějak nechce, resp. dosud nechtělo věřit tomu, že Ty bys byla schopna podepsat se pod prokazatelně nepravdivý a lživý údaj.

Nyní jsem však dostal z e-mailové adresy Platformy na svůj soukromý e-mail, větší soubor různých sdělení z veřejného webu Platformy a mezi nimi na prvním místě Tvou otázku do veřejnosti "Kdo je předsedou OV ČSBS Chrudim". A vedle toho, že naprosto nesprávně interpretuješ ustanovení Organizačního řádu ČSBS v souvislosti se slučováním oblastních organizací ČSBS, tak **naprosto lživě** uvádíš, že br. P. Šáda **na základě dohody se mnou** převzal místo předsedy OV ČSBS Chrudim, chrudimskou kancelář a pokladní hotovost.

Sloučení obou oblastních organizací Pernštejsko a Chrudim proběhlo naprosto regulérně podle stanov ČSBS a "Metodických pokynů pro zřizování, slučování a rušení oblastních reorganizací ČSBS", schválených Ústředním výborem ČSBS, mimo jiné i Tebou ses. Gruntová. Sloučení obou oblastních organizací proběhlo na základě iniciativy předsedy oblastní organizace ČSBS Chrudim. Všechno je zdokumentováno a uloženo na ÚV ČSBS, podepsané i Josefem Novotným. Kterémukoliv kontrolnímu orgánu připraveno k nahlédnutí i Policii ČR.

Vážená sestro, **žádám Tě tímto o omluvu**, protože nic z toho **co lživě uvádíš** o mé údajné dohodě s br. P. Šádou nemá nijak doloženo a prokázáno a ani nemůžeš mít, protože nic takového se nestalo. Je to pouze Tvá fabulace, která tím, že jsi ji zveřejnila do veřejného prostoru zakládá naplnění skutkové podstaty **pomluvy**.

Pokud jsi chtěla některé věci objasnit a podrobněji vysvětlit či doložit mohla jsi ze zeptat standartní způsobem, a zcela určitě bys informace dostala. Tys to však neudělala

Ing. Emil KULFÁNEK

1. místopředseda ÚV ČSBS

Podotýkám, že tento e-mail jsem nepovažovala za soukromé sdělení s ohledem na oslovení a podpis, protože v dřívější korespondenci br. Kulfánek uváděl:

Re: Informace

Jitko,

....

Ahoj

Emil Kulfánek

Vyjádření 1. místopředsedy ÚV ČSBS Ing. Emila Kulfánka k otevřené odpovědi PaedDr. Jitky Gruntové, kde je v 5. odstavci nesprávně citována moje věta: „Přesto bratr P. Šáda, předseda dosavadního OV ČSBS Pernštejsko, převzal – údajně na základě dohody s 1. místopředsedou ÚV ČSBS br. E. Kulfánkem – na začátku tohoto týdne místo předsedy OV ČSBS Chrudim, chrudimskou kancelář a pokladní hotovost.“

UVcsbspraha@seznam.cz

Datum: 30. 3. 2020 23:26:19

Předmět: Vyjádření k otevřené odpovědi PaedDr. Jitky Gruntové

... a další (55)

Vyjádření k otevřené odpovědi PaedDr. Jitky Gruntové na můj protest (žádost o její omluvu) za její článek nazvaný „Kdo je předsedou OV ČSBS Chrudim“ zveřejněný na webu platformy dne 26. 3. 2020 v kapitole Ze života ČSBS.

Omlouvám se, že vás obtěžuji v těchto složitých chvílích. Ale na soukromých veřejných webových stránkách platformy „Vraťme vážnost ČSBS“, byla dne 30. 3. 2020 v kapitole Sdělení a stanoviska zveřejněna otevřená odpověď PaedDr. Jitky Gruntové na můj protest (žádost o její omluvu), který jsem jí zaslal na její soukromou e-mailovou adresu dne 28. 3. 2020.

Hlavním obsahem mého protestu byla výzva, aby se mě omluvila za nepravdivé a lživé obvinění uvedené v jejím článku z 26. 3. 2020, že **„br. P. Šáda na základě dohody se mnou, převzal místo předsedy OV ČSBS Chrudim, chrudimskou kancelář a pokladní hotovost.“**

Ve svém protestu jsem mimo toho, co uvádí PaedDr. Jitka Gruntová, také sdělil, že vše okolo sloučení oblastních organizací ČSBS Chrudim a Pernštejsko je zdokumentováno a uloženo na ÚV ČSBS, podepsané i Josefem Novotným. Připravené kterémukoliv kontrolnímu orgánu k nahlédnutí i Policii ČR.

Namísto toho aby se PaedDr. Jitka Gruntová přesvědčila zda mám pravdu nebo nemám pravdu a odpověděla na mou e-mailovou adresu z níž jsem jí svůj protest zaslal a uznala, že pravdu mám, protože žádnou dohodu s br. P. Šádou jsem neuzavíral, zveřejnila dne 30. 3. na soukromých veřejných webových stránkách platformy svou, výše uvedenou otevřenou odpověď. V její tzv. otevřené odpovědi se mimo jiné rovněž uvádí, že nemám pravdu, že na stránkách platformy se uvádějí polopravdy a nepravdy.

Proto jsem požádal, aby vám touto cestou mohl být rozeslán k porovnání a srovnání text článku PaedDr. Jitky Gruntové „Kdo je předsedou OV ČSBS Chrudim“ ze dne 26. 3. 2020 a také text mého protestu ze dne 28. 3. 2020 s výzvou k její omluvě za uvedenou nepravdivou formulaci, že **„br. P. Šáda na základě dohody se mnou, převzal místo předsedy OV ČSBS Chrudim, chrudimskou kancelář a pokladní hotovost“.**

Právě v obsahu tzv. otevřené odpovědi PaedDr. Jitky Gruntové ze dne 30. 3. 2020 je mimo jiné názorně vidět, že z mého protestu (**který nezveřejnila celý**) vytrhávala jednotlivé pasáže, které se jí hodily, a uváděla k nim své komentáře, které vůbec nesouvisí s obsahem mého protestu. Včetně toho, že si smlsla na jednom mém překlepu v posledním odstavci. V tom posledním odstavci jsou ale překlepy dva. Závěrem chci zdůraznit, že PaedDr. Jitka Gruntová není ze svého postavení členky VV ÚV ČSBS oprávněna (*tak jako žádný jednotlivý člen VV ÚV včetně jednotlivých členů P ÚV, kteří jsou součástí VV ÚV ČSBS*) vykládat ustanovení stanov ČSBS a směrnic ÚV ČSBS **ve smyslu rozhodování o tom, jestli tato ustanovení někdo porušil nebo ne.** K tomu jsou oprávněny pouze řádně zvolené kolektivní orgány ČSBS.

Ing. Emil Kulfánek

1. místopředseda ÚV ČSBS

[Otevřená odpověď Ing. Emilu Kulfánkovi](#)

30. 3. 2020

Dne 28. 3. 2020 jsem obdržela e-mail od 1. místopředsedy ÚV ČSBS Ing. Emila Kulfánka (Předmět: Protest). Uvádí v něm několik nepravdivých tvrzení. Cítím povinnost seznámit s nimi především členy ČSBS i všechny čtenáře našeho webu.

Otevřená odpověď Ing. Emilu Kulfánkovi
30. 3. 2020

Dne 28. 3. 2020 jsem obdržela e-mail od 1. místopředsedy ÚV ČSBS Ing. Emila Kulfánka (Předmět: Protest). Uvádí v něm několik nepravdivých tvrzení. Cítím povinnost seznámit s nimi především členy ČSBS i všechny čtenáře našeho webu.

První nepravdou br. Kulfánka je, že autoři textů, kupř. sdělení a stanovisek platformy, se *schovávají za anonymitu* označením „Signatáři platformy "Vratme vážnost ČSBS", protože je jednodušší své polopravdy a nepravdy schovávat za anonymitu.“

Není to pravda: Jména všech signatářů byla uvedena v otevřeném dopise 29. 4. 2019 a jsou uvedena na první stránce našeho webu (viz: <https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/>).

Druhou nepravdou br. Kulfánka je tvrzení, že na našich webových stránkách uvádíme *polopravdy a nepravdy*.

Není to pravda: V žádném textu, uveřejněném na našem webu a podepsaném signatáři platformy, polopravdy ani nepravdy nejsou. (Redakce ovšem neprovádí úpravu příspěvků čtenářů, kteří odpovídají za jejich obsah.) Pokud o nějakých br. Kulfánek ví, ať nám dá, a to konkrétně, o takových polopravdách či nepravdách vědět.

Meritum „Protestu“ Ing. Emila Kulfánka je záporná reakce na můj článek „Kdo je předsedou OV ČSBS Chrudim“ (viz: <https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/ze-zivota--csbs/kdo-je-predsedou-ov-csbs-chrudim.html>), jehož podstatou je mé mínění, že k volbě JUDr. Petra Šády předsedou OV ČSBS Chrudim nemohlo dojít. V době nouzového stavu (vyhlášen od 12. března 2020) v období od 20. do 23. března 2020 Oblastní organizací ČSBS Chrudim (rozšířené o členy někdejší Oblastní organizace ČSBS Pernštejsko) nebyla a nemohla být svolána a uskutečněna oblastní konference, která by zvolila nový oblastní výbor. A položila jsem následující otázky: Kdy oblastní konference údajně P. Šádu předsedou OV ČSBS Chrudim zvolila? Kde se oblastní konference konala? Kdo jí byl přítomen? Jaké byly výsledky hlasování? Existuje zápis z této konference? Zdůraznila jsem, že předseda Oblastního výboru ČSBS Chrudim rezignoval, takže by měl organizaci do voleb vést místopředseda nebo jiný člen oblastního výboru chrudimské organizace, k níž se Oblastní organizace ČSBS Pernštejsko připojila. *Organizační řád ČSBS* v článku III., v bodu 1.2 uvádí: „V případě potřeby je možné doplnit člena oblastního výboru ČSBS kooptací... **Kooptací nelze provést doplnění funkce předsedy OV ČSBS, místopředsedy OV ČSBS a tajemníka OV ČSBS.**“ Přesto bratr P. Šáda, předseda dosavadního OV ČSBS Pernštejsko, **převzal** – údajně na základě dohody s 1. místopředsedou ÚV ČSBS br. E. Kulfánkem – na začátku tohoto týdne (23. 3. nebo 24. 3.) místo předsedy OV ČSBS Chrudim, chrudimskou kancelář a pokladní hotovost. Bratr P. Šáda podle mého názoru neoprávněně vystupuje jako předseda Oblastního výboru ČSBS Chrudim, čímž porušuje *Stanovy ČSBS i Organizační řád ČSBS*, a to s údajným požehnáním 1. místopředsedy ÚV ČSBS br. E. Kulfánka, který jinak při jednáních VV a ÚV ČSBS nekompromisně požaduje respektování *Stanov ČSBS*.

Ing. Emil Kulfánek mi ve svém „Protestu“ napsal (cituji bez úprav): „*Vážená sestro, žádám Tě tímto o omluvu, protože nic z toho co lživě uvádíš o mé údajné dohodě s br. P. Šádou nemá nijak doloženo a prokázáno a ani nemůžeš mít, protože nic takového se nestalo. Je to pouze Tvá fabulace, která tím, že jsi ji zveřejnila do veřejného prostoru zakládá naplnění skutkové podstaty pomluvy.*“

K tomu sděluji, že jsem žádné lživé informace neuvedla, nemám se za co omlouvat – napsala jsem ty, které mám k dispozici, včetně těch, že vše se stalo „údajně na základě dohody s 1. místopředsedou ÚV ČSBS br. E. Kulfánkem“ a „s údajným požehnáním 1. místopředsedy ÚV ČSBS br. E. Kulfánka“. Velice mne zaráží, že 1. místopředseda ÚV ČSBS reaguje dotčeně na zveřejnění svého jména, ale vůbec mi neodpověděl: Kdo je předsedou OV ČSBS Chrudim? A je s podivem, že způsob „volby“ v Chrudimi si neproověřil, když jsem psala, že „údajně“ br. Šáda převzal předsednictví s jeho vědomím a požehnáním. Právě br. Kulfánek jako 1. místopředseda ÚV ČSBS by měl mít zájem o to, aby volby (když kooptace není podle *Organizačního řádu ČSBS* možná)

funkcionářů ČSBS na všech úrovních probíhaly v souladu se Stanovami ČSBS. Když jsou nefunkční webové stránky ČSBS, mohl využít možnosti publikovat na webu platformy a seznámit nás, zejm. členy Ústředního výboru ČSBS, s dalšími informacemi ke kauze domnělé volby P. Šády předsedou OV ČSBS Chrudim, a především se vyjádřit **odmítavě k tomu, že k obsazení funkce chrudimského předsedy došlo (byť údajně) s jeho vědomím a požehnáním.**

Významné je, že vůči mému článku „Kdo je předsedou OV ČSBS Chrudim“ se ani slovem neohradil samotný bratr Petr Šáda.

Závěrečný odstavec z „Protestu“ bratra Emila Kulfánka zní: „*Pokud jsi chtěla některé věci objasnit a podrobněji vysvětlit či doložit mohla jsi ze zeptat standartní způsobem, a zcela určitě bys informace dostala. Tys to však neudělala.*“

Nechám stranou, že se moje duše kantorky češtiny zachvěla – správně by mělo být „**standardním**“ způsobem, protože dotazování nemá s praporem, standartou, nic společného –, ale vyjádřím se k věci: Mnohokrát jsem si, a nejen já, standardně (tedy česky *na obvyklé úrovni, v ustálené míře*) ověřila, že standardní postupy ve svazu nefungují: Kolikrát jsme se dotazovali na konkrétní záležitosti hospodaření, z poslední doby např. kde jsou peníze za prodej domu v Praze-Běchovicích, Na Vaňhově č. p. 157 (kat. území 601 527 Běchovice, LV 340) firmě NH reality, s. r. o., Šlikova 133/28, Liberec VII, Horní Růžodol, 460 007 Liberec, (viz též: <https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/stanovisko--platformy---vratme-vaznost-csbs---ze-6.-3.-2020--ke-12.-radnemu-zasedani-uv-csbs.html>), standardně jsme žádnou odpověď nedostali. Jako na mnohé jiné otázky, včetně mých opakovaných dotazů z titulu funkce předsedkyně historicko-dokumentační komise ÚV ČSBS (HDK) na právní vztah ČSBS k Muzeu Josefov (resp. [Prvnímu vojenskohistorickému muzeu v Josefově, které prezentuje soukromé sbírky Miroslava Frosta](#)), které je již několik let financováno z prostředků ČSBS. Mlčení a nerespektování názorů HDK, které jsem tlumočila na zasedání výkonného i ústředního výboru svazu, vedlo k mému odstoupení z funkce; ale ani současnému předsedovi HDK nebyla předložena smlouva o zápůjčce (?) či darování (?) sbírek, takže standardní situace.

PaedDr. Jitka Gruntová,
předsedkyně OV ČSBS Svitavy,
členka VV ÚV ČSBS,
signatářka platformy

[Dodatek OV ČSBS Trutnov k hlasování](#)

28. 3. 2020

Oblastní výbor ČSBS Trutnov doplňuje své stanovisko ke hlasování per rollam

[Celý příspěvek / Rubrika: Sdělení a stanoviska](#)

Dodatek OV ČSBS Trutnov k hlasování

28. 3. 2020

Stanovy ČSBS ani jeho jiné dokumenty hlasování per-rollam neřeší, je tedy patrné, že tento způsob hlasování byl využit zcela formálně a účelově. Přípomínky, které jsme jako OV zaslali a ve kterých byly vyjádřeny výhrady ke způsobu a formálním nedostatkům navrhovaného způsobu hlasování, nebyly vzaty v potaz a ani na ně nebylo reagováno odpovědí. Navíc fakt, že stanovisko uvedených právníků nebylo zasláno OV ČSBS Trutnov a ani OV Benešov (br. Pelc) jen potvrzuje selektivní přístup vedení ÚV ČSBS k těm, kteří argumentují věcně a upozorňují na věci, které poškozují zájem členů těch oblastních organizací, kteří s postupem vedení ÚV ČSBS zvláště v otázkách průhlednosti a hospodárnosti při správě svěřeného majetku nesouhlasí a kteří dali mandát signatářům platformy tyto zájmy hájit.

V příloze pak zvlášť zasiláme směrnici Klubu přátel rozhledny, kde je ukázáno, jak spolek může způsob hlasování per-rollam využít. **OV ČSBS Trutnov**

[kpr smernice perrollam 2014.pdf](#)

[Stanovisko platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ ze dne 26. 3. 2020](#)

26. 3. 2020

Stanovisko platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ ze dne 26. 3. 2020 k nesouhlasným názorům k našemu sdělení z 22. 3. 2020.

Stanovisko platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ ze dne 26. 3. 2020 26. 3. 2020

Dne 22. 3. 2020 jsme publikovali sdělení platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ k dopisu o výsledcích hlasování členů Ústředního výboru ČSBS per rollam místo 12. zasedání ÚV ČSBS. Dne 24. 3. 2020 začalo organizační oddělení (csbs.sekretariat@volny.cz; UVcsbspraha@seznam.cz) rozšiřovat **mezi některé členy** ÚV ČSBS tři texty, jejichž autoři se závěry našeho sdělení nesouhlasí.

Jde o tyto texty: „**Sdělení právníka**“ (podepsán JUDr. Karel Hais, člen ÚV ČSBS), „**Stanovisko právníka**“ (podepsán JUDr. Petr Ptačovský, předseda OV ČSBS a člen ÚV ČSBS) a „**Vyjádření advokáta**“ (podepsán JUDr. Petr Šáda, předseda OV ČSBS Chrudim).

Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“ k těmto textům publikuje **své stanovisko**; uvedené texty otiskujeme v příloze též proto, že je všichni členové ÚV ČSBS nedostali – např. ze signatářů platformy je nedostali ses. Danutela Šulcová a br. PhDr. Vladimír Pelc –, a platforma tak oprávněně předpokládá, že selektivní výběr adresátů, kteří uvedené texty nedostali, zahrnoval více členů ústředního výboru.

„**Sdělení právníka**“

(podepsán JUDr. Karel Hais, člen ÚV ČSBS):

Text (viz příloha) je **věcně a odborně bezpředmětný**, z hlediska **právního posouzení** problému nemá žádnou validitu, není odborně kvalifikovaný. Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“ upozornila **na právní chyby ve způsobu hlasování mimo shromáždění** (per rollam). Těmi se však „Sdělení právníka“ JUDr. Karla Haise nezabývá, jeho text není právním rozbohem – autor se omezuje výlučně na obecné fráze, uchyluje se i k urážkám, věcnou argumentaci neuzivá. Signatáři platformy kategoricky odmítají označení svého věcného a kvalifikovaného právního stanoviska za „zlovolné“ jednání, jak ho interpretuje K. Hais.

Text K. Haise je evidentně pouhou úlitbou současnému předsednictvu ČSBS, která je patrně pro jeho autora potřebná.

„**Stanovisko právníka**“

(podepsán JUDr. Petr Ptačovský, předseda OV ČSBS a člen ÚV ČSBS):

Text (viz příloha) má z odborného hlediska **zanedbatelnou** úroveň. Začíná nepravdivým tvrzením, že „*není zřejmé, koho signatáři platformy zastupují, když není jejich Sdělení podepsané osobami, které s tímto stanoviskem souhlasí*“. Jde o zlovolné tvrzení, protože všichni signatáři platformy byli uvedeni v otevřeném dopise z 29. 4. 2019, který členové ÚV ČSBS obdrželi, a tento dopis je publikován hned na první straně webu naší platformy (viz <https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/>). Nejde tedy o žádné anonymy. **Sdělení platformy schvalují všichni signatáři platformy. Jsou tedy všichni jeho autory.** Pokud jde o nutnost rychle řešit finanční situaci ČSBS, uvádíme, že k tomu byl **dostatek času** – viz k tomu např. článek „[Reakce bratra Aloise Martínka na sdělení platformy z 21. 3. 2020](https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/ohlasy-nasich-ctenaru/)“ (viz: <https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/ohlasy-nasich-ctenaru/>) –, **avšak předsednictvo ČSBS nechalo svévolně dojít problém do krizové situace. Času k vyřešení problému bylo dost a dost.**

Platforma „Vraťme vážnost ČSBS“ není žádným přidruženým spolkem; je individuální aktivitou vyvíjenou podle Ústavy ČR, naplňující svobodu slova a svobodu projevu, je občanským výkonem práva na svobodné informace.

Autor textu se dopustil i právní neznalosti, když tvrdí, že „*Ani soudu nepřísluší tyto věci řešit, protože se jedná o spolkové záležitosti, které jsou upraveny ve stanovách.*“ Tvrzení není pravdivé – jednak rozhodování mimo shromáždění (per rollam) ve Stanovách ČSBS upraveno není, a dále soudy **mohou řešit a řeší** správní žaloby, pokud člen spolku vyčerpá možnosti řešení problémů v rámci spolku, např. na platnost/neplatnost hlasování atp.

Texty br. K. Haise a br. P. Ptačovského jsou pouhou manifestací loajality k současnému předsednictvu, odbornými sděleními nejsou. Vyjadřují jenom souhlas s postupem předsednictva, věcnými právními stanovisky nejsou.

„Vyjádření advokáta“

(podepsán JUDr. Petr Šáda, předseda OV ČSBS Chrudim)

V tomto textu (viz příloha) se autor, jako jediný z původců nesouhlasných stanovisek, pokusil s problematikou vypořádat odborným způsobem.

První argument, který uvádí, odkazující na § 260 odst. 1 občanského zákoníku, **je argumentem na podporu našeho sdělení**: Pokud totiž dojde na základě protizákonného hlasování mimo shromáždění (per rollam) k tomu, že předsednictvo bude činit nevratné, ústředním výborem řádným hlasováním neschválené hospodářské kroky, jako je prodej majetku svazu, půjčování finančních prostředků apod., půjde o natolik závažné následky, že soud neplatnost takového jednání vysloví.

Druhý argument je nesprávný: Ustanovení § 158 odst. 2 sice připouští u právnických osob hlasování mimo shromáždění (per rollam), ovšem jen při vymezené situaci; ustanovení zní: „(2) *Zakladatelské právní jednání může připustit rozhodování orgánu i mimo zasedání v písemné formě nebo s využitím technických prostředků.*“

Poukaz na toto ustanovení se však s tematizovaným problémem mýjí – týká se totiž výlučně **zakladatelského právního jednání** – v aktuální činnosti Českého svazu bojovníků za svobodu však taková situace nemůže nastat, protože svaz je **založen** již dlouhou dobu; analogii s ustanovením v § 158 odst. 2 tedy použít **nelze**.

Pro ČSBS jakožto spolek platí lex specialis, tedy ustanovení o spolcích v § 214 až 302 občanského zákoníku. Skutková podstata rozhodování spolku (tím ČSBS je) však je upravena ve **speciální části** občanského zákoníku týkající se spolků (§ 214 až 302); z ní plyne, že rozhodování mimo shromáždění (per rollam) může být ve stanovách obsaženo, a užít se může tehdy a pouze tehdy, pokud v těchto Stanovách ČSBS upraveno je; pokud možnost rozhodovat ve stanovách svazu obsažena není (a v našich stanovách není), pak je takové zorganizované rozhodnutí právně nicotné. Pokud by na jeho základě došlo k majetkovým rozhodnutím týkajících se majetku celého ČSBS, o nichž může rozhodnout pouze Ústřední výbor ČSBS, šlo by o trestný čin.

Třetí argument je zcela zavádějící: Bratr P. Šáda odkazuje ve své argumentaci na zákon o obchodních korporacích – Český svaz bojovníků za svobodu však je **spolek** existující podle občanského zákoníku, ČSBS **není obchodní korporací**, proto ustanovení zákona o obchodních korporacích na ČSBS použít nelze.

Toto stanovisko je zveřejněno na webu platformy (<https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/>), současně rozesláno jako informace členům ÚV ČSBS a sdělovacím prostředkům.

Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“

[Ptacovsky.pdf](#)

[Hais.pdf](#)

[Sada.pdf](#)

[Sdělení PaedDr. Jitky Gruntové, členky VV ČSBS, k svéráznému postupu předsedy ÚV ČSBS při nakládání s nemovitostí Legerova 22.](#)

24. 3. 2020

Ve Zprávě pro členy ÚV ČSBS (bez uvedení data, kterou členové ÚV ČSBS obdrželi před několika dny) žádal bratr předseda členy ÚV ČSBS o hlasování jak získat finanční prostředky k zaplacení částky vyčíslené kontrolní skupinou MF ČR, přičemž se mělo volit ze tří možností: půjčkou, zastavením části majetku, prodejem části majetku. Proč nebyla u poslední uvedené možnosti uvedena částka, za kterou se má část majetku prodat? A proč se v této věci vůbec mělo rozhodovat, když o prodeji domu Legerova 22/1854 je rozhodnuto už od roku 2003? Proto jsem hlasování v této věci považovala za frašku...

Sdělení PaedDr. Jitky Gruntové, členky VV ČSBS, k svéráznému postupu předsedy ÚV ČSBS při nakládání s nemovitostí Legerova 22.

24. 3. 2020

Pokládám za potřebné alespoň stručně informovat o některých faktech týkajících se prodeje domu Legerova 22/1854, jak se mi je podařilo zjistit. Pokud nejsou správné, věřím, že se nám dostane vysvětlení od předsednictva ČSBS.

Dne 13. března 2003 uzavřel ČSBS zastoupený Andělou Dvořákovou smlouvu o smlouvě budoucí se společností Autocentrum Legerova s. r. o, zastoupenou jejím jednatelem Richardem Opatem, na prodej domu Legerova 22/1854 (budoucí prodávající a budoucí kupující se zavázali, že spolu uzavřou pět budoucích kupních smluv, přičemž na základě každé z nich budoucí prodávající převede na budoucího kupujícího spoluvlastnický podíl o velikosti 1/5 domu Legerova 22/1854; základní kupní cena za každý spoluvlastnický podíl byla stanovena na základě dohody na 3 600 000 Kč, což je odvozeno od celkové dohodou sjednané ceny za nemovitosti ve výši 18 000 000 Kč; v případě, že by budoucí kupující nebo budoucí prodávající porušil svou povinnost uvedenou ve smlouvě a neuzavřel s druhou smluvní stranou kteroukoliv budoucí smlouvu, zavazuje se zaplatit druhé smluvní straně pokutu ve výši 10 000,- Kč za každý den prodlení se splněním této povinnosti).

O uzavření této smlouvy údajně nikdo nevěděl a podle následného vyjádření asi šesti právníků je smlouva opravdu dobře napsána, ale v neprospěch svazu. Tomu předcházela prodej sousedního domu Legerova 1853 taktéž za předsednictví A. Dvořákové společnosti Autocentrum Legerova s. r. o.

Po nástupu Ing. Jaroslava Vodičky do funkce předsedy došlo 8. dubna 2013 k podpisu Dodatku č. 1 ke smlouvě o uzavření budoucí kupní smlouvy ze dne 13. března 2003, kterým se odkládá realizace prodeje domu Legerova 22/1854 s tím, že nově mají být jednotlivé budoucí smlouvy uzavřeny do 1. 1. 2024.

Richard Opat (společnost Autocentrum Legerova s. r. o.) měl pronajaté přízemí a první patro budovy ČSBS a chtěl je rekonstruovat, proto požádal, aby mu je ČSBS prodal, protože je stejně nevyužívá. Prodej dvou pater domu Legerova 22/1854 za částku 7 200 000 Kč projednalo a schválilo plénum ÚV ČSBS 21. 10. 2014 (Ing. J. Vodička zde uvedl, že smlouvu o smlouvě budoucí z roku 2003 objevil v roce 2012) – pro prodej hlasovalo 48 členů, proti byl jeden člen a dva se zdrželi hlasování; Ing. J. Vodička byl současně pověřen uzavřením kupní smlouvy. Dne 5. března 2014 byla uzavřena smlouva o prodeji přízemí a prvního patra. Částka 7 200 000 Kč zaplacená za prodej dvou pater domu Legerova 22/1854 byla stanovena na základě znaleckého posudku č. 2045-6/14 vypracovaného Blankou Burianovou dne 4. března 2014. Vlastní znalecký posudek byl na částku 13 642 190 Kč, ale to bylo na celou budovu, a protože R. Opat kupoval pouze dvě patra, stanovila se cena dohodou na 7 200 000 Kč. (Jak je uvedeno výše, cena za celý dům byla už v roce 2003 dohodou stanovena na částku 18 000 000 Kč.) Autocentrum Legerova s. r. o. zaplatilo na účet ČSBS 13. března 2014 částku 6 500 000 Kč, 11. dubna 2014 částku 700 000 Kč.

Ve věci podezření ze spáchání trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle ustanovení § 220 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit předseda občanského sdružení Český svaz bojovníků za svobodu Ing. Jaroslav Vodička tím, že prodal společnosti Autocentrum Legerova s. r. o. dvě patra domu Legerova 22/1854 za částku 7 200 000 Kč, bylo podáno 22. června 2016 trestní oznámení. Policejní orgán prostudoval veškeré materiály k prodeji budovy Legerova 22/1854, a protože nebyla naplněna objektivní stránka skutkové podstaty uvedeného trestného činu, byla věc odložena.

Na můj dotaz při jednání ÚV ČSBS, co bude dělat náš svaz po roce 2024, kdy nám už dům Legerova 22/1854 nebude patřit, odpověděl bratr předseda, že se s kupujícím dohodne (zda a jak se dohodl, nám nesdělil)... Leč smlouva je smlouva (k čemu jakési prapodivné hlasování), peníze za zbývající podlaží domu se použijí na úhradu neoprávněně čerpané dotace (bez toho, abychom byli informováni, jak se bude vyžadovat tato částka od příjemců dotace, kteří pochybili), na úhradu nákladů ÚV ČSBS včetně mezd pracovníků (z nichž někteří jsou v současné situaci přepychem), neefektivní vydávání Národního osvobození a provozování soukromého muzea v Josefově (smlouva s majitelem sbírek mi přes několikrát požadování nebyla jako předsedkyni historicko-dokumentační komise předložena, z čehož usuzuji, že snad ani není uzavřena)... Opakovaně jsem vyzývala, aby se přikročilo k zásadnímu řešení finanční situace svazu místo nesystémových krátkodobých řešení okamžitého problému za využití půjček. Někdy je skutečně třeba přikročit k nepopulárním rozhodnutím, ale současně předsednictvo ČSBS zřejmě ani nemá odvahu předložit k diskusi příslušný návrh. A bratr předseda si z nás raději dělá legraci, než by kápl božskou.

***PaedDr. Jitka Gruntová, předsedkyně OV ČSBS Svitavy,
členka VV ÚV ČSBS, signatářka platformy***

Sdělení platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“

22. 3. 2020

Sdělení platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“ z 21. 3. 2020 k dopisu o výsledcích hlasování členů Ústředního výboru ČSBS per rollam místo 12. zasedání ÚV ČSBS.

Platforma „Vrat'me vážnost ČSBS“ upozorňuje, že hlasování mimo shromáždění o zásadních hospodářských záležitostech svazu byla protizákonná.

Sdělení platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“

22. 3. 2020

1. V dopise s názvem „Výsledky hlasování členů Ústředního výboru ČSBS per rollam místo 12. zasedání ÚV ČSBS plánované (správně česky má být **plánovaného**) na den 17. 3. 2020“, podepsaném jako ověřovatelem Bohuslavem Kožíškem, předsedou legislativně právní komise ÚV ČSBS, a rozeslaném členům Ústředního výboru, je v úvodní části označené „Úvodem“ nepravdivé tvrzení.

Píše se tu, že občanský zákoník (zákon č. 89/2012 Sb.) připouští v nouzových případech, kdy shromáždění není usnášeníschopné, možnost rozhodování **mimo shromáždění** (per rollam). Uvedené sdělení není pravdivé (pečlivého čtenáře by mělo zarazit už to, že autor textu **neuvádí** přesný odkaz na ustanovení paragrafu občanského zákona); občanský zákoník takovou formu hlasování umožňuje pouze u společenství vlastníků jednotek (bytů), viz § 1212 občanského zákoníku. U spolku – Český svaz bojovníků za svobodu je spolek po tohoto občanského zákoníku – taková možnost **ze zákona** neexistuje, viz § 214 až 302 občanského zákoníku (bylo by to možné pouze tehdy, pokud by rozhodování mimo shromáždění bylo zakotveno ve stanovách spolku; v případě ČSBS tomu tak však není). Postup v takovém případě jednoznačně uvádí § 257 občanského zákoníku.

Lze tedy uzavřít, že uvedené rozhodování mimo shromáždění není v souladu se zákonem ani se Stanovami ČSBS.

2. Ve stejné části uvedeného dokumentu je další nepravdivého tvrzení: Uvádí se v něm, že při celkovém počtu hlasujících (50), kdy se 14 z nich vyslovilo pro půjčku, 5 pro zastavení části majetku a 20 pro prodej části majetku svazu (při 3 nesouhlasích a 8 zdrženích se) platí, že 39 hlasujících jako většina (při kvóru 26 hlasů) **souhlasí s půjčkou, se zastavením části majetku a prodejem části majetku. Takové tvrzení není pravdivé, protože pro různé způsoby získání finančních prostředků – byly navrženy tři způsoby (půjčka, zastavení nebo prodej majetku), nikdy nehlasovala potřebná většina členů Ústředního výboru, kterých je přes 70.**

Lze tedy uzavřít, že ani uvedené (protizákonné) hlasování nezmocňuje nikoho ze členů předsednictva (Jaroslava Vodičku, Emila Kulfánka, Milana Andrese) k nakládání s majetkem svazu (jeho prodeji, zastavení), ani k jakémukoli hospodářskému zavazování svazu vůči třetím osobám (půjčce).

Platforma „Vrat'me vážnost ČSBS“ požaduje na ověřovateli textu br. Bohuslavu Kožíškovi vysvětlení, proč je v něm uveden nepravdivý údaj o možném postupu podle občanského zákoníku.

3. Systém per rollam, tedy mimo shromáždění, je vhodný pro zjišťování názorů; nevhodný je pro řešení důležitých problémů – zpravidla není možné věrohodně doložit výsledek hlasování; ten může být upraven podle zájmu vyhlášovatelů. **Vyzýváme proto ověřovatele br. Bohuslava Kožíška, předsedu legislativně právní komise ÚV ČSBS, aby věrohodně, věcně a konkrétně jmenovitě doložil uvedená tvrzení o počtech hlasujících a o způsobu jejich hlasování.**

Toto stanovisko je zveřejněno na webu platformy (<https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/>), současně rozesláno jako informace členům ÚV ČSBS a sdělovacím prostředkům.

Signatáři platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“

Stanovisko k žádosti předsedy ÚV ČSBS

17. 3. 2020

Předseda ČSBS Jaroslav Vodička ve svém dopise ze dne 13. 3. 2020 požaduje, aby členové ústředního výboru dali formou hlasování per rollam pravomoc výkonnému výboru ústředního výboru rozhodovat o všech aktuálních, zejména však hospodářských záležitostech svazu. Použil přitom formulace, aby tato pravomoc byla dána „rozšířenému“ výkonnému výboru.

Zmiňovaný „rozšířený“ výkonný výbor by měl rozhodnout o půjčce od jiného subjektu, nebo zastavení části majetku ČSBS či o prodeji části majetku ČSBS.

Jako člen ústředního výboru svazu veřejně publikuji své stanovisko k uvedené žádosti J. Vodičky.

Stanovisko k žádosti předsedy ÚV ČSBS

17. 3. 2020

Především upozorňuji na to, že stanovy svazu (z 21. 6. 2016, reg. MěS Praha, zn. Fj 245 462/2016/MSPH) **neznají institut „rozšířený výkonný výbor“, a zejména stanovy nedávají v žádné situaci výkonnému výboru pravomoc zavazovat svaz k žádným hospodářským závazkům, neumožňuje mu vytvářet žádné hospodářské vztahy – viz stanovy hlava IV. Územní organizace a orgány, B. Ústřední orgány ČSBS, hlava IV. Územní organizace a orgány, bod 2.1 Výkonný výbor.**

V žádném případě nesouhlasím s uvedeným návrhem podepsaným bratrem Vodičkou, zejména pak s bodem č. 1. Negativní hospodářská situace svazu byla zaviněna předsednictvem svazu. Veškeré další kroky musejí být projednány v plénu ústředního výboru svazu a to na základě podrobných ekonomických podkladů. Upozorňuji, že sjednání hospodářských závazků členy předsednictva bez schválení pléna ústředního výboru zakládá skutkovou podstatu trestného činu.

K bodu 1:

Domnívám se, že požadovat hlasování formou per rollam týkající se prvního bodu: „Realizace opatření k rozhodnutí MF ČR o zaplacení částky (do 22. 3. 2020) odpovídající vyčíslené částce kontrolní skupinou MF ve výši 898 000 Kč“ je z hlediska ČSBS i **obecně platné legislativy naprosto nepřijatelné a samo o sobě naplňuje skutkovou podstatu spolupachatelství ve formě podpory trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku.** Takto nelze vystavit bílko šek a dát volnou ruku předsednictvu svazu, či jakémusi „rozšířenému“ výkonnému výboru k závazné majetkové transakci bez toho, že by se ústřední výbor zevrubně seznámil se skutečným stavem věci a projednal další postup.

Připomínám, že více než dva roky, spolu s některými dalšími členy ústředního výboru, vyžaduji po vedení svazu přesné a podrobné informace o hospodaření svazu a že tyto informace jsme nikdy neobdrželi.

Proto důrazně vyzývám všechny členy ÚV, pokud cítí elementární zodpovědnost za svaz, k zásadnímu nesouhlasu s návrhem br. J. Vodičky do doby, než bude vše dostatečně jasné včetně určení odpovědnosti. Trvám na tom, aby předsednictvo ÚV ČSBS požádalo o odklad platby výše uvedené částky s ohledem na nově vyhlášená opatření vlády v souvislosti s karanténou a zákazem vycházení.

K bodu 2:

Schvalovat novely směrnice pro hospodaření lze až po zevrubné informaci o současném stavu, a kvalifikovaném návrhu ekonomické komise.

K bodům 4 a 6:

Ústřední výbor má být vždy informován o důvodech ukončení činnosti některé organizace svazu, v tomto případě organizace Varnsdorf a organizace Pernštejsko. Předsednictvo však o důvodech ukončení jejich činnosti neinformuje, proto o tom nelze hlasovat.

K bodu 5:

Kategoricky nesouhlasím s tím, aby se členy ekonomické komise ústředního výboru stali br. Petr Novák a ses. Dana Lebrušková a to z toho důvodu, že členy této komise mají být osoby dlouhodobě znalé činnosti našeho svazu a hlavně odborně kvalifikované k řešení ekonomických problémů.

PhDr. Vladimír Pelc,

předseda OV ČSBS Benešov,

člen ÚV ČSBS

[Stanovisko platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ ze 16. 3. 2020 k bodu č. 1 ZPRÁVY ÚSTŘEDNÍHO VÝBORU ze dne 16. 3. 2020](#)

16. 3. 2020

Bratr předseda ÚV s odkazem na zdravotnická opatření vlády ČR omezující pohyb občanů po území České republiky, po poradě s dalšími členy VV ÚV ČSBS, rozhodl oslovit členy ÚV ČSBS

tímto způsobem a požádat je o hlasování k tomu, co mělo být schváleno na 12. zasedání ÚV ČSBS dne 17. 3. 2020, formou per-rollam. Tímto ruší své oznámení a žádost, zaslané členům ÚV ČSBS v pátek dne 13. 3. 2020, a žádá o vyjádření k šesti bodům, jež měly být předmětem výše uvedeného jednání.

Stanovisko platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ ze 16. 3. 2020 k bodu č. 1 ZPRÁVY ÚSTŘEDNÍHO VÝBORU ze dne 16. 3. 2020

16. 3. 2020

Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ se domnívají, že požadovat hlasování formou per-rollam týkající se prvního bodu: Realizace opatření k rozhodnutí MF ČR o zaplacení částky (do 22. 3. 2020) odpovídající vyčíslené částce kontrolní skupinou MF ve výši 898.000,- Kč je z **hlediska Stanov ČSBS i obecně platné legislativy naprosto nepřijatelné a samo o sobě naplňuje skutkovou podstatu spolupachatelství, podpory trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku**. Nelze takto vystavit bílko šek a dát volnou ruku vedení svazu k takto závažné majetkové transakci bez zevrubného seznámení se skutečným stavem věci a prodiskutování možných, a bude jich jistě víc, variant dalšího postupu.

Proto důrazně vyzýváme všechny členy ÚV, pokud cítí elementární zodpovědnost, o zdržení se hlasování do doby, kdy bude vše dostatečně jasné včetně určení odpovědnosti, a nepodlehnutí nátlaku. Trváme na tom, aby předsednictvo ÚV ČSBS požádalo o odklad předložení vyjádření a platby výše uvedené částky s ohledem na nově vyhlášená opatření vlády v souvislosti s karanténou a zákazem vycházení.

Toto stanovisko je publikováno na webu Platformy (<https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/>) a zároveň rozesláno jako otevřený dopis členům ÚV ČSBS.

Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“

**Otevřený dopis Mgr. Václava Vaňka předsedovi ÚV ČSBS Ing. Jaroslavu Vodičkovi
15. 3. 2020**

Otevřený dopis Mgr. Václava Vaňka předsedovi ÚV ČSBS Ing. Jaroslavu Vodičkovi, s jehož zněním souhlasí další členové platformy a vyzývají členy ÚV ČSBS, aby se připojili.

*Bratr Ing. Jaroslav Vodička
předseda ÚV ČSBS Praha*

Výzva pro předsedu ÚV ČSBS

Vyzývám bratra Ing. Jaroslava Vodičku, aby v současné době nesvolával žádná zasedání jak VV ÚV ČSBS, tak ÚV ČSBS do doby ukončení opatření přijatých vládou České republiky, aby neriskoval zdraví a životy členů ÚV ČSBS, kteří jsou v převážné většině v rizikových letech nad 65 let. Praha je nejvíce zasažena a riziko nákazy je velké. Cestování veřejnými dopravními prostředky (vlak, autobus) je také rizikové.

Žádat členy výkonného výboru plus další funkcionáře o vyslovení souhlasu s projednávanými body je neslučitelné se stanovami a morálkou každého člena ústředního výboru. Je ponižující, jak kalkuluješ s čísly přítomných... tj. 30 osob.

Je potřeba okamžitě požádat Ministerstvo financí ČR a příslušný finanční úřad o odklad předložení projednaných závěrů ÚV ČSBS ke kontrole. (Finanční úřady dávají tříměsíční odklad na přiznání daní...)

Já budu v této záležitosti kontaktovat jak Ministerstvo financí, tak Úřad vlády ČR.

Zasedání se nezúčastním!!! Zdraví a život je to nejcennější, co máme.

S pozdravem

**Mgr. Václav Vaněk,
předseda OV ČSBS Břeclav**

Stanovisko OV ČSBS Trutnov k žádosti předsedy ÚV ČSBS plk. v. v. ing. Jaroslava Vodičky ze dne 13. 3. 2020

15. 3. 2020

Žádost předsedy ÚV ČSBS k vydání souhlasu předsedkyně OV ČSBS Trutnov, jako řádného člena ÚV ČSBS, projednat veškeré body plánované pro jednání ÚV ČSBS dne 17. 3. 2020, doplněné o bod projednání a schválení rozpočtu na rok 2020, považujeme za vystavení bianko šeku.

Stanovisko OV ČSBS Trutnov k žádosti předsedy ÚV ČSBS plk. v. v. ing. Jaroslava Vodičky ze dne 13. 3. 2020

15. 3. 2020

Jednání výkonného výboru (VV) rozšířené o členy kanceláře ÚV ČSBS, redaktory NO a další přizvané osoby v žádném případě nemůže nahradit jednání ÚV ČSBS. Toto delegování pravomocí není zakotveno ve stanovách ČSBS a mohlo by být precedentem do budoucna.

Mimořádná opatření přijatá vládou ČR v důsledku šíření koronaviru v Evropě a ČR, naopak umožňují požádat MF ČR o odklad a změnu termínu projednání závěrečné zprávy o hospodaření ČSBS v letech 2016 až 2018.

Pokud nebude žádosti vyhověno, je možno zaslat kompletní výsledky kontroly MF ČR a návrh opatření e-mailovou poštou všem členům ÚV se žádostí o vyjádření svého stanoviska. Rovněž zařazení bodu projednání a schválení rozpočtu pro rok 2020 považujeme za nevhodné, jelikož návrh rozpočtu většina členů ÚV ČSBS nejen že neviděla, ale neměla možnost se k němu vyjádřit.

Zcela nevhodné se jeví zařazení bodu různé na program jednání rozšířeného VV. Pod pojmem různé se může skrývat cokoliv. Může jít o schválení přihlášky za člena ČSBS i návrhu směrnice pro hospodaření OV ČSBS. K oběma novelizovaným dokumentům má z hlediska obsahového i způsobu projednávání OV ČSBS Trutnov značné výhrady. Oba návrhy dokumentů jsou předkládány, bez možnosti vyjádření s předpokladem jejich schválení v březnu 2020.

Obdobný postoj OV zaujímá i k bodu projednání návrhu a schválení usnesení z jednání ÚV ČSBS. Takto vydaný souhlas by nás zavazoval k něčemu, o čem nemáme žádné potřebné informace.

Závěrem:

OV ČSBS Trutnov se domnívá, že vzhledem k současné situaci a vážnosti projednávaných bodů, nemůže plénum ÚV ČSBS nikdo nahradit a **doporučuje předsedkyni OV ČSBS ses. Danutě Šulcové jednoznačně předložený návrh odmítnout.**

S návrhem stanoviska OV ČSBS Trutnov byli členové OV ČSBS seznámeni e-mailovou poštou dne 14. 3. 2020 s uskutečněním hlasování per-rollam.

Danuta Šulcová,

předsedkyně OV ČSBS Trutnov

Sdělení platformy „Vratme vážnost ČSBS“ k 8. 3. 2020 k využití webu platformy

9. 3. 2020

Signatáři platformy „Vratme vážnost ČSBS“ provozují vlastní informační web (<http://www.vratme-vaznost-csbs.cz>). Je naplněním ústavní svobody slova a svobody projevu. Je nezávislou informační platformou.

Sdělení platformy „Vratme vážnost ČSBS“ k 8. 3. 2020 k využití webu platformy

9. 3. 2020

Již delší dobu centrální web (<https://bojzasvobodu.cz/>) ČSBS nefunguje. Nejdříve se na původní adrese webu objevovala první informace, později druhá (viz dva print screeny).

Protože uvedený centrální web nefunguje, nejsou členové našeho svazu a občané moderním sdělovacím prostředkem o naší činnosti a našich názorech informováni.

Platforma „Vratme vážnost ČSBS“ nabízí řešení: Umožní na svém webu publikovat informace, názory, úvahy a podněty všem oblastním organizacím a všem členům svazu.

Využijte možnosti prezentovat ve veřejném prostoru svou činnost, informovat občany o svých názorech. Mlčící svaz jakoby neexistoval.

Obsah webu není redakční radou platformy cenzurován; zejména nepodléhá zásahům současného vedení ČSBS. Náš web, který jako jediný v této formě plní funkci informačního média pro členy ČSBS i pro veřejnost, bude vaší autorskou účastí ještě kvalitnější.

Své příspěvky zasílejte na mailovou adresu vratmevaznostcsbs@seznam.cz.

Toto stanovisko je publikováno na webu Platformy (<https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/>) a zároveň rozesláno jako informace členům ÚV ČSBS.

Signatáři platformy „Vratme vážnost ČSBS“

Sdělení platformy „Vratme vážnost ČSBS“ ze 7. 3. 2020 k nepravdivým tvrzením o obsahu webu platformy

8. 3. 2020

Signatáři platformy „Vratme vážnost ČSBS“ provozují vlastní informační web (<http://www.vratme-vaznost-csbs.cz>). Je naplněním ústavní svobody slova a svobody projevu. Je nezávislou informační platformou. Není redakční radou platformy cenzurován; zejména nepodléhá zásahům současného vedení ČSBS. Avšak právě to některým členům svazu vadí. Web platformy „Vratme vážnost ČSBS“ je v současnosti jediným svazovým informačním kanálem ve veřejném internetovém prostoru; „centrální“ web ČSBS již několik týdnů nefunguje.

Sdělení platformy „Vratme vážnost ČSBS“ ze 7. 3. 2020 k nepravdivým tvrzením o obsahu webu platformy

8. 3. 2020

Signatáři platformy „Vratme vážnost ČSBS“ provozují vlastní informační web (<http://www.vratme-vaznost-csbs.cz>). Je naplněním ústavní svobody slova a svobody projevu. Je nezávislou informační platformou. Není redakční radou platformy cenzurován; zejména nepodléhá zásahům současného vedení ČSBS. Avšak právě to některým členům svazu vadí.

Web platformy „Vratme vážnost ČSBS“ je v současnosti jediným svazovým informačním kanálem ve veřejném internetovém prostoru; „centrální“ web ČSBS již několik týdnů nefunguje.

V zápise z jednání výkonného výboru (VV) ústředního výboru (ÚV) Českého svazu bojovníků za svobodu (ČSBS) ze dne 21. ledna 2020 se vyskytují nepravdivá tvrzení.

Zápis dne 21. 1. 2020 vypracovala ses. MUDr. Ilona Müllerová (organizační oddělení kanceláře ÚV ČSBS), verifikoval dne 30. 1. 2020 br. Ing. Emil Kulfánek (1. místopředseda ÚV ČSBS).

Pod bodem 6 uvedeného zápisu je zaznamenáno, že br. E. Kulfánek mj. prohlásil, že na webu naší platformy, citujeme: „... jsou zveřejňovány články převzaté z médií, aniž by se někdo z členů této platformy či ČSBS obecně k tomu postavil a zaujal stanovisko k mnohdy nepravdivým informacím o ČSBS a navíc jsou tyto informace z veřejných zdrojů doplňovány jinými nepravdivými informacemi organizátory platformy.“

Uvedené tvrzení br. Emila Kulfánka, 1. místopředsedy ÚV ČSBS, není pravdivé.

Za prvé: Web naší platformy je webem autorským, aktuálně jeho obsah tvoří přes 99 % (měřeno v bajtech) právě autorské texty členů platformy a dalších členů našeho svazu.

Aktuálně je v jednotlivých rubrikách osm desítek autorských textů, tři desítky v rubrice, v níž se formou autorských komentářů věnujeme aktuálním i starším politicko-ekonomickým událostem, v části nazvané ze života svazu na dvacet autorských příspěvků seznamuje čtenáře se současnými i s dřívějšími aktivitami našich členů a organizací, rubrika o historii obsahuje na dvě desítky opět autorských textů.

Na našem webu tedy nejsou zveřejňovány převážně nebo dokonce pouze články převzaté z médií, web je webem autorským; převzatých je pouze několik článků, které netvoří ani jedno procento obsahu, týkajících se nedávných politických útoků na Lidice – články jsou, kvůli autenticitě, publikovány v původní podobě; patří mezi ně například dopis prezidenta ČR ing. Miloše Zemana ze 7. 2. 2020, v němž se prezident zastává ženy, která byla označena za udavačku – signatáři platformy „Vratme vážnost ČSBS“ nevidí důvod, aby se k názoru prezidenta – *obecně k tomu postavili a zaujali stanovisko* –; názory prezidenta považujeme za pravdivé a dostatečně výmluvné.

Za druhé: Neuvádíme na webu platformy „Vratme vážnost ČSBS“ žádné nepravdivé informace – pokud by tomu tak, byť nedopatřením, bylo, pak by br. E. Kulfánek zcela jistě ve svém vystoupení na uvedeném výkonném výboru nějakou takovou nepravdivou informaci uvedl – což se ovšem nestalo.

Spíše jde o to, že informace námi uváděné pravdivé jsou – ale mají i kritický charakter, a to se nemusí některým současným funkcionářům svazu líbit.

Zároveň platí, že pokud se kdokoli domnívá, že jsme nějakou nepravdivou, nepřesnou či jinak zavádějící informací publikovali, může nám poslat svůj názor, případně žádost o opravu nedostatku, chyby; oboje rádi otiskneme.

Proto od 1. místopředsedy ÚV ČSBS Emila Kulfánka takový návrh na upřesnění, popř. žádost o opravu očekáváme.

Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ vytvořili nezávislou informační platformu na principu svobody slova a svobody projevu. Zároveň, jako demokraté, umožníme publikovat jakýkoli kritický text, pokud bude v souladu s právním řádem státu.

Občané, v případě svého nesouhlasu s nějakým textem, mohou postupovat podle tiskového zákona a požádat o tiskovou opravu (na mailové adrese vratmevaznostcsbs@seznam.cz); uvedená žádost bude publikována.

Toto stanovisko je zveřejněno na webu platformy (<https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/>), současně rozesláno jako informace členům ÚV ČSBS a sdělovacím prostředkům.

Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“

Stanovisko platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ ze 6. 3. 2020 ke 12. řádnému zasedání ÚV ČSBS 5. 3. 2020

Koná se na adrese Legerova 1854/22, 120 00 Praha 2, Nové Město, 5. patro. Zahájení je stanoveno na 10. hodinu. Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ vydávají k tomuto 12. řádnému zasedání ústředního výboru své stanovisko.

Stanovisko

**platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ ze 6. 3. 2020
ke 12. řádnému zasedání ÚV ČSBS**

svolanému na den 24. 3. 2020 (s návrhem na přeložení jednání na 17. 3. 2020)

Na den 24. 3. 2020 bylo svoláno zasedání Ústředního výboru Českého svazu bojovníků za svobodu (ČSBS).

Koná se na adrese Legerova 1854/22, 120 00 Praha 2, Nové Město, 5. patro. Zahájení je stanoveno na 10. hodinu. Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ vydávají k tomuto 12. řádnému zasedání ústředního výboru své stanovisko.

Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ se domnívají, že navržený program jednání ÚV ČSBS na den 24. 3. 2020 neodpovídá politické a hospodářské situaci svazu; navrhuje proto jeho doplnění takto:

Bod XY: Personální rekonstrukce „Ekonomické komise ÚV ČSBS“

Zdůvodnění: Komisi tvoří pouze jeden člen, a to ing. Jaroslav Kalivoda; je zcela jasné, že takové personální obsazení je zcela nedostatečné a že komise v žádném případě nemůže plnit úkoly, které jí náleží. Čeká nás schvalování rozpočtu, významného dokumentu, který výrazně ovlivní naši další činnost i formu existence našeho svazu. Vzhledem k tomu, že uvedenou komisi tvoří pouze bratr J. Kalivoda, předseda OV ČSBS Praha 8 a člen ÚV ČSBS, je zřejmé, že komise svou úlohu v žádném případě plnit nemůže.

Ze stanov tak plyne, že předsedou komise i jeho členy mohou být členové ústředního výboru, i jeho nečlenové; stanovy žádou z těchto skupin z členství v komisích nevylučují.

Proto navrhuje doplnit komisi takto:

PaedDr. Jitka Gruntová, předsedkyně a hospodářka OV ČSBS Svitavy, členka ÚV a VV, pedagožka, historička, spisovatelka

PhDr. Vladimír Pelc, předseda OV ČSBS Benešov a člen ÚV, absolvent univerzitního oboru ekonomie, daňový specialista

Zároveň žádáme předsedy oblastních výborů, aby na uvedeném jednání předložili další personální návrhy na doplnění ekonomické komise, zejm. kvalifikovanými odborníky; domníváme se, že komise nemůže pracovat v jednomužném obsazení, že optimální počet jejích členů je pět až sedm.

Dále Platforma „Vrat'me vážnost ČSBS“ navrhuje, aby zasedání ústředního výboru, konané 24. 3. 2020, takto rekonstruované ekonomické komisi v rámci „Projednání návrhu rozpočtu ČSBS na rok 2020“, jež je plánováno na mimořádné zasedání dne 7. dubna 2020, uložilo následující úkoly:

- a. aby předložilo hospodářskou strategii svazu na rok 2020 a léta následující (minimálně do řádného sjezdu ČSBS);
- b. aby předložilo konkrétní informaci o jednotlivých zaměstnancích svazu a jejich pracovních náplních včetně jejich příjmů; členové Platformy i někteří další členové ústředního výboru tuto informaci vyžadují více než dva roky, dosud marně;
- c. aby předložilo konkrétní informaci o stavu majetku ČSBS;
- d. aby předložilo veškeré údaje o finančních tocích směřujících k jiným subjektům;
- e. aby předložilo návrh na okamžité zastavení jakýchkoli plateb na Muzeum Josefov zahrnující i muzeum zpěváka Waldemara Matušky, protože obsahové zaměření muzea neodpovídá stanovám ČSBS, exponáty jsou v majetku fyzické osoby, nikoli našeho svazu; částky uvedených plateb jsou pro rozpočet svazu neúnosné; při rozhodování o této záležitosti by neměly hrát roli příbuzenské svazky osob spojených s činností muzea se členy předsednictva včetně osobního zájmu prostřednictvím firmy zajišťující ostrahu;
- f. aby podalo zevrubnou informaci o prodeji domu v Praze-Běchovicích, Na Vaňhově č. p. 157 (kat. území 601 527 Běchovice, LV 340) firmě NH reality, s. r. o., Šlikova 133/28, Liberec VII, Horní Růžodol, 460 007 Liberec, která má základní jmění ve výši pouze 200 000 Kč (viz veřejně přístupný rejstřík katastr nemovitostí), a zejm. podrobnou informaci o odhadu tržní ceny, o výši prodejní ceny, a zdůvodnění, zda prodejní cena byla na úrovni ceny tržní; podle dosud existujících informací tržní cena nemovitosti byla ve výši 11 milionů Kč, avšak prodána byla údajně za 2,4 miliony Kč.

Doporučujeme, aby po každém zasedání ústředního výboru předseda svazu bratr Ing. Jaroslav Vodička informoval sdělovací prostředky o výsledcích jednání, případně tím pověřil tiskového mluvčího. Ústřední výbor bude jednat o užití veřejných prostředků ze státního rozpočtu, proto je nezbytné, aby občanská veřejnost byla prostřednictvím veřejných sdělovacích prostředků a plánu na jejich použití informována; ČSBS musí být organizací transparentní, i pokud jde o nakládání s veřejnými prostředky.

Toto stanovisko je publikováno na webu Platformy (<https://www.vratme-vaznost-csbs.cz/clanky/sdeleni-a-stanoviska/>) a zároveň rozesláno jako otevřený dopis členům ÚV ČSBS.

Signatáři platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“

**Sdělení platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“ z 27. 2. 2020
ke snahám o ovlivňování obsahu webu platformy
27. 2. 2020**

Signatáři platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“ provozují vlastní informační web (<http://www.vratme-vaznost-csbs.cz>). Je naplněním ústavní svobody slova a svobody projevu. Je nezávislou informační platformou. Není redakční radou platformy cenzurován; zejména nepodléhá zásahům současného vedení ČSBS.

Sdělení platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“ z 27. 2. 2020 ke snahám o ovlivňování obsahu webu platformy

Signatáři platformy „Vrat'me vážnost ČSBS“ provozují vlastní informační web (<http://www.vratme-vaznost-csbs.cz>). Je naplněním ústavní svobody slova a svobody projevu. Je nezávislou informační platformou. Není redakční radou platformy cenzurován; zejména nepodléhá zásahům současného vedení ČSBS.

Na jeho stránkách mohou své názory, úvahy, podněty, týkající se činnosti ČSBS, publikovat všichni členové svazu i občané. Čtenáři se na něm dovedí pravdivé a seriózní informace o naší činnosti. Cílem je jeho prostřednictvím pravdivě informovat členy svazu i veřejnost o dění ve svazu a dále snaha navrátit vážnost našemu svazu. Na tvorbě jeho obsahu se podílejí oblastní organizace, které tu publikují informace o svých akcích, jednotliví členové svazu a naši sympatizanti. Web je jim všem otevřen. Plní tak funkci informačního média pro členy ČSBS i pro veřejnost.

Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“ vytvořili nezávislou informační platformu na principu svobody slova a svobody projevu. Zároveň, jako demokraté, umožníme publikovat jakýkoli kritický text, pokud bude v souladu s právním řádem státu.

Občané, v případě svého nesouhlasu s nějakým textem, mohou postupovat podle tiskového zákona a požádat o tiskovou opravu (na mailové adrese vratmevaznostcsbs@seznam.cz); uvedená žádost bude publikována.

Signatáři platformy „Vraťme vážnost ČSBS“